

به سر رحمانی پنځه به به ران

له قورئاندا

دانه ر: نه پوله سه نى نه ده وى
وه رگير: عيسا نه حمه دزاده

بە سەرھاتی پیڤە مەهران

لە قورئاندا

دانەر:

ئەبولحەسەن عەلى نەدەوى

وەرگیرانی:

عیسی ئەحمەد زادە

انتشارات کردستان

سنه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به سہرہاتی پیغہ مہران
لہ قورئاندا

سرشناسه:

ندوی، ابوالحسن علی، ۱۹۱۳-م.

Nadvi, Abulhasan Ali

عنوان و نام پدیدآور:

به سهرهاتی پیغمبران له قورئاندا/دانه نه بولحه سنی نه ده وی:

ورگیرانی عیسی نه حمه دزاده.

مشخصات نشر:

سندج: انتشارات کردستان، ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری:

۲۵۲ ص: م. ۱۴/۵×۲۱/۵

شابک:

978-964-980-023-3

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت:

کردی.

عنوان قراردادی:

قصص النبیین للاطفال. کردی. برگزیده.

موضوع:

قرآن — قصه ها — ادبیات نوجوانان.

شناسه افزوده:

احمدزاده، عیسی، ۱۳۳۶ — مترجم.

رده بندی کنگره:

۸۸BP/ن ۴۷۲۲ ۶۰۴۷۲۲ ۱۳۸۶

رده بندی دیویی:

ج [۲۹۷/۱۵۶]

شماره کتابشناسی ملی:

۵۰۳۰۴۰۱

انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

سنه - پاساژی عیززهی - تهله فوون - ۲۲۶۵۳۸۲

به سه رهاتی پیغه مبه ران

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	به سه رهاتی پیغه مبه ران
✓ دانراوی (تالیف):	نه بولحه سه ن عه لی نه دوی
✓ وه رگیراوی (ترجمه):	عیسی نه همه دزاده
✓ که پهنی چاپ (نوبت چاپ):	یکم (اول): ۱۳۸۸
✓ ژماره ی چاپ کراو (تیراژ):	۳۰۰۰ (به رگ) جلد
✓ ژماره ی لاپه ره و قهواره (تعداد صفحه و قطع):	۲۵۶ صفحه ی رقی
✓ بلا و که ره وه (ناشر):	بلا و کرده وه ی کوردستان (انتشارات کردستان)

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۰۲۳-۳

ISBN: 978 - 964 - 980 - 023 - 3

نوخی:

۳۰۰۰ تمه نه

پيشه كى، مامۇستاي بانگيشتكار^(۱) شەھىد سەيىد قوتب

من خاوەنى ئەم كىتەپم لە بارى كەسايەتى و قەلەمەو بە باشى بۆ ناسرا.
بەپرۆژ ئەبولحەسەنى نەدەوى، ھەم داراي دليكى خواناسە، ھەم خاوەن
قەلەمىكى سەر بە خوايە. بە پياويكى وام ھاتە بەر چاوان كە، وپراى بە باشى
ناسىنى ئىسلام، موسولمانانە دەژى و بۆ ئىسلاميش دەژى.

ئەوا ھاورپى لە گەل نووسىنى پيشە كىيەك بۆ ئەم كىتەپ شايەتية كى راست
و پاكيشى لە سەر دە دەم:

بە سەرھاتى پيغەمبەران بۆ ميژ مندا لان، يە كىكى تر لە كارە زۆر
جوانە كانى ئەبولحەسەنى نەدەوى و برايانى ھيژايەتى لە پانتاي
بانگە شەي^(۲) ئىسلاميدا. تەنياژن و پياوان نين نيازبان بەو ھەبى ئىسلامى
پاك و پالاوتەيان پى پيشان بدرى، بەلكوو مندا لانيش ھەر پيوستيان بەم
بژيوە رۆحيە ھەيە، تاكوو، كە پيان نايە قۇناغى لاوەتى، تامى بارەر لە
دەروونداو، رووناكى باوەر لە دلدا و سروەى خوشيە كەى لە رەواندا ھەست
پى بكەن. چيروك و بە سەرھاتە كان يە كە مين بابەتتىكن، كە دەر كەى دلە
چكۆلە كانيان [بە ئاسانى] بۆ ئاوالە دەبى. ئەم كىتەپ ھەرچەند بۆ ميژ مندا لان

(۲) بانگە شە: بانگەواز، دەعوەت.

(۱) بانگيشتكار: دەعوەتكار.

نوسراوه، زۆرئك له گهوره كانيش نيازبان به خوئندنه وهى ههيه. گه لئك له مهردم بۆيان رئك نه كهوتوووه ئه و وانانهى^(۱) له ژېر دهسه لاتى داگيركه ر و سه ربه رستى بانگه شه كارانى مه سىحى دا ده خوئتران، فئيرين تاوه كوو شتئك له رووداوه كانى ناو قورئان و مه به سته قووله كانى و كهش هه وا باوه پى و كارتئكه ره كانى - وهك له م كئئيه دا خراوته بهر چاو - تئىگهن.

زۆرم كئىيى مندا لان - له مه ر به سه رهاتى پئغه مبه ران - خوئندوووه ته وه. له مىسر له «كۆمه له چيرۆكى ئايىنى بۆ مندا لان» دا، كه له قورئانى پيرۆز وه رگيرابوون به شداريم هه بوو، به لام بئى هيچ چه شنه روو ده ربايسىهك ده لئيم ئه مهى كاك ئه بى لحه سه ن، كه له پئش ده ستم دايه، له هه موو ئه وانه داگرتوو تره. هۆيه كهشى ئه و ر ئنموونيه ورد و ئاماژه^(۲) رۆشكه ره وانه ن كه تيشك ده خه نه سه ر مه به سته رووداوه كان و هه لۆئست و پئوه ندييه ده روونيه كان، له كاتى گئپرا نه وهى به سه رهاته كانا. ئاشكرايه وه ختئ به دلئشه وه نشتن - چ دلى چكۆله و چ گه و ره - راستى گه لئكى باوه ردارانهى زۆر گرنگ ده نه خشيئن.

خوا پاداشى به رپژ ئه بولحه سه ن بداته وه و يارمه تى زياترى بدا. مئىر مندا لائيش كه بۆران و باگژهى به هئز گه مارۆيان داوون و رئگه يان پر له درك و دال كردوون و به ره و تاريكيان هه لده ئئ و، ئاتاجى ر ئنموونى و رۆشنايى و سه ربه رستى و ده رباز بوون له گيرو داوون، به هۆى ئه و، شاره زاي رئ بكا. سه ركه وتن به خوايه.

سه بيد قوتب

پيشه كى نووسەر

برازاى خوشه ويستم!

چاك ده زانم ئەتۇش ۋە كوو ھەموو مىندالانى ھاوتە مەنت گەلنىك ھۇگرى
چىرۇك ۋە بەسەرھاتى. سەرگوزەشتە كان زۆر جوان گوى لى دەگرى ۋە بە
باشى ئەيانخوئىيە ۋە. بەلام داخى گرانم من بە دەستى تۆۋە ۋە چىتر نايىنم،
رازى سەگ ۋە پشيلە ۋە شىر ۋە گورگ ۋە ورچ ۋە مەيموونى لى بەدەر. ئاشكرايە
كە ئىمەش [گەرەكان] لەم ئىوانە دا خۇمان بە بەرپرس دەزانين ۋە ئەم كىيەش
نموونە يە كە لە بەرھەمە كانى ئە ۋە بەرپرسىيە مان.

بى گومان تۇش بۇيە دەستت بە فېربوونى زمانى عەرەبى كردوۋە ۋە ھىندە
بە تاسە ۋە دىگەر مىيە ۋە ملت لىناۋە، زمانى قورئانە؛ زمانى پىغەمبەرە ۋە ھى
ئايىنە. بەلام من ھەست بە شەرەزارى دەكەم كە تۆلە ناۋ ئە ۋە چىرۇكانە دا
كە بە زمانى عەرەبى نووسراون، نىجگە لە بەسەرھاتى گيان لە بەران ۋە راز ۋە
ئەفسانە كان شىكىت دەست ناكە ۋە، كە لە گەل تەمەنت، رىكە ۋە تۈۋ، ۋە
گونجاۋ بى. ھەر لە ۋە روۋە ۋە لىپرام بەسەرھاتى پىغەمبەرەن بە شىۋازىكى
ساكار ۋە سازگار لە گەل تەمەن ۋە دىلخۋازە كانى تۇدا بۇ خوت ۋە مىندالانى
موسولمانى ھاۋالت بنووسمە ۋە. سەرەنجام لىپرانە كەم ھىنايە جى ۋە،

ئەمەش یە کە مین کتیبە له «بە سەر هاتی پیغه مبه ران بۆ مندا لان» کە پیشکە شتی دە کەم.

[ئەمەش بلیم] له دارشتن و گیرانه وه داره وشت و سرشتی مندا لانم له بهر چاو گرتوو، وشه ورستم چه نجاران نووسیوه ته وه. له واژه ی خوش بیژ که لکم وەرگرتوو و رووداوه کانم شیکردۆته وه. به هیوام ئەم کتیبە یە کە مین کتیبیک بیت که میتر مندا لان به زمانی عەرەبی دە یخویننه وه و له خویندگە کانی شیانا بوتریته وه. به یارمە تی خوا، هەر به مزوانه به سەر هاتی پیغه مبه رانی دیکه شت به شیوازیکی خوش، و دلبر و ئین، و روشن، و ئاسان، و کورت و جوان، و دوور له درۆ و ده له سه، بۆ به پڕی ده کەم. (۱)

موحه ممه دی خوشه و یست! له خوا ده پارێمه وه بتکا به هۆی رووناکی چاوی دایک و باب و، مامت و، ئیسلام و، ئەو خێر و بێره ش که به باپیرانتی دابوو، به م بنه ماله یه و هه موو موسولمانی بیه خشیته وه.

عه لی ئە له سه نی

(۱) نووسەر، له و کاته دا ئەم پیشه کییه ی له سەر یه کە مین به شی ئەم کتیبە - که به جیا بـلاو کرا بووه وه - نووسیوو. (وه رگیر).

كى بته كانى شكاندوو؟

فروشياري بتان

له سهرده مانيكى زور له مه وپيش و له يه كى له شاره كاندا نازهر ناوئك هه بوو. نازهر پياوئكى سهرناس و به ناوبانگ و كار و پيشه شى فروشتنى بتان بوو. ههر لهو شاره دا خانويه كى زور گه وره كرابوو وه و ته رخان درابوو به بتخانه وه؛ و اتا بتيكى زور و زه به ندى تيا دا دانرابوو.

مهردمى نه و روژگار هه بوون به به ندهى نه و بتانه و نازهر يش خوى يه كى له وانه بوو، كه كړنووشيان له بتان ده برد.

كوپى نازهر

نازهر كوپىكى نازاو ليها تووى هه بوو، به ناوى ئيبراهيم. ئيبراهيم ده يينى نه و خه لكه سوژه ده له بتان ده به ن؛ سهرنجى نه دا به ندا يه تى بتان ده كه ن. نه و ده يزانى نه و بتانه له به رد ساز دراوون. تيگه يشتبوو كه بتان، نه قسه ده كه ن و نه هيچيش ده ييستن. ديسان له وه ش ئاگادار بوو كه بت له تونيدا نيه نه زيانئك

بگەيئنی و نه قازانجیکیش. دەیدیت میڤ پیا نه وه دەنیشی، به لام له دهسیان نایه راویان نین. ئەو خۆراکهی بۆیان دانراوه مشك دین و دهیانخۆن، کهچی ناتوانن دهریان کهن.

ئیهراهم له بهر خۆوه، کهوتبوو به فکر کردنه وه دا: که وایه ئەم خه لکه بۆچی کړنوش بۆ بت ده بهن؟ یان بۆ [به نیازی به دیهاتنی ئاوات و ئاره زوویان] هاوار له بتان ده کهن؟

پرسیاری ئیهراهم

ئیهراهم پێ به پێ بیر کردنه وه و لیکدانه وه، له باوکی ده پرسى: بابە گیان! تۆ ئەم بتانه بۆچی ده په رستی؟ بۆ واکړنووشیان بۆ ده بهی، یان داواى یارمهتییان لێ ده کهی؟ خۆ ئەمانه نه قسان ده کهن، نه ده شیستن؛ نه زیاتیکیان ههیه و نه به هرهیه کیش ده گهیه نن!

بابە! بت، نه ده توانی شتیک بخوا و نه ییشخواته وه. کهواته خواردن و خواردنه وه یان بۆچی بۆ داده نین؟ ئازهر به بیستنی ئەم قسانه هیند تووړه ده بوو، له هیچ تینه ده گه یشت. کاتی ئیهراهم خه ریکی رینموونی تایفه کهی خۆی ده بوو، ئەوانیش وه ها ده ئالۆزان^(۱) هه ر له هیچ حالى نه ده بوون.

[دواى ئیهراهم] له بهر خۆوه وتی: که وایه کاتی مه ردم شاریان چۆل کرد، ئینجا ده چم و بته کان تیک ده شکینم. له وانهیه ئەم رووداوه بیته هۆی چاو کردنه وه و داچله کانیان.

(۱) ئالوز: تووړه.

ئىبراهيم بته كان تىك ده شكىنى

سەرەنجام رۆزى جىژن ھاتە پېشەوہ. دانىشتوانى شار، بە پىرو لاو و گەورە و بچووکەوہ بۆ بە شدارىسى له رى و رەسمى جىژندا له شارى وەدەرکەوتن.

باوکى ئىبراهيمىش رىککەوت. له ئىبراهيمى پرسى: ئەتۆ لە گەلمان نايەيت؟ وەلامى دايەوہ: من نەخۆشم!

خەلکى، ھەموو روشتن و ئىبراهيم بە تەنيا لە مالدە مایەوہ. لەم دەر فەتەدا، خۆى گەيانندە لای بته كان. پاشان رووى دەمى لىکردن و وتى: ئیوہ بۆ وا فرزەتان لىوہ نايە؟ بۆ قەت نايىستن؟ ئەى بۆچى دەست بۆ خوراک و شەربەتە کەتان نابەن؟

بته كان و سکەيان لىوہ نەدەھات بەردىكى رەق و تەق، دەم و زمانى کوا تا قسە کردنىشى ھەبى.

ئىبراهيم لى پەرسىن چىتەنە، بۆ ھىچ نالین؟ بتان ديسان ھەروا بىدەنگ بوون. لەم کاتەدا ئىبراهيم رقى ھەستە، تەورى بۆ ھەلگرتن و چەپ و راست لىدان. چى بت ھەبوو ورد و خاشى کردن، جگە لە دانە گەورە کەيان، کە تەورە کەى لە ملی ھاوشت و بەجى ھىشت.

ئەم کە تەنە کى کردوویە؟

مەردم لە پاش بە جىھىنانى رى و رەسمى جىژن، گەرانەوہ بۆ ناو شار و رزانە ناو خانووى بتانەوہ؛ چوون دەيانويست بە بۆنەى رۆزى جىژنەوہ

کرنووش لە بتان بەرن. بەلام کە بینیان تووشی سەرسامی هاتن. ترس و خۆفێکی زۆریان نشتە دل؛ خەم و پەژارە داگیرتن و قوشقی بوون. لە خۆیان دەپرسی: «کئی بووبی ئاواي به پەرستوووە کانمان^(۱) کردبی؟

هەندیک و تیان: بیستوو مانە کۆرە گەنجیکی ئیبراهیم ناو، جارو بار بە خرابی باسی لێو دەکردن.^(۲)

کاتی هێنایان لێیان پرسی: «ئەری ئیبراهیم! تۆ وات لەم پەرەستووانە ی ئیمە کردوو؟ وتی: نەخیر، ئەووە کاری بته مەزنە کەیانە، ئەوا لە خۆشیان پیرسن ئەگەر دەتوانن و لامتان بدەنەو.^(۳)

مەردم دەیانزانن بته کان بەردگەلێکی رەق و تەقن. دیسان ئەووەندەشیان ئاگایی هەبوو کە بەرد نە دەدوێ و نە دەشییستی. بته مەزنە کەش هەر بەردیکە لەو بەردانە؛ کە نە دەتوانی لە جی خۆی بجوولێ و نە بپروا بە رینگەشدا؛ کە وایە لە توانایشیا نییە بت بشکێنی.

لە ولامی ئیبراهیمدا و تیان: دەتۆ خۆت چاک دەزانن بت قەت ناتوانی بدوێ.

ئیبراهیم وتی: دەجا، ئەگەر وایە، ئێوە چۆن بەندایەتی شتیک دەکەن کە نە بەهەرەیک دەگەینێ و نە زیانیکیش؟ چۆن چۆنی یارەمەتی لە شتگەلێک دەخوازن، کە نە قسە کردنیان هەیه و، نە هیچیش دەبیستن؟ هەر بۆ خۆشتان دەزانن چ دەکەن؟ ئاخۆ ئێوە هەر دارای ئاوەز بن؟ خەلکە کە ئارەقی شەرمەزارییان دەرداو دەمیان بووبە تەلە ی تەقیو!

(۱) پەرەستوو: پەرستراو. (۲) ئەنبیا: ۶۰، ۵۹.

(۳) ئەنبیا: ۶۳، ۶۲.

ئاگرى سارد

خه لکى شار تېکرا کۆبوونه وه [کرديان به ههراو هووريا] و له يه کتر يان
پرسى: چ بکه ين و چ نه که ين؟ ئيراهيم بته کانى شکاندووين و سووکايه تى
به په رستوو ه کانمان کردوو! سزاي ده بېته چى و چۆنى تۆله لى بستينيه وه؟
جواب بوو به وه: «بیسو و تینن، با له سهر خوا کانتان کرد بېته وه». (۱)

پيشنيار جى به جى بوو. ئاورى کى دلخوازيان هيلدا و ئيراهيميان هاويشته
ناويه وه! به لام خوا [به پېچه وانه ي چاوه پروانى نه وان] پشتيوانى له ئيراهيم
کرد و فهرمانى به ئاگر دا: «ئهى ئاگر! بۆ ئيراهيم سارد به و، زيانى
پى مه گه يه نه». (۲) فرمان هاته جى و ئاور له ئاستى ئيراهيم سارد و سازگار
بوو. مه ردم به چاوى خويان ديتيان هيچ زياتىکى پى ناگه يه نى!

ئاماده بووان، سهرنجياندا ئاگره که کارى له ئيراهيم نه کردوو. ئه وه روا
ته ندرۆسته و به لک وو خوشحال شه؛ نه نجا ئير به ته وايى هه شه که ياندا و
واقيان ورما.

پهروه رنده ي من کييه؟

له ناخى يه کى له شه وه کاندا نه ستيره يه کى گه ش سهرنجى ئيراهيمى
راکيشا! له بهر خووه وتى: پهروه رنده ي من، ئائه مه يه. به لام وه ختى
نه ستيره که نشت، وتى: نه! پهروه رنده ي من ئه مه نيه. پاش ماويه ک
مانگه شه وه لات. ئه وسا وتى: ئه مه يه پهروه رنده ي من. دوايى که مانگيش

نشت، وتی نه! په‌روه‌ردگاری من ئه‌مه‌ش نییه!

[شه‌و به‌سه‌رچوو] کاتێ هه‌تاو به‌ تیشکی زږړنی جیهانی روون کرده‌وه، له‌ دلّه‌وه‌ وتی: «ئه‌ها! په‌روه‌ردگاری من ئائه‌مه‌یه، ئه‌م له‌ گشتیان گه‌وره‌تره». (۱) وه‌ختی ئیواره‌ به‌سه‌ره‌ات و هه‌تاو له‌ ناو تاریکی شه‌ودا و ن بوو، دیسان وتیه‌وه: نه‌خێر! ئه‌مه‌ش له‌ تواناییدا نییه‌ خوای من بێ. خوا زیندووی نه‌مره؛ هه‌ر بووی له‌ ناو نه‌چوو. هیزو ده‌سه‌لاتیکي هه‌یه‌ هیچکس و هیچشتیک ناتوانی کۆلی پی‌بدا. ئه‌ستیره‌ کزه، له‌ به‌رامبه‌ر رووناکی به‌یاندا ده‌به‌زی، مانگه‌شه‌و لاواز و که‌م هیزه؛ هه‌تاوی به‌سه‌ردا زال ده‌بی. هه‌تاویش هه‌ر کز و که‌م ده‌سه‌لاته، چوون شه‌و کۆلی پی‌ئه‌دا و ته‌نانه‌ت هه‌ورانی‌ش له‌ چاوی گوم ده‌که‌ن. ئه‌ستیره‌ پی‌ی نا‌کرێ یاریده‌ری من بێ، چوون خۆی ناته‌واوه. مانگ بۆ هاریکاری من ناشی، چوون خۆی کۆلێدراوه. هه‌تاویش هه‌ر شایانی یارمه‌تی من نییه، چوون خۆشی که‌م و کزی تیادا به‌دی ده‌کرێ.

به‌س هه‌ر له‌ خوا ئه‌وه‌شینیته‌وه (۲) یارو یاریده‌ری من بێ، چوون زیندووی هه‌تا هه‌تاییه؛ هه‌رماوی له‌ ناونه‌چوو. به‌ده‌سه‌لاتیکه‌ هه‌موو جیهان له‌ به‌رامبه‌ریه‌وه‌ هه‌یجه.

په‌روه‌رینی من ئه‌للایه

به‌لێ، ئیبراهیم، به‌و ئه‌نجامه‌ گه‌یشت، که‌ په‌روه‌رنده‌ی ئه‌و ئه‌للایه، چوونکو ته‌نیا ئه‌وه‌ زیندووی هه‌میشه‌ییه، هه‌رماوی تیا چوون هه‌لنه‌گره.

(۲) وه‌شانه‌وه: شیان، پیکه‌وتن.

(۱) ئه‌نعام: ۷۸.

به هیژی کهس پی نه وێره. ئیبراهیم تیگه‌یشت خوا په‌روه‌رێنی
 ئه‌ستیره‌کانیشه! راهینه‌ری مانگ و رۆژه! هی هه‌موو بوونه‌وه‌رانه!
 له پاشان خواوه‌ن ئیبراهیمی خسته‌ سه‌ر راسته‌پڕی. گه‌یاندی به‌ پایه‌ی
 پیغمبه‌ریی و دۆستایه‌تی خۆی. فه‌رمانی دایه‌ هۆزه‌که‌ی [بۆ خواناسی و
 خوا په‌رستی] رێنموونی بکا، تاکوو پتر له‌وه به‌ندایه‌تی بتان نه‌که‌ن.

بانگه‌شه‌ی ئیبراهیم

ئیبراهیم داوای له‌ گه‌له‌که‌ی کرد مل له‌ به‌ندایه‌تی خوانی و ده‌ست له‌
 په‌ره‌رستی بتان هه‌لگرن. لێی پرسین: «ئێوه‌ چ ده‌په‌رستن؟ وه‌لامیان دایه‌وه‌:
 بتان ئه‌په‌رستین».^(۱) پرسى: «ده‌ ئایا که داوای یاره‌مه‌تیات لێده‌که‌ن، دین به‌
 هانائانه‌وه‌، ده‌توانن خێریکتان ئاراسته‌ بکه‌ن، یان زیانیکتان لێ لاده‌ن؟ وتیان
 ئاخ‌ر باو باپیرانی خۆمان دیتوو هه‌ر به‌م چه‌شنه‌ خه‌ریکی په‌رستیان
 بون».^(۲)

ئیبراهیم وتی: «[ده‌با بزانی، من سوژده‌ له‌ بۆبت نابهم هیچ، دژمنیشیان
 له‌ گه‌ل ده‌که‌م. من راهینه‌ری گشت بوونه‌وه‌ر، ئه‌په‌رستم. ئه‌و که‌سه‌ی
 دروستی کردووم، خوشی رێی پێشانداوم؛ بژیوم بۆ به‌ره‌م دینێ و له‌
 توونیه‌تیم رزگار ده‌کا. نه‌خۆشیش که‌وتم، هه‌ر خۆی چاکم ده‌کاته‌وه‌.
 ئه‌ممه‌رێ و سه‌ر له‌ نوێ ده‌ژیینیه‌وه‌».^(۳) بتان نه‌ شتیکیان بۆ دروست
 ده‌بێ، نه‌ ده‌توانن رێ نوێ بن. لێان نایه‌ تاقه‌ که‌ سیك له‌ برسپیه‌تی یان

(۲) شوعه‌را: ۷۴، ۷۲.

(۱) شوعه‌را: ۷۱.

(۳) شوعه‌را: ۸۲، ۷۸.

توونیه‌تی رزگار بکه‌ن. ئەگەر مەرویه‌کیش تووشی نەخۆشین هات ناتوانن
خۆشی بکه‌نەوه. هەرگیز لە دەستیشیان نایە، نە گیان لە کەس بستیئن، نە
پیشی بیه‌خشنەوه.

لە باره‌گای پادشادا

لە شارە‌که‌دا پاشایه‌ك هه‌بوو كه زۆر به‌ ده‌سه‌لات و گه‌لێكیش تووش و
دڵپه‌ق بوو؛ به‌ جۆرنکی واه‌م‌ه‌ردم كړنووشیان لێ ده‌برد. پاشا بیستبووی كه
ئیه‌راهم ته‌نیا به‌ندایه‌تی خوا ده‌كاو جگه‌ له‌ وێدی كړنووش بۆ كه‌سی تر نابا.
به‌و بۆنه‌وه زۆری رك هه‌ستاو هه‌ناردی به‌شوئیا. ئیه‌راهمیان هێنا. ئەو له
خوا به‌ده‌ر باکی له‌ هه‌چ كه‌س نه‌بوو.

شا پرسى: ئیه‌راهم! بلى بزاتم په‌روه‌رنده‌ی تۆ كییه‌؟ وتی: په‌روه‌رنده‌ی
من ئەللایه. پاشان پرسى: ئەللا، كیه‌ ئیه‌راهم؟ وتی: «ئەوه‌یه‌ گیان
ده‌به‌خشی و ئەشیشیئیته‌وه. شا وتی: ده‌جا منیش گیان ده‌به‌خشم و
ده‌شیشیئیم».^(۱) کابرایه‌کی بانگ کرد، لێداو کوشتی. یه‌کیکی تری هێنایه
پیشه‌وه، به‌لام نه‌یکوشت.

ئەوسا وتی: [ده‌بینی] منیش گیان ده‌به‌خشم و ده‌شیشیئیم. ئەوا کابرایه‌کم
کوشت و یه‌کیکی ترم زیندوو هێشته‌وه. شا پیاوێکی سه‌رسه‌ری و که‌م ئاوه‌ز
بوو. ئەویش و هه‌موو مه‌رده‌مه‌که‌ش بت په‌رست بوون.

ئیه‌راهم ده‌یویست پاشا و دارو ده‌سته‌ی له‌ راستی مه‌به‌ست [گیان

تېكرردن و گيان لى سەندنه وه [تېگه يه نى. له ورووه به پاشاى وت: «باشه، خوا هه تاو له خوره لاته وه هه لدېنى، تو [ئه گهر توانات هه يه] له خورنشينه وه هه ليينه». (۱)

شا وپراى سهرسامى، مات و بېدهنگ بوو. شهرمه زارىسى داىگرت و قسه يه كى بو نه مايه وه.

بانگيشتنى باوكى

ئىبراهيم پيى خوشبوو ديسانه وه قسه له گه ل باوكى بكا، به و هويه وه پيى وت: «بابه گيان! بوچى شتيك ده پهره ستى نه ده دوئ و نه ده شبيستى». (۲)
تو كړنوش له شتيك ده بهى نه قازانجى لى ده خيژ و نه زيانيش. «بابه گيان! كړنوش له ئه هر يمه ن مه به!» (۳) وهره به ندايه تى يه زدانى ده هه نده و دلسوز به جى يينه!

بابى لى توړه بوو، پيى وت: بېره وه و له بهر چاوم گومبه، ئه گينا لىت ده دم.

ئىبراهيم كورنكى زور له سهرخو بوو؛ له ولامدا وتى: «بابه! ئاواتى ئاسايش و ته ندروستيت بو ده خوازم». (۴) من ئه م شارهى به جى ديلم و ده چمه جيگه يه ك بتوانم ئهركى خواپه رستى تيا دا به جى يينم.
خه م و په ژاره به كى قوول داىگرتبوو، كه وتبوه سهرى پروا بو ولا تيكى ترو له وندا مه رد م بو ناسين و په رستنى خوا رابه ينى.

(۱) به قهره: ۲۵۸. (۲) مريه م: ۴۲.

(۳) مريه م: ۴۴. (۴) مريه م: ۴۷.

به ره و مه که

هۆزه که ی ئیبراهیم خۆی و پاشا و بابی، تیگرا له دهستی وه پرهز^(۱) ببوون. نه ویش لیپرا کۆچ بکا بۆ ولاتیکی دی، که له وندا کار و باری ئایینی خۆی جی به جی بکا و په یامه که ی به دانیشتوانی نه وی راگه یه نی.

به و بۆ نه وه باوکی به جی هیشت وله شار هاته ده ره وه. هاوړی له گه ل هاجه ری خیزانی رتی مه که یان گرت به ر. له و سهر و به نده دا مه که مه لبه ندیکی چۆل و وشك بوو. نه گژو گیای تیا دا شین ده بوو، نه دارو ده ون. نه بیرنکی لی بوو، نه چۆم و جۆگه له یه ك. نه مرویه کی تیا دا ده ژیا و نه گیان له به ریکیش.

ئبراهیم گه یشته پیشه وه و له مه که دا گیر سایه وه.

[پاش و چان و حه سانه وه یه ك] له هاجه ری خیزانی و ئیسماعیلی کوری تاکایه وه.

کاتی وستی پروا، خیزانی لئی پرسى: ئو خر گه وره م؟ لی ره دا جیمان دیلی؟ ده ته هوئی بی ئاوړك و بژیوړك هه روا به جیما بیلی! بۆچی خوا وه فەرمانیکی پيداوی؟ ئیبراهیم ولامی دایه وه: به لی! نه مجا هاجه ر وتی: که وایه، نه و خۆی نا هیلی تووشی زیان بین!

بیری زه مزه م

[ورده ورده] توو نه تی ته نگى به ئیسماعیل هه لچنی و زۆری بۆ هیئا!

(۱) وه پرهز: په ریشان.

داكى ليپراوانه تيكؤشا چؤرئى ئاوى بئى بگه يهنئى. به لام ئاو له كويى بووا! مه كه نه روخانه يه كى تيايه، نه [ته نانهت] چاوانه يه كيش! هاجهر كه وته هال و دهوان به دواى ئاودا. له ته پى سه فاره هاته خوارا! به كيئويى مهروه دا سهركه وت! ديسان له مهروه بؤ سه فا، به په له پهل و چاوه چاو، چه نجانان روشت و هاته وه!

راست له م هه لو مه رجه ناسكه دا خواوه ن فربايان كه وت و ئاوى بؤ دايك و فرزه ن ئافراند. (۱)

ئاو له عه رزه وه هه لقوئى و ئيسماعيل و هاجهر، ليان خوارد هوه. ئاو بئى وشكايى هه رهات و بوو به و چاوانه ي زه مزه مه. پهروه رئنى خواوه ن شكؤ پيت و پيروزي بئى به خشى ئيستاش هه ر ئه و زه مزه مه يه كه خه لكى له كاتى «حه ج» دالى ده خؤنه وه و وه كوو دياريه كى پيروز بؤ ولاتانى ده به نه وه. تۆچى [خوئنه رى به رتزا] ئاوى زه مزه مت خواردؤته وه؟

خه ونى ئيبراهيم

ئىبراهيم دواى ماوه يه ك گه رايه وه بؤ مه كه وگه يشته وه لاي ئيسماعيل و هاجهر. به ديتنى ئيسماعيل دلى گه لئى كرايه وه. له و كاته دا ئيسماعيل هيشتا منداليكى چكؤله بوو. ئه هات و ئه روشت و كايه ي ده كرد و هاوړئى له گه ل داك و بابى له مال ئه هاته ده ره وه.

ئىبراهيم دلى به ئيسماعيل زؤر خوؤش بوو.

[مانگ و سالان تیپه زین] له یه کئی له شه واندا ئیبراهیم خهوی دی،
خه ریکی سه رپرینی ئیسماعیله.

ئبراهیم پیغمبهرنکی راستۆک بوو، و خه ونه که شی خه وئیکی به راستی
بوو. وئپرای ئه وهش دۆستی راسته قینهی خوابوو. ئیبرا ئه وهی له خه ودا
فه رمانی پی دراوه جی به جیی بکا.

به و بۆنه وه به ئیسماعیلی وت: «کورم! من خه وم بینی خه ریکم تۆ
سه رده پریم؛ خۆت چۆنی لئیک ده ده یه وه؟

جوابی دایه وه: بابه گیان! چت پی سپر دراوه ئه نجامی بده؛ به یارمه تی
خوا به م زوانه تیده گهی که منیش له خۆپاگرانم». (۱)

ئبراهیم ئیسماعیلی له گه ل خۆ برد و چه قۆیه کیشی هه لگرت.
که گه یشتنه «مینا» خۆی ئاماده ی سه رپرینی کرد! ئیسماعیلی له سه ر
عه رزه که راخست. ئاماده بوو، و چه قۆکه ی نایه ملی. به لام له نا کاو ده رکه وت
که خوا وه ن پی خۆش بووه هه موان بزانی دۆستی راسته قینهی خوا هه رچی
پی بسپر درئ به باشی جی به جیی ده کا، و ئبراهیم ره زامه ندیی خوای له
گیانی جگه رگۆشه که ی لا گرن گتره. ئبراهیم گه لئیک سه ریه رزانه له
تاقیکردنه وه که ده رچوو.

خوا حه زره تی جویره ئیلی وئپرای به رانییک له به هه شته وه هه نارد و پیی
وت: ئانه مه له گیان که و له سه رپرینی ئیسماعیل ده ست هه لگه ره. خوا
ناکاره که ی ئبراهیمی زۆر زۆر لا په سه ند بوو. هه ر به و بۆنه وه فه رمانی به

خاوهن باوهړان دا - به ياد و بيره وه رېي ته و قاره مانه تيه و به مېه به ستي خو
راهيتان له رښاي ته وحيدا^(۱) - له جيژني قورباندا قورباني بکهن.

دروډو سهلامی خوا له سهر ئيبراهيم و ئيسماعيل، بنه پرته دانه راني
فږگه ي برايه تي تيکړای ڼاده ميزاد.

که عبه

هر له و سالانه دا ئيبراهيم دواي ماوه يه که له مېه که وه دهر که وت و ديسان
هاته وه. ته مجاره ته يويست مالئک بؤ جي پرستني خوا [فږکردني ده رسي
برايه تي به هم موو دانښتواني سهرزه وي] بکاته وه. ته لېه ت مالئکي يه کجار
زور له سهرزه ويدا هه لخرابوون؛ به لام ته نيا تاقه مالئک بؤ جي راگه ياندني
په يامي داهينه ري جيهان، له ته وواي جيهاندا نه بوو.

ئيسماعيل هزي ده کرد له سازداني مالي خوادا بيته ئاريکاري باوکي.
ئبراهيم و ئيسماعيل، له کيوه کانه وه به رديان هينا. ئبراهيم به ده ستي خو
خانوي که عبه ي کرده وه و ئيسماعيل، شان به شان يارمه تيده ري بوو.

باوک و فرزند سپاس و ستايشي خويان ته هينا يه جي و داواکاري به جي
هاتني داخوازه کانيان بوون: «په روه رنده مان! ليمان وه رگري. تو بؤ خوت زور
بيسه ر و زوريش زاناي». ^(۲)

خوا داخوازه که ي لي وه رگرتن و به ره که تي به که عبه به خشي. ئيستا که،
ئيمه له هم موو کاتيکي نوژدا روو له و قبيله يه ده که ين. حاوه ن باوه رانيش له

(۲) به قهره: ۱۲۷.

(۱) ته وحيد: تاکه پرستني.

وه ختی چه جدا که ده‌گه نه لای، به ده‌وریا نه خولینه‌وه و له‌ویدا نوژن به‌ریا ده‌که‌ن.

به‌لێ خوا نزای ئیبراهیم و ئیسماعیلی هینایه جێ و خێر و بیری ئاراسته‌ی که عبه‌کرد.

بارانی دلۆفانی خوا برژێ به‌سه‌ر گیانی ئیبراهیم و ئیسماعیل و موچه‌مه‌ددا.

خانوی پیروژ

ئیبراهیم ژینکی دیکه‌ی هه‌بوو به‌ ناوی سارا. له‌م خێزانه‌ی کورێکی تری بوو که ناوی نابوو ئیسحاق. ئیبراهیم نشته‌جای شام بوو، و ئیسحاقیش هه‌روا.

ئیسحاق له‌ شام خانویه‌کی به‌ نیازی گه‌یاندنی بانگی ته‌وحید و براهه‌تی به‌ مه‌ردم -هه‌روه‌ك بابی و براکه‌ی پیش له‌و له‌ مه‌که‌ سازیان دا‌بوو- کرده‌وه. نه‌و په‌رستگه‌ی ئیسحاق له‌ شام دروستی کرد، خانوی پیروژ «بیت المقدس» و اتا «مسجد الاقصی» ی ئیستایه‌، که خوا خێر و بیری به‌ ده‌ورو به‌ری به‌خشیوه‌. خواوه‌ن فەر و فراوانی ئاراسته‌ی به‌ره‌ی ئیسحاق کرد؛ هه‌روا که ئاراسته‌ی تۆره‌مه‌ی^(۱) ئیسماعیلی کرد و پیغمبه‌ر و فەرمانه‌وه‌ی زۆریان لیکه‌وته‌وه‌.

ئیسحاق بوو به‌ باوکی کورێك به‌ ناوی یه‌عقوب، که گه‌شت به‌ پایه‌ی پیغمبه‌راهه‌تی.

(۱) تۆره‌مه‌: بنه‌چه‌که، نه‌ژاد.

یەعقوب بووب بابی دوازده کوپ، کە یەك لەوانە یوسف بوو. یوسف ـ لە قورئاندا ـ سەرگوزەشتە یەکی پر سە یرو سە مەرە ی هە یە. ئەو تۆو ئەو ش بە سەر هاتە کە ی.

دلگیرترین بەسەرھات

خەونیکی بەلاجەوی

کاتێ یۆسف منداڵێکی چکۆلە بوو، یازدە برای ھەبوو. بەلام چون ھەر لەو تەمەنەشدا کورپێکی جوانکیلە و زۆر وتو وریا بوو، یەعقوبی باوکی ئەوی لە تەواوی برایانی خۆشتر دەویست. یۆسف شەوێکیان خەوێکی سەر سورھینەری بینی، دیتی یازدە ئەستێرە ھاوێڕێ لە گەڵ مانگ و رۆژ سەری لێ دەخەوێن. یۆسفی منداڵ ئەمە ی گەلێک پێ سەیر بوو! ئەم خەونە ی بۆ لێک نە ئەدرایەو، کە چۆن چۆنی ئەستێرە و مانگ و رۆژ سەر بۆ مەرۆ^(۱) دەچەمێن؟ بەو ھۆیەو چوو بۆلای بابی؛ خەونە کە ی بۆ گێراپەو و وتی: «باو! ئەمەن یازدە ئەستێرە و مانگ و رۆژم دیت سەریان لێ دەخەواندم!»^(۲)

یەعقوب کە خۆی پێغەمبەر بوو بە بیستنی ئەم خەو پەر بە دل خۆشحال

بوو، و پتی وت: یا خوالیت پیروز بئ یوسف گیان! تۆ، له داهاتوا ده گه ییه پله و پایه کی زۆر بلند.

ئهم خه وه، مژده ی [گه یشتن] به زانایی و پیغمبه‌رایه تییه خوا خه لات ی خۆی به ئیبراهیم و ئیسحاق ی باپیرت به خشی و دیسان ئهیدا به تۆ و تیره ی یه عقرویش.

یه عقروب که پیریکی به سالآ چوو بوو، له ره وشت و ئاکاری خه لکی به باشی ئاگادار بوو. ده یزانی شه یتان چۆن به سهر دل و دهروونی ئاده میزادا زال ده بئ و ئه یکاته گالته جاری خۆی.

به و بۆنه وه به یوسفی وت: کور ی بابی! ئهم خه ونه ت بۆ هیچکام له براکانت نه گیر یه وه! چوون به خیلیت پی ئه به ن و دژایه تییت^(۱) له گه ل ده که ن.

ئیره یی برایان^(۲)

یوسف له دایکی خۆی برایه کی تری هه بوو. ناوی ئه و برایه بنیامین بوو. یه عقروب خۆشه و یستیه کی تایبه تی سه باره ت به م دوو کور ی هه بوو، تا راده یه که هیچکه سی تری ئه وه نده خۆش نه ده و یست. هه ر له بهر ئه وه ش براکانی تریان ئیره ییان به یوسف و بنیامین ده برد و رقیان لی هه ستا بوون.

له ناو خۆیان ئه یانوت: بۆ وا بابمان یوسف و بنامینی ئه و هه مروه خۆش ئه وئ؟ هۆی چیه ئه و جووته، باوه کوو هیشتا چکۆله و هیچ له ده س نه هاتوون، ئه وه نده که وتوونه بهر دلی باوکمان نه وه؟ ئه ی بۆ ئیمه ی

(۲) ئیره یی: به خیلی.

(۱) دژایه تی: دژمنی.

وه کوو ته وان خوش ناوې، خو ټيمه هه موو گه نج و به تواناين و کار و بار شمان
پې جې به جې ده بې، ته مه شتي کي سهره؟ يو سف چوون مندا ل و د لساف
بوو خه وه که ي بۆ براياني گپړا يه وه و ته وائيش به ييستي ته و قسه يه زور لک
تو وره بوون و پتر له جاران به خي لي له ناو د ل يانا سهر ي هه لدا.

روژ ټکيان هه موو يه کيان گرته وه [هي ندي کيان] و تيان: يان يو سف بکوژن،
يا کوو يي بهن له مه ل به ندي کي دوور ده سا به جې ي ل ن ته گهر و اتان کرد، ته مجا
ټيتر د لي بابتان سه باره ت به ټيوه يه کلانه ده يته وه. يه کي کيان و تي: نه، يي بهن
بيخه نه ناو بير ټکي سهره ري گه وه؛ دوا يي ر بوار ته يدوز نه وه و له گه ل خو ياني
ده بهن. هه مووان پي که وه ته م را و ټزه يان په سهند کرد.

ټيکرا بولا ي يه عقوب

پاش ته وه ي له سهر ته و را و ټزه يه ککه و تن، هاتن بۆ لاي با و کيان.
يه عقوب سه باره ت به يو سف هر له د ل را و کي دا بوو، بۆ ي ده رکه و تېرو
براياني نه ته نيا خوشيان ناو ټي تره ييشي پې ده بهن. له بهر ته وه ش له گه ل
ته وانا، بۆ هيچ لايه کي نه ده هه نارد. يو سف يش به س له گه ل بنياميني براي
گه مه ي ده کرد و ته وه نده دوور نه ده که ته وه.

برايان ناگايان له و که ين و به ينه هه بوو، به لام به سهر ته وه شدا لي پر ابوون
ته و نه خشه شوو مه يان جې به جې بکه ن. له يه عقوب يان پرسى: بابا! تۆ بۆ
يو سف له گه ل ټيمه نا ټريه ده ري؟ له چي ده ترسي؟ ته و برا و خوشه ويستي
ټيمه يه و برا ي بچو و کيشمانه. ټيمه هه موومان کوړي يه ک با و کين. چه ند برا
هه ميشه پي که وه ياري ي ده که ن؛ که وايه ټيمه ش بۆ نه چين پي که وه خه ري کي

گه مه وگالته بين؟

«به يانی بيخه ته کمان با به ناو چيمه ن و سه وزه لانی دا، تۆزى پياسه بکا،
خۆمان ئاگادارى لى ده که ين» (۱).

يه عقوب پيره پياوځكى دنيا ديه و نه رم و نيان بوو. قه تى پى خوش نه بوو.
يوسفى لى دوور بکه و ته وه، ترسيكى زورى له و پتوه نيه دا له دلا بوو.
له ولامى کورانيدا وتى: «نه ترسم گورگ بيخواو تپوه پى نه زانن!» (۲)
وتيان: هه رگيز! چۆن چۆنى له ناو تيمه دا گورگ ده يخوا!! به به رچاوى تيمه
جه وان و به هتزه وه چۆنى ده خوا؟ پاشان يه عقوب رى دا، يوسف [بو]
گه شت و سه يران] له گه ليان پروا.

به ره و دارستان

برايان له وهى يه عقوب هيشتى يوسف هاوړتتيان له گه ل بکا
خوشيه كى زوريان كه وه دل.

هه ستان و روويان كرده دارستانك. له ويدا يوسفيان هاويشته ناو
بيريكه وه. نه به زه ييان به يوسفى مندا لا هاته وه، نه به يه عقوبى پيرى به سالا
چوودا.

يوسفى چكۆله و كه مدل له ناو بيريكي قوول و تاريكا به تاقى ته نيا
مايه وه.

به لام خواوه ن هات به هانا يه وه. مزگينى دا يه و پى فهرموو: دلگران

مەبە و مەشترسە! تۆ خوات لە گەلدا یە و لە داھاتووشا دە گەییە پایە یە کی بڵند.
برایانت تیکرا دینە وە بۆلای تۆ و لە وکارە ی کردوویانە ئاگاداریان دە کە ی.
کە لە پیلانە کە یان بوونە وە و یوسفیان خستە ناو چاوانە کە، کۆبوونە وە و
وتیان: جانیستا، جوابی بابمان چۆن بدەینە وە؟ یە کۆی لە برایان وتی: بابم ھەر
ئە یوت: ترسم ھە یە گورگ بیخوا. کە واتە ئیتمە ییش پیی دەلێن: بابە! ئاخری
قسە کە ت بە راست دە رچوو! یوسف گورگ خواردی!.

ھەموویان لە سەر ئەم رایە بوون بە ھاودەنگ کە: بە لێ، دە بیژین: بابە
گورگ خواردی.

یە کۆکی تریان پرسى: باشە ئە ی بۆ قەناعەت پیکردنی بە لگە و نیشانە مان
چ بی؟ جواب درایە وە: ئاشکرایە بە لگە ی رووداویکی وە ھا، خوێنە.
ئینجا مەرئکیان سەرپری، کراسە کە ی یوسفیان پیا ژەند و خوێناولیان
کرد.

ئەم کارە یان بوو بە ھۆی خوێشحالی ھەموو لایە کیان. وتیان: ئانیستا ئیتر
قسە کە مان بۆ ی، جیی باوەر دە بی.

لە بە رابەر یە عقووبدا

لە تاریکی پاش خۆرپەردا، بە دەم گریانە وە، ھاتنە وە بۆ لای باوکیان.
پیانوت: بابە گیان! یوسفمان لە لای کە لویە لە کە دا جیھیشت و خوێمان
خەریکی بە راو گرکۆ بووین، ھەتا ھاتنە وە گورگ خواردی. کراسە کە شیان
کە خوێنە درۆزنە ی پتوہ بوو، ھینا و وتیان: بۆ درۆ و راستی، ئائە وە ش
خوێنە کە ی یوسف!

باوکیان جگه له وهی پېغه مېهر بوو، دنیاشی کۆنه کردبوو؛ به نه زمروون تر
 بوو له کورپه کانی. نه یزانی نه گهر که سیک گورگ بیخوات وپرای بریندار
 کردنی، جل و بهرگه که شی شیتال ده کا؛ که چی کراسه که ی یوسف ساق بوو،
 هر خوینی پیدا رزا بوو. تیگه یشت که نه وه خوینه دروژنه یه و باسی
 گورگیش هر باسیکی هه لبه ستراوه.

پنی وتن: نه مه قسه یه که خوتان دروستان کردووه و منیش هیچ چاره یه ک
 شک نابه م خوراگریه کی شیاوی لی به ده را! په ژاره ی یه عقوب به شوین
 یوسفدا په ژایه کی ئارام لیږ بوو؛ به لام نه و ملینا له خوراگریه کی دوور له
 ناشو کړی.

یوسف له ناو چاوانه دا

برایان هاتنه وه بۆ مال و یوسفیان له ناو چاوانه دا به چی هیشت، نه وان
 نانیان خوارد. پاشان ئاسووده له سهر رایه خه کان لی راکشان و خه وتن.
 یوسفیش له بنی چاوانه دا بی بژیو و بی رایه خ له دل راوکی دا بوو.

برایان یوسفیان له بیر برده وه و بوی نووستن. یوسف نه نووست و نه
 که سیشی له بیر برده وه.

یه عقوب هر له په ژاره ی یوسفدا بوو؛ یوسفیش هر به یادی
 یه عقوبه وه. یوسف له بنی بیره که دا بوو و بیره که ش زور قول بوو. بیر له ناو
 دارستانیکا بوو، دارستانیش گه لیک سامناک! کاتیش کاتی شه و بوو؛
 شه و کی تارک و نووته ک!

له بنی بیره وه بۆ ناو کۆشک

دهسته بهك كاروانی رییان كه وته ناو دارستانه كه، توونیه تی زۆری بۆ هینان و كه وته گه ران به دواى بیردا. بیرکیان دۆزه وه و کابرایه کیان هه نارد ئاویان بۆ بیئته سه ر. کابرا روشت و دۆلچه كه ی هاوشته ناو ئاوه كه وه. وهختی قورس بوو هه ولیدا ییکیشیته سه را كه سه رنجی دا نه وا کورپکی تیا دایه! به سه رسامیه وه هه رای کرد: «مزگینیم ده نی، نه مه کورپکی چکۆله!» (۱)

کاروانیسه کان به چاویکه وتنی زۆرێك خوشحال بوون و خیرا شاردیانه وه. کاتی گه یشتنه میسر، باره کانیا ن له بازار داخست و قاویان کرد: کئ نه م کورمه مان لی ده کړئ؟

فه رمانه وه ای میسر به پوولیکی كه م لی سه ندن.

به لی، بازرگانان یوسفیان نه ناسی و فروشتیان! فه رمانه وه ایوسفی برده وه بۆ کۆشکی خۆی و به خیزانی وت: ریز و حورمه تی یوسف بگره، چوون کورپکی وشیاره.

نه مه گناسی و ئامانتداری

[كه یوسف گه وه بوو و جوانی گه شه ی سه ند] خیزانی عه زیز [فه رمانه وه ای میسر گیرۆده ی نه وینی بوو و لی پینچا دلداریی له گه ل بکا.

بەلام یوسف نە ی لیکرد و پێی وت: ھەرگیز! ئە من خیانت بە گەورە ی خۆم ناکەم. عزیز چاکە ی بۆ من ھەبوو و جوامیرانە ھەلسوکەوتی لە گەڵ کردووم. من شەرمی خوا سەرا پای داگرتووم.

زلیخا رکسی لی ھەستا و لای فەرمانەرەوا شکاتی لیکرد. پاشان بۆ فەرمانەرەوا روون بوو و ھە یوسف کورپێکی خاوەن و راستۆکە و خێزانی درۆی لە گەڵ کردوو. بە ھۆیە و بە زلیخای وت: «بەرستی تۆ لە تاوانبارانی» (١) جوانی و دلپێنی یوسف لە میسردا و ھا ناوی داخستبوو، ئە وە ی دەبینی ئە یوت: «ئە مە کە ی لە جینسی ئادە میزادە، گومانێ تێدا نییە کە فریشتە یە کی ھێژایە» (٢).

تورپە یی زلیخا زۆری سەند و بە یوسفی وت: ئە گەر بە گوێم نە کە ی، کارێک دە کە م بکە و بە زیندانە وە! یوسف لە جوابدا وتی: «من چوونە زیندانم پێ خۆ شترە لە وە ی تۆ لێم دە خوازی!» (٣)

دوای ماوێ کە رای عزیز ھاتە سەر ئە وە یوسف بنێرتتە بەندیخانە وە. و اتا، بە سەر ئە و دە یزانی یوسف تاوانێکی نییە، ھەر رەوانە ی بەندیخانە ی کرد.

ئامۆژگاریی زیندان

کاتی یوسف خرایە زیندان بۆ ھەموو ئەوانە ی لە زیندانە کە دا برون دەرکەوت کە گەنجیکی جوامیرە. ھەم زانا و تیگە یشتوو، ھەم زۆریش

(٢) یوسف: ٣١.

(١) یوسف: ٢٩.

(٣) یوسف: ٣٣.

دلسۆز و خیر خوازی مهردمه.

دانیشتوانی بهندیخانه خۆشه‌وستی یوسفیان کهوته دلّه‌وه. ریز و حورمه‌تیکى فروانیان بۆ داده‌نا و به چاوپیکه‌وتنى ده‌گه‌شانه‌وه.

دوو پیاوی تریش له‌گه‌ل یوسف کهوته زیندان و ئه‌و خه‌وانه‌ی دیووبان بۆیان گێپرایه‌وه. يه‌ك له‌وانه وتی: «من خه‌وم دى، ترى ده‌گووشم. ئه‌وى تر گێپرایه‌وه: من له‌ خه‌وما نانم له‌سه‌ر سه‌ره و په‌له‌وه‌ر خه‌ریکن ئه‌یخۆن»^(۱)

له‌ یوسفیان داوا کرد بۆیان لیکبداته‌وه. یوسف يه‌كێك بوو له‌ پیغمبهران و له‌سه‌رده‌می ئه‌ویشا مه‌ردم له‌جیی خوا به‌ندایه‌تى شتى تریان ده‌کرد. هه‌ر ده‌سته‌و به‌ ده‌سته‌یه‌ك خوايه‌کیان بۆ خۆیان دانابوو. بۆ نموونه، خواى وشكى و خواى ده‌ریا و هى رۆزى و هى بارانیان هه‌بوو.

یوسف که ئه‌و شتانه‌ی ده‌بینی، به‌ بیروباوه‌رى ئه‌و خه‌لکه‌ پیکه‌نینی ده‌هات و جاروبار بۆ سه‌رلێشیواویشیان ده‌گریا. ئه‌و لێپرابوو مه‌ردم تێگه‌یه‌نن و راسته‌پێی ناسین و په‌رستنى خویان پێ نیشان بدا. خواستى په‌روه‌ردگاریش وابوو، ئه‌و کاره‌ له‌ به‌ندیخانه‌وه ده‌ست پێ بکا.

بۆ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی له‌ زیندانان، شایانى رێتموونى نین؟ نیازیان به‌ خزمه‌ت و دلسۆزى نیه؟ دانشتوانى زیندان ئاده‌میزاد و به‌نده‌ی خوا نین؟ به‌لێ، یوسف له‌ به‌ندیخانه‌دا بوو، به‌لام هه‌ر له‌ ویشدا سه‌ریه‌ست و بو‌تر بوو. ده‌ست کورت بوو؛ به‌لام ده‌سگوشاو دلّاوا بوو. پیغمبهران له‌ هه‌ر شوێن و جیگایه‌کا، روون‌که‌ره‌وه‌ی حه‌ق و راستین؛ له‌ هه‌ر کات و ساتیکا

خېر و بەھرە بە مەردم دەگەيەنن.

لېزانىي يۇسف

يۇسف لەبەر خۆيەو و خەريكى بىرکردنەو بوو: ئىستا، ئاتاجى ئەم دوو
كەسەى لە من نزيك كردو و تەو. بىيادەمى ئاتاجيش هەم نەرم و نيانە، هەم
گوپرايەل؛ قسان دەبيستى و بەرفەرمانيشە. ئەگەر ئىستا شتىك بەم دوانە
بلىم، ئەوان لىمى وەردەگرن و دانشتوانى زيندانيش هەروەرى دەگرن. بۆيە
پەلەى نەکرد و پىي وتن: من بەر لەو و ئەمە نانتان بۆ پىنن ماناي خەو کاتتان
پى دەلىم.

کابراکان دانشتن و بە دلتيايىيەو گرئيان بۆ راگرت. پاشان وتى: «من زۆر
چاک دەزانم خەو لىکبدەمەو و ئەمەش لەو بەهرانەيە کە پەروەرئىم پىي
فیرکردووم»^(۱). پياو و کان هەردوو خۆشحال و دل ئاسوودە بوون. لیرەدا
يۇسف هەلى بۆ هەلکەوت، کە رىنموونى دەست پى بکا.

پەندى يکتا پەرستى

درئزەى بە قسەکانى داو وتى: ئائەمەش لەو شتانەيە کە پەروەرئىن
تیی گەياندووم. خوا زانىنى خۆى بە هەموو کەس نالى و رازى خۆى لای
هاوبەشدانەر نادركيئى.

ئەزانن هۆى چيە خوا زانىنى فیری من کردو و؟ «هۆکەى ئەو وەيە، من

رئی هاوبهش بۆ دانانم وه لا ناوه و كه وتوومه سهر ریبازی ئیبراهیم و ئیسهاق و یه عقووبی باو و باپیرم. بۆ ئیمه قهت رهوا نیه هاریکار بۆ خوا دابئین». (۱) تاكه په رستیش بهرگیک نیه برابی به بالای ته نیا ئیمه؛ «ته واوی خه لکی ده بی تاكه په رست بن. ئه مهش چا که یه که خوا له گه لی کردوین، به لام زۆربه ی مهردم هه ریئنه زانن». (۲)

ئه وسا یوسف تۆزی بیده نگ بوو، لی پی رسین: ئیوه ده بیژن: خوی وشکی و خوی ده ریا و خوی رۆزی و خوی باران! ئیمه ی تاكه په رست ده لئین: خوی ته واوی بوونه وه را! ده جا خۆتان بلین پروا به چه ندین خوا چاکتره، یان خوی به کی ته نیای زال به سهر هه مووشت دا؟ (۳) خواکانی وشکی و هی ده ریا و هی رۆزی و هی باران له کوئدان؟ «پیم بلین بزانی کام بهش له م سهرزه ویه ئه وان سازیان داوه؟ یا له دروسکردنی ئاسمانه کانا چ به شداریسه کیان هه بووه؟» (۴) سهرنجی ئاسمان و زهوی و سهرنجی ئاده میزاد بدهن، به دیهینه ری هه موویان ته نیا ئه لایه! «ئه وانه ی جیا له ون چیان دروست کردووه؟» (۵)

پهروه رینی وشکی و زه ریا و پهروه رنده ی رۆزی و باران چۆن چۆن؟! «ئه وانه چه ند ناویکن ئیوه و باپیرانان دروستان کردوون». (۶) ته واوی ده سه لات هی خوی به، خاویه تی بۆ خوی به، ئه م ئه رزه ی ئیمه ی له سهر ده گهرین هی خوی به و فه رمانیش هه ر فه مانی خوی به. «که وایه که س

(۱) یوسف: ۳۸. (۲) یوسف: ۳۹.

(۳) یوسف: ۳۹. (۴) ئه حقاف: ۴.

(۵) لوقمان: ۱۱. (۶) یوسف: ۴۰.

مه پهرستن جگه له و. ټاييني راست و دروست هر نه مه يه، به لام زوربه ي
خه لکي دنيا تي ناگه ن. (۱)

لینکدانه وهی خه و

دوای ناموزگاری، خه وه کانی بو لینکدانه وه و وتی: «یه کیکتان ده بی به
مه یگپړی نه رباب و نه وی تر تان له دار نه دري و پاشان په له وه چینه ی له سه ر
ده که ن. (۲)

به یه که میانی وت: «که چوویه وه لای نه ریابت باسی منی بو بکه. (۳)
هر دو له زیندان رزگار بوون. یه که میان بوویه مه یگپړی پاشاو دووه میان
له دار درا.

مه یگپړ له بیري چو و باسی یوسف بو پاشا بگپړته وه؛ له نه نجامدا
یوسف چن سالیك له به نديخانه دا مایه وه.

خه ونی پاشا

پاشای میسر خه ویکي سه رسور هینه ری یینی. خه و گای قه له وی دی،
خه وت مانگای له پرو لاواز نه یان خواردن؛ خه وت گول له ده خلی سه وز و
خه وتی وشکه لا تووشی یینی.

پاشا له م خه وه به لاجه ویه ی سه ری سورما و سه باره ت به ماناکه ی
پرسیاری له نریکانی خوی کرد. نه وان وتیان: شتیکی تیادا به سته نیه؛

(۲) یوسف: ۴۱.

(۱) یوسف: ۴۰.

(۳) یوسف: ۴۲.

خه وتوو، شتی زور ده بینتی که هیچیان راست نین. به لام مه یگپر وتی: وانیه؛
من له مانای ئه م خه وه ئاگادارتان ده که م.

چوو بۆ به ندیخانه و بۆ خه ونی پاشا له یوسفی پرسى. یوسف مرویه کی
هیژا و جوامیر بوو، دلسوزی هه موو کهس بوو. پیاوکی پیاوانه که وا
رشدیی نه ده ناسی.

خه وه که ی بۆ لیکدايه وه و راشیپارد چ بکه ن. پیتی راسپاردن: هه وت
سال له سه ر یه که خه ریکی کشتو کال بن، ئه مجا دانه و ئله ی به ره م هاتوو
هه ر له ناو گو له کانیا نا - جگه له وه ی له و ماوه یه دا ده خورئ - به یلنه وه.

دوای ئه و چه ند ساله قاتو قریه که به سه ردا دئ و ئیوه - که میکی لی
به ده ر - چیتان پاشه که وت کردووه ده یخۆن. ده ورانی قات و قهر هه وت سالان
ده خایه نئ، پاشان ولات به ده خلۆ دان ئه پازیتته وه و خه لکی تیر و ته واو
ده بن. مه یگپر گه رایه وه بۆ لای پاشاو مانای خه وه که ی پتی راگه یاند.

پاشا ئه نیری به دوای یوسف دا

پاشا، که مانای خه وه که ی و وپرای ئه وه ش راسپیرییه که ی بیست، دلی
گه شایه وه. پرسى لیکده ره وه ی ئه م خه وه کییه؟ ئه و مه ردی مه یدانه که ئاوا
دلسوزانه ریمان بۆ داده نئ؟!

مه یگپر وتی: ئه مه هه ر ئه و یوسفی راستۆ که یه؛ ئه وه ی هه والی به من دا
له داها توویه کی نزیکا ده بمه مه یگپری پاشای سه ره ورم!

شا، که لکه له ی دیتنی یوسفی کرا. هه ناردی به شوئیا و وتی: «ئا بۆ می

بێنن بایکەم بە ھاریکاری تایبەتی خۆم».^(۱)

یوسف خوازیاری تاقیق دەبی

کاتی ھەتێردراوی شا چوو بۆ لای یوسف و پێی وت: شا تۆی دەوی، ئەو ئامادە نەبوو بەو ئاسانییە لە زیندان بێتە دەر! چوون مەردم [ئەکەوتنە سەرتە سەرت و] ئەیانوت: ئەمە ھەر ئەو یوسفیە کە بە تاوانی دلداریی لە گەڵ ژنی شا لە بەندیخانەدا بوو!

یوسف پیاویکی مەند و بەرکەتی^(۲) بوو. ئاوەزمەندیکی ورد بین بوو. ئەگەر لە باتی ئەو ھەرکەسی تر ئاوا توندی زیندان بکرایە و پیاوی شا چووبا بۆ لای و پێی بوتایە شاکاری بە تۆیە و چاوەڕێتە، بێ گومان بە ھەولە ھەول لە دەرکەیی بەندیخانە، وەدەردە کەت. بەلام ئەو قەت ھەول نەبوو هیچ پەلەشی نەکرد. بەلکوو بە راسپاردەیی شای راگەیانند: ئەمن خوازیاری لیکۆلینەو. داواکاری خستە بەر یاسی کێشەکەیی خۆم.

ئینجا شا سەبارەت بە یوسف کەوتە لیکۆلینەو. بۆ شا خۆی و بۆ مەردمیش روون بوو و ھەوێ کە یوسف مەڕۆبەکی پاکی دوور لە گەندە کارییە. ئەوسا بەسەر بڵندییەو ھاتە دەر و شاش بەرپێژ و حورمەتێکی زۆر و ھەوێ پیشوازیی لیکرد.

(۲) بەرکەتی: ھەلکەوتوو.

(۱) یوسف: ۵۴.

به پرسی گهنج و دارایی ولات

یوسف چاک ده یزانی ئامانه تداریی له ناو کۆمه لدا کهم و کزه و ده سپیسی و ناراستی تهنگی هه لچنیوه. ده بیینی مهردم له مال و ملکی خوادا خه ریکی گزی و گه نده کارین. دیسان سه رنجی ئه دا گهنج و مالی سه رزه وی باوه کوو یه کجار زۆره، به فیرو ده پروا. هوی به فیرو چوونه کeshی له وه دایه فه رمانه و او کارگێرێان شه رمی خویان له دلدا نییه. سه گه کانی ئه وان تیر و ته سه لن، به لام مهردم به سکی برسی ده ژین، بنه ماله کانی ئه وان له و په پری پۆشته و په رداخی دان، که چی خه لکی تر رووت و بی به رگن

گهنج و سه رمایه ی ولاتیش به هره یه کیان بۆ مهردم نابی تا به پرسیکی زانا و خو پارێزبان بۆ په یدا نه بێ. به پرسی ناشاره زا نازانی سه رمایه چییه و چۆنی که لک لی وه رده گیرئ؛ ئه وهش که زانایه به لام خو نه پارێزه، دیاره به دلخواز به ختی ده کا.

یوسف که خوی پیاوئکی تیبین^(۱) و خو پارێز بوو، لیبرا نه هیلی کارگێرێان مال و ملکی مهردم تالان که ن. ئه و پئی نه ده کرا چاودیری مهردم بی و له پیناو راستیشا باکی له کهس نه بوو، هه ر بۆیهش به پاشای وت: «ئه گه ر بمکه یه به پرسی گهنج و دارایی ولات، چاودیری لی ده کهم و لیشی ده زانم». (۲)

یوسف سه لماندی که پارێزگاری به راستی گهنج و مالی میسه ره، چوون مهردم که و ته ئاسایش و سپاسی خویان به جی هیئا.

برایانی یوسف دین

هر واکه یوسف رایگه یانډبوو، قاتی و برستی له میسر و شاما سهری هه لدا. له شام قار داکوت و یه عقویش بیستی که پیاوښکی دلوفان له میسر دایه، گوايه نه و پیاوه دلسوژ و جوامیره به برسی گه نج و بهرو بووی ولاته و مهردم که ده چن بولای بژیو [ده خل ودان ایان نه داتی].

یه عقوب کوره کانی به نهختی پاره وه هه نارد به لکرو له میسر بژیوی پی بکړن.

بنیامین به لای باوکیه وه دانیشته. چوون یه عقوب زوری خوش ده و بست، حزی نه ده کرد لی دوور که ویتته وه. چوون بولوسف ههستی به مه ترسی ده کرد، بولبنامینش ههرو بوو. برایانی یوسف هاتن بولای، به لام هه به زه پنیانا نه ده هات نه وه یوسفی برایان بی. نه یانده زانی نه مه یوسفی ناو بیر که یه. پنیان و ابو نه وه هه له وندا مردو وه. جا، کام عه قل نه یگرت له ناو بیر ښکی نه وه نده قولدا نه مرد بی! له بیر ښکی هه لکه وتوو له ناخی دارستانکی سامناک و له شه وه زه نگیکی وه هادا!!

برایانی یوسف گه یشتنه پیتشه وه. «بولچاویکه وتنی چوونه ژووری، نه و ناسینه وه و نه مان نه یانناسی».^(۱) به لی نه مان یوسفیان لانا شنابوو. بویان نه ناسرا؛ به لام نه و، برایانی ونا کرد و ناسینی. یوسف زانی نه مانه نه و که سانه ن هاروشتیانه بیر که وه. هه نه و پیاو نه که وستیان له ناوی بهرن،

به لام خوا پاراستی و نه یه یشت؛ به سهر نه وه شدا، نه شتیکی پی وتن، و نه سووکایه تییه کی پی کردن.

وتووژی یوسف و برایان

یوسف سهری قسه ی له گه ل داخستن و وتی: ئیوه خه لکی کوئن؟! و تیان: خه لکی که نعانین.

پرسی کوری کین؟

وتیان: ئیمه کوری یه عقووبی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراهیمین (سه لامی خویان لی پی).

پرسی: نه ی برای تریشان هه یه؟

جوابیان دایه وه: به لی؛ برایه کی دیکه مان هه یه، بنیامینی ناوه!

وتی: نه ی نه و بۆچی له گه لتان نه هات؟

وتیان: ئاخیر بابمان لای چۆل ناکاو حه ز ناکا لئی دوور بکه و ته وه.

لیی پرسین: بۆ لای چۆل ناکا، یانی نه وه نده چکۆله و منداله؟

وتیان: نه خیر، نه و برایه کی تری هه بوو به ناوی یوسف؛ جار ئکیان که وته

ته کمان [بۆ ده رو ده شت] ئیمه نه ومان به دیار که لو په له وه جی هیشت و

خۆمان چووین غار غارین بکه یین؛ تا هاتینه وه گورگ خوار دبووی!

یوسف له دله وه هه ندی پیکه نی، به لام هیچی نه درکاند؛ گه لیک به

تاسه ی بنیامینی برای بوو.

خوا مه یلی لی بوو جار ئکی تریه عقووب بخاته بهر هه لسه نگاندنه وه

یوسف فه رمانی دا بارو بنه یان بارکه ن و پیشی وتن: نه و برا باوکیه شتان

بەينىن بۆ لای من. نەى ھيىن ئىتر ئازۆخەتان بەرناکەوئ!

راشى سپارد ئەو پارەى لىيان سندرابوو - بى ئەوەى بە خۆيان بزانن -
بخرىتەو ئەو ناو دەفرەکانيانەو!

گفتوگۆى يەعقوب و کورانى

کوران گەيشتنەو ئەو لای باوکیان و ھەموو شتیکيان بۆ گىپرايەو. پىيانوت:
ئەو برايەمان لە گەل بئىرە، ئەگىنا ھىچمان لە فەرمانرەوا دەسگىر نابى.
داخوازى [رئدانى] بنيامينيان لە يەعقوب کرد و وتیان: «ئىمە خۆمان
ئاگادارى لى دەکەين».^(۱)

يەعقوب و لامى دانەو: «دەجا، ھەر وەك ئەو جار بۆ براکەى بپروام
پىکردن، ئىستەش بۆ ئاگادارى لە خۆى بپرواتان پى بکەم!»^(۲) کىشەکەى
يوسفان لە بىر چووەتەو: «چۆتتان ئاگادارى لە يوسف کرد، لە بينامىنشى
ھەر وادەکەن!»

«چاکترىن پارىزەر خوايە، خۆى لە ھەموو دلسۆزان دلسۆزترە».^(۳) کاتى
پارەکەيان لە ناو بارەکەدا دیتەو بەبايان وت: ئەھا فەرمانرەوا پياوئکى چەن
جوامىرە! پارەکەى پى داوينەو و ھىچى لى نەسەندووین!

بنيامينمان لە گەلدا بئىرە، با بەشەکەى ئەویش وەرگىرن. يەعقوب وتى:
«نە، ناىخەمە تەکتان تاکوو بە شايەتى خوا بەلىنى ھىنانەو ھىم نەدەنى،
قسەى ئەو ناکەم شتیکى لە دەسەلات بەدەرتان لى روو بدا. ئەوان بە

(۲) يوسف: ۶۴.

(۱) يوسف: ۶۳.

(۳) يوسف: ۶۴.

شایه تی خوا به لئیان دایه و یه عقویش وتی: ده ئیستا خوا ئاگاداری وته کانمانه»^(۱) پاشان پئی وتن: «جا، کوره کانم! هه مووتان له یه ک درگاوه مه چنه ژووری، له دهروازه ی جیاجیاوه بچن»^(۲).

بنیامین له لای یوسف دا

برایان به پئی رنمونیه که ی باوکیان له چهند ده رکه وه وه ژوور که وتن و گه یشته لای یوسف.

دوای نه وه یوسف دیاری به دیاری بنیامین شاد بووه وه، بردی بۆ مالی خۆیان. له ویدا پئی وت: ئه من برای تۆم و ئه وسا بنیامینیش به ته واوی دلیا بوو.

یوسف که پاش ماوه یه کی دوور و درێژ بوو بنیامینی ده بینیه وه بیره وه ریه کانی خۆی له بابی و داکی و ماله که یان و سه رده می مندالی خۆی بۆ گێراه وه.

یوسف پئی خوشبوو بنیامین له لای خۆی دانئ؛ که هه موو روژان بیینی و قسه ی له گه ل بکا و سه باره ت به بنه ماله که یان شتی لی پرسئ. به لام بۆ گه یشتن به مه به ستیکی وا چی بکا! بنیامین ده بی به یانی بگه رتته وه بۆ که نعان؟ چاره چییه، ئه وه تا برایانیش به شایه تی خوا په یمانیان به بابیان داوه له گه ل خۆیانی به نه وه!

جا، چۆن ده کری یوسف بی هیچ به لگه و جی ده ستیک بنیامین لای

خوۍ گل بداته وه؟ نه گهر واپکاڅه لکي ده لټن: عه زيز کا براهه کي که نعانې به بې گروانه و تاوان لای خوۍ زينداني کردووه و نه وهش ناحه قيه کي گه وره يه.

به لام يوسف ثاوه زمه نديکي وردين بوو [ده بوا له پيشدا زه مينه ي بو خوش بگردايه].

يوسف کاسه يه کي به نرخي هه بوو که ثاوي پي ده خوارده وه. کاسه کي خسته ناو باره کي بنيامين و پاشان فهرمانې به چارچي دا، به دهنگي به رز بانگ له براياني بکا: تيوه دزيتان کردووه!

برايان که چاريان ييست، پرسيان: «بوچي چيتان گوم کردووه؟
وتيان: کاسه کي عه زيزمان ون کردووه، هه ر که س هينايه وه مزگيني،
باري و شتر بکه.

وتيان: سوئند به خوا - وهك خوټان ده زانن - تيمه بو نه وه نه هاتووين له م ولا ته يدا به دفه پري بکه ين و دزيش نين.

پرسيان: باشه، نه گهر ده رکه وت درو ده که ن سزاي چي بې؟
وتيان: له ناو باري هه ر که سدا په يدا بوو، خوۍ سزا بدرئ، له ري
ده رچوان ده بې سزا بدرئ». (۱)

کاسه که له ناو جل و جوالې بنياميندا دوزرايه وه و برايان شه رمه زار يي رووي تيکردن نه وسا خوږيان لي ده رکړد و وتيان: بنيامين دزي ده کا، چوون کاتي خوۍ يوسفې براشي هه ر ده ستي دزي هه بوو!

یوسفی لیئوورده و له سه رخۆ، ئەو تۆمه تهی به گوی خۆی بیست، به لام
هه ر نه هاته زمان و هیچ تووردهش نه بوو.

ئەمجا وتیان: ئەی عەزیز ئەم کۆرە باوکیکی زۆر پیری هەیه، با خۆی
برواته وه له باتی ئەو یه کۆ له ئیمه گل بده وه،
ئەزانین تۆ له ریزه ی چاکه کارانی.

وتی: «پەنا به خوا! ئەگەر جگه له و کهسه ی مالی خۆمان له لای
دۆزیوه ته وه که سیکی تر گل بدهینه وه، ئەگەر وابکهین له سته مکارانین». (۱)
سه ره نجام، بنیامین به و جۆره له لای یوسف مایه وه و برایان هه موو
خۆش حال بوون.

له راستیدا یوسف زۆر له میژ بوو به ته نیا ده ژیا و له بنه ماله ی خۆی
که سی نه دیبوو.

ئێسته که خوا بنیامینی بۆ که یاندبوو، نا هه قی نه بوو نه هیلێ برۆا، هه ر
ته ماشایکا و بیدوئێ! ئایا مانه وه ی برا له لای برا ده بیته به دفه پرسی؟
هه رگیزای هه رگیز!

به ره ولای یه عقووب

برایان له دوو دلی دا بوون که چۆن بچنه وه بۆ لای باوکیان؟! له وتو ویره ی
ئه وه دا بوون چی پێ بلێن؟! دوئێ بو یوسف تالوایان دایه ده رخوارد و
ئه مپروش بۆ بنیامین دیککوژی که نا!

براگە وەرە کە یان ھەر ئامادە نەبوو بێتەوہ بۆلای یە عقووب؛ بە برايانی وت:
«ئێوہ بچتەوہ بۆلای باوکتان و بڵین: بابە گیان! کۆرە کەت دزیی کردووە؛
ئیمەش ھەر پریاران لە سەر ئەوہ دا کە ئاگامان لێی ھەبوو، خو غەیبمان
نە دەزانێ»^(۱).

کاتی یە عقووب چۆنیەتی رووداوہ کە ی بیست، بۆی دەرکەوت کە
دەستی خوای تیا یە و مەبەستی پەروەرەندە، تاقی کردنەوہی ئەوہ.

دوینی خەمی یوسف وای لیکرد و ئەمڕۆش ھی بنیامینی بێتەسەر! دوو
داخی بە جاری ناچیتە سەر دڵ، خوا گرفتاری داخی دوو کۆری ناکا.
پەروەرێن سۆی دوو روڵە ی چەشنی یوسف و بنیامینی نابا بە دڵەوہ.

بئ شک ئەو کیشە یە دەستی نھیتی^(۲) خوای تێدا یە. بئ گومان رازیکێ
خوایی لە ژێر سەرا شاراوہ تەوہ. خوا ھەمیشە خەریکی تاقی کردنەوہی
بەندەکانیەتی. دوایی شادیان ئەخاتە دڵ و بە شیوازی جوړاو جوړ
نیعمەتیان پێ دەبەخشێ.

وترا، کە کۆرە گەورە کەشی ھەر لە میسر مایەوہ و ئامادە نەبوو بێتەوہ بۆ
کەنعان. یە عقووبیش تا ئەم بڕگە یە دوو پەژارە ی دلتەزین سەری لێدا بوو.
بڵی سیھەمین پەژارەش رووی لێ بدا و لێی بێتە داخی سەرداخان!؟

نە؛ شتی وا نە گونجاوہ. چوون یە عقووب بە دلتیایەوہ دەبێژێ: «بە لکوو
خوا گشتیان بێتەوہ بۆلای من؛ خوا خوێ ئاگادار و لە کار زانە»^(۳).

(۲) نھیتی: نادیار.

(۱) یوسف: ۸۱

(۳) یوسف: ۸۳

نەھیتی ئاشکرا دەبێ

ئەوێش لە بەرچاو بگرین کە یەعقووبیش بنیادەمێک بوو وە کوو هەموو ئادەمیزادان؛ دلێشی هەر لە گوشت بوو ئەک لە بەرد. لە وروووە بە کەوتنەووە بیرى یوسف، زامى ئەکولایەووە و «ئەى داخە کەم یوسف! ببوووە ویردى زمانى». (۱)

کورپانى لۆمەیان دەکرد و پێیان ئەوت: شەو و روژ هەر یوسف یوسف کارت بێ هەتا دەمرى!

لە جوابدا ئەیوت: «من گلهیى و دلمەندیى خۆم بۆ خوا دەرنەپریم، من زۆر شت لە خواوە دەزانم ئێوە لێى بێ ئاگان». (۲)

یەعقووب دەیزانى هیوا براوى کفرە، ئەو ئومیدیکى یەكجار بەهێزى بە خوا هەبوو.

پاش ماوێهەك كۆرەكانى هەناردەووە بۆ میسر کە سۆراخى یوسف و بنیامین بکەن و لە هەول و تێکۆشاندا بن. لێى دەخواستن هەرگیز لە رەحمەتى خوا ناومێد نەبن و بۆ جارى سێهەمیش هەناردنەووە بۆ میسر.

کورپان چوونەووە بۆ لای یوسف؛ سەبارەت بە تەنگ و چەلەمە و داماوێى خۆیان دەردە دلێان بۆ کرد و لێى پارانەووە پیاوێیان لەگەڵ بکا.

لەم بڕگەيەدا پەرۆشى و خوشەوێستى، وەها تەنگیان بە یوسف هەلچنى بوو، خۆى بۆ نەدەگیرا. [لەدڵەووە وتو ویرەى دەکرد]: کورپانى بابم،

که کوراني پېغه مېرانا، له دهستی هه ژارسی و گرفتاری خویان دادیان
هیناوته لای یه کئی له پاشایان! تاکه ی خویان پی ناشکرا نه کم؟ هه تاکه ی
ئاوا چاودیری حال و باریان بم و باو کم نه بینم؟

نه مجا ئیتر دلی پر بوو و لئی پرسین: «چاک ده زانن له و سه رده مه دا که
نه زان بوون چیتان به سه ر یوسف و برا که ی هینا». (۱)

برایان نه یانزانی تاقه که سیك ئاگای له و رازه نییه خویان و یوسفی
لئی به ده ر. که وایه نه مه هه ر یوسف خو به تی! په سن هه ر شایانی خوایه! بو
یوسف ماوه، نه ی خو ئه و وه خته له ناو بیره که دا مرد؟

نه لالا! نه م فه رمان په وای میسه ر یوسفه؟
ئانه وه ی به رپرسی گه نج و مالی ولاته و ده خلو دانی بو دابین ده کردین؟!
ئیتر گومانیان له دلدا نه ما که، ئانه وه ی قسه یان له گه ل ده کا یوسفی کوری
یه عقوبه!

لییان پرسى: راستی تو خوت یوسفی؟
وتی: «به لئی، من یوسفم و نه مه ش برا که مه؟ به راستی خوا به هره ی
پی داین بی گومان هه رکه خو پاریز و خو پارا گر بی، خوا پاداشی چاکه کاری
گوم ناکا.

نه مجا وتیان: ده به وخوایه، خوا تزی به رامبه ر به ئیمه سه رخست و ئیمه
له خه تا کاران بوین!» (۲)

یوسف له پیناو نه و کارانه ی کردبوویان هیچ به کژیاندا نه چوو، به س پیی

وتن: «به هیوام خرا لیتان بسوورئ، شهو خوی له هه موو دلسوزان دلسوزتره». (۱)

یوسف ته نیری به شۆن یه عقووبدا

یوسف گه لیک به تاسه یه عقووب بوو. چۆنیش ده گونجا تاسه ی نه کردبئ، زۆر له میژ بوو یه کتریان نه دیوو.

ئیتاش ئیدی چۆن خوی بۆ راده گیرا له حالیکا نهینیش درکا بوو. خواردن و خواردنه وه ئیترچ تامیکی بۆی هه بوو، وه ختی باوکی له سۆی نه ودا خواردن و خهوتنی لی هه لگیرا بوو.

شاراوه کهوته روو و نهینی ئاشکرا بوو؛ خواش مه یلی لی بوو چاوی یه عقووب رووشنایی تی بکه ویتته وه.

چاوانی یه عقووب به هۆی خه م و په ژاره ی زۆر، سۆماییان (۲) داها تبوو. به و بۆنه وه یوسف به برایانی وت: «ئهم کراسه ی من بیهن بیهینن به ده م و چاوی باوکما؛ بینایی چاوانی دیتته وه جئ و نه وکاته هه مووتان هاوړئ له گه ل مال و مندال بینه وه بۆ لام». (۳)

یه عقووب له لای یوسفدا

«هه ر که کاروان به کراسه که ی یوسفه وه به ره و که نعان که وته ری، یه عقووب بۆنی خوشی یوسفی بیست و وتی: من یینی یوسفم به روودا دی!

(۲) سۆما داها تن: کویر بوون.

(۱) یوسف: ۹۲.

(۳) یوسف: ۹۳.

لە جوابدا وتیان: بە خوا تۆ ھەر لە سەر ری ھەڵ کردنە کە ی جارانی». (۱)
 بە لام یە عقروب مرقیە کی راست وێژ بوو. «کاتی مزگینیدەر گە یشتە
 بەرەو ھە! کراسە کە ی خستە سەر دەمو چاوی و خیرا چاوانی چاک بوونەو ھە.
 ئەمجا وتی: ئا، پیم نەوتن: ئەو ھە من لە خواو ھە یزانم، ئیو ھە نایزان!» (۲)
 مندالانی وتیان: «بابە! بە خوا ئیمە لە ری ترازوین، لە پەرورە رینت و ھە پارێ
 لیمان خوش بی، وتی: لە پەرورە رندەم داوا دەکەم لیتان ببووری، ھەر خوی
 خەتا بەخش و زۆر دلسۆزە». (۳)

و ھەختی یە عقروب گە یشتە میسر، یوسف ھات بە پیری ھەو ھە شادی و
 خوشی کاتی روو بە روو بوونیان ھەر لە گێر ھەو ھە نایە. ئەو رۆژ ھە رۆژیکی
 پیرۆز و لە بیر نە چوو بوو بۆ ولاتی میسر.
 یوسف دایک و بابی لە سەر تەخت داناو تیکرا ریزو حورمە تیان لە ئاستی
 یوسف دەربری.

یوسف وتی: «ئەمە خەو ھە کە ی زوومە، کە پەرورە رندەم سەرەنجام ھینایە
 دی». (۴)

«من یازدە ئەستیرە و رۆژ و مانگم لە خەو ھە بینی کە سەرم لی
 دەخەوین». (۵) ئەو سا پەسنی خوی بەو جۆر ھە شایان بوو کرد و سپاسی
 فراوانی لە پینا و نێعمەتەکانیا بەجێ ھینا.

یە عقروب و بنەمالە کە ی ماو ھە چەند سالان لە میسر مانەو ھە و خوی و

(۲) یوسف: ۹۶.

(۱) یوسف: ۹۵، ۹۴.

(۴) یوسف: ۱۰۰.

(۳) یوسف: ۹۷، ۹۶.

(۵) یوسف: ۴.

خیزانی هەر له وئێ کوچی دواییان کرد.

پاشینه‌ی پر خیر

فەرمان‌پەر وایی میسر به هه‌موو هیژ و شکۆیه‌وه نه‌یتوانی یوسف له یادی هه‌میشه‌یی خرابکا و دڵ و ده‌روونی بگۆرێ، به‌لکوو هه‌روا لیبراوانه ئه‌رکی به‌ندایه‌تی جێ به‌جێ ده‌کرد و شه‌رمی خوای به‌سه‌ردا زāl بوو.

قانون و ده‌ستووری په‌روه‌رێنی به‌رێوه ده‌برد و فەرمانه‌کانی به‌ رێک و پێکی ئه‌هێنا به‌ جێ.

مال و ملکی ئه‌وه‌نده لا گرنگ نه‌بوو؛ به‌ شتیکی زۆر که‌م بایه‌خی له قه‌لم ده‌دا. پێی خۆش نه‌بوو، وه‌کوو پاشایه‌ک بمری و له‌ گه‌ل پاشایانی جیهان هه‌شر بکری، به‌لکوو به‌ ئاوات بوو وه‌ک به‌نده‌یه‌کی ئاسایی له‌ دنیا ده‌رچێ و له‌ گه‌ل پیاوچاکان یه‌کانگیر بێ.

نزای له‌ خوا ئه‌وه‌بوو که: «په‌روه‌نده‌ی من! تۆ دارایی و ده‌سه‌لاتت پێ دام و لێکدانه‌وه‌ی خه‌وشت فێر کردم. به‌ دیهێنه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی! گه‌وره‌ی هه‌ردوو جیهانی من هه‌ر خۆتی به‌ باوه‌رێکی راسته‌قینه‌وه به‌مرێنه و به‌مخه‌ ریزی پیاوچاکانه‌وه» (۱).

خوا به‌ باوه‌ری شایانه‌وه مراندی و گه‌یاندیه‌وه به‌ یه‌عقوب و ئیسحاق و ئیبراهیمی باب و باپیری.

پاپۆرى (كەشتى) نوح

پاش ئادەم

خوابەرەكەتى بە تۆرەمەى ئادەم دا و ژنان و پياوانىكى زۆريان
لىكەوتەو. بە ھەموولايەكا بلالەيان كرد و پەريان سەند. بەجۆرىكى وا
ئەگەر ئادەم خۆى بهاتايەو سەر دنيا و بەرەى خۆى بديايتتەو نەيدەناسين.
ئەگەر پىى بوترايە: ئادەم! ئەمانە ھەموو فرزەندى تۆن، تووشى
سەرسوورمانىكى زۆر دەبوو، و ئەيوت: گەورەيى ھەر شايانى خوايە!
ئائەمانە گشتيان فرزەندو نەوەى منن!؟

مندالانى ئادەم شار و دىيەكى زۆريان بئەرتناو مالانى لە ژمارە بەدەريان
تيادا کردەو. دەسيان دايە كىلانى زەوى. توويان تياداچاند و لە پەناى
بەرھەمەكانى زەويدا ژيانيان ئەدايە سەر.

مەردم بە گشتى پەپرەوى ئايىنى ئادەمى بايان بوون، بەندەيى خويان
دەکرد و ھاوبەشيان بۆ دانەدەنا! ئادەمیزاد ھەموو ھاوياوەر بوون؛ باوكيان
ئادەم و پەرورەندەيان خوا بوو.

به خيلى شه يتان

به لام جا، شه يتان و دارو ده سته شتى وا چۆن قه بوول ده كه ن؟ چۆن ده توانن دان به خۇدا بگرن ئاده ميزاد تا هه تايه شوين كه وتوى ياساو و بهرنامه ي خوا بن و ئه وان بيده نگ دانيشن؟ مرو بۆ هه ميشه گه ليكي هاو باوه ر بن و بهر ره لستى يه كتر نه وه ستن؟ كارى وا هه ر نابى و سه ر ناگرئ!

به ره ي ئاده م روو له به هه شتى خوا نين و شه يتان و دارو ده سته ي دۆزه خ چاو ره ييان بى!

بيدهنگى له پيناو كه ين و به ينى وه هادا نه گونجاوه!

شه يتان ئاماده نه بوو سه ر بۆ ئاده م بخه وئنى و خوا له ره حمه تى خوى بى وه رى كرد. جا وا بوو كام ئه قل ئه يگرئ تۆ له له مندالانى ئاده م نه كاته وه و له گه ل خۆ نه يانباته ناو ئاگره وه؟! ئاشكرايه شتى وا هه ر جيى باوه ر نيه.

پيلانى شه يتان

شه يتان ليبرا تۆره مه ي ئاده م له سه ر بت په رستى دلگه رمكا، تا له باتى ئارامشى به هه شت، به شيان بۆ هه ميشه ئاگرى دۆزه خ بى.

شه يتان له وهش ئاگادار بوو كه [له وانه يه] خوا له هه موو گونا هيكي ئاده ميزاد ببوورئ، هاويهش^(۱) بۆ دانانى لى به ده ر. هه ر به و بۆ نه وه ليبرا بيانخاته سه ر رنى هاويهش بۆ دانان تا به هه شتى خوا به چاو نه بينن.

(۱) هاويهش: هاريكار، شهريك.

به لآم بؤ گه يشتن به ئامان جيكي وا ده بي چ بكا، ئه وه تا مه رد م هه موو
خه ريكي به ندايه تي خوان؟

دياره ئه گه ر راسته وخؤ به مه رد م بلئ وهرن له باتي خوا بت بپه رستن،
به ره له ستي ئه وه ستن و ليئ هه لده چن. ئه وسا ده ئين: په نامان به خوا،
هاريكار بؤ په روه رنده مان دانئين و به ندايه تي بت بكه ين؟ [ئيمه چؤن به
گوئى تؤ ده كه ين؟] تؤ شه يتاني پيسى قار ليگيراي!

فيلى شه يتان

شه يتان [دواى ليكؤلنه وه] سه ره نجام ده ركه يه كي دؤزيه وه كه له وئوه
خؤى بگه يه نئ به گه وره پياواني ناو كوومه ل. له رابوردوا گه وره پياوانيكي له
خوا ترس بپوون، كه شه وو روژ له يادى خوا و تيكؤشاندا بوون، بؤ به
جيھيناني ره زامه نديي په روه رنده يان.

ئه وان ئه ويني خويان له دلدا بوو. خواش ئه واني خوښ ده ويست و به
هانايانه وه بوو. خه لكيش هه ر خوښيان ئه ويستن و به چاوى مه زن و پايه به رز
ته ماشايان ده كردن. شه يتانيش ئه مانه ي زور چاك ده زاني.

ئو گه وره پياوانه مردن و چوونه په ناي ره حمه تي خواوه.

شه يتان كه ده چووه ناو دلئ خه لكى، باسى ئه و پايه به رزانه ي ئه هيئايه
ئاراوو و ليئ ده پرسين: ئه وه فلان كه س و فيسار كه س له ناو ئيوه دا چؤن
كه سانتيك بوون؟ ئه و ترا: ئه للا! به راستى پياوى خوا و له نزيكاني خواوه
بوون! كاتى نزيان ده كرد ليئ وهرده گرتن و هه ر داخوازيكيشيان هه بوايه
بؤى جي به جي ده كردن.

وینە ی پیاوچاگان

شەیتان پرسى: باشە ئۆه له پەژارە یاندا هەن؟

وتیان: زۆر زۆر

پرسى: ئەى چەندە بە تاسە یانن؟

وتیان: هەر مەپرسە!

وتى: جا، کەوايە بۆ هەموو روژى تەماشایان ناکەن؟

پرسیان: جا له کۆی، مەگەر نەمردوون؟

وتى: شتیکی ئاسانە! وینە کانیان بکیشن و هەموو بە یانیەك تیر تەماشایان کەن.

مەردم له و راویژەى شەیتان تووشى سەرسامى بوون. ئەوسا وینەى پیاوچاگانیان کیشا و هەموو روژىك وێرای تەماشایە سنیشیان دەکردن.

له وینەوه بۆ پەیکەر

ورده ورده له وینەوه گەیشتن بە پەیکەر. [واتا: له باتى وینە] پەیکەرێكى زۆریان بۆ ئەو پیاوه چاكانە دروست کرد و له ناو مال و مزگەوتانا دایان مەرزاندن. بەلام هیشتا هەر خەریكى پەرستنى خوا بوون و هاوبەشیان بۆ نەدەناسى.

ئەیانزانى ئەو پەیکەرەنە له بەرد ساز دراون. نەقازانچىك دەگەینن، نە زیاتىك. روژى و بژیوشیان لە دەسدا نییه؛ بەلام چوون هی پیاوچاگان بوون بە پیروژ و مەزنیان له قەلەم دەدان.

ژماره ی په یکه ره کان بهره بهره زیاتر بوون و له پیشچاوی خه لکی گرنګتر و پیرۆزتریش بوون. واتا، هر پیاو چاکیتک کۆچی دوا یی ده کرد، په یکه رنکیان بۆ ساز نه دا و به ناوی خو به وه ناویان ده نا.

له په یکه ره وه بۆ بت (هه یکه ل)

مهر دمی نه و سهر ده مانه که م که م تیدا چوون. مندا لانیان باوکانی خوړان دیوو، که چۆن له بهر دهم نه و په یکه رانه دا ملیان کز ده کرد و چه ند به گه وره و پیرۆزیان ده زانین. ماچیان نه کردن؛ بهرام بهریان نه وه ستان و رازو نیازیان له گه ل ده کردن.

نه نجا نه م بهره، پایه ک له باوکانیان نه ولاتر چوون و که وتنه سوژده لیبردیان؛ پاشان ده س وه دامان بوون و گاو گهر دوون بۆ کردیان. له گه ل تی په رینی زه ماندا نه م بتانه بوون به په رستوو. واتا: مهر دم چۆن له رابردوا خویان نه پرست [هه رواش] ده سیان دایه په رستنی نه وانه وه. ژماره ی په رستوو ه کانیش له ناو کۆمه لدا زۆر تر بوون: نه وه «وَد»؛ نه وه «سُواع»، نه وه «یغوث» ه و نه وه «یعوق» ه و نه وه ی تر «نسر» ه.

قاری خوا

[ههر له سهر نه و له ری لادانه] خوا قاریکی توندو تووشی له و خه لکه گرت و ره حمه تی خو ی لیگرتنه وه. چۆنیان قار لی نه گری و له ره حمه ت بی بهشیان نه کا؟

بۆچی خوا بۆ له ری دهر چوون دروستی کردون و بژیوی بۆ بهر هم

هېئان؟

لەسەر عەرزى خوادا بژىن و لە خوا ياخى بىن؟
لە چاكەى جۇراو جۇرى پەرورەئىيان كەلك وەرگرن و ھارىكارى بۇ
دروست كەن؟

ئەمە ستمەيكى زۆرگەرەيە! نارەوايىيەكى گەللك ناشىرىنە!
خوئەو مەردمەى خستە بەر قارى خۆى و بارانى لىگرتنەو، تووشى
تەنگ و چەلەمەى كردن و كشتوكال و زاو زىيان كەمەو بوو.

پېغەمبەر

خوئەزى كرد پياوئك لە خۆيان راسپىرئ كە قسەيان لە گەل بكا و
راستەپىيان پى نىشاندا.

ديارە شىوازى كارى خوئا و نىيە كە لە گەل تاقە تاقەى ئادەمىزاد بکەوئتە
گفتوگو و بلى: توئەم كارە ئەنجام بدە و ئەوەيان مەكە؛ تەنانەت
فەرمانپەرەوايانش لە گەل تاكە تاكەى مەردم قسە ناكەن. ناچن بۇ لای دانە
دانەيان بلىن: فلان كەس! توئاوا بکە و ئاوا مەكە. كەچى خوشيان ھەر
مروپەكن وەكوو ھەموو مروى سەرزەوى و ھەموو كەسىش دەتوانى بيانىنى
و قسەيان بىستى.

بەلام ئاشكرايە بىنىنى خواو قسە لە گەل كردنى لە تواناى كەسدا نىيە.
شتى و بۇ ھىچكەس دەست نادا، كەسك نەبى خۆى مەيلى لى بى و لە
كاتىكا نەبى خۆى مەيلى لى بى!

لەو دەمەدا خوا پىي خوش بوو پېغەمبەرلك بىرئ بۇ ناو مەردم، كە

قسه يان بۆ بکا و تېيانگه يه نې.

ئادەمیزاد؛ يان فریشته

خوا ده یو بست ئه م پېغه مېره ئادەمیزاد بې. يانې هەر يه كېك بې له و
مهر دمه، كه خويان بيناسن و له وهى ده يلې به باشى تېيگه ن. چوون نه گهر
پېغه مېر فریشته بايه خه لكى نه يانوت: جا چۆن يه ك ده كه وين؟ نه و فریشته
و ئېمه ئادەمیزاد! ئېمه كه ده خۆين و ده خۆينه وه و دارای مال و مندالین،
به نده يى خوامان چۆن بۆ ده كړئ؟

به لام كاتې پېغه مېر هەر له جنسى خويان بوو، نه مجا پېيان ده لې: خۆتان
ده بينن منيش ده خۆم و ده خۆمه وه؛ ژن و منالېشم هه يه و به ندايه تى خواش
ده كه م؛ بۆ ئېوه چۆن ناكړئ؟ نه گهر فریشته بايه نه وسا پېيان نه وت: تۆ يه كه،
نه ده زانى برسېه تى چييه، نه توونيه تى، نه هەرگيز نه خۆش ده كه وى و نه
ده شمري، ده بې شه وو روژ هەر خه ريكى په سنى خوا بې. ئېمه ي مروى،
ده مې برسې و ده مې تينوو. جار و بار نه خۆش و رېبوارى رېى مهرگ، كه ي
ده توانين هه ميشه له يادى خوادا بين؟

به لام كه پېغه مېر هەر له جنسى مرو بوو، پېيان ده لې: منيش وهك ئېوه،
برسېه تى و توونيه تى ده كېشم؛ نه خۆشى و مهرگېشم له رېدايه و ياد و
په رستنى خواش دېنمه جې، ئېوه بۆ ده بې نه توانن؟

نه وسا مهر دم له قسان ده كه ون و جې ده ستى پرو بيانوويان بۆ نامېنېته وه.

نوحی پېغه مېرە

خوا نوحی کردە راسپاردەى ناوگەلى خۆى.

لە ناوگەلى نوحدا سەرمايەدار و خاوەن دەسەلاتى زۆر هەبوون؛ بەلام
خوا نوحى بۆ پېغه مېرەى هەلبژارد و بایەخى بە هیچكام لەوانە نەدا.
خوا دەیزانى کۆ شایانى گەياندى پەيامى و هەلگرتنى ئەمانەتە کە یەتى.
نوح، پیاوێكى چاکە کارى دلسۆزى، ئاوەزمەند و لەسەرخۆ بوو. رى
پيشانده رىكى هەلسووپراوى راست و باوەر پیکراو بوو. خوا ئەوى کرد بە
پېغه مېرە و پى فەرموو: «گە لە کەت بترسىنه بەر لە وەى سزايە کى سەختيان
تروش بىي». (۱)

ئەوسا نوح لە ناو کۆمەلگەیدا هەستايەو و پى راگەياندى: «من بۆ ئىو
پېغه مېرەى گى باوەرەم». (۲)

هۆزە کەى چيان جواب دا يەو؟

کە نوح کارى خۆى لە ناو مەردما دەسپیکرد و وتى: من پېغه مېرەى
راستۆکم بۆتان، هەندى بەرھەلستى وەستان و وتیان: ئەمە لە کە يەو بوو بە
پېغه مېرە؟ تا دوێنى هەر کابرايەك بوو وەك ئیمە؛ ئیستا هاتوو دەلى: من
راسپاردەى خام بۆ لاى ئىو!

ئاوال و هاوتەمەنانى ئەيانوت: کۆرە خۆ نوح لە مندا لیا هاوکايەى خۆمان

بوو؛ هممو روژي پيکه وه هل نه ساین و دانه نیشتن، نه مه [نازانم] نه مه
په یامی پښتانه بهر په کی بڼه هات؟ ناخو شه و بوو یان روژا!...

ده وله مه ند و ده مارگرزانی کومه ل و تیان: نه مه چی بوو، خوا پیاوی
نه دوزیه وه نوح نه بی؟ نه مه خه لکه هممو مردبوون؛ له ناو نه مه گشته دا خوا
که سی بڼه پیدا نه بوو کابرایه کی هه ژار نه بی؟

نه زان و تی نه گه یشتوو، و تیان: «کوره نوحیش هه ژاده میزادیکه وه کوو
خوتان. جا نه گهر خوا نیازتکی وای بیوایه، فرشته په کی ته هه نارده خواره وه.
تیمه له باب و بایرانیشمان شتی و امان نه ییستوه!»^(۱)

هی واهه بوون نه یانوت: نوح ده یه وئ له م ریگه وه به پله و پایه بگا و
خوی زلکا.

نیوانی نوح و گه له کی

مهردم وای بڼه ده چون که په رستنی بتان کارتکی به چی و کرده وه په کی
ثاوه زمه ندانه په. لایان و ابو ته وی له په رستنی بت خو ده بوئری نه زان و ری
گو مکر دووه.

سهر و بهری قسه یان بیو به وه که: باب و کالمان هممو نه مه بتانه یان
په رستوه؛ چون ده بی تیمه بیرورای نه وان وه لانیین؟

نوحیش ده یزانی بت په رستی نیشانه ی بی ثاوه زی و سهر لی شیواوی
مهردمه. ناگای له وه هه بوو که پیشینیانی نه وان تووشی هه له و نه زانی

هاتون، نه گینا ئاده می، باوکی، باب و کالی ئهوان، بهنده ی خوا بووه، نه هی بت.

هۆزی ئه و به هۆی گیلی و سهر لی شیواوی، خیيان داوه ته په رستنی بهرد و، له په رستنی خوايه که دروستی کردوون، خو لاده ده ن. ههر بویه راپه ری و به دهنگی بهرز بانگی کرد: گهلی من! وهرن به ندایه تی بو خوايه ك بکه ن، که جگه له و کهس شایانی به ندایه تی نییه، من له ورؤژه ی ده ترسم که به لایه کی زور دژواریان به سهراییت.

گه وره پیاوانی هۆزه که ی له جوابدا وتیان: ئیمه گومانمان له وه دا نییه، که تو له ری ترازوئیکی ئاشکرای.

وه لامي دانه وه: «گهلی من! له ری نه ترازووم؛ پیغمبهریکم له لایه ن راهینه ری هه موو جیهانه وه؛ په یامی په روه رنده رتان پی ده گه یه نم و ریموونیتان ده که م، ئه وه ی من له خواوه ده یزانم ئیوه نایزانم».(۱)

شوین که وتوانت گشت رووته و پووته ن

نوح گه لیکی هه ولدا که به شکوو هۆزه که ی دلیان بیته راسته، مل له به ندایه تی خوا نین و ده سبت له بت په رستی هه لگرن، به لام تاك و تراکی له وانه نه پی، که خه ربکی کار و ته قالا بوون و به رهنجی شان و باهووی خو ده ژیان، کهس پر وای پی نه هیئا.

سهرمایه دارانی گه له که ی فیز و ده مار ری پی نه ده دان پی ره ویی له نوح

بكه‌ن. سه‌رمه‌ستی دارایی و مال و مندال ده‌رفه‌تی بیرکرده‌وه له پاشه‌ روژی
لی بریوون. ئه‌یانوت: ئیمه‌ ماقوول و خاوه‌ن سامانین و پیره‌وانی تو ده‌ست
و پین.

کاتی توخ بانگیشتی ده‌کردن، ئه‌یانوت: «بروا به‌ پيغمه‌ مبه‌ری تو یینین و
بینه‌ ریزی رووته‌ و پووته‌ی شوئکه‌ و تووته‌وه؟» (۱)

ته‌نانه‌ت له‌ نوحیان ده‌خواست هه‌زار و فه‌قیری ده‌ور و به‌ری ده‌رکا.
به‌لام نوح به‌گوئی نه‌ده‌کردن و له‌ ولامدا ئه‌یوت: «من ناتوانم خاوه‌ن باوه‌پران
له‌ خو دوور بخه‌مه‌وه؛ خو مالی من مالی پاشایان نییه‌؛ ئه‌من
وریا که‌ره‌وه‌یه‌کی ئاشکرام و هیچی تر.» (۲)

نوح ده‌بینی ئه‌و فه‌قیرانه‌ چینیکی باوه‌په‌ندی دلپاکن. تۆراندنیان قاری
خوا و تیکشکانی له‌ دوایه‌. به‌و بۆنه‌وه‌ لیی ده‌پرسین: «باشه‌ خزمینه‌! ئینجا
کی له‌ ده‌ستی خوام رزگار ده‌کا، ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌م ده‌رکرد؟» (۳)

به‌لگه‌ی داراو ده‌وله‌مهن‌دان

داراو ده‌وله‌مهن‌دان ئه‌یانوت: ئه‌و بیر و باوه‌په‌ی نوح خه‌لکی بۆ بانگه‌شه‌
ده‌کا، نه‌ راسته‌ و نه‌ به‌هره‌یه‌کیشی تیا دایه‌.

بوچی؟

بۆ ئه‌وه‌ ئیمه‌ خو‌مان له‌ کی به‌رکی و خو‌گه‌یاندن به‌ هه‌ر چه‌شنه‌ خیر و
قازانجی‌کا راهاتوین و هه‌میشه‌ له‌ پیشه‌وه‌ین ئه‌وه‌تا خو‌شترین خو‌راک ئیمه‌

(۲) شوعه‌را: ۱۱۵، ۱۱۴.

(۱) شوعه‌را: ۱۱۱.

(۳) هوود: ۳۰.

ده یخۆن و جواترین جل و بهرگیش له بهر ئیمه دایه و مهردمیش له هه موو کارنکا چاولیگه ری ئیمه بون. گو مانمان له وه دانییه، که خیر له م ولاته دا خۆی له ئیمه نابویرئ و به هه له دا ناچی.

ئه گهر ئه م ئایینه شتیکی تیادا به سه ر بوایه، بهر له وه خۆی به و هه ژار و فه قیرانه بگه یه نئ، خۆی به ئیمه ده گه یاند.

بانگه شه ی نوح

نوح بانگه شه ی هۆزه که ی کردو دهستی دایه تیگه یاندن و رنموونیان و پئی وتن: «هۆزی من! ئه من بۆ ئیوه وریا که ره وه یه کی ئاشکرام! وهرن به ندایه تی خوا به جئ پین. شهرمی خوا بتانگری و به گویم که ن. خوا گونا هتان ده به خشی و تا ماوه ی دیاری کر او ئه تان هیلتیه وه که خواش ئاکامی هیئان ئیتر دواخستنی که له کارا نامینی، خوزگه ئه مه تان بزانیایه!»^(١) خوا وه شت و واری لی گرتنه وه. بهر قاری خۆی خستن و کشتو کال و تۆره مه ی تووشی که م و کووپی کردن.

باشان نوح پئی راگه یاندن: ئه ی گه لی من! ئه گهر باوه ر پین خوا لیتان خۆش ده بی و له م ته نگانه یه تان رزگار ده کا. وه شت و وارتان به سه را ده بارنئ و پیت به تۆره مه تان و بژیوتان ئه داته وه.

لی ده پرسین: بۆ ئیوه خوا نانس؟! ده ور و بهری خۆتان زۆری نیشانه ی خوا تیادایه؛ بۆچی سه رنجیان ناده ن؟ ته ماشای ئاسمان و زهوی بۆ ناکه ن؟

ئەي له هاتن و چوونى مانگ و روژ هيچ تى نافرېن؟!

ئەو ئاسمانانە كى دايهېناون؛ كه مانگه شهوى وهك ديارده يه كى (۱)
تېشكده ره وه و هه تاوى وهك چرايهك دامه رزانده وه؟ يان ئيوه خوئان كى
دروستى كردوون و زهوى بو راخستوون؟

به لام گه لى نوح نه هاتنه سهر ئه قل و ههر باوه ريان نه هينا! ته نانه ت
وه ختى نوح بو به ندايه تى خوا بانگيشتى ده كردن، په نجه يان نه كرد به كورنى
گورچكه يانا، با و ته كانيان گوئ لى نه بى!

جاكه سى نه بېستى چو تېده گا؟ ئه وهش كه خوازيارى بېستن نه بى كه ي
ده بېستى؟

نزاي نوح

نوح ته قالا يه كى فراوانى داو ماوه يه كى يه كجار دوور و دريژ سه رقالى
بانگه شهى گه له كهى بوو. واتا: به دريژايى نوسه د و په نجا سال، له و
ريگه يه دا خه ريكى زه رپ و چه نگ بوو، كه چى ئه و گه لهى ههر مليون به
راستيدا نه كرد و نه يانكرد.

ئاماده نه بوون ده ست له به ندايه تى بتان هه لگرن و به ره و پيشگاي خوا
بگه رېنه وه.

ئيتير نوح تاكهى دانى به خوډا بگرتايه؟ تاكهى چاودېرى به دفه پى و
گه نده كاريى سه رزهوى بايه؟

تاکه ننگي ته ماشاکه ری په رستنې بتان، یا کوو مه رد ميک بایه، که له ملکي
خوادا ده ژيان و سوژده يان بۆ شتيکي تر ده برد؟ ئيتړ چۆن قوشقي نه بایه؟
نه وه نده نه وليي خايانندن له تواناي هيچکه سي تر دا نه بوو!

نۆسه د و په نجا سال! مه زنايه تي هەر شاياني خوايه! پاشان خوا به نوحی
راگه ياند: «له هۆزی تۆ جگه له وانه ی تا ئیستا پروايان هيئاوه، که سي تر پروا
ناهيئي». (١)

له م لاشه وه وه ختي نوح جار ئکي تر بانگيشتي گه له که ی کرد، ولاميان
دايه وه: «نه ی نوح! تۆ مشت و مړت له يه ل (٢) کردین و قسه ی زوړت له گه ل
به زوړان داین، نه گهر راست ده که ی نه وه ی ده ليی به سه رمان دي پيما ني
بنوئنه». (٣)

نه و کاته نوح هەر يه کجاري ليان نا ئوميد بوو، رووی له درگانه ی خوا
کرد و وتی: خوايه! تاقه دانه يه ک له سته مکاران له م سه ر عه رزه دا مه هيله وه!

پاپوړی نوح

خوا نزا که ی له نوح قه بوول کرد و هاته سه ر نه وه ی هۆزه که ی له ئاودا
بخنکيئي.

له و لاشه وه ده يو يست نوح و خاوه ن باوه ران له و راو و داوه پيار ئزی.
بۆ نه وه ش فه رمانی به نوح دا پاپوړ ئکی گه وړه دروستکا. نوح بۆ
سازدانی نه و پاپوړه مه زنه که و ته ته قالا. که هۆزه که ی سه رنجيان دا نوح

(١) هود: ٣٦. (٢) له يه ل: له گه ل.

(٣) هود: ٣٢.

خهريكي كاره، دهسيان دايه سهره سهر نيان وگه مه پي كردني:

ئهوه خهريكي چييت جهنابي نوح؟ ئه مه له كه يه وه بووي به دارتاش؟
ئيمه پيمان نه وتي: ئاوه لايه تي ئه و خوت و خو پريانه مه كه؟ ههر به گويت
نه كردين و ئه وه نده له گه ل دارتاش و ئاسنگه ر هه ستايي و دانيشتي تا
سهره نجام بوويه دارتاش! ئه م پاپوره به كوئدا هاتو چوو ده كا، نوح؟ كارو
كرده وه ي تو هه موو سهر و سه مه رهن؟ ئاخو به سهر ريخ و به ردا ئه روا، يان
به ته مووي كيوه كانا سهر ده كه وي؟ خو ده ريا ليتره زور دووره، جندو كه
ئيه بن به ريگا، يان گا ده يكي شي!

نوح هه موو ئه وانه و له وانه به ولاوتريشي ده بيست و ديسان ههر به
له سهر خو يه وه دريژه ي به كاري ده دا! جارو بار پي ئه وتن: «باشه گالته مان
پي بكن، ئيمه ش گالته به ئيوه ده كه ين، ههر وه ك ئيوه پيمان ده كه ن».(۱)

لافاو

برياره كه ي خوا هاته دي، په نا به خوا! ئاسمان دا يگرت له باران! باري و
هه رباري؛ به جوړنكي وا هه ست ده كرد ئاسمان بووه به بيژنگ و ئاوي
پيوه ناوه ستی. ئاو پي پسانه وه ده هاته خوار؛ لافاو هه ستا و به چوار ده ورا
زوري بو مه رد م هينا.

خوا فه رماني به نوح دا كه: له هوزي خو ت ئه وانه ي باوه ريان پي ت
هيناوه، له گه ل بنه ماله كه ت سواريانكه و له ههر جوړه گياندار و

پەلە وەرئیکش نێرو مێهە لە گەڵ خۆ یێنه. چوون لافاوە کە، گشتگیرە، نە مرۆ دەتوانی خۆ لە دەستی دەرکا، نە گیان لە بەریش.

نوح چۆنی فەرمان پێ درابوو، وای کرد؛ لە ناو کەشتییه کەدا لە هۆزە کە ی دەستە ی خاوەن باوە پان و لە حە یوان و بآلندەش لە هەر نەژادی نێر و مێهە کی جێ کردەو. پاپۆر، کەوتە رێ و بە ناو شەپۆلگەلی کێو ئاسادا دەری کردن.

مەردم لە هەر لاوە بە تەپۆلکە و کەژو کێودا هەلەدەبەزین و لە دەستی سزای خوا هەلەدەهاتن. بەلام بۆ دەرچوون لە دەستی خوا پەنادەرێک جگە لە خوا لە ئارادا نەبوو.

کۆری نوح

نوح کۆریکی هەبوو، کە ئاوال و شوێنکەوتووی، ستەمکاران بوو. کۆرە کە ی لە گەمارۆی لافاوە کەدا دیت و بانگی لێکرد: کۆری بابی! وەرە لە گەڵ تێمە سواربە، وە دووی خاوانە ناسان مە کەو. لە ولامدا وتی: هەر ئێستا خۆ دە گەینمە لووتکە ی کێوان و لە دەستی ئاو رزگار دەبم.

نوح پێی وت: ئەمڕۆ پاراستنیک لە سزای خوا نییه، مە گەر کەسی خۆ بەزەیی پیا یێتەو. بە شوێنیا شەپۆل کەوتە بە ینیان و چوو وە ریزی خنکاوانەو. نوح بە شوێن کۆرە کە یا دل پەریشان بوو. چۆنیش پەریشان نە بی کۆری بوو، گرکی دلی بوو. ئەو لە هەولا بوو کۆرە کە ی لە ئاگری قیامت بپاریزی؛ کە چی لە ئاوی دنیا ش بۆی نە پارێزرا.

ئاشکرایە، کەوتە ئاگر، گەلێک بە ژانترە لە کەوتنە ئاو، و سزای ئەو

دنياش زور سامناكتره. به لام خوا به لئني به نوح دابوو بنه ماله كه ي پارتري!
دياره به لئني خواش جي گومان نيه!

هر به و هيوايه وه نوح ليبرا له لاي خوا بيته تكاكاري كوپره كه ي

ئهو، له بنه ماله ي تو نيه

«نوح له پهروه رئني پارايه وه وتي: پهروه رئني من! كوپره كه م له بنه ماله ي
منه و به لئني توش راسته، تو له هه موو فرمانره وايه ك ليترتري».^(۱)

به لام خوا بو خزمايه تي نارواني، بو كرده وه دهرواني و تكاش بو ئه وانه ي
هاوكار بو خوا داده نئني قه بوول ناكا.

هاوبه ش بو خوا دهنه ريش له بنه ماله ي پيغمبهر نيه، ته نانه ت ئه گهر
كوپريشي بي.

له وروه وه خوا نوحى ئاگادار كرد و فهرمووي: «ئه ي نوح! ئه و كوپره ت
له بنه ماله ي تو نيه، چوون كرده وه ي ناپه سه نده؛ هه رچي شاره زاييت به
سه را نيه ليئمي داوا مه كه، ئاموژگاريت ده كه م، نه چيه ريزي نه زانانه وه».^(۲)

نوح كه داچله كا، په شيمان بووه وه و وتي: پهروه ردگارم! په نات بو دينم
له وه ي خوازياري شتيك له تو بم نه يزانم، ئه گهر نه مبه خشي و به زه ييت پئما
نه يه ته وه له زيانبارانم.^(۳)

(۲) هوود: ۴۶.

(۱) هوود: ۴۵.

(۳) هوود: ۴۷.

له دواي لافاو

هه ركه فهرماني خوا هاته جي و سته مكاران چوونه ژر ٿاو، باران
وه ستايه وه و زه وي ٿاوي هه لمڙي.

پاپڙ له سهر چيائي جوودي له ننگه ري گرت و ٿه وسا و ترا: «هه ي تووناو
توون بن ٿه وانه ي وا به دفه پڻ». (١)

پاشان و ترا: ٿه ي نوح: «به دٿيا ييه وه دابه زه». (٢)

نوح و دانيش تواني كه شتي ٿا سووده به سهر وشكي دا كه و تنه ري. خوا
نه ناساني گه لي نوح ٿيدا چوون و نه ٿا سمان په كي بڙيان كه وت و نه زه ويش.
دوايي خوا پيتي به نه ته وه ي نوح به خشي؛ به هه موو لايه كابلاوه يان سه ند و
سهر زه ويان پر كرده وه.

له نه زادي نوح زور كوڙمه لي هاويا وه پ و زور پيڻه مبه ر و فهرمانږه وا
كه و تنه وه.

«سلاو بڙ نوح له سهر انسه ري دنيا دا». (٣)

باڭزەي بەھيڭز

لە دوای نوح

بەلئى، خوا پىتى بە تۆرەمەي نوح داو بەم سەرزەويەدا پرژو بىلاو بوونەو. يەك لەو نەتەوانەي کە لە نەژادى نوح کەوتەو، نەتەوەي «عاد» بوو پياوانى گەلى عاد، زۆر بە تواناو زۆردار بوون. واتا: داراي بەدەنيكى هيند پتەو و خۆراگر بوون، ئەتوت لە ئاسن سازدراون. کەس کۆلى پى نەئەدان و کۆليان بە گش کس دەدا. ئەوان ترسيان لە کەس نەبوو و هەموو کەسيان لى دەترسا. خوا بە هەموو بارىکا نىعمەتى بە سەرگەلى عاددا رشتبوو. رانە وشتر و رانە مەريان، دەشت و دوليان داگر تبوو. مەيدانان پر بوون لە جەلە^(۱) ئەسپى ئەوان و مالانيان پر بوون لە منداڵ.

کاتى وشتر و مەريان بەرەو لەوەرگە دەبردن، يا مندا لانيان بۆ گەشت و سەيران وەدەردە کەوتن، ديمەنى سەرنج پراکيشيان گەلێک جى سەرسامى بوو.

---

(۱) جەلە: دەستە، بۆلۆک.

ولاتی عاد به گشتی، ولایتیکی جوان و ره‌نگین و رازاوه به باخ و کانیای
زۆر و زه‌به‌ند بوو.

سپله‌یی گه‌لی عاد

به‌لام گه‌لی عاد سپاسی نه‌و هم‌موو نیعمه‌ته‌یان هه‌رگیز به‌جی نه‌ده‌هیتا.
ته‌نانه‌ت رووداوی چوونه ژۆر ئاوی دنیا‌شیان، که باب و باپیر بۆیان
گێڕابوونه‌وه و خوشیان شوینه‌واریان له‌سه‌ر عه‌رزا ده‌بینی له‌بیر خۆ برده‌وه.
هه‌ر له‌بیریان کرد، که خوا نه‌و به‌لا تاقه‌پرکه‌ره‌ی بۆچی به‌سه‌رگه‌لی نوح
هیتا.

نه‌مانیش قۆلیان لی هه‌لمالی و شانیان کرد به‌په‌رستنی بتان‌دا؛ هه‌روا که
گه‌لی نوح کردیان.

به‌ده‌ستی خۆیان بتیان له‌به‌رد نه‌تاشی و پاشان سوژده‌یان لی نه‌بردن و
به‌ندایه‌تییان ده‌کردن.

هانایان بۆ ده‌بردن؛ هیتانه‌ جیی ئاواتیان لی ده‌خواستن و گاو‌گه‌ردوونیان
ده‌کردن. یانی راست؛ چوونه‌وه سه‌ر رێبازی گه‌لی نوح.

نه‌قلیان پێ نه‌ته‌شکا، راست و هه‌له‌ لێکده‌نه‌وه و ده‌ست له‌بت په‌رستی
هه‌لگرن. له‌کاری دنیا‌دا ژیر و شاره‌زاو له‌دینا زۆر گێل و نه‌زان بوون.

دژمنایه‌تی عاد

زۆر و توانای نه‌ته‌وه‌ی عاد، چ بۆ خۆیان و چ بۆ خه‌لکی تریش هه‌ر
مایه‌ی زیان و چاره‌ره‌شی بوو. چوون نه‌پروایان به‌خوا هه‌بوو، نه‌به‌روژی

په سالانېش. ئيتړ چى ده يتوانى بهر به درندايه تيان بگرئ؟ چى ده يتوانى
پيشگرى دژمنايه تيان بئ؟ چؤن ده س درئزيان به سهر خه لكى دا نه كرايه؟
له حالكا نه بالا ده ستيكيان به چاوديرى هه لسو كه وتى خويان ده زانى و نه
برواشيان به جيهانتيكى ديكه هه بوو.

سووك و ئاسان، وهك جانده وهر ناو دارستان، مه زن چووكى هه لده درى،
زوردار بئ زورى ئه هارى.

ههر كاتى ركيان ئه جوبى، عه ينى فيلى هه ست هه لگرتوو، له نه چيران
نه ده گه پان، تا له گيانيان نه كرايه ن. له وه ختى شه ردا مه زراو باخيان خاپوور
ده كرد و بهر ه شيان^(۱) تاقه پر ده كردن.

ههر شار و ديهك ئه روشتن به دغه پريان ئه گه يانده ئه وه پرى خوى و
دانيشتوانى، به ئاوروويان تووشى بئ ئاوروويى ده كرد.

داماو و بيده ستان له دلره قيان ده ترسان و له تاوى ده سدرئزيان
هه لده هاتن. توانايى و ده سه لاتيان مايه ي شه ر بوو، بو خوشيان و جيا له
خوشيان.

چه شنى ههر ئاده ميزادتك كه نه باوه پرى به خوا هه بئ، نه به روژى تۆله و
پاداش.

كوښكه كانى گه لى عاد

ده وله مه ندانى عاد هيچ كار و كوښشيكيان نه بوو، خواردن و خه وتن و

(۱) بهرته تۆرهمه، نه سل.

رابواردنى لىڭ بەدەر.

هونەريان بېو بەو، خانو بەرە و كۆشكى سەر لە ئاسمان ساوى لى
 ھەلخەن و يىكەن بە ماىەى دەمار نواندن و شانازىى بە سەر يە كتردا.
 پوول و نەغدینەيان، ھەر بە ئاو و گل و بەردا دەچوو. بە ھەر زەويىەكى
 باھىر و ھەر بەرزاىيەك ئەگەشتن كۆشكىكى بلىنديان تىادا ئەكردەو.
 خانوەكانيان بە شىوازيك ساز ئەدا و ئەپازاندەو، كە ژيانيان نەپراوەبى و
 مردنيك لە ئارادا نەبى.

لەملاو لە پەستا كۆشكى بى كەلك و ناپتيوست ھەلدەخران و لەولاو
 مەردمى رووت و رەجال بە سكى برسى روژ و شەويان ئەدايە سەر.
 ھەزار و بىدەستان كولانەيەكيان دەست نەئەكەوت تىادا بژين و زورتيك
 لە خانووى دەولەمەندانىش پەپوو لى دەخويندن. ھەر كەس ئەوانە و
 كۆشك و تالارى ئەوانەى بديايە، بۆى دەردەكەوت پراويەكيان بە روژى
 سەلانيە.

ھوودى پيغەمبەر

خوا دەبريست پيغەمبەرئك بئيرى بۆ ناو نەتەوہى عاد. ئاشكرايە كە خوا
 ھەرگيز پىي خوش نىيە بەندەكانى لە رىگەى راست لادەن و گەندەكارىي لە
 سەرزەوى دا پەرە بستيتى.

نەتەوہى عاد ئەو ئاوەزەى خوا پىي دابوون، تەرخانيان دابوو بە خواردن
 و خواردنەو و ھەرزەيى و كردنەوہى مالانەوہ. چوون بيرو ئاوەزيان لە رىي
 رەزامەنديى خوادا نەخستبووہ كار، تووشى ھەلە بيوون. لە مەيانى دنيايدا

گەلێك شارەزاو سەردەرچوو و لە باری ئایینییهوه تا بلیی نەزان و گیل بوون. بیوونە بەندەى بەرد و بە خۆشیان ھەرنەدەزانی.

خوا دەبویست راسپاردە یەکیان بۆ بنێرێ و لەو خەو یان راپەرێ. پەرورەرتن ھەزی کرد ئەو راسپاردە یەکیك بێ ھەر لە خۆیان، کە بیناسن و جوان لە قسەى تێبگەن. ئەو پینگەمبەرە ھوودى ناو بوو، کە لە ناو بنەمالە یەکی بەرێزى گەلى عاددا چاوی بە دنیا ھەلێنا بوو، و بە باوەرێكى ئاوەزمەندانە و راستیخوازانەو پەرورەردە بیو.

بانگێشتى ھوود

ھوود لە ناوگەلە کە یا ھەستایەو؛ بانگی کردن و پێی وتن: «گەلى من! بەندایەتى بۆ خوا بکەن، تەنیا خوا شایانى پەرستنه». (۱) چۆنە ئیو بەرد ئەپەرستن؛ بەلام ئەو کەسەى دروستى کردوون نایەپرستن!؟

مەگەر ئەمە ھەر ئەو بەردە نیە دوئى بە دەستى خۆتان تاشیتان؟ دە ئەمڕۆ چۆن بەندایەتییان دەکەن؟! ئیو خوا دروستى کردوون و ھەر خۆشى رۆزیتان بۆ بەرھەم دێنێ. ھەر ئەویشە پیتی بە دارایی و باخ و مەزرا و تۆرەمەتان بەخشیو.

خوا خۆى ئیو ھینایە جێی گەلى نوح و ھیز و توانایی بەدەنى دانێ. دیارە لە پێناو ئەو ھەموو چاکە یەدا بەندەبى ھەر شایانى ئەو، کەسى دی بۆ پەرستن ناشێ.

[تۆزى تى فکرىن] سەگى بەردرگاكتان چوون پېشەو پەلانى دەهاونە
بەر، ھەرگىز بەجىتان نايەلې و وەك سېبەر ھەر لەگەلئانە.

تائىستا بىنراو سەگىك خاوەنى خۆى بەجى بىلې و بېروا بە شوین
کەسېكى تردا؟

يا بىنيوتانە گيانلەبەرئك بېتە بەندەى بەرد و سوژدەى بۆ بەرئ؟ دەى
ئاخۆ ئادەمیزاد لە ھەيوان خوارتر بى، يان سەرترا؟

ولامى گەلەكەى

مەردم ھەر لەفكرى خواردن و خواردنەو و ھەو سبازىدا بوون. «لە
ژيانى دنيا گەلەك رازى بوون و دلان پى سپاردبو». (۱)
ھەر بەو ھۆبەش بە بىستنى وتەكانى ھوود، دلپەنگاو دەبوون و لە
يەكتريان دەپرسى: ئەرئ ھوود دەلئ چى؟ چى دەوئ؟ خۆكەس لە قسەى
تى ناگا؟

يان، ھەر پياوئكى ساويلكەيە، ياكو شىت بوو!
جارتكى تر ھەولیدا تىيانگەيەنئ، دارا و دەولەمەندانى گەلەكەى وتیان:
«وادەردەكەوئ يا ھەر نەزانى دنيا چ باسە، يان مرقەكى درۆزن بى!
جوابى دانەو: خزمان! من ساويلكە و بى ئاوەز نىم. راسپاردەيەكم
لەلايەن راھىتەرى ھەموو جىھانەو. خەرىكم پەيامى پەروەرنەدان پى
رادەگەيەنم و رى پىشاندەرتكى جى باوەرم بۆتان». (۲)

ليږزانی هوود

هوود بۆ هينانه سهر رڼی هاوونشيمانانی که وته ته قالاو ديسان به ليږزانی
وله سهر خوييه وه قسه ی بۆ کردن.

پتی وتن: خزمينه! من برای تيوه و ناواله که ی جارانتانم! بۆ خوتان چاک
نامناسن؟

بۆ وا ليم ده ترسن و دووريم لی ده گرن؟ خو هيچ زياتيکی مالييتان پی
ناگه يه نم!

«برایان! نه من هيچ پاداشيکم له تيوه ناوی، پاداشی من له سهر خوايه و
به س.» (۱).

له باوه پ به خوا هينان بۆچ ده ترسن؟ سوئند به خوا، باوه پ به خوا کردن،
یه ک رڼزه زيانی مالييتان پی ناگه يه ني! به لکوو به پيچه وانه وه، خوا هم پيت
به بزيوتان نه دا، هم هيژ و تواناشان زياتر ده کا.

گه لی من! تيوه بۆ پېغه مېهري من، به شتيکی سهر سوپ هينه ر ده زانن؟
خو خوا جيا جيا له گه ل تاکه تاکه ی تيوه قسه ناکا! ره وشتی وانيه رووی ده م
له تاقه تاقه ی ناده ميزاد بکا و بلی: تو ناوا و ناوا بکه!

به لکوو له ناو هر کۆمه لگايه کا به راسپارده يه ک له خويان نه سپيږي
له گه ليان بکه وښته گفتوگو و شاره زای راسته پريان بکا. هر له و رووه وه
منيشی راسپاردووه قسه له گه ل تيوه بکه م و رښموونيتان که م. «بۆ پيتان

به لاجه ویه په یامی په روه رنده تان بدری به مرویه کی له خوتان که وریاتان
بکاته وه؟» (۱)

باوه پری هوود

گه لی عاد بوړیان خوارد و نه یانده زانی جوابی هوود چوڼ بده نه وه! که
بینیان هیچیان بړ نه ماوه ته وه، وتیان: دیاره خواکانی ټیمه قاریان لی گرتوی
و فکر و ناوه زیان گوړیوی! نه ها، چ زه بریکیان پیگه یاندووی!
هوود ولامی دانه وه: نه و بتانه به ردن، نه قازانجی به که سیك ده گه یه نن و
نه زیانیکیش!

نه قسان ده که ن؛ نه ده بیستن؛ نه ده شینن! نه خیریان له ده س دی و نه
زیانیش.

هر ټیوه ش خوتان نه به هره یه کتان له ده ستایه و نه پیچه وانه شی!
نه ده توانن قازانجیک به من بگه یه نن و نه زهره ریکیش! من نه بروایه کم
به و په رستوانه ی ټیوه هه یه و نه لیشیان ده ترسم، «به ش به حالی خوم هیچ
هاویه شیکیش بړ خوا نانا سم». (۲)

له ټیوه ش هر ترسیکم نیه، «نه گهرچی ته وای پیلانه کانیستانم بړ
بخه نه گهر؛ چوون خوم سپاردووه به نه لا، که په روه رپنی منیش و
ټیوه شه». (۳)

(۲) هوود: ۵۴.

(۱) نه عرف: ۶۹.

(۳) هوود: ۵۶، ۵۵.

تەواوی بوونەوەر بە فەرمانی ئەو دەگەرێ و تاقە گەلایەك بێ مەیلی ئەو
داناكەوێ.

ملھویری عاد

نەتەوہی عاد ھەموو ئەو وتانەیان بیست و ھەر ملیان بە راستیدا نەکرد.
رێنموونی ھوود بە جاریانا نەچوو، و لێزانی ھوود کاری تێدا نەکردن.
پێیانوت: تۆ بەلگە و نیشانە ی باوەر پێدەرت نییە! ئێمە لە پێناو ئەم قسە
تازانە ی تۆدا دەست لە خویانی کۆنمان ھەلناگرین.

بە قسە ی ئەم و ئەم دەست بەرداری ئەو خویانە بین کە باب و کالمان
پەرستوونیان؟ شتی وا چۆن دەبێ؟

ھوود! کە تۆ پروات بە خواکانی ئێمە نییە و لێیان ناترسی؛ ئێمەش نە
باوەر بەو خوایە ی تۆ دەکەین، نە لێشی دەترسین! ئێمە گەلێکمان ھەرەشەو
گۆرەشە ی سزا لە زمانی تۆ بیست! ئەو سزا لە کوێدایە ھوود! کەنگی
سەرھەڵدەدا؟

ولامی دانەوہ: «کاتی [سەر ھەڵدان] خوا دەیزانی؛ من ترسینەرێکی
ئاشکرام و ھیچی تر».^(۱)

وتیان باشە، ئەوا ئێمە چاوەرێی روودانی ئەو بەلایەین و بەئاواتین
بیبینن.

ھوود لەو نەترسییەیان سەری سوپماو، بۆ نەزانیان دل پەرۆش بوو.

سزا

گهلی عاد ماوه یه ك بوو به ته مای باران بوون. هه موو روژئی بۆ ئاسمانیان ده پروانی، كه چی هه ورتكیان چاو نه ده كرد. ئاتاجی باران بوون و به خو شحالیه وه چاوه پروانی بارین بوون. له یه كئ له و روژانه دا سه رنجیاندا به له یه كی هه ور له هاتندا یه. دلخو ششیان پی كه وت و قوولانديان: ئه وه هه وری بارانه! ئه وه هه وری بارانه! ئنجا له خو شیا ده سیان كرد به هه لپه رین و هه رایان له یه كتر ده كرد: هه وری باران! كوپه هه وری باران!

به لام هوود تیگه یشت به لایان لی نزیك بۆ ته وه. پیتی وتن: ئه وه هه وری ره حمه ت نییه، ره شه بایه كه سزایه كی سامناکی له گه لدا یه. هه رواش ده رها ت. وانا بایه كی به هیژ هه لی كرد كه مردم وینه یان نه یینیوو، نه ییستبووشیان.

بۆرائتیکی واكه دارو دره ختی داپاچی و مالانی روخاند. گیان له بهری كه هه لده گرت دووری ئه خسته وه، جا له عه رزی راده خستن. ریخ و لمی بیاوانه كانی وه ها فری ده دا، ولاتی كرد به تاریكستانك كه س هیچی بۆ چاو نه ده كرا.

ئه مجا به ته واوی هه ولیان لیها ت. خو یان كرد به مالاندا و ده رگاكانیان پشت خست. مندا لان ئالان به دایكه كانیانا. مه رد م [له ترسانا] باوه شیان كردبوو به دیواره كانا و هه ندیك خزابوونه كون و قوژینه وه.

مندا ل دایان له ژیر گریانا. قیژه ی ژنان به رزه وه بوو و بیاوان كه وتنه داد و

هاوار!

هه ستت ده كرد كه كه سيك ده لي: «ئەمپرو پەناگايەك بۆ خۆلادان له سزای
خواییه» (۱).

ئەو بۆرانه و ئیرانکەرە پاش حەو شەو و هەشت رۆژان وەستایەو.
لاشەى مردوان که چه شنى قۆترمەى دارخورما بەسەر خاکدا کەوتبوون.
دیمەتیکى باوەرپى نە کراویان هەبوو. قەل و دال خەریکی خواردنى که لاکی
کوژراوان بوون و ماله روخواوە کان بیوون بەجیى کونده بوو.

هوود و خواوەن باوەرپان، پروایان رزگاری کردن، و گەلى عادیش بە هۆى
ملهورپى و ستمکارىيان، تووناو توون بوون. بزائن که گەلى عاد له ئاستى
پەروەرندهيان ملهورپ بوون. هەر ئەولاتر چن ئەو عادەى گەلى هوود بوون.

وشتري سه موود

له دواي عاد

هؤزی سه موود بوو به میراتبه ری عاد، هه روا که عاد، بیوون به میراتبه ری
گه لی نوح.

به لی، سه موود بوو به جیگاداری عاد، وه کوو چۆن عاد، ببوو
جیگاداری نه ته وه ی نوح.

نیشتمانی سه موودیش هه روا جوان و رازاوه بوو. پر بوو له گوڵ و گیاو
کانیاو و مه زرا و باخگه لیک، که چۆم و جۆگه له یان به بهردا ده رویش.

گه لی سه موودیش بۆ هه له خستنی کۆشک و مأل و به ره هم هینانی باخ و
مه زرا، شانیا ن نه دا له شانی عاد و له باری ئاوه ز و پیشه سازییه وه له وانیش
پیشکه و تووتر و له بهر تر بوون. کیوه کانیا ن شه ق نه کرد و خانو و به ره ی خو ش
و دلگیریا ن تیا دا ساز نه دان و به ته مووی به رده وه نه خش و نگاری هونه رنما
و سه رنج را کیشیا ن هه لده که ند.

هونه ر و ئاوه زیا ن به ردی ره قی وه ها بۆ نه رم کرد بوون، نه وه ی خه لکی تر

به مۆم سازيان نه دا، نه وان له به رد دروستيان ده كرد. كاتې ده چوويه ناو
 شاره كانيانه وه هر به ته واوي وقت وړ ده ما. كۆشكي مهن و كيؤ ناساي
 وات بهر چاو ده كه وت، پيت و ابو جن دروستي كردوون. گولي دلگه شيني
 و ايان به ته مووي ديواره كانه وه نه خشانديو، هه ستت ده كرد به هار به ره مي
 هيناون.

به راستي خوا هم له ناسمان و هم له زه وييه وه، خير و بيري به سهر
 هوږي سه موودا رشتبوو و ده رگاي نيمه تي جوړاو جوړي بو ئاواله
 كردبوون.

ناسمان به وه شت و وار و زه وي به گول و روهك^(۱) و باخ به بهر و ميوه
 رهنگاو رهنگه وه دلاوايي خوږيان به گهلي سه موود پيشاندا بوو. خوا
 پيداوستي جوړاو جوړي ژيان و دريژي ته مهنې پي به خشيوون.

پي نه زاني سه موود

به لام هه موو نه وانه، گهلي سموودي نه هينايه سهر پي زانين و به ندايه تي
 خواي خاوه ن شكۆ.

به لكرو به پيچه وانه وه هه لينان له سهر ياخييه تي و سته مكاربي. خوايان له
 بير برده وه و سهر خوشي نه و مال و سامانه بوون، كه پييان درابوو. زوو زوو
 نه يانپرسی: ناخو له نيمه به ده سه لات تر بي؟ هه رگيز به دليانا نه ده هات
 روژنك بمرن و نه و كۆشك و باخانه يان به جي پيلن.

(۱) روهك: هه رجي له زه وي شين ده پي.

لایان وا بوو، مهرگ هرگیز رڼی ناکه وږته ناو ته وکه ژانه و نهوانی هر بۆ
نادوژرږته وه!

وایان بسیر ده کرده وه گهلی نوح، له چۆم و دۆلا بون، بۆیه ناو
خسکاندوونی! هۆزی عادیش نشته جڼی دهشت و ئارانلی بون بۆیه
تیداچوون! که وایه ژینگه ی نهوان له ترسی مهرگ به دووره.

به ندایه تی بتان

ته نیا به وانه وه نه وه ستان، به لکوو ده سیان دایه تاشینی به رد و به ندایه تی
کردنیان.

نهوانیش چه شنی هۆزی عاد و هۆزی نوح که وتنه سوژده بردن له بت.
خوا گهلی سه موودی کردبوو به فرمانده ری به رد، که چی گیللی و نه زانی
خۆیان کردنی به به نده ی به رد.

خوا رڼزی لیگرتن و بژیوی پاکلی دانی، به لام نهوان هم سووکایه تیان به
خۆیان کرد، هم به هه موو ئاده میزاد.

«تاشکرایه خوا به هیچ کولۆجی زلم له کهس ناکا، به لام مرو خوی له
خوی ده کا» (۱).

زۆر سهیر بوو! نه که وتنه سهر خه وانندن و سوژده بردن له به ردیک که به
دهستی خۆیان تاشیوویان و ته کو جمی لیوه نه نه هات! ئایا ره وایه زۆردار
به ندایه تی بڼ زۆر بکا؟ یا کوو گه وره سوژده له ژیر دهسته ی خوی به ری؟

به لّام ئهوان چوون خويان له بير برده وه خوښيان له بير نه ما، چوون
خوای خوږيان به هه ق نه ده ناسی، خواش خوار و رسوای کردن.

سالم

خوا مه یلی لی بوو پېغه مېرئکیان بۆ بنیرئ، هه روا که بۆ هوژی نوح و
هوژی عادی هه نارد.

بی گومان خوا رازی نییه به نده کانی رڼی هه له بگر نه پیش. زوړیشی پی
ناحهزه ناراستی و نامرؤیی له سه رزه ویا سه ره له بډا. هه ز له ناو
هاونشتمانانی خوږانا سالم ناوئک هه بوو که له بنه ماله یه کی رڼک و پڼک بوو،
و به باوه پڼکی راستخو ازانه شه وه بارهاتبوو.

سالم پیاوړکی خیر خوازی له دل نزیکی جیی حورمه تی مه رد م بوو. له
ناو کومه لدا ناوبانگی چاکه ی ویردی زمانان بوو. خه لکی جار و بار له بهر
خووه ئه یانوت: ئه گا به پله و پایه یه کی به رز و که سایه تیه کی گه وره ی
لی ده ردی.

ئوان به ته مابوون سالم دهوله مه ندی کی گه وره و پیاو ماقوولئ کی
ناوداری کومه لی لی ده ری. چاوه پروان بوون بی به خاوه ن ملک و ماشی کی
زور و کوشکی کی سه رنچراکیشی زور گه وره.

ته نانه ت باوکیشی هه ر چاوه پڼی بوو کورپه که ی به یارمه تی ئه و ئاوه ز و
وردینییه ی پوول و پاره یه کی زور کۆ بکاته وه و له ورڼگه وه ناو ده رکا.

به سواری ئه سږ له مال وه ده ر که وئ؛ خزمه تکار به پشت سه ریه وه بن،
مه رد م سلّوی لی بکه ن و بلین: ئاهه وه کورپی فلان که سه! ئه ویش کاتی

ده بیستیه وه که خه لکی ده بیژن: فلان که س پیاوئکی زۆر به خته وه ره، چوون کوره که ی سهرمایه دارئکی گه و ره یه، شاد و خوشحال بی.

به لام ویستی پهروه رنده پیچه وانه ی نه وه بو. خوا ده بیست سالح به پله ی هیژای پیغمبهری بگه یه نی و بینیرته ناو هۆزه که ی که له تاریکی ده ربازانکا و بیانگه یه نی به روشنایی. کام سهر بلندی له وه باتره؟ کام پله و پایه له وه هیژاتر؟

بانگه شه ی سالح

سالح له ناو هاو نشتمانایا راپه ری و پی وتن: «هۆزی من! هه ر خوا به رستن، بیجگه له و په رستویه کی تر تان نیه». (۱)

ده وله مه ندانی کۆمه ل کات و ساتی خۆیان ته رخان دابوو به خواردن و خواردنه وه و هه له و هه رزه ییه وه. خه ریکی په رستنی بتان بوون و له بت بگه رتته وه که سی تریان به شایانی په رستن نه ده زانی. دیاره که ده بی بانگه شه ی سالحیان چه نده پی سه یر بووی. جارئکیان تووپه بوون و پرسیان: نه و کابرایه کییه؟ خزمه تکارانیان و لامیان دانه وه: نه وه سالحه.

- باشه، نه لئ چی؟

وتیان ده لئ: ته نیا خوا به رستن؛ چوون جگه له و که سی دی بۆ په رستن ناشی. ده شیژئ: خوا پاش مردن ده تان ژینیته وه و پاداشی چاک، یان خرابتان ده داته وه. ده لئ نه من راسپارده ی خام، و نه و خۆی هه ناردوومی بۆ ناو

گه له كه‌م.

سهرمايه داران دايان له ژير پيگه نيناو وتيان: ئه‌ي هه‌زارا! ئاخري ئه‌و و

پيغمبه‌ري؟

ده‌جا ئه‌و نه‌كوو شكيكي هه‌يه؛ نه‌ باخ و ده‌شت و مه‌زرايه‌ك شك ده‌با،

پيغمبه‌ري چو‌ن بۆ ده‌كري؟

چاوه‌راوي^(۱) دژمنانه‌ي سهرمايه داران

ده‌وله‌مه‌ندان سهرنجيان دا هه‌ندئ له‌ مه‌ردم خه‌ريكن بكيشرين به‌ لاي

سالح دا، ئه‌مجا چو‌ن ترسيان هه‌بوو پله‌ و پايه‌ي كو‌مه‌لايه‌تيان له‌ ده‌ست

بيته‌وه، به‌و خه‌لكه‌يان وت: «بابه‌! سالحيش هه‌ر كابرايه‌كه‌ وه‌كوو خو‌رتان.

خواردني هه‌ر له‌وانه‌يه‌ ئيوه‌ ده‌بخۆن و خواردنه‌وه‌شي هه‌روا.

ئاشكرايه‌ شوونكه‌وتني كابرايه‌كي له‌ چه‌شني خو‌شتان سه‌ر و به‌ري به‌

زياتتانه.

ئه‌و واده‌ي ئه‌وه‌تان ده‌داتني كه‌ پاش ئه‌وه‌ي مردن و ئيسقاتان بو‌و به‌ خاك

سه‌ر له‌ نو‌ي زيندوو ده‌بنه‌وه‌؟

به‌كوو! چه‌ن دوور له‌ راستيه‌ ئه‌و واده‌ي پيتان ده‌درئ!

نه‌خير، جيا له‌م ژيانه‌ي دنيا ژنيك له‌ ئارادا نيه‌، ده‌مرين و ده‌ژين، به‌لام

زيندوو بو‌ونه‌وه‌ كه‌مان نيه‌ و نابئ.

سالح هه‌يچي تر نيه‌، درۆ هه‌له‌ سيك ته‌بئ به‌ زمانى خواوه‌، ئيمه‌ش هه‌يچ

(۱) چاوه‌راو: ته‌بليغات.

بروایه کمان پئی نییه» (۱).

بۆ چوونی ئیمه هه له بوو

مهردم له سالح وهرگهپان و پروایان پئی نههینا. کاتئ ئامۆژگاریی کردن و داوای لیکردن دهست له بهندایهتی بتان هه لگرن؛ له جوابدا وتیان: سالح! تۆ به راستی کورپکی چاک و لیتها توو بووی، ئیمه به ته مابووین پیاوکی گه ورهت لی ده ری و بییه ئه عیانی ناو کۆمه لگا. چاوه پروان بووین وه کوو فلان کهس و فیساره کهس ده ربی، که چی به هیچ ده رچووی. ئه وانه ی هاوته مه نی تۆ بوون و له باری فکر و ئاوه زیشه وه به پئی تۆ نه ده گه یشتن، بوون به پیاوانیکی مه زن. ئه تۆ ری هه ژاریت گرت به ر و [ده رکه وت] ئیمه سه باره ت به تۆ به هه له دا چوو بووین؛ هیچ ئومیدیکمان پیت نه ماوه. قازانجیکت بۆ باوکی فه قیرت نه بوو! داکی داماوشت چی رهنجی له گه ل کیشای به فیرۆ چوو! سالح ئه و قسانه ی ئه بیست و دلی بۆ ئه و خه لکه پر ده بوو. که جار و بار، به لایانا تیده په ری، ئه که وته سرت سرت و ئه یانوت: خوا به زه یی به باوکیا بیته وه ئه م کورپه ی چاک فکری تیکچه!

ئامۆژگاریی سالح

سه ره پای گشت ئه وانه، سالح به له سه ر خو یی و لیزانییه وه هه ر خه ریکی رنمونی گه له که ی بوو. بانگیشتی ده کردن، که خوا بناسن. پئی

ټوټن: برایانی من! ټیوه پټان وایه بۆ هه میسه لهه جیهانه دان؟ وا ده زانن تا هه تایه هه ر لیره ده مینه وه؟ وا بیر ده که نه وه ژبانی ناو ټهه کۆشک و باخانه و بناری ټهه چۆم و جۆگه لاته نه پراوه یه؟

بۆ هه میسه له میوه و به ره می ټهه باخ و مه زرایه که لک وهر ده گرن و له ناخی کیوه کاندایسان مالان ده که نه وه؟

نه خیر! وا نییه! شتی وا نه گونجاو و دوور له ټاوه زه! ټهه گهر وایه، باب و کالی ټیوه چۆن نه ماون، برایان؟!

خۆ ټهه وانیش کۆشکیان هه بوو؟ باخ و کانیایان هه بوو؟ مه زرا و باخاتی خورمایان هه بوو؟ له ناو کیواندا خانویان لی ساز ټهه داو له ویدا روژگاریان ټهه دایه سهر.

به لام هه موو ټهه وانه قهت نه یاتتوانی بیانپارێزن و فرایان نه که وټن. سهره نجام فریشته ی مهرگ خۆی پێگه یاندن و به ره و ټهه جیهانی به پړی کردن.

که وایه، ټیوه ش هه ر ده مرن و ټهه وسا خوا ده تانژینیته وه و سه بارهت بهم هه موو ټیعه ته باس و خواستان لیده کا.

له پیناوی ټهه ودا پاداشیکم ناوی

برایان! بۆ لیم ده سلّه مینه وه؟ بۆچی لیم ده ترسن؟ خۆ نه هیچ زیانیکسی مالیتان پێ ټهه گه یهنم و نه پاداشیکیشم لیتان ده وئ.

ټهه رکی من ټیگه یاندنی ټیوه و راگه یاندنی په یامه کانی په ره ورنده مه.

«من پاداشی کاری خۆم له ټیوه ناوی پاداشی من راهینه ری جیهان

ته د اته وه». (۱)

برایانی من! بۆ به گویم ناکه ن، نه من په نندیارنکی دلسۆزم بۆتان؟ بۆچی شوین قسه ی که سانیك ده که ون که زور له مردم ده که ن و مالیان ده خۆن؟ نه و که سانه ی به ره لّلابی و نامرویی له سهرزه ویدا به ره پی ته ده ن و مهردایه تییان لی ناخیزئ!

هۆزه که ی ده میان بوو به ته له ی ته قیو و قسه یه کیان بۆ کردن نه بوو. له نه نجاما وتیان: بی گومان تۆ جادووت لیکراوه [نه گینا] تۆش مرویه کی وه کوو ئیمه؛ نه گهر راست ده که ی نیشانیك بنوینه

وشتري خوا

سالح لی پر سن: ئیوه چۆن نیشانیكتان ده وی؟ وتیان نه گهر تۆ راست ده که ی [پیښه مېری] له ناخی هم که ژه وه وشتريکی دوو گیانمان بۆ بیته ده ر! خوشیان ناگیان له وه هه بوو که وشت له وشت نه بی له شتیکی تر نابئ. واتا: وه کوو گیا له زه وی شین نابئ و له به ردیش نازی. که واته گومانیان له وه دا نه بوو که سالح له م کیشه یه دا نه به زئ و نه وان سهرده که ون! به لام سالح باورنکی یه کجار به هیزی به په روه رنده ی هه بوو، ده یزانی نه نجامی هه رکاريك بۆ خوا زور ئاسانه. به و بۆنه وه نه و داوای له خوا کرد و نه وه ی نه و خه لکه خوازیاری بوون

هاته‌جې. واتا وشتريكي دوو گيان له ناخې كيټوه كه‌وه هاته‌ده‌ري و له دوايا زاييش.

خه‌لكه‌كه‌ه واقيان وړما و ترساشن؛ به‌لام هر هرچيان بروايان نه‌هينا.

نوره‌بپاريژن

سالح پټي‌وتن: ټانه‌مه وشتري خوا، واتا: نيشانه‌ي خوايه! ټيوه‌داواتان لي‌كرد و ټه‌ويش به‌ده‌سه‌لاتي خوايانه‌ي بوي دروست‌کردن.

جاوايه، ده‌بي ريزي بؤ دانين: «ټازاري پي مه‌گه‌يه‌تن ټه‌گينا هر به‌م زوانه ټاوقه‌ي به‌لايه‌كي سه‌خت ده‌بن».^(۱)

ټه‌م وشته‌له‌سه‌رزه‌وي خوا‌دا ده‌له‌وه‌ري؛ ټاو ده‌خواته‌وه و بؤ خوي ده‌گه‌ري. ټه‌ركي ټالف و ټاويشي له‌سه‌ر ټيوه‌نييه، هم‌گژ وگيا فراوانه و هم ټاويش.

ټه‌م وشته‌نيشانه‌يه‌كي گرنگ بوو، چوني‌ته‌ي وه‌دي هينانيسي هر سه‌رسوپه‌ينه‌ر بوو. مه‌رو مالاتي گه‌لي سه‌موود لتي ده‌ترسان و ليشي بي‌زار بوون.

كاتي ټه‌هات بؤ ټاو خواردنه‌وه سليان لي ده‌كردو له ترسانا هه‌لده‌هاتن. وه‌ختي صالح سه‌رنجي ټه‌و بارو دوخه‌ي دا، وتي: ټاوه‌كه‌بكه‌ن به‌توره، جارتيكي بؤ وشته‌كه‌و جارتيكيش بؤ مه‌رو مالاتي ټيوه. پيشنيزه‌كه‌ي قه‌بوول كرا. كه‌توره‌ي وشته‌كه‌ه ده‌كه‌يشت، ټه‌رويش و ټاوي ده‌خواردنه‌وه.

تۆره‌ی مه‌رو مالاته‌که‌ش ته‌هات، ته‌وانیش هه‌روا.

یاخیه‌تی سه‌موود

به‌لام هۆزی سه‌موود یاخی بوون و ملیان له‌مله‌ورپی نا.

وتیان: بۆ ده‌بی ئاژاڵی ئیمه‌ هه‌موو جارێ ئاو نه‌خۆنه‌وه؟ رکیان هه‌ستا له‌و وشتره‌، چوون مه‌رو مالاتیان دووریان لی ده‌گرت، ته‌که‌رچی سالح ئاگاداری پی‌دابوون که‌ سووکایه‌تی به‌ وشتره‌ که‌ نه‌که‌ن، به‌لام هه‌ر خۆیان بۆ نه‌گیرا. پرسسیان: کی ئاماده‌یه‌ ته‌و وشتره‌ بکوژی؟

کابرایه‌که‌ هه‌ ستایه‌وه‌ وتی: من ئاماده‌م!

ته‌مجا یه‌کیکی دی راپه‌ری و وتی: ته‌منیش!

ته‌و دوو تاوانکاره‌ رو‌یشتن و به‌ ئومیدی هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی وشتره‌ که‌ خۆیان داگرت.

هه‌رکه‌ وه‌ده‌رکه‌وت: یه‌که‌میان به‌ تیر لێی دا و ته‌وتریان سه‌ری به‌ری و له‌ گیانی کرد.

به‌لا

وه‌ختی سالح ئاگادار بوو که‌ وشتره‌ که‌یان سه‌ر به‌ریوه‌؛ خه‌م دایگرت و به‌ پر دڵ په‌ریشان بوو.

به‌ هۆزی سه‌موودی راگه‌یاندا: «تا سی رۆژی تر [به‌ دلی خۆتان] له‌ ناو ماله‌ کاتانا رایبوترن، ته‌مه‌ واده‌یه‌کی به‌راوه‌یه‌»^(۱).

له نار دانشتوانی ښاره که دا ده سته یه کی گه نده کاری نو که سی هه بوون که هه رگیز توختی چاکه کاری نه ده که وتن و پیشه یان بیووه به دغه پری و نامرؤبی. نه و نو پیاوه سویندیان خوارد و وتیان: هه ر نه مشه و سالح و که س و کاری ده کوژین. دواپی نه گه ر لیان پرسین، ده لیین: ټیمه ناگامان لی نییه. به لام خوا سالح و که س و کاری [له شهریان] پاراست و نه وان پاش سی روژ به لایان هاته سهر.

وهك هه میسه به یانی له خه وه لسان. به لام نه مجاره له گه ل نرکه و شریخه ی بوومه له رزه یه کی به هیژدا روو به روو بوون. نرکه یه کی وا که زاله تره کی کردن و ماله کانی به سهر روخاندن.

نه و روژه بوگه لی سه موود روژیکي یه کجار تووش بوو. مهردم هه موو تیډا چوون و ولاتیان و تران بوو. سالح و خاوه ن باوه ران نه و ولاته خاپووره یان به جی هیشت. ټیتر مانه وه یان له وډا چ که لکیکي هه بوو؟

سالح له کاتی هاتنه دهره وه دا چاوی گپرا هوزه که ی هه موو مردبوون! به زار اووه یه کی خه مینه وه وتی: «خزمینه! من په یامی په روه رنده م پی گه یاندن و رنموونی زورشم کردن، به لام ټیوه [بی باوه ران] رنموونیتان پی خوش نییه». (۱)

نه مړو له و مه لبه نده دا جگه له کوشکی چول و هوول و بیرگه لی به تال و بی خاوه ن، چی تر ت به رچاو ناکه وئ.

شاریکي شامناک، که نه بانگه واز کاریکی تیادایه و نه جوابده روه یه کیش.

له و سهرده مه دا که پیښه مېر [سهلامی خوا له خوی و یارانۍ] له رینگه ی
شامه وه به ولاتی سه موودا تیپه پری، به خاوه ن باوه پانی هاوړتی فهرموو: به
ترس و دلپریه وه بچنه ناو ژینگه ی نه و که سانه وا زلمیان له خویان کرد،
نه کوو نه وه ی له وان روویدا به سهر تیوه ش بی.

«بزاتن! که گه لی سه موود به رهه لستی په روویدگاریان وه ستان هه ی
نه ولاتر چن گه لی سه موود». (۱)

بەسەرھاتی مووسا

لە کەنعانەوہ بۆ میسر

حەزرەتی یەعقوب کۆچی کرد بۆ میسر و کورانیشی لە گەلیا چوون. تیکرا روشتن بۆ میسر؛ چوون یوسف بیوہ سەرۆک و فەرمانرەوای ئەو ولاتە.

بنەمالە یەعقوب لە کەنعاندا پیشەیان مەر لەوہ پانندن و حەیان دۆشین و فروشتنی خوری و بەرگین بوو. لە حالیکە بەردەست و خزمەتکارانی دەورووبەری یوسف لە میسر لەوہ پەری تێر و تەسەلیدا ئەژیان. کەوابوو، بۆ لە کەنعان دانیشتاين؟ بۆچی نەچواين بۆ میسر؟ یوسف ھەناردی بە شوێن باوکی و بنەمالە کە یا و داوای لیکردن بۆ بۆلای. یوسف لە عەزرەتی چاوپێ کەوتنی باوکی و براياندا نان و ئاوی لی ھەلکە و تێوو.

ھەقیشی بوو خواردن و خواردنەوہ و خوشی ژيانی لی بیزری، لە خزم و بنەمالە تاکە کەسیکیان لە ولاتی میسر دا نەبوو؟

کۆشك بۆ ئوچ دەريا، له حائىكا بابى و برايانى له كه نعان له ماينكى
چكۆ له دا ژيانان ئەدابه سەر؟!

یه عقوب و کورانی گه یشتنه میسر؛ یوسف چو به پیریایانه وه و دیاری به دیاریان شاد بو وه.

دانیشتوانی میسریش به پیشوازی له بنه ماله ی سه روک و فهرمانپره وای
دلسوزیان گه له خوشحالی رووی تی کردن.

خه لکی میسر ئهم بنه ماله به پرنزه یان خوش ده و یست، چوون یوسفیان له بهر مهردایه تی و چاکه کاری بی ناو مهردمی لا خوشه و یست بوو. یوسفیان به برایه کی گیانی و دلسوز ده زانی و یاقوویشیان به چاوی باوکیکی هیژا و دلوفان ته ماشا ده کرد.

یه عقوبت بویه گه وره و ریشسپی میسر و دانیش توانی میسر وه کوو
فرزندی نه وله قه لّم ده دران.

میسر بوو به جیټی ټارامش و حه سانه وهی یه عقوب و کوپانی و
سه ره نجام بوو په نشتمانیشیان.

له دواي يوسف

دواى ماوه يه كه يه عقروب كوچى دوايى كرد و هم يوسف و هم
دانيشتواني ميسرى تووشى په ژاره كرد.

میسری له ری و ره سمی نئژرانیدا کارنکیان کرد لات و ابو و باوکی
خویان مردووه! پاش به نینکی تر یوسفیش تیا چوو، و روژیکي پر له داخ و
که سه ریوگه لی میسر هاته یشه وه.

خه م و دلپه نكاويه كي وا رووي ټيكردن كه تا ماويه كي توولاني به كول
بوې ده گريان.

مهردم خه مه كاني تريان وا له بير چووبوو، هه ستت ده كرد پيش له وه هيچ
خه ميك سهرې لي نه داون.

يوسف شيان هه ر له ميسردا ناو و سهرخو شيان له يه كترې كرد. له خه مي
يوسفدا هه موو وه كوويه ك به شدار بوون.

كه م ته مه نان باب و به ته مه نان برايان له ده س جوو بوو.

له كاتي سهرخوشي له براو برازا كاني يوسفدا پييان وتن: به پزان! زه بر و
زياني ټيوه له مړودا له هي ټيمه زياتر نيه! ټيمه نه مړو برايه كي گياني و
سهرپه رستيكي دلسوزو فهرانپه وايه كي داد په روه رمان له ده ست
ده رچوو.

نه و كه سه ي هه زار و ژېر ده ستي خسته ئاسايش و ناهه قې له ولاندا له ناو
برد، نه يده هيشت گه وړه بچووك بچه وسينيته وه و زوردار بي زور له ناو به ري.
به هاناي زور ليكراوانه وه بوو؛ تر ساوي په نا ئه دا و برسي تير نه كرد.
نه وه ي راسته پرې به ټيمه پيشانداو به ره و لاي خواي بانگيشت كردين.
ټيمه يه كه به ر له هاتني نه و له دنيا يه كي حه يوانيدا بووين، نه خوامان ده ناسي
و نه ئاگامان له روژي په سلان هه بوو.

نه و بوو له كاتي قاتي و برسيه تيدا گه يشته فريامان. له و سهرده مه دا كه
مهردم له ولاناني ترا له برسانا نه مردن ټيمه بژيومان پي نه گه يشت و تيريش
ده بووين.

ټيمه هه رگيز نه پاشاي جواميري خو مان له بير نه چيته وه؛ نه ټيوه براياني

به پرتزی و نه بنه ماله ی هیژاشی.

ئای ئەو سەرۆکه مان له رۆژی گه یشتنه به ره وه ی ئیوه دا چەند خوشحال
بوو، ئیمەش به شادی ئەو وه چەند شاد بووین!
به پرتزان! ولات ولاتی خۆتانه و ئیمەش هەر خزمه تکاره کانی سەرده می
ژیانی سەرۆکمانین.

به ره ی ئیسراییل له میسر دا

ماوه یه کی درێژ خایه ن، به و شیوازه به سەرچروا!
دانیشتوانی میسر هەر له سەر به ئینیان مابوون و له گه ل که نعانیا ن به پرتز و
حورمه ته وه ره فتاریان ده کرد.

که نعانیه کان که به ره ی ئیسراییل [به ره ی یه عقووب] یان پێ ئەوترا، هه م
ده وله مه ند بوون، هه م به رتیز و خوشناویش. دوا ی ماوه یه ک بارو دۆخ گۆریا و
به ره ی ئیسراییل به د ئەخلاقی رووی تێکردن. ده سیان له بانگه شه ی ئایینی
هه لگرت و که و تنه ناو گێژاوی دنیا به رستییه وه. پێ به پێی ئەوه مه رد می ش
لێیان ته واسانه وه و ئیتر به چاوی باو باپیریان ته ماشایان نه ده کردن.

که م که م چوونه ریزی خه لکی تره وه و ته نیا فره قیا ن له گه ل مه رد می
ئاسایی ناوه بنه ماله ییه که یان بوو.

ئنجا مه رد م به ئیره ییه وه بۆ ده وله مه ندانیان ده روانین و هه ژاره کانیان به
هیچ و بووچ له قه له م ده دان.

به بیگانه گه لیکیان دانه نان که له ولاتیکی تره وه هاتوون و هیچ مافیکیان

به سهر خاكي ميسره وه نيبه.

له سهر ته و باوهره پيچ داگر بوون كه: بهرهي ئيسراييل ههنده رانين و ولا تي ميسر، هي ميسريه كانه.

ههندي له دانيشتواني ميسر كه و تېروونه بيري ته وه كه يو سفيش ههر غه ريبه يه كه بووه كه له كه نعان وه هاتوته ميسر و فه رمانره وای ميسر كړيوه تي. [واتا: ره وای نيبه كه نعان يي بيته فه رمانره وای ميسر. ته نانه ت زورينه ي مهردم مه زنايه تي يوسف و ته و هه موو جواميري و چا كه كاريه يان له بير كړدبوو.

فيرعه وني ميسر

فيرعه ونه كان (پاشاياني ميسر) كه بوون به فه رمانره وای ميسر، رككي له راده به دهريان له بهرهي ئيسراييل هه بوو.

پاشايه كي تروش و دلره ق چووه سهر ته ختي فه رمانره وایي ميسر، كه توره مه ي ئيسراييلي به بهرهي پيغمبهران و كه س و كاري يوسفی پاشای ميسر نه ده زاني.

ته نانه ت به ئاده ميزاديشي دانه نه نان، كه به زه يي پيانا بيته وه و دادوه رانه ره فتاريان له گهل بكا.

پاشايه كي ههر يه كجار سته مكار بوو.

له سهر ته و پروايه بوو، كه گه لي ته و (قيتي) شتيكن و هو زي ئيسراييل شتيكي ترن.

قيتي له بهرهي پاشايان و يو فه رمانره وایي دروست بوون. بهرهي

ئىسرائىل لە نەژادى كۆيلەن^(۱) و ھەر شاھىيەنى بەردەستى و خزمەتكارىن.
رەفتارى فيرەھون لە گەل تۆرەمەي ئىسرائىل چەشنى رەفتار لە گەل گا و
گۆلئىكا بوو، كە مەروپەك كاريان پى دە كا و بۆيوى رۆژانەيان ئەداتى.
فيرەھون پاشايەكى تووشى لە خۆ دەرجوو بوو كە تاقە كەسيكى لە خۆ
بەگەورەتر نەدەزانی.

دانى بە بوونی خوادا نەدەناو ئەيوت: «من خۆم پەروەرنەدى مەزنى
ئيوەم!»^(۲)

ھەواي ملك و ماش و كۆشك و دەسەلاتى وا دابووى لە كەلەي
ئەينەپاند كە: «مەگەر تەواوى ملكى ميسر و ھەموو ئەو چۆم و جۆگەلانەي
بە بەرياندا تێدەپەرن ھى من نين؟! مەگەر خۆتان ناينين؟»^(۳)

خۆي كەردبوو بە جينشيني نەمروودى پاشاي بابل؛ ئەگەر بيزانايە
كەسى، يەكيكى لەو گەورەتر لە دنيادا شك دەبا، واوەيلا بوو.

لە مەردمى دەخواست بەندايەتى بكەن و سوژدەي لى بپەن. ئەوانيش
فەرمانيان ئەھيئايە جى. بەلام تۆرەمەي ئىسرائىل چوون پىروايان بە خوا و
پيغەمبەرانى ھەبوو بە گوڤيان نەدەكرد و ئەويش ئەوئەندەي ترركى لىيان
دەجوى.

سەرپرینی مندالان

جارئىكيان پەرسىاريكى^(۴) قىيى چوو بۆ لاى فيرەھون و پى راگەيانند:

(۱) كۆيلە: بەردە.

(۲) نازىعات: ۲۴.

(۳) پەرسىار: عارف، خواناس.

(۴) زوخوروف: ۵۱.

لە ناو نەژادی ئیسرايیلدا منداڵىك لە دايك ئەبى و تۆ لە دەستەلات دەخا.
ئىنجا فيرعه و نیش [لە ترسانا] شیتی دایە کە لە و فەرمانی بە سەربازانی
دا چى منداڵ لە ناو بەرەى ئیسرايیلدا لە دايك دەبى سەریان بېرن.
فیرعه ون کە خۆى بە پەرورەدگارى مەردم دەزانی، کى پى خوش بوو
ئەیکوشت و کى پى خوش بوو لى دەگەرا.
چەشنى دەولەتدارىك کە بە مەیلی خۆى مەر سەر دەبرى، یا کوو ئەیان
هیلەتەو.

پیاوانى فیرعه ون بە ولاتی میسردا بلأوهیان کرد و خەریکی گەران بوون.
لە هەر کوئ یانزانیا یە منالیک لە ناو نەتەوێ ئیسرايیلدا لە دايك بوو،
ئەیان هینا و وە کوو کاوڕ لە گیانیان دەکرد.
گورگ لە ناو دارستان و مار و دوویشك لە ناو شار و دیدا دەژیان و کەس
کارى پێیانەو نەبوو، بەلام منداڵانى بەرەى ئیسرايیل لە ولاتی فیرعه نا مافى
ژانیان نەبوو.

هەزاران منداڵ بە بەرچاوى داك و بایانەو سەریان لە لەش جیا کرایەو.
هەر رۆژى منداڵى بەرەى ئیسرايیلی تیا دا دەزا رۆژىکى پر مەینەت بوو.
رۆژى پەژارە و شیوەن بوو.
بەلێ، ئەو رۆژەى منداڵى نەژادی ئیسرايیلی تیا دەزا رۆژى خەم و شین
گێڕى بوو.

[جاری وا هەبوو] لە یەك رۆژدا سەدان منداڵ سەردەپران؛ وە کوو چۆن
لە رۆژى جەژنى قورباندا سەدان مەر و مانگا و بەران قوربانى دەکرتن.
«فیرعه ون کە لە سەرزەویدا بالاً دەست بوو، خەلکە کەى کرد بە چەن

دهسته وه و هه نديکي به ته وایي چه وسانده وه؛

کورپه کانی سهرده پرین وژنه کانی راده گرتن؛ نه وه ننده له به دفه پروگه ننده کار بو. (۱)

له دايك بوونی مووسا

خوا مه یلی بوو نه وه ی فیرعه ون لیی ده ترسا و خو ی لی ده پاراست بیته دی.

له دايك بوو، نه و رۆله یه که خوا ده یو بست تاج و ته ختی فیرعه ون به دهستی نه و هه لپیچری.

له دايك بوو نه و مندالهی خوا ده یو بست به ره ی ئیسراییل به دهستی نه و رزگارکا. نه و که سه ی ده بوا مه رد می له مه رد م پرستی ده رباز کردایه و فیری خوا پرستی کردایه ن. په یدا بوو نه و کورپه ی نه شیا خه لکی له تاریکاییه وه گه یاندا یه ته رووناکی.

به لئی؛ به پیچه وانه ی ویستی فیرعه ون و سپاو له شکری، مووسای کورپی عیمران له دايك بوو. سهره پای چاوه چاو و گوئی ته قتی هه موو نه وانه، ته مه نیشی گه یشت به سی مانگ.

له نیل دا

به لام دايکی مووسا له گیانی کورپه جوانکیله که ی زور ده ترسا. چۆن

نه ترسايه، دژمنی منداآلان له بهرامبهريه وه گوئ قولاخ وه ستا بوو! چؤن ده بوو نه ترسايه، له کاتيکا سهر يازان له ناو مالاندا ده يان منداآليان له ئاميزی^(۱) دايک ده رهينا بوو.

دایکي يېچاره چی له دهس نه هات؟ نه و کوربه جوانه ی له کوئ بشاردايسته وه که سهر يازانی چاو تيژ و بؤزه ن په يان پي نه بردايه؟ له نه نجاما دايکي داماو هانای برده بهر خوا. په روه رنده فه رمانی دايه که: مووسا بنه ناو سندوقک و بيخه ناو دهريای نيله وه.

گوره يی هه ر بؤ خوايه! جا چؤن دايکي پر هه ست و سؤز رو له ی بخاته سندوق و بيهاوسته نيل؟!

منداآليک له ناو سندوقکا کي شيری بداتي؟ يا چؤن هه ناسه بدا؟! دايکي دلؤقان بیری له گشت نه وانه کرده وه؛ به لام پشتی به ست به خواو به وهی خواخسته دليه وه.

مه ترسی ناو مالیش له هی ناو سندوق که متر نه بوو! پياوانی چاو تيژ و بؤزه نی فیرعه ون له هه موو لایه کا هه بوون. دژمنی منداآلان وازر^(۲) بوو.

سهر يازان له چاو تيژی و بؤزه نيدا گره ويان له قالاو و ميرووله نه برده وه. دايکي فه قير نه و فه رمانه ی خوا پي دابوو به جيی هينا. کوربه شيرينه که ی خسته ناو سندوقک و هاويشتيه نيله وه.

له ټولو ډېره له ډله راوړې دا بوو، پاشان هېډيې (۱) بووه وه و پشته به خوا به ست.

«دايكي موسا مان ټيگه ياند، شيري دهيه و ههركاتي ليې دلگران بووي بيهاره ناو دهرياره؛ مه ترسه و خه مي مه خو ټيمه بوټي دينينه وه و ټيگه ينه يه كي له پېښه مېرغان» (۲).

له كوشكي فيرعه ون دا

فيرعه ون له قه راخي دهرياي نيلدا داراي چه ند كوشكي جوراو جور بوو. له م كوشكه وه ټه چوو بو ټه كوشك و سهر قالي سهران و رابواردن بوو. روژنيكيان له قه راخي نيلدا دانشتبوو؛ سهرنجي رهوتي ټه و ټاوه ي ده دا كه به بهرده ميآ دهريشت.

له م كاته دا خيزايشي له گه لدا بوو؛ ټه و يش خه ريكي پياسه و ته ماشاي رهوتي ټاوه كه بوو.

هر له و حالي سهرانه دا سندوقيكيان دي كه شه پلان به ته زريكي وا كايه يان له گه ل ده كرد، پيت و ابوو ماچي ده كه ن.

- ټه و سندوقه ي ده يني گه وره م؟

- سندوق، كوا؟ له ناو نيل دا؟ كوره ټه وه ته خته داره، كه و ټو ته سهر ټاوه كه!

- نه گه وره م، هر سندوقه!

سندوق، كه نريك بووه وه ټه وسا مه رد م و تيان: به لي سندوقه! شا،

فەرمانى بە يەككى لە بەردەستان دا: ئائەو سەندۇقەي بگەرەو. كابرارۆشت و
هەينايە قەراخەو!

وختى كرايەو كورپىكى جوانكىلەو دەم بە پىكەنىنى لى بوو. مەردەم
'هەموو واقيان ورمە. هەر هەليان ئەگرت و تەماشايان دەکرد. فیرەو
خۆشى سەرى سورما و ماق بیوپایا.
يەككى لە بەردەستان وتى: ئەم منداڵە لە نژادی ئیسراییلە؛ شا دەبى سەرى
بپرى.

كاتى شاژن يىنى، خۆشەويستى نشتە دلى. لكاندى بە سینه يەو و ماچى
کرد.

هەر خۆشى لە لای شا بووبە تەككار بۆى و وتى: «ئەمە هوئى رووناكى
چاوانى من و تۆبە. مەيكۆژە؛ شایەت بە هەر یەككى بۆمان هەبى، یا کردمان بە
كورپى خۆمان» (۱).

موسا لەو رینگەو چووە ناو كۆشكى فیرەو و پىچەوانەى حەزى
فیرەو و لە شكرى، ژيانى لە ویدا دەست پى کرد.

سەربازانى چا و چنۆك و بۆزەن، ئەو منداڵە ئیسراییلی نەژادەيان هەر بۆ
نەناسرا.

خوادەيوست فیرەو [دژمنى منداڵان] ئەو مەلۆتکە يە پەرورەدە بکا،
باتەخت و بەختى لىكەبکاتەو.

فیرەو نى ساوبلکە! سەبارەت بە موسا چاك بە هەلەدا چو.

شان به شانی خۆی هامانی وه‌زیری و سپا و سانیشی هه‌ر تووشی هه‌له بوون.

«دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون گرتیانه‌وه، تا بیته دژمنیان و مایه‌ی مه‌ینه‌تیان. ئاشکرایه فیرعه‌ون و هامان و سپا و له‌شکران تووشی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره هاتن» (۱).

کێ شیر به‌ منداڵه‌ که‌ بدا؟

مندالی تازه‌ هاتوو و خوێن شیرین بووه‌ مایه‌ی گالته‌ و گه‌پی دانیشتوانی کۆشک و ناو مائی فیرعه‌ون.

هه‌موان له‌ باوه‌شیان ده‌گرت و ماچیان ده‌کرد. چوون پاشا ژن به‌ پر دڵ خووشی ده‌وێست، ئه‌وانیش خووشه‌وێستیان به‌رامبه‌ر ده‌رده‌پری و گۆرانییان پیادا ئه‌وت.

ئێتر ژنانی ناو کۆشک و پیاوه‌ خزمه‌تکاره‌ کان چۆنیان خووش نه‌وێستایه‌؟ یه‌که‌ یه‌که‌ هه‌لیان ئه‌گرت و ماچیان ده‌کرد؛ چوون مندالیکی له‌ دڵ نزیك بوو.

خێزانی فیرعه‌ون ناردی به‌ شوێن ژنیکی شیرده‌را که‌ مه‌مکه‌ی بداتێ. ژنیك هات و مندالی نایه‌ کۆش؛ به‌لام گریا و مه‌مکی نه‌گرت. ژنیکی تری بانگ کرد. ئه‌ویش هات و مندالی گرت به‌ باوه‌ش؛ دیسان دای له‌ ژێر گریان و مه‌مکی ئه‌ویشی نه‌گرت.

سپههم و چوارهم و پېنجه ميش هاتن، هر گريا و رووی لى وه گيړان. زور
سهره! نه منداله بۇ شیر ناخوا؟ بۇچی ده گری؟
ژنانى شیرده زوریان ته قالا دا شیرى بدهنى، به لک وو پاشاژن خوشحال
که ن و خه لاتیشى لى وه رگرن، به لام خوا شیرى شیرده رانى لى حهرام کرد
بوو. قسه ی نه منداله ببوه دهنگ و باسى ناو کۆشک و کارى دانىشتوانى
ماله وه.

- منداله تازه که ت دیوه خوشکى؟
- به لى دیومه، مندالىکى زور جوانه!
- به لام شتيکى نااساييه؛ وه کوو مندالانى تر نيه! شیر هر ناخوا.
- هر ژنى نه يگرته باوهش نه دا له ژیر گريانا و مه مکى ناگرى
به سته زمان جا و ا چون ده ژى؟ بى گومان ده مرئ.
- به لى؛ نه وه تا چهنه روژى لى گوزه راوه و شیريشى هر نه خواردوه.

له باوهشى دايکيا

دايکى دلوفان به خوشکى موسای وت: ئاپرؤ کچه کهم، هه والیکى
براکهت بزانه، له وانه يه هیشتا زیندوو بى.
خوا بریاری داوه خوی ئاگاداری لى بکا و بیگه يه نيته وه ده ستم. خوشک
چوو به شکوو و سؤراخی براکەى بکا.
له مهردم باسى منالیکى جوانکیله ییست، که له کۆشکى شادايه.
پاشان خوی گه يانده کۆشک و گوئ دايه قسه ی ژنان:

- ئاخۆ ئەو ژنە شیردەرە که سازن دەیریست؛ له ئەسوانەوه^(۱) هات؟
- بەلێ خاتوون؛ بەلام منالە که روی لەویش وەرگیرا و شیرە که ی
نەخوارد.

- ئەی خوا! ئەم منالە چییەتی؟ پێم وایە ئائەمە شەشەمین ژنە، پاشاژن
تاقی دەکاتەوه!

- بەلێ، دەلێن ئەو ژنە شیردەرێکی زۆر پاک و پوختەیه؛ هەموو مندالێک
شیری دەخوا.

خوشکی موسا، دواى بیستنی ئەو قسانە بە زاراوەیەکی رێک و پێکەوه
وتی: من هەر لەم شارەدا ژێتیک دەناسم، رەنگە ئەم مندالە مەمکە ی بگرێ.
ژێتیک ولامی دایەوه: پڕوا ناکەم. ئێمە تا ئیستا شەش ژنمان تاقی
کردۆتەوه؛ بەلام شیری هیچیانى نەخواردووه.

یەکیکی تر وتی: دەبۆ حەوتەمیش نەدەینە بەراورد، چ زیاتیکى تیا یە؟
قسە که گەیشتهوه بە ژنی شا. ئەویش کچه که ی بانگ کرد و پێی وت: ئا
برۆ ئەو ژنە له گەڵ خۆت یینه.

دایکی موسا هات. یەکی له ژنە بەردەسته‌کان موسای بۆ هیئا. مندال
خۆی هاویشته باوشی و واده‌می نایە مەمکە ی پیت و ابوو بەلێتیکى بەو ژنە
داوه.

چۆن دەبێ شیر نەخوا؛ ئەو دایکی دلۆفانیەو ئەمیش سی رۆژه
برسییەتی؟!

(۱) ئەسوان، یان ئاسوان: یەکی له شارەکانی میسرە له نزیکى دەریای نیل دا.

خيزاني فيرعون و ههموو دانيشتواني كۆشك تووشي سهرسامي بوون.
فيرعون خوي كهوته ناو دوو دلي و وتي: ئهم مندا له چون واپيشوازيي له و
ژنه كرد، بليي دايكي بي؟

دايكي موسا جوابي دايه وه: گه ورهم! ئهمن ژنيكي خوشبوم و شيريشم
گوارايه؛ ههموو مندا لئك پيشوازييم لي ده كا.

فيرعون بي ده نگ بوو و پووليكي بۆ برييه وه.

داكي موسا مندا لي له ئاميز گرت و هاته وه بۆ مالي خويان.

«ناردمانه وه بۆ لاي دايكي تا چاوي بي روشن بيته وه و خه مي نه خوا،
بيشزاني به ليني خوا راسته، به لام زوريه ي مه رد م ناساره زان»^(۱).

به ره و كۆشكي فيرعون

وه ختي موسا له شير برييه وه، دايكي هه نارديه وه بۆ كۆشكي فيرعون.
موسا له كۆشكا هات به خۆدا و پي به پي مندا لاني شا گه وره بوو. و پراي
ئه وهش سامي له پاشا و ده و له مه ندان شكاو ترسي له دلا نه ما. به چاوي
خوي بيئي چون فيرعون و دارو ده سته ي له ناو ناز و نيعمه تا گرم بون.
نه ژادي ئيسراييل چ تالا و لئك ده چيژن تا نيعمه تي فيرعون و كه س و
كاري داين ده كه ن.

ولاخ و چواريي فيرعون چون له تييريا سه ريان هاتووه و به ره ي
ئيسراييل له برسانا ده مرن!

چون له گهڼ نه ته وهی ئیسراییل وه کوو چواړې ره فتار ده که ن! هه زار جوړ
تو که ریان پې ده کړې و به تونډیش جه زره به نه درېن! موسا به یانی و ټواره
نه وانه ده یینی رکی هه لده ستا و هیچی نه نه وت.

چونی رګ هه لنه ستی، وه ختی سووکایه تی به نه ژاد و بنه له ی بکړې! نه و
خه لکه به ره ی پیښه مېهران و توره مه ی مه رد و رهندان بوون. بوچی تاوانی
به ره ی ئیسراییل چی بوو؟ نه وه ی لی به ده ر له نه ژادی قیبتی نه بوون و
خه لکی که نعان بوون؟!

مه گه ر که نعان ی بوون تاوانه! نه خیر، نه مه باوه رڼکی ناپه سنده!

مشتی گیان نه ستین

کاتی موسا گه نجی که به هیزی لی ده ر هات، خوا نا گاداری و لی زانی پې
به خشی. له و رووه وه زوری رګ له سته مکاران هه بوو و چاوی پیانا
هه لنه ده هات. هه ژار و زور لی کراوانی خوش نه وېست و چه شنی ته وای
پیښه مېهران یاریده ریان بوو.

جارتکیان چوه ناو شاری فیرعه ون. سهرنجی دا مه رد سهرقالی هه له
و هه رزه یی خو یانن. دوو پیاوی به رچا و که وت خه ریکی شه ر بوون. یه که له وانه
له نه ژادی ئیسراییل و نه وی تریان قیبتی و دژمنی به ره ی ئیسراییل بوو.
ئیسراییلی قیبتیه که ی به تاوانبار ده ر کرد و له موسای خواست یار مه تی
بدا.

موسا تووړه بوو، و مشتکی دا له قیبتی، مشته که گیان نه ستین بوو. کابرا
مرد و موسا به دل په شیمان بووه وه. خیرا تیگه یشته نه و کاره ی کار ڼکی

شه‌یتان په‌سه‌ند بووه.

وه‌کوو هه‌موو پیغمبه‌رئک، په‌شیمانی لای خوا ده‌رپری و داوای به‌خشینی لیکرد. وتی: «ئه‌مه شه‌یتان پټی کردم، دیاره که دژمنیکی ئاشکراو ری لټی گومکه‌ره»^(۱).

خوا داواکه‌ی مووسای قه‌بوول کرد، چوون مه‌به‌ستی کوشتنی کابرا نه‌بوو، لټیداو، ئه‌نجامی بوو به‌وه.

مووسا په‌سنی خوای به‌جټی هټناو وتی: به‌راستی خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم و لټی بووریم. «من هه‌رگیز پشتیوانی تاوانباران ناکه‌م»^(۲).

به‌یانی به‌ترس و چاو‌گټپانه‌وه به‌ناو شاردا ده‌گه‌را، که سه‌ریازانی چاو تیژ و بۆزه‌نی فیرعه‌ن نه‌یدوژنه‌وه. ده‌ترسا و خو‌ی ده‌پاراست؛ نه‌کوو سه‌ریازان بیگرن و بیده‌نه ده‌ستی دیکتاتۆر!

سه‌ریازان لاشه‌ی قیبتیه‌که‌یان بینی بوو. کوژراو یه‌کټی له‌خزمه‌تکارانی فیرعه‌ون بوو. به‌دوای کوژره‌که‌یدا ده‌گه‌ران و بۆیان نه‌ئه‌دوژرایه‌وه. کټی پټی نیشاندايه‌ن، که‌س نه‌یده‌ناسی، مووسا خو‌ی و ئیسراییلییه‌که نه‌بی؟!

ناوی کوژراوه‌که‌که‌وته سه‌ر زمانان و بوو به‌ده‌نگ و باسی ناو‌شار؛ به‌لام که‌س ئاگای له‌کوژره‌که‌ی نه‌بوو.

فیرعه‌ون قوشقی بوو و به‌سه‌ریازانی وت: هه‌ر ده‌بی ئه‌و کوژره‌په‌یدا که‌ن.

نەھینى ئاشکرا دەبى

ھەر بەيانى ئەو رۆژە موسا ئىسرائىلىيە کەى بىنيەو کە لە گەل قىتتىە کى تر خەرىكى زەرپ و جەنگ بوو.

ئىسرائىلى بى ئەو ەى شەرمىك بىگرى قىرانى و داواى لە موسا کرد لە سەرى بکاتەو.

موسا پى و ت: تۆ پیاوێکى نە سازى! بۆ لە شەر و ھەرا لە گەل ئەم و ئەو دەست ھەلناگرى؟ ھەر قىرەت دى و داواى یارمەتى لە من دە کەى؟! ھەر بە تەماى پشتىوانىت لى بکەم؟ «دیارە رى گوم کردووى».(۱)

موسا لىيان نزىك بوو ەو و دەبوست قىتتىە کە تۆزى تەمى بکا. ئىسرائىلى موساى بىنى کە خەرىكى لۆمەى بوو؛ ترسا مشتىکى گيان ئەستىنى پى بگەنەنى و ئەمىش وە کوو قىتتىە کەى [دوئى] ە سەربى. وتى: «موسا! ئەتەوئ منىش بکوژى، وە کوو دوئى ە کىکت کوشت! تۆ ھىچ مەبەستىکت نىيە ئەو ە نەبى ببە ملھورى ئەم ولاتە؛ لەوانە نىت کار و باران سامان دەدەن».(۲)

لێرەدا قىتتىە کە موساى بۆ ناسراو زانى کابراى دوئى ئەم کوشتووبەتى.

رۆشت و ھەوالى بە پیاوانى فیرەون دا کە کوژەرە کەى دوئى موسا بوو.

کاتی هه‌واله‌که به فیرعه‌ون گه‌یشت تووره‌بوو و وتی: یانی هه‌ر ئه‌و گه‌نجه‌یه‌که به‌په‌روه‌رده‌ی کۆشکه‌و به‌نان و نمه‌کی من گه‌وره‌بووه؟
خوا مه‌یلی لی‌بوو مووسا له‌شه‌ری فیرعه‌ون و سه‌ربازانی رزگارکا.
مووسا نیازی کوشتنی ئه‌و پیاوه‌ی نه‌بوو، مشتیکی توندی پی‌گه‌یاند، به‌لام بووبه‌هۆی تیدا‌چوونی.

به‌لام فیرعه‌ون و پیاوانی به‌لگه‌یه‌کی وه‌هایان هه‌رگیز قه‌بوول نه‌ده‌کرد و ئاماده‌ش نه‌بوون له‌مووسا بیورن. خوا ب‌پیریاری دابوو هیژ و ده‌سه‌لاتی فیرعه‌ون به‌ده‌ستی مووسا له‌ناو بجی و به‌ره‌ی ئیسراییلیش هه‌ر به‌ده‌ستی ئه‌و ده‌ریاز بین. ب‌پیریاری دابوو، مووسا مرۆ له‌مرۆپه‌رستی وه‌رگپړی و بیانخاته‌سه‌ر ری‌خوا په‌ره‌ستی.

ئه‌و ئامانجانه‌ش چۆن ئه‌هاتنه‌جی، ئه‌گه‌ر ده‌ستی سه‌ربازانی خوانه‌ناسی پی‌بگه‌یشتایه‌؟

پیاوانی فیرعه‌ون و وه‌زیرانی، پرس و رای خۆیان کرد و لی‌پیران مووسا بکوژن.

له‌م ئیوانه‌دا کابرایه‌ک و توویره‌ی ئه‌وانه‌ی بیست و نه‌خشه‌ی خویندنه‌وه. پاشان خۆی به‌مووسا گه‌یاند و له‌ویستی دژمن تیی گه‌یاند. پی‌وت: «له‌م شاره‌ی وه‌ده‌رکه‌وه؛ ئه‌من له‌دلسۆزانی تۆم».(۱)

ئه‌وسا مووسا به‌ترس و پارێزه‌وه له‌شاری وه‌ده‌رکه‌وت و وتی: «په‌روه‌ردگاری من! له‌شه‌ری ئه‌م گه‌له‌سته‌مکاره‌م رزگارکه».(۲)

له میسر وهه بؤ مه دینه

له بارو دڅڅکي وه هادا مووسا چي بکړدایه؟! ته وای میسر ملکی
فیرعه ون بوو و سهر بازانیشی به ته وای چاوتیژی و بؤزه نیانه وه له که میندا
بوون!

له م پرگه یه دا خوا فرمانی پيدا پروا بؤ مه لېبندی عه رب نشینی مه دینه،
که دهستی فیرعه ونی پي نه ده گیشته. مه دینه پیاوایتک بوو که پتک هاتبو
له چه ند گوند و شیوازی ژبانیشیان له گهل دانشتوانی میسر فیرقی هه بوو. نه
کۆشکی میسری تیدا بهرچاو ده که وت و نه بازارپیش. به لام چوون له
دهستی فیرعه ون به دوور بوو، سهرزه مینیکي به خته وهر بوو.

به لئ، به خته وهر بوو، چوون بؤ خوی سهر به ست ده ژبا و له ژر
ده سه لاتنی فیرعه وندا نه بوو.

چه خۆشه نه و پیاوانه ی نازادی و دادپهروه ری تیدایه. چه نه دد فیره
نه و شاره ی به زه بوونی و کۆبلايه تی ده ژي! له وندا مه رد هه موو بی ترس له
شهری فیرعه ون به یان له خه و هه لده ستان.

له وندا خه لکی به شه و، بی ترس له درنده یی پیاوانی فیرعه ون ده خه وتن
و کورانش سهر نه ده پران.

مووسا میسری به جی هیشت و به ره و مه دینه که وته ری. هه ده ترساو
چاوه چاوی بوو؛ ناخو که سی به شوئیه وه نه بی؟ به لام سهر بازان له ناستی
نه و، چاویان قو و جابوو. پستی به خوا به ست و له میسر هاته دهره وه. هه ره له
یادی خودا بوو و چاوه ری کۆمه کی په روه رنده ی بوو.

«کاتې رووی له مه‌ديه‌نا، وتی: به‌لکړو په‌روه‌دگارم راسته‌پرتم پي‌نشان دا». (۱)

له مه‌ديه‌نا دا

موسا گه‌يشته مه‌ديه‌ن؛ به‌لام نه‌کەسی ته‌ناسی و نه‌کەس ده‌يناسی.
شه‌و له‌کړي بخه‌وي؟ کي جیي بکاته‌وه؟

له‌ناو دوو دلي داگيري کرد بوو، به‌لام دلنيا بوو خوا په‌کي ناخا!
ته‌ماشای کرد بيرنگ له‌و نزيکانه‌دايه و مه‌ردم خه‌ريکن مه‌رو مالاتي لي
ناو ده‌ده‌ن

دوو کچی به‌رچاو که‌وت که‌لای مه‌ره‌کانی خوږيان گرتبوو به‌ته‌ما بوون
خه‌لکي نازه‌لي خوږيان تي‌راو که‌ن، پاشان ته‌وانيش هي خوږيان ناو بده‌ن.
وه‌ختي سه‌رنجي دان چه‌شني باوکيکي دلسوز خو‌شه‌ويستيان له‌ناو
دليا سه‌ري هه‌لدا.

ليي پرسين: ټټوه‌ بو‌ ناويان ناده‌ن؟

وتيان: ټيمه‌ ناتوانين ناويان ده‌ين، هه‌تا مه‌ردم دوايان نه‌يه. چوون ته‌وان
ده‌سدارن و ټيمه‌ بي‌ ده‌ست. ته‌وان پياون و ټيمه‌ له‌ جنسي زن!
هه‌ستيان به‌وه‌ کرد، موسا ده‌يه‌وي بللي: ته‌ي بوچی په‌کي له‌ پياواني
ماله‌وه‌تان نايه‌ بو‌تان ناو دا؟

ده‌ستي خوږيان خسته‌ پيش و وتيان: «باوکمان پيريکي بي‌ هي‌ز و

توانایه». (۱)

جوامیری پالی به مووساوه نا، مەرپه کانی بۆ ئاوان و روشتن به رییانه وه.
جا ئیستا ئیتر بۆ کوئی پروا؟! شه و په نا به کوئی بهرئ و له کویدا بنوئ؟!
خۆ نه کهس ده ناسی و نه تاقه که سیکیش دهیناسی!
«رووی ناله سیبه ریک و وتی: پهروه رینم! نه من هه ژارم و ئاتاجی چاکه ی
تۆم». (۲)

بانگ کردن

کچه کان زووتر له جاران گه یشتنه وه مال. باوکیان سهری سورما و
هوه که ی لی پرسین.

پرسی: بۆ و په له تان کرد کچه کانم؛ چون بوو نه مپۆ زوو هاتنه وه؟
وتیان: خوا پیاوئکی هیژای بۆ گه یان دین و مەرپه کانی بۆ ئاوان داین.
پیره پیاو به لایه وه سهیر بوو زانی نه و پیاوه غه ربه بووه نه گینا
له روژگارئکی وادا کهس ئاوا به زهیی به و کچانه دا نایه ته وه. پرسى: نه و
پیاوه تان له کوئی به جئ هیشت؟

وتیان: هه ره له وئدا که بوو، جیمان هیشت؛ پیاوئکی غه ربه بوو، شوین و
جیگه یه کی شک نه ده برد!

پیره پیاو وتی: کارئکی چاکتان نه کرد کچه کانم، کابرایه کی غه ربه؛
پیاوه تی له گه ل ئیمه کردووه و ئاشناو خانه خوئیه کیشی لیره دا نییه. ده جا شه و

بەروا بۆ کوێ و لە کوێدا روژ بکاتەو؟!

ئەو هەم مافی میوانی بەسەر ئێمەو هەیه، هەم هی پیاوێتی!
ئایە کێکتان بەروا و لە گەڵ خۆی بێنێتەو.

«یەك له و دوو كچه به شهرمیكهوه به رهو لای هات و پیتی وت: بابم
بانگت دهكا، تا كړی ئه و ئاوه ت بداتی وا بۆت هه لکیشاین» (۱)

مووسا ههستی كرد خوا نزاكه ی لی قه بوول كردهو و جیی بۆ دابین
كردوو.

هه ستایه سه ر پێ. خۆی كه وته پێشهوه، با چاوی به كچه كه وه نه پێ.
هێژایانه هه نگاوی ده نا.

وه ختی گه یشتنه پێشهوه، پیره پیاو سه باره ت به ناو و نشتمان و حال و
باری پرسیاری لێكرد. موساش قسه ی بۆ كرد و به سه رهاتی خۆی بۆ
گێڕایه وه.

پیره پیاو زۆر به نه رم و نیانی و له سه ر خۆییه وه گوێی دایه وته كانی. كاتی
مووسا قسه كانی ته وا و كرد پیتی وت: «ئیتەر مه ترسه؛ له ده ست گه لی
سته مكاران رزگارت بوو» (۲).

ژن هینان

مووسا له مالی پیره پیاو [شوعه یب] دا وه كوو میوانیكی به رتێز و ته نانه ت
كو رپێكی خۆشه و یست مایه وه.

رؤژئیکیان یه کئی له کچان به روویه کی خوش و دلئیکی پاکه وه به باوکی
وت: «بابه بیگره به کرئ؛ باشتیرین کرئکار ئه وه یه هه م به هئیزبی، هه م به
شهرم». (۱)

شوعه یب پرسى: تۆ چۆن ده زانی به هئیزه و به شهرمیشه کچم؟
وتی: هئیزو توانیم له وئدا بۆ ده رکه وت، که به ته نیا سه ری بیره که ی
به رزه وه کرد، ئه وه ش کاری چه ند که سه. بۆ به شهرمی و پاکیشی باوه گیان!
به وه دا زانیم که له وه ختی هاتنیدا پیشم که وت و هه ر بۆی نه ده پروانیم. دیاره
کرئکار و ره نجبه ریش ده بی به توانا بی و جیی باوه ریش بی. ئه گه ر به هئیز و
توانا نه بی ناتوانی جوان کار بکا. ئه گه ر مرقیه کی جیی باوه ریش نه بی
تواناییه که شی به که لکمان نایه.

پیشنیا زی کچ له گه ل وستی ده روونی پیره پیاو سازگار بوو؛ به لام ئه و
وه کوو باوکیک ده بوا له و شتانه بیرى بکر دایه وه.

شوعه یب وه کوو پیرئکی تی گه یشتو که وه ته لیكدانه وه ی کیشه که و له به ر
خۆوه وتی: ده جاکئ هه یه له م گه نجه شیاوتر بی بۆ زاوا یه تی من؟

له کو بی دنیا دا که سیکی له م چاترم ده س ده که وى؟!

خۆ له مه دیه ندا تاقه که سیکم بۆ په یدا نابی شایانی ئه م کاره بی!
له وانیه خوا ئه م گه نجه ی به و نیازه وه هه نار دبی بۆ لام، بیی به زاوا و
راویژکارم.

پاشان به ئارامی و دلسۆزی و لئیزانییه وه وتی: «من خه یالم هه یه یه کئی

له م دوو کچهم بدهم به تو؛ که له پیناوشیا، ده بی ههشت سالان کارم بو بکه ی». (۱)

ئه وه له باتی ماره ییه و ده بی ههشت ساله که ته واو که ی.

«ئه گهر پشت خوش بوو بکه ی به ده سال، به خۆته بو، من نامه وئ تووشی دژواریت بکه م. ئه گهر خوا مه یلی له سه ر بی زوو تیده گه ی که منیش له ریزی چاکه کاراندام». (۲)

پیره پیاو ترسی هه بوو، موسا کچه که ی له گه ل خۆی به ری و ئه و ته نیا بمینته وه. له و رووه وه چه زی کرد جاریکی تر تا قی بکاته وه، تا ئه گهر جیی باوه پ بوو لئی جیا بیته وه.

موسا پیشیاره که ی پی باش بوو. ههستی کرد کاری خواجه و خوا ئه نجامی به خیر ده گیرئ.

خوا خۆی گه یاننده مه دهن. بر دیه لای ئه و پیره پیاوه و دلسۆزی و خوشه وستی هاوشته ناو دلیه وه.

دوایی وتی: [باشه] ئه مه بریاریکه له تیان من و تۆدا. به لام ئاوه ز و لیزانی، پالی به موساوه نا مافی هه لیزاردن بو خۆی به یلته وه چوون له وانه بوو. له درێزه دان به و کاره ی - ماندوو بی.

به و بۆنه وه وتی: «هه رکام له و دوو بریاره م برده سه ر، تابئ زۆرم لی بکری، خواش له وه ی ئیمه ده یلین ئاگاداره». (۳)

گەرانەووە بۆ میسر

کاتێ بڕیارە کە ی موسا بە سەرچوو، خیزانی لە گەڵ خۆی برد. (۱) خوا حافیزی لە شوعەیب کرد و ئەویش دوای بۆ کردن:

بەرە کە تە خوات هاوڕێ بێ کورم! خوا پشت و پەنات بێ کچم!
لە گەڵ ماڵ و خیزانیدا کە وتنە پێ تەواوی شەو هەوا سارد و زۆریش
تاریک بوو [چارە چ بوو] ئاگر لەو چۆڵ بیاوانەدا لە کوێ یێن؟
چییان بۆ دەکرا! نە ئاگرێک هەبوو خۆی پێ گەرمەووە کەن، نە
رۆشنایه کیش، کە رێی پێ وەدۆزن؟!

موسا بە دەم رینگە رۆشتنەووە هەر چاوی بۆ ئاگر دەگێرا.
«لە پرا ئاگرێکی چاو کرد. بە خیزانی وت: پەلە مەکەن، ئاگرێکم
دۆزیووە؛ بە شکوو یا دەستە ئاگرێکتان بۆ یێنم یا بۆ دیتنەووەی رینگا کە لکی
لێ وەرگرم». (۲)

بە دلخۆشییەووە بەرەو لای ئاگر ملی نا.

«وەختێ گە یشتە نزیک ئاگرە کەووە، بانگی لێکرا: ئە ی موسا! ئە من
پەرورەندە ی تۆم؛ پێلاووە کانت کەنە، تۆ لە ناو شیوی پیرۆزی «توا» دای». (۳)
لە وێدا خوا لە گەڵ موسا کە و تە وێژ و پێی راگە یانند: «من تۆم دەس
نیشان کردووە؛ گوێ بگرە بۆ ئەو ی پێت رادەسپێردری: من خوام و جگە لە

(۲) تاها: ۱۰.

(۱) قەسەس: ۲۹.

(۳) تاها: ۱۲، ۱۱.

من په‌رستوویه‌کی ترییه. که‌وایه‌هر من په‌رسته‌و له‌رئی نوێژه‌وه‌یادی من بکه، رۆژی په‌سلان به‌رئوه‌یه»^(۱)

موسا گۆچانیکی به‌دهسته‌وه‌بوو، که‌له‌گه‌ل‌خۆی ده‌گیرا و که‌لکی لی‌وه‌رده‌گرت.

خوای‌مه‌زن پرسى: «ئوه‌چییه‌به‌دهسته‌وه‌موسا؟»^(۲)

موسا زۆر به‌ساده‌یی و روو‌خۆشییه‌وه‌لامی‌دایه‌وه: ئه‌وه‌گۆچانه‌که‌مه.

چوون به‌عه‌زهره‌تى‌قسه‌کردن‌بوو له‌گه‌ل‌خوا‌دا؛ درئزه‌ی به‌وته‌کانی‌داو، باسی‌قازانجی‌جۆراو‌جۆری‌گۆچانه‌که‌ی‌بۆ‌کرد: «ئمه‌گۆچانه‌که‌مه، که‌خۆمى‌به‌سه‌را‌ئه‌ده‌م. گه‌لای‌پێ‌ده‌وه‌رئتم، بۆ‌رانه‌که‌م و‌چه‌ند‌کاری‌تریشی‌پێ‌ئه‌نجام‌ده‌ده‌م.

خوا‌فه‌رمووی: ئا‌دایخه‌موسا!

که‌هاویشتی‌سه‌ره‌نجی‌دا‌ئه‌وا‌مارئکه‌و به‌زویدا‌ده‌خزئ. فه‌رمووی‌هه‌لیگره‌مه‌ترسه؛ هه‌ر ئیستا‌وه‌کوو‌خۆی‌لی‌ده‌که‌ینه‌وه»^(۳)

پاشان‌دوهم‌نیشانه‌ی‌به‌موسا‌نیشان‌دا، که‌سپی‌بوونی‌ده‌ستی‌بوو. فه‌رمانی‌پێ‌دا: «ده‌ستت‌بکه‌به‌باخه‌لتا؛ که‌ده‌رت‌هینا-به‌بی‌نه‌خۆشین-سپییه‌[ئه‌مه‌ش]‌نیشانه‌یه‌کی‌تره»^(۴)

(۲) تاها: ۱۷.

(۱) تاها: ۱۴، ۱۲.

(۴) تاها: ۲۲.

(۳) تاها: ۲۱، ۱۸.

رېکوهه بۆلای فیرعهون؛ به تهواوی یاخی بووه

دواى گشت نهوانه خوا فرمانی به موسا دا، دهست بکا به وکاره ی که هر له بنهوه بۆ نهوه ی دروست کړدبوو.

فیرعهون له سهرزه ویدا تهواو له خوږ ده رچوو بوو، و بهد فه پری گه یانډبووه نه و په پری.

هوژی فیرعهون له خوا وه رگه پرا بوون و دنیا به کیان گه ناند بوو. ناشکرایه خوا پتی ناخوښه به نده کانی له راسته پری لادهن و سهرزه وی بیته دیارگه ی سته مکاری.

خوا ده یو سست موسا پرا بۆ لای فیرعهون و گه له که ی که: «دارو ده سته به کی له ری لاده ر بوون»^(۱)

به لام جا موسا چوڼ پرا و چوڼ له گه ل دیکتا تورد ا روو به روو بی؟
نه و که هر دوینی کابرای قیبتی کوشتبوو و رووداوه که هیشتا تازه بوو!
به شوینیا، به ترسه ترس و شو نه گومکې خو ی ده ر کړد بوو؛ هم سهر یازان و هم دانشتوانی کو شکیش ده یانناسی.

له و رووه وه وتی: «په روهر ینم! من به کی له وانم کوشتووه، ترسم ه به به مکوژنه وه!»^(۲)

ییری له وهش کړده وه که له قسه کړدنیشا زمانی ده گیرئ. به لام خوا له هم موشت ناگادار بوو؛ به سهر گشت نهوانه دا پتی خوښ بوو موسا چی

پي و ترا بوو، بېكا.

په روه رنده ي تو فەرمانې به مووسا دا: رېكه وه بولای هوزي سته مكار،
هوزي فيرعه ون؛ ثايا شهرم نايانگرې؟

مووسا وتي: خوايه ده ترسم به دروژنم دهر كهن؛ هه ناسه شم سوار ده بي
و قسم بؤ نه يه؛ هاروون بكه به هاورېم. ته وان من به تاوانبار ده زانن؛ ترسم
هه يه بمكوژن.

فهرمووي: نه، وانپه. هر دوو به نيشانه كاني ئيمه وه پرؤن خو مان
هاورېتاني و هه موو شتيكيش ده يستين.

بچه لاي فيرعه ون و بلين: «ئيمه راسپارده ي په روه ردگاري هه موو
جيهانين؛ تو به رهي ئيسراييلمان له گه ل بنيره.» (۱)

خوا به مووسا و هارووني راسپارد، به نارامي و نه رمي له گه ل فيرعه ون
ره فتار بكه ن.

خوا نه رم و نياني [ته نانه ت] له گه ل دژمنانيش تا ته و راده يه پي خوشه كه
فهرمووي: «به نه رم و نياني بيدوژنن، به لكوو يا بير بكا ته وه، يان بترسي.» (۲)

روو به رووي فيرعه ون

مووسا و هاروون چوون بؤ لاي فيرعه ون. له كوړيدا هه ستانه وه، و
داوايان ليكرد لا به لاي خرادا بكا.

ديكتاتور له بوژري مووسا توپره بوو. به زاراوه يه كي له خو بيا نه وه

وتی: جا تۆ چیت روځله، تا یته کوری من و رینموونیم که ی؟
تۆ هر څه و مندا له نیت یتیم له ده ریا مان گرتیه وه؟! هر څه و نیت خو مان
په روه رده مان کردی و چه ند سالیکیش له ناو مانا مایه وه؟
څه ها دوا یی څه و کاره شت کرد، واکردت! دیاره تۆ له ریزی پی نه زانان
دای. (۱)

مووسا نه تووړه بوو، نه و ته کانی به درو خسته وه. بهر په رچی نه دایه وه و
داوای به خشینشی لی نه کرد. به نارامی ولامی دایه وه: «من څه و کاره م له
دهس قهوما، څه و کاته که تووشی هله بووم و له ترسی ټپوهش هه لاتم.
دوا یی په روه رنده م لیزانی پی به خسیم و بردمیه ریزی پیښه مېرانه وه». (۲)
تۆ منه تم له سهر ده ټپي که به خپوت کردووم؛ به لام بیر له وه ناکه یه وه که
من بوچی که و تمه ژیر ده سستی تۆ و چوڼ په روه رده ت کردم؟
څه گهر تۆ فرمانی کوشتنی مندا لانت دهر نه کردایه، دایکم منی نه
څه ها وېشته نیله وه و نه څه و تمه ژیر چنگی تۆ!
نایا څه م چاکه یه ت له بهرام بهر څه و هم موو ده سدر ټپي و دل ره قیه ی تودا
هر شایانی ناو بردن هیه؟

تۆ ره فتارت له گهل ټیکرای هوژی من، ره فتار له گهل که و گادا بوو.
به زمی سه گت پی ده گرتن و خرابترین جه زره بهت څه دان. ټیتر به خپو کردنی
تاقه مندا لیکیان که ی نیشانه ی پیاو ته تی تویه؟ که څه ویش هر له رووی نه زانی
و هله یه وه بوو! «تۆ منه تی څه و چاکه یه م به سهره ده که ی که گه لی

ئيسراييلت کردووه ته بهنده ی خوټ». (۱)

بانگيشتی خواپه رستی

فيرعهون به زی و قسه يه کی بۆ نه مایه وه. پاشان به نیازی خو رزگار کردن، پرسى: «ئهرى راهينه رى جيهان چيه؛ ئه وه ی تو ناوی دىنى؟
موسا وتى: پهروه رنده ی ئاسمانه کان و زه مينه و ئه وه ی له نىوانياندايه؛
ئه گهر ئیوه ئاوه زی خوټان بخه نه کار!» (۲)

فيرعهون له م جوابه توند بوو. «بۆ ئه وه به شدار بوانى کوږ له موسا
هه لگرتنى، پى وت: خو جوان گوټان لیوه يه!» (۳)

موسا قسه کانى خو ی نه پرى؛ به لکوو دووه مين زه برى به فيرعهون
گه ياند و وتى: «راهينه رى ئیوه و پيشينيانى ئیوه ش هه ر ئه وه». (۴)

فيرعهون که توورپه یی زوړی بۆ هینا بوو، خو ی بۆ نه گیراو وتى: «ئهم
پېغمبهره که بۆلای ئیمه هه نیردراوه، دياره شیتیکى ته واوه». (۵)

موسا دیسان له سه ر وته کانى روشت. سیپه مين ده ستى له فيرعهون
گوزایه وه و وتى: «پهروه رنده ی خو ره لآت و خو رنشین و نیوان ئه وانیشه،
ئه گهر تى فکرین!» (۶)

فيرعهون بۆ ئه وه ی فکرى موسا له و قسه دل ته زتانه دوور خاته وه و
رکى گه وړه پیاوانى ده وړو به رى هه ستینى وتى: «باشه ئه ی ئه وانه ی پيشو

(۱) شوعه را: ۲۲. (۲) شوعه را: ۲۴، ۲۳.

(۳) شوعه را: ۲۵. (۴) شوعه را: ۲۶.

(۵) شوعه را: ۲۷. (۶) شوعه را: ۲۸.

چۆن بوون؟!» (۱)

ئەم پرسیارەى بەو مەبەستە ھېنايە گۆرئ، ئەگەر مووسا وتى: لەسەر راستەپرئ بوون، بلى: جا خو ئەوانىش بت پەرست بوون. ئەگەر وتیشى: نەزان ورئ گوم کردوو بوون، دانىشتوانى کۆر توورە بىن و بلىن: مووسا جنىو بە پىشيانمان دەدا! بەلام مووسا لە فیرەون لیزان تر بوو، چوون تیشكى خوای لە دلا بوو.

بۆیە وتى: «زانىنى ئەوانە لە دەفتەرىك دایە و لەلای پەرورەنمە، کە نە ھىچى لى گوم ئەبى و نە لە بیریشى دەچى». (۲)

ئەمجا مووسا راستىيە کى ھېنايە ئاراوە کە فیرەونى تیا گیرۆدە بىن و نەتوانى خو لى دەرکا. وتى: «پەرورەدگارم نە تووشى ھەلە دەبى و نە ھىچیشى لە بیر دەچى. ئەوەى زەوى بۆ کردن بە رایەخ و رىيازگەلى بۆ دروست کردن و ئاوى لە ھەواوہ باراند». (۳)

فیرەون بە ھتەوہ بوو قروقەپى کرد و نەیتوانى ھىچ بلى. بەس ھەر ئەوەى بۆ وترا، کە ملھوران کاتى بۆر خواردن و قوشقى بوون دەيلن. وتى: «بیتوو جگە لە من بەندایەتى پەرستوویە کى تر بکەى بزائە جىت بەندیخانەيە». (۴)

موعجیزەکانى مووسا

کاتى فیرەون ئەو تیرەى لە مووسا ھاویشت [ھەرەشەى لىکرد]

(۲) تاھا: ۵۲.

(۱) تاھا: ۵۱.

(۴) شوەر: ۲۹.

(۳) تاھا: ۵۲، ۵۳.

موسا لپیرا به تیری خوا لئی بداته وه.

لئی پرسى: «ئه گهر نیشانیکی ئاشکرام بۆ هینای چى [ههر ده مخه به به نديخانه وه]؟!»

وتى: ئادهى بیهینه ئه گهر درۆ ناکه ی!

موسا گۆچانه که ی فری دا! بوو به ئه ژدیهایه کی به راستى. ده ستیشى ده رهینا هه موو ته ماشاکه ران بینیان و سپی بوو. (۱)

لیره دا فیرعه ون قسه یه کی بۆ وتن: ده ست که وت. به که سایه تیه کانی ده وری وت: «[سه رنج بده ن] جادووکارکی چه ند شاره زایه!» (۲)

دانشتوان بۆیان سه نده وه: به لئی، گومانی تیا نییه که جادووگه رکی ته واهه.

موسا جوابی دانه وه: «ئیتسا که ئهم راستیه تان بۆ ده رکه وتوه ناوی ده ئین جادوو! به راستی جادوو هه ئمه؟ جادووکاران هه رگیز رزگار نابن!» (۳)

فیرعه ون تیرکی تری ئاراسته ی موسا کرد و وتیان: «بۆ ئه وه هاتوو یه وه ناومان، له و ریگه باو باپیرانمان له سه ری بوون لامان ده ی و خۆتان که ن به گه وره ی ئهم ولاته؛ ئیمه باوه رتان پیناکه ین.» (۴)

فیرعه ون تیکۆشا - به شیوازی مله وران - ده ور و به ر له موسا بترسینی.

پى وتن: «ئه یه وئ به و جادوو هه هه موتان له نشتمانی خۆتان وه ده رنئ؛ ئیوه ده لئین چى؟» (۵)

(۱) شوعه را: ۳۲، ۳۰. (۲) شوعه را: ۳۴.

(۳) یونس: ۷۷، ۷۶. (۴) یونس: ۷۸.

(۵) شوعه را: ۳۵.

[نه وانیښ] دا وایان له فیر عهون کرد، بۆ کۆلدان به مووسا جادووکارانی ولات کۆ بکاته وه.

داخوازییه که هاته جی. به ولاتی میسر دا جاپ درا: خه لکینه! کی شتیك له جادوو ده زانی خوی بگه یه نیته باره گای شا.

جادووکاران له هه موو ناوچه کانی ولاته وه [هاتن و] یه کان گیر بوون. رۆژی دیاری کراو، رۆژی جیژنی دانیشتوانی میسر بوو. به مەردمیان وت: «تایا ئیوهش کۆ ده بنه وه؟ نه گهر ئهم جادووکارانه سه رکه وتن، ئیمهش دهینه شوین که وتووین!»^(١)

به رهو مه یدان

له چاشتیڼگادا هه ر مەردم بوو، له مالّ ده ره ده هاتن و دهسته دهسته به رهو شوینی دیاری کراو ده چوون.

پیر و گهنج و ژن و پیاو و مندالّ به رهو مه یدان پوښتن.

به جوړئکی واکهس له مالّی دا نه ما، نه خوښ و لاکه وتهی لی به ده ر له «ئه لمه ته ره» دا، باس هه ر باسی جادووکاران و ناو هه ر ناوی ئه وان بوو.

- ئاخو جادووگه ره که ی ئاسوانیش هاتبی ئه و یه که مه ز نه که یان؟

- به لّی، جادووکاری ئه ل ئوقسور و دانه به ناویانگه که ی ئه ل جیزه ش!^(٢)

- ئه نجامی کارت پی چۆنه کاکه، کی ده بیاته وه؟

(١) شوعه را: ٤٠، ٣٩.

(٢) ئه سوان و ئوقسور و ئه ل جیزه: ناوی سی شاری میسری ئه و سه رده مه ن.

- میسر له راستیدا جگه‌رگۆشه‌کانی خۆی ناردۆته مه‌یدانه‌وه!

- بَلَّی کابرایه‌ک تاق و ته‌نیا به‌سه‌ر هه‌موویانا سه‌رکه‌وی!

- کورپه‌! مووسا و برای چۆن ته‌توانن کۆل به‌وانه‌بدن. ئاخ‌ر ته‌وان له‌کوی

جادوو فیربون؟

- ته‌وه‌یان که له‌کۆشکی شاداگه‌وره‌بوو. دوا‌یی به‌پارێز و دله‌له‌رزێ له‌

میسر ده‌رچوو و چه‌ند سالیکیش له‌مه‌دیه‌ن مایه‌وه. ئیتیر جادوو له‌کوی

فیربون؟

- له‌میسر؟ که‌ته‌! له‌مه‌دیه‌ن؟ خۆ هه‌ر نه‌. ئیمه‌هه‌رگیز نه‌مان بیستوه‌

فیرکاری جادوو له‌ویدا هه‌بووی!

هۆزی ئیسراییل به‌ترس و ئومێده‌وه‌هاتن؛ شایه‌ت ترسیشیان له‌

ئومێدیان زیاتر بوو.

[له‌به‌ر خۆوه‌ته‌یانوت]: خوا به‌زه‌یی به‌کوری عیمرانا بیته‌وه‌! خوا

یارمه‌تی به‌ره‌ی ئیسراییل بدا!

جادووگه‌ران به‌په‌ت و فیز و ده‌ماربانه‌وه‌سه‌ریان هه‌لدا. به‌جل و به‌رگی

ره‌نگاو ره‌نگ و دارده‌سته‌کانیانه‌وه‌ده‌رکه‌وتن. به‌حیلکه‌حیلک و که‌ش و

فشه‌وه‌هاتنه‌ناو مه‌یدان.

ئه‌مپۆرۆژی هونه‌رنواندنه‌! رۆژیکه‌شا چاودێری هونه‌رمه‌ندیی ئیمه‌یه‌!

ئه‌و رۆژه‌یه‌که‌گه‌ل سه‌رکه‌نمان به‌چاوی خۆی ده‌بینی.

که‌گه‌یشتنه‌پیشه‌وه‌له‌فیرعه‌ونیان پرسى: «ئه‌گه‌ر ئیمه‌بردمانه‌وه‌

پاداشیکمان پێ ده‌ده‌ری؟

وتی: به‌ئی، نه‌گه‌ر و ابوو، دیاره له نزیکانی خۆم ده‌بن». (۱)
به‌ئی، گرنه‌ترین خه‌لاتی پاشایان ده‌بی به‌وه! پاداشی فه‌رمانه‌ره‌ وایان له‌وه
به‌ولاتر نییه!

ئا نه‌وه‌یه‌ پیاوانی پی ده‌خه‌تن! هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که له که‌مینى پاله‌ وانا‌ندایه!
جادوو گه‌رانیش به‌وه به‌ئینه‌ی فیره‌ه‌ون گه‌لێک خۆش‌حال بوون.

له‌ نیوا راست و درودا

مووسا پی وتن: «چیتان بۆ هاو‌یشتن ئاماده‌ کردوو به‌هاون». (۲)
«ئه‌وانیش په‌ت و دار ده‌سته‌کانیان فری داو وتیان: سۆند به‌ گه‌وره‌یی
فیره‌ه‌ون خۆمان سه‌رده‌که‌وین». (۳)

مه‌ردم مارگه‌لێکیان به‌رچاو که‌وت، که به‌ ناو مه‌یدانه‌که‌دا له‌ خزان و
رو‌یشتنا بوون. وێرای سه‌ر سو‌رمان ترساشن. پاشه‌کشیا‌ن کرد و ده‌سیان به
هه‌را کرد: ماره‌کان، ماره‌کان!
ژنان قیژه‌ قیژیان پێکه‌وت و مندالان گریان. قیره‌ی ماره‌کان، ماره‌کان، له
مه‌یدانا به‌رزوه‌ بوو.

نه‌وه‌ی مه‌ردم دیان مووساش دیتی. «په‌ت و دار ده‌سته‌کانی بینین که به
هۆی جادوو چه‌شنی مار به‌سکه‌ خشی ده‌رو‌یشتن». (۴) تووشی سه‌رسامی
بوو؛ له‌ نه‌نجاما ترسیشی نه‌شته‌ دل.

چۆن نه‌ترسایه‌؟ رۆژ رۆژی کێ به‌رکێ بوو. پیاو له‌ کاتی کێ به‌رکێ دا یا

(۱) شوعه‌را: ۴۲، ۴۱. (۲) یونس: ۸۰.

(۳) شوعه‌را: ۴۴. (۴) تاها: ۶۶.

ده گاهه رېږ و حورمهت، ياکوو لؤمه و سووکايه تي.

ئه گهر جادووکاران - خوا نه کرده - بيه نه وه!

ئه گهر - خوا نه خواسته - موسا داينې!

ئه نجامي کار چؤن ده بې؟ په نا به خوا!!!

دياره سهرکه وتني موساش، سهرکه وتني تاکه که سيک نيه، به لکوو

سهرکه وتني ثابنه به سهر فيرعه ون دا! زالبووني راستيه به سهر ناراستي دا.

خوا نه يکا! خوا به سهر يا نه هيڼې!

به لام خوا ذاتي نايه بهر موسا و پي وت: «ترست نه بې دلنياهه تو

ده بيه يه وه.

ئه وه ي له ده ستی راستت دايه بيه اوه، ههرچی ئه وان کردو ويانه قوتی

ئه دا! ئه وه ي ئه وان کردو ويانه فيلي جادووگه رانه؛ جادووگه ران له ههر کوي

بن سهرکه وتنيان بؤ نيه». (۱)

موسا وتي: «ههرچی ئتوه کردتان جادوو بوو، ههر ئيستاکه ش خوا

هه لي ده پيچي. خوا کرده وه ي خرابکاران راست ناهيڼي، به نيشانه کاني

خوي راست بووني راستيه کان پيشانده دا. ههرچهند تاوانبارانيش پييان

خوش نه بې». (۲)

«موسا گزچانه که ي خست. له ناکاو بوويه ئه زديهايه ک و چيان بهرهم

هينابوو هه مروي قوت دا». (۳) «راستي که وته روو ئه نجامي کاري ئه وان به

هيچ ده رچوو». (۴)

(۲) يونس: ۸۱، ۸۲.

(۱) تاه: ۶۸، ۶۹.

(۴) ئه عرف: ۱۱۸.

(۳) شعورا: ۴۵.

جادووکاران هه شه که یاندا و به حته وه بوون!

ئا ئه مه چ رازیکه؟! ئیمه خۆمان جادووکارین، به سه‌رو بنی جادوو
شاره‌زایمان هه‌یه و شیوازی جۆراو جۆریشی ده‌زانین! مامۆستایانی ئهم
هونه‌ره و به‌لکوو پی‌شه‌وایانی ئهم هونه‌ره‌شین! ئه‌مه جادوو نییه! شتیکی جیا
له جادووه!

ئه‌گهر جادووبایه ئیمه به جادوو لی‌مان ئه‌داو هونه‌رمان به هونه‌ر تیک
ده‌شکاندا!

به‌لام هونه‌ری جادووی ئیمه له به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌وه خۆی پی‌ته‌گیرا. وه‌کوو
شه‌ونمی خۆر لی‌که‌وتوو له‌ناو هه‌لگیرا و گوم بوو.

ئهم راستییه له‌کێ‌وه‌یه؟ بی‌گومان هه‌ر له‌ خوا‌وه‌یه! [له‌م ب‌رگه‌یه‌دا]
جادووکاران گه‌یشتن به‌و ب‌روایه که مووسا راسپارد‌ه‌ی خوا‌یه و خوا
موعجیزه‌ی پی‌ته‌خشیوه!

ئه‌مجا تیکرا قیراندیان و به‌ ده‌نگی به‌رز رایانگه‌یاندا: ئه‌وا ئیمه ب‌روامان
هینا به‌ په‌روه‌رنده‌ی مووسا و هاروون. پاشان که‌وتن به‌ سوژده داو وتیان:
«ئه‌وا خۆمان سپارد به‌ په‌روه‌رنی هه‌موو جیهان و راهینه‌ی مووسا و
هاروون!»^(۱)

هه‌ره‌شه‌ی فیرعه‌ون

لی‌ره‌دا شیتی فیرعه‌ون سه‌ری هه‌ل‌دایه‌وه هه‌ل ئه‌ستایه سه‌ر پی‌ و

دائېنېشته وه، ئهې نه پراند و دانې ده ته قاند. فيرعه ونې لږ قه و ماو به ته مای شتي کي تر بوو. هه رگيز به خه ياليدا نه ده هات ئاواي به سهر بڼ!

ئو لږ پرا بوو به جادوو گهران مووسا تڼک شکينځي؛ که چي جادوو گهران بوون به پښمه رگه ي مووسا. چاوه پروان بوو جادوو کاران و ابکېن به مووسا که س باوه پري پڼ نه ميڼي؛ به لام خوځيان بوونه يه که مين ده سته ي باوه پ پڼ هيڼه ري.

[مه يلي خوا و ابوو] تيره کاني هه موو دا يانه وه له خوځي. وای بير ده کرده وه کوو فرمانه وای له ش و ته ني مه ردمه فرمانه وای بير و ئاوه زيشيانه. هه روا که فرمانه وای زمانانه، فرمانه وای دلانېشه. لای و ابوو تاقه که سيک له ولاتي ميسردا په يدا نابڼ، که بڼ ئيزني ئو فکر بکاته وه ياکوو باوه پ به شتيک بهيڼي.

به مله وړي و باديهه واييه وه دا يخوړي به سهر يانا:

«به ر له وه من ئيزتتان بدهم پرواتان پڼ هيڼا؟!»^(١)

يه شوښيا زوردارانه تاوانباري کردن و وتي: «دياره هه ر ئو [مووسا] گه وره تانه و خوځشي فيري جادووي کردوون!»^(٢)

پاشان دا يخوړپيه وه: «ئهم فيل و ته له که تان بويه له شارد ا خسته کار دانېشتواني وه ده رتڼ، له دواييدا تڼده گه ن!»^(٣)

بو جاري سيڼهم تير کي ژه هراويي که دوايڼ تيري تيرداني مله وړانه، بو هارېشتن. پڼي وتن: «ده ست و لاقتان به پڼچه وانه وه ده برم و هه مووتان له

(٢) شوعه را: ٤٩.

(١) شوعه را: ٤٩.

(٣) ئه عرف: ١٣٣.

سیداره ده ده م» (۱).

خاوهن باوه پان به قه لغانی باوه پرو خور اگری هه موو ئه و تیرانه یان له خو گوارا کرد. جوا بیان دایه وه: «ئیمه هیچ ترسیکمان نییه؛ ئه وسا ده چینه وه لای په روهرنده مان! ئیمه به هیواین په روهر دگارمان له گونا هه کانمان ببوری؛ چون بهر له هه موو که سیك پرو امان هینا وه» (۲).

«باوه پان به خوا هینا به لکوو له هه له کانمان و ئه وه ی تو به بۆنه ی جادوو وه توشت کردین بیووری. خوا سه رچا وه ی خیر و چاکه یه و تاهه تایه هه ره ده شمیئی».

بی گومان هه ره که به تاوانباری پرواته وه لای په روهر دگار، جیی دۆزه خه و نه مر و نه زی - تیدا ده میئته وه. ئه وانه ش که خاوهن باوه پ و ئاکار چاکن و ده چنه وه لای، دارای پله و پایه ی به رزن. جیگایان باخاتی که جوگه یان به به رده مدا ده روا و بۆ هه میشه تیا ده بن؛ پاداشی پاکان وایه» (۳).

نه زانی فیرعه ون

کیشه ی مووسا، فیرعه ونی واخسته ناو په ژاره وه خه وی لی هه لگیرا و خواردنی لی بیژرا.

که سانی تریش توو په یان ده کرد و ئه یانوت: «تو چون ری به مووسا و هۆزه که ی ده ده ی ولات بشیوتن و خۆت و په رستوو کهانی تروه لانتین؟!» (۴)
دوایی فیرعه ون رایگه یاند: «هه ره به م زوانه کوپه کانیان ده کوژین و

(۲) شوعه را: ۵۱، ۵۰.

(۴) ئه عراف: ۱۲۷.

(۱) شوعه را: ۴۹.

(۳) تاها: ۷۶، ۷۳.

ژنه كانان [بو خزمه تكارىي] ته هيلينه وه. ئيمه به ده سلاتين و به سهر ياندا زالين». (۱)

فيرعون له ته قالادا بوو به لكوو به هر فيلليك بووه به رهي ئيسراييل و خه لكي ميسر له مووسا دوور بختاته وه.

به و نياز وه به نار هاو نه ژاداني خوډا كه و ته گال و بخور و لئي ده پرسين: «گه لي من! ثايا خاكي ميسر و نه و چومانه ي به به به ريدا ده چن گشتي هي من نيه، خو تان شايت نين؟! ثايا من چاترم يا نه و كابرا بي پايه و مايه، كه نازاني ره و انيش قسه بكا؟!» (۲)

نه وسا به نارامي و له سهر خو بيه وه رووي له پياو ماقوولان كرد و پي و تن: «گه وره پياوان! وا نازانم ئيوه جگه له من به رستويه كي تر تان هه بي!!» (۳)

پاشان وهك نه وه ي دواي بير كرده وه و بو داچوونيك ي زور بيه وي ئاموزگار يي گه له كه ي بكا، ساويلكانه وتي: «ئا، هامان! تو خشتي كال م له و كووره دا بو سوور كه وه و برجي كم بو دروستكه، به لكوو له و نه خوا كه ي مووسا بدوزمه وه! لام وايه له ريزي دروزناندا بي». (۴)

هامان [وه زير] خشتي سوور كرده وه و برجي بو ئاماده كرد؛ به لام چه نده به رزو هه تا كوي؟!

هاماني وه زير و به ناو، نه ندا زياران له كار كه و تن و قور و ئاجور دوايي هات؛ به لام فيرعون هيشتا زور له خواره وه بوو. به هه و رانيش نه گه يشت، تا

(۲) زو خروف: ۵۲، ۵۱.

(۴) قه سه س: ۳۸.

(۱) نه عرف: ۱۲۷.

(۳) قه سه س: ۳۸.

بگا به مانگه شه و پاشان هه تاوا!

به هه تاو نه گه یی، تا ده گا به ته ستیران و دوا یی ئاسمانیش!

له ته نجامدا به زی و به شهرمه زاری و دهسته پاچه ییه وه له جیی خویدا
دانیشته وه. فیرعه ونی نه زان ئاگای له وه نه بوو که «خوا، زه وی و ئاسمانه
بڵنده کانی وه دی هیناوه». (۱) «چی له ئاسمانه کان و زه مین و ته وه ی له تیوان
ته وان و له ژیر خاك دایه هه موو هی ته ون». (۲)

«له ئاسمان و له زه وی تاقه په رستوو خو یه تی». (۳)

سه ره نجام هیچ ریه کی بۆ نه مایه وه ته وه نه بی موسا له ناو به ری. ئینجا
کاری خو شی به وه پاسا بدا، که موسا خه ریکه ولات ترووشی شیوان شیو
ده کا.

[به و بۆنه وه] وتی: «لیم گه رین موسا بکوژم، با په نا به ریته بهر
په رو ده رنده ی. ترسم لیها تو وه دینه که تان بگوړی و شیوان شیو بخاته سه ر
زه وییه وه!» (۴)

خاوه ن باوه ری بنه ماله ی فیرعه ون

کاتی فیرعه ون لیپرا موسا بکوژی، یه کی له خزمانی خو ی که هیشتا
باوه ری خو ی ئاشکرا نه کرد بوو، هه ستایه وه و تی: «جا ئیوه، کابرایه ک به
تاوانی ته وه بۆ ده کوژن که ده لی: خوا په رو ده رنده مه و له لایه ن په رو ده ریتانه وه

(۲) تاها: ۶.

(۱) تاها: ۴.

(۴) غافیر: ۲۶.

(۳) زو خروف: ۸۴.

چەند نیشانە یەکی ئاشکرام بۆ هیئانوان؟» (١)

ئەو پیاوێ لێهاتووێ لێی پرسی: «ئێوە بۆ وا بوونەتە دژمنی مووسا؟
جەزەرەبە ی بۆ دەدەن؟»

وختی پڕوای پێ ناھێنن لانی کەم لێی گەپین؛ چاکە، خراپە، خۆی و
رێگای خۆی. (٢)

«ئەگەر دەلێن درۆ دەکا؛ زیانی درۆی رووباری خۆی دەبێتەو». «ئەگەر
ئێوە سزای بدەن و ئەو بە پیغەمبەر دەرچێ، دوایی بەشتان جەھەندمە.
ئەگەر راستیشی کرد، دیارە بەشێک لەو شتانە ی بەلێنی پێ دابوون پێتان
دەگا.» (٣)

برایانی من! مأل و دارایی بای ھەواتان نەکا! بە سپا و ساتتان مەنازن!
«خزمینە! ئەمڕۆ ئێوە بە دەسەلاتن و بەسەر ئەم عەرزەدا زالن؛ بەلام
ئەگەر خوا تووشی تەنگانە ی کردین، ئەوسا کێ یارمەتییان دەدا؟!» (٤)
فیرەوون لە جوابدا وتی: «من ھەر ئەو رێگەتان بۆ دادەنیم کە خۆم بە
چاکی دەزانم و ئەویش رێی سەر بێڵندیتانە.» (٥)

ئەو پیاوێ جوامیرە تیکۆشا ھۆزە کە ی لە مەترسی پاشە روژ و
سەرەنجامی ستەمکاریی ئاگادار کا. بەو بۆنەو وەتی:

«گەلی من! ترسم ھەبە، ئەوێ بەسەر نەتەوێ کانی تر ھاتوو، بەسەر
ئێوەش بێ. وەك ئەو بەلایە تووشی گەلی نوح و عاد و سەموود بوو ئەوانە ی

(٢) غافیر: ٢٩.

(٤) غافیر: ٢٩.

(١) غافیر: ٢٨.

(٣) غافیر: ٢٨.

(٥) غافیر: ٢٩.

پاش ئەوان ھاتن. خواش زلم لە بەندەکانی ناکا. (۱)

پاشان ترسی رۆژی پەسلانیشی خستەووە بیران: رۆژی پەسلان چۆن رۆژنیکە؟ «رۆژنیکە، برا لە برای، لە داك و بابی، لە ھاوژین و لە جگەرگۆشەکانی رادەکا. بە جۆرنیکی وا ھەرکە ئەوەندە سەرقالی کار و باری خۆیت، کەس نایەردەژیتە سەرکەس». (۲)

«ھەر لە و رۆژەدا دۆستان دەبنە دژمنی یەکتەر، خۆپارێزانی لی بەدەر». (۳)

«خزمایەتی لە نێواندا نامی نی و کەس لە کەس ناپرسێ». (۴)

لە و رۆژەدا تاقە دەسەلاتدار [خوا] بانگ دەکا: «ئەمپرو فەرمانرەوایی بۆ کێیە؟ ھەر بۆ خواي تاك و تەنای بە سەر ھەموو شتدا زالە». (۵)

رۆژنکی وا کە مەردم ئەنالین و ھاواریانە؛ ھەندێ بانگ لە ھەندێکی تر دەکەن. روو لە یەکتەر وەردەگێڕن و ھەڵدین. ھیچ رینگە یەك بۆ رزگاریی لە سزای خوا شك نابەن.

دیسان رووی تیکردنەووە و پێی وتن: «ھۆزی من! ئەمن ترسی رۆژنکم لە دلایە کە لە و پەری لێقەوماندا ھاواریان بەرز بێتەو؛ ئەو رۆژە کە بەرەو پاش دەگەرێتەووە و چارە یەك بۆ دەرچوون لە ئارادا نییە؛ ئەو ەش خوا رێی لی بگۆڕی کەس نایخاتەووە سەررێ». (۶)

درێژە بە قسەکانی داو وتی: بە راستی خوا نیعمەتێکی گرنگی پێ بەخشی بوون، بەلام ئیوە پێتان ئەزانی و بایەخی شیاوتان پێ ئەدا؛ وەختی لە

(۲) عەبەس: ۳۷، ۳۴.

(۱) غافیر: ۳۰، ۳۱.

(۴) موئمتینون: ۱۰۱.

(۳) زوخرؤف: ۶۷.

(۶) غافیر: ۳۳، ۳۲.

(۵) غافیر: ۱۶.

دەستان دەرچوو، جا پەشيمانى بوونەو. ئەو نىعمەتەش يۇسفى پيغەمبەر بوو كە بە باشى نەتاناسى و بە تەواوى لە بەرچاوتان نەيدەنواند.

كاتى كۆچى دوايى كرد ئەوسا كەوتنە بىر كەردنەو: پاكى بۇ خوايە! لە تواناي كام پيغەمبەر، كام فەرمانرەوا! كام ئادەمىزادايە، شان لە شانى يۇسفى بد!!

ئاخۇ دواي ئەو پيغەمبەرى ئىمە كى دەبى؟! بلىي وئەيمان دەسكە وئەو؟!

هەرگىز! وئەي هەرنايىتەو!

«زوتري يۇسفىش بە چەند بەلگەو هاتە ناوتان، بەلام ئىو لە بەلگەكانى دوو دل بوون و باوەرتان پى نەهيتا. كاتى كە مرد، وتتان: ئىتر خوا دواي ئەو پيغەمبەر نائىرى». (۱)

دواي ئەم پيغەمبەرەش ديسان ئەمە كارتانەو بەشتان هەر دەبىتە پەشيمانى.

راوئىژ

خزمەكەي فیرەون راوئىژى بۇ ھۆزەكەي كرد و دلسۆزانە راست وەلەي بۇ ليكدانەو: «ئەو پياوہ خواوہن باوہرە وتى: خزمينە! ئەگەر بە گوتم كەن، من شارەزاي راستەپرتان دەكەم». (۲)

ئەو پياوہ تىگەيشتوہ ناگاي لەوہ ھەبوو كە گەلەكەي مەستى ژيانى

مادیین و ئه‌وه‌ش که فیرعه‌ونی ئاوا تووشی بادی هه‌وایی کردووه، دارایی و ده‌سه‌لاته‌که‌یه‌تی. ده‌شیزانی ژییانی دنیا خه‌وئیکه وه‌کرو هه‌موو خه‌ونه‌کان و سیبه‌رئکی روو به نه‌مانه.

ئه‌وه‌ی واهیللی هۆزه‌که‌ی شوئینی مووسا بکه‌ون، هه‌ر ئه‌و مه‌ستی له‌زه‌تی مادی و دنیا‌یییه.

چوون مه‌ست نه‌ده‌بینی و نه‌تیشده‌گا.

که‌وایه‌ شتیکی سه‌یر نییه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ ده‌نگی مووسا نه‌یستن.

ئه‌و که‌وتبوه‌ سه‌ری له‌ خه‌وی مه‌ستیان داچله‌ کیننی. پئی وتن: «گه‌لی من! ژینی ئه‌م دنیا کاتییه‌ و ده‌پرته‌وه، به‌لام هی ئه‌و لا هه‌میشه‌یییه»^(۱).

له‌ ولامدا هه‌ندئ له‌ گیل و تی نه‌گه‌یشتوانی هۆزه‌که‌ی لیان داوا کرد بیه‌وه‌ سه‌ر ری سته‌م و هاوکار بۆ خوا دانان [ئایینی باب و کالیان].

وه‌ختی به‌ره‌و خوا بانگیشتی ده‌کردن، لیان ده‌خواست بگه‌رته‌وه‌ سه‌ر دینی باو و باپیران!

کاتی دیتی هه‌ر له‌ سه‌ر داخواری خوێان سوور و پێداگرن، پئی وتن: «خزمینه‌! چیمه‌، من به‌ره‌و رزگارێتان رینموونی ده‌که‌م،

ئیه‌ به‌ره‌و ئاگرم پهل ده‌کیشن؟

لیم ده‌خوازن به‌ره‌ه‌لستی خوا بوه‌ستم و شتیك بکه‌م به‌ هاوکاری که‌ زانستیکم به‌ سه‌ریا نییه‌. به‌لام من ئیه‌ بۆ لای ده‌سه‌لانداری لیبردوو بانگ ده‌که‌م»^(۲).

لێی پرسین: کام پیغمبه‌ر له لایه‌ن په‌رستوووه‌کانی ئیوه‌وه‌هاتوو؟ چ کتیییک [له‌ویوه] به‌پڕی کراوه؟ یا کئی بانگیشت کراوه؟ «ئه‌وانه‌ ته‌نیا چه‌ند ناوئکن که ئیوه‌ و باب و کالتان ئه‌وانه‌تان پڕی ناوان. خواش به‌لگه‌یه‌کی باوه‌ر پێده‌ری له‌ مه‌ر ئه‌وانه‌وه‌ نه‌هه‌ناردوو».^(۱)

به‌لام ئه‌وه‌تا چه‌ندین راسپاده‌ مه‌ردمیان بۆ به‌ندایه‌تی خوا بانگ کردوو. ئه‌وا ئیبراهیم؛ ئه‌وا یوسف؛ ئه‌مه‌ش مووسای پیغمبه‌ر.

له‌ هه‌ر شتیکدا نیشانه‌ی خوا به‌دی ده‌کری و له‌ هه‌ر جیگایه‌کا بانگه‌شه‌ی خوا په‌رستی له‌ ناودا هه‌یه‌.

«دیاره‌ ئیوه‌ داوا له‌ من ده‌که‌ن شتیک به‌رستم که نه‌ له‌م دنیا به‌دا شتیک له‌ ده‌س دی و نه‌ له‌و دنیا شدا».^(۲)

سه‌ره‌نجام وه‌ختی له‌ ده‌ست لاساری و بێ ئاوه‌زیی ئه‌و کۆمه‌له‌ هیوا برابوو، جیتی هیشتن و پیتی راگه‌یاندن: «له‌ داها تودا و ته‌کانی متان دیته‌وه‌ بیر، من کار و باری خۆم به‌ خوا ئه‌سپێرم؛ خوا چاودێری به‌نده‌کانی خۆیه‌تی».^(۳)

مه‌ردم قوشقی بوون و دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون که‌وته‌ فکری کوشتنی. به‌لام خوا ئه‌وی پاراست و دژمنانی له‌ناو برد. «خوا ئه‌وی له‌ ئاکامی پیلانی ئه‌وان رزگار کرد و ئه‌وانه‌ش که‌ سه‌ر به‌ فیرعه‌ون بوون به‌ لاگه‌مارۆی دان».^(۴)

(۲) غافیر: ۴۳.

(۴) غافیر: ۴۵.

(۱) نه‌جم: ۲۳.

(۳) غافیر: ۴۴.

ژنی فیرعه‌ون

[وتراکه] فیرعه‌ون پیتی وابوو وه‌کوو تهن و لاشه‌ی مه‌ردم له ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌و دایه، بیرو ئاو‌ه‌زی مه‌ردمیش له ژیر ده‌سه‌لاتی دایه.

چۆن ده‌ستی به‌ سه‌ر ده‌م و زمانی خه‌لکیدا ده‌پروا. هه‌رواش ده‌ستی به‌ سه‌ر دل و ده‌رونیانا ده‌پروا.

لای وابوو تاقه‌ مرۆیه‌ک له‌ میسر دا نییه‌ دلێ پرواته سه‌ر شتی‌ک، یا باوه‌ر به‌ شتی‌ک به‌یتی، تاکوو پرس به‌ ئه‌و نه‌کا. [به‌ویۆنه‌وه] ئه‌گه‌ر که‌ سی‌ک له‌ ناوچه‌یه‌کی هه‌ره‌ دووری ولاتدا، پروای به‌ مووسا به‌ی‌نایه، ئه‌و له‌ جیتی خۆیه‌وه‌ شیت ده‌بوو.

نه‌ به‌ پتوه‌ خۆی بۆ ده‌گیرا، نه‌ به‌ دانیش‌تانه‌وه. هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد. دایه‌خو‌ری و ئه‌یوت: ئاخ‌ریارۆ چۆن پێش ئه‌وه‌ی ئیزن له‌ من بخوازی، باوه‌ری به‌ مووسا هی‌ناوه‌؟!

له‌ ولاتی من و سایه‌ی و په‌نای مندا ده‌ژی و لی‌شم یاخی ده‌بی؟! رۆزی من ده‌خوا و به‌ره‌ه‌ل‌ستیشم ئه‌وه‌ستی؟! من له‌ خودی خۆیان - دان‌شتوانی میسر - بۆیان له‌ به‌ر ترم!

فیرعه‌ون نه‌یده‌خسته‌ خۆ که‌ هه‌ر خۆی له‌ ولاتی خوا و، سایه‌ و په‌نای خوادا ده‌ژی و لی‌شی یاخی بووه‌! رۆزی خوا ده‌خوا و به‌ره‌ه‌ل‌ستیشی وه‌ستاوه‌!

خوا وستی له‌ ناو مالی فیرعه‌ون و هه‌ر له‌ ناو خا‌وو خیزانیدا نیشانه‌یه‌ک نیشان بدا.

ويستی بيسه لميښی، که هر خوی فرمانږه وای بیر و ټاوه زی مه ردمه؛
هر واکه فرمانږه وای تن و له شیشیان.

بینوښی که هر خوږه تی به سهر دلاندا زال، هر واکه به سهر زمانانیشا
زال.

خوايه که ده توانی ژن و میړد له یه ك جیا کاته وه، هر ټوښه ده توانی
ټاده میزاد و دلی لیک دوورخاته وه. باوږ چووه ناو مالی فیرعه ون، که چی
ټو هر به خوی نه زانی و ده سه لاتی هیچی شی به ده ست نه بوو.

ژنه که ی باوږی به خوا هیئاو به ره له ستی فیرعه ون وه ستا!
میړده که ی فرمانږه وای میسر بوو؛ به لام خوی باوږی به [پيښه مېری]
موسا هیئا!

به لی، شاره زاترین مرؤ، له کار و باری فیرعه ون و خوښه ویسترین که سی
فیرعه ون، بوو به شوینکه و تووی موسا.

سهر باز و کوږخا ده رگا کانی فیرعه ونیش سهره پای چاوتیژی و
بوزه نیان، هیچیان بوو نه کراو هر به خوښیان نه زانی. فیرعه ون که خوی
نزیك ترین که س بوو به ژنه که یه وه، په ی به و ټالو گۆږه هر نه برد.

ټه گهر په یشی بیردایه چی بؤ ده کرا؟! ټو هر ده سلاتی به سهر تن و
له شی خه لکیدا هه بوو، نه بیر و بؤ چوونیان. ټه گهر ده ستی به سهر زمانیشا
بجوايه، خو ده ستی به سهر دلدا نه ده چوو. ژن له سهره تی به گوږی میړد
بکا، به لام تاکاتی فرمانږه یی جیا له خوا نه بیته نافه رمانی خوا.

فرزهن، ده بی فرمانی داك و باب به جی بیښی، به پړزو حورمه ته وه
هه لسو که و تیان له گه ل بکا. به لام له هاوېش بؤ خوا داناندا مافی

فهرمانبهری نییه.

«ئەگەر [داک و باب] هه‌لیاننای هاوکار بۆ من دابنئی -که خۆت هیچی لئ نازانی- به‌گوئیان مه‌که، له دنیا‌دا به‌خۆشی له‌گه‌لیان بژی و هه‌ر شوینکه‌وتووی ئه‌وانه به‌به‌ره‌و من گه‌راونه‌ته‌وه. له ئه‌نجاما هه‌ر دینه‌وه لای خۆم و ئه‌وسا تیتان ده‌گه‌یه‌نم چ تان کردووه»^(۱).

ژنی فیرعه‌ون باوه‌ری خۆی به‌باشی پاراست و له‌مالی دژمنی خوا‌دا خه‌ریکی په‌رستنی خوا بوو.

شه‌رمی خوای له‌دلدا بوو، و له‌ده‌ستی کرده‌وه‌ی فیرعه‌ون په‌نای به‌خوا ده‌برد.

خواش ره‌زامه‌ندی خۆی به‌رامبهر به‌وژنه‌ده‌رپری. له‌شه‌ری فیرعه‌ون و ئاکاری فیرعه‌ونی رزگار کرد. پاشان به‌ناو ژنیکی باوه‌ر پته‌وی کۆلنه‌ده‌ر به‌خواه‌ن باوه‌رانیشی ناساند.

خواژنه‌که‌ی فیرعه‌ون بۆگه‌لی خواه‌ن باوه‌ران وه‌ک نمونه‌دینیتته‌وه. ئه‌و له‌په‌روه‌رنی خۆی داوا کرد: «له‌لای خۆت و له‌به‌هه‌شتا مالیکم بۆ دیاری بکه‌و له‌فیرعه‌ون و کرده‌وه‌ی گه‌لی سته‌مکارانیشم رزگار که»^(۲).

مه‌ینه‌تی به‌ره‌ی ئیسراییل

کاتی مه‌ردم په‌بیان به‌دژمنایه‌تی فیرعه‌ون له‌گه‌ل به‌ره‌ی ئیسراییل برد، به‌نیازی دژمنی و ئازار دانیان پالیاندا به‌فیرعه‌ونه‌وه. [ورده‌ورده] مندا‌لانی

(۲) ته‌حریم: ۱۱.

(۱) لوقمان: ۱۵.

بهرامبهر توره مه ی ئیسراییل زاتیان شکا و سه گیان تی هانده دان.
 ههر روژی مهینه تیکي تازه یان نه هاته ری و ههر روژی تووشی به لایه ک
 ده هاتن.

مووسا له په ستا دلنه وایی ده کردن و خوړاگری لی ده ویستن.
 پیی نه وتن: «داوای یارمه تی له خوا بکه ن و خوړاگرن. سه رزه وی هی
 خواجه و نه یسپیری به و به ندانه ی خو ی مه یلی لیسی. سه رکه وتیش بو
 نه وانه یه که پارترگارن».(۱)

به ره ی ئیسراییل نه و نازارانه یان که ده چیشت، به مووسایان نه وت: تو نه
 به هره یه کت پی گه یان دین! نه زیانیکت بو جی به جی کردین!
 پییان وت: «پیش هاتنی تو به شمان دهر دیسه ر بوو، ئیستاش تو ههر
 تووشی دهر دیسه رمان ده که ی».(۲)

به لام مووسا نه بی تافه تی دهره بری و نه ماندووش ده بوو. پیی نه وتن:
 «هروه بزا»^(۳) په روه رنده تان دژمنی له ناو بردن و ئیوه ی له م ولاته دا کرد به
 جی نشینی نه وان؛ تا دهرکه وی ره فتاری ئیوه چو ن ده بی».(۴)

هوژی من! نه گهر ئیوه باوه رتان به خوا هیناوه و خو تان پی سپاردووه،
 ههر پشتیش به و بیه ستن.

وتیان: «نه و خومان به خوا سپارد: نه ی په روه رده گارمان! له شه ری
 سته مکاران بمان پارزه. له بهر به زه یی خو ت له گه لی خوانه ناسانمان رزگار که».(۵)

(۱) ئه عراف: ۱۲۸. (۲) ئه عراف: ۱۲۹.

(۳) هروه بزا: هاكا، زوری نه ماوه. (۴) ئه عراف: ۱۲۹.

(۵) یونس: ۸۶، ۸۴.

فیرعهون نه یدیه هیشت بهرہی ئیسراییل به ندایه تی خوا بکن. که له کاتی نوژ و پهرستنی خوادا ده بیسین به توندیی لیان توورپ ده بوو. له سازدانی پهرستگه له خاکی دا، پیشگیری ده کرد و له پهرستنی خوا له ولاته که یدا، ئالوز بوو.

چه ند گیل و نه زان بوو فیرعهون! سه رزه وی هی خوا به نه هی نهو! سته مکارتر له و که سه ی که ری نادا له ملکی خوادا به ندایه تی خوا بکری کیه؟!

به لام فیرعهون نه یتوانی بو نه وهی له مالاندا نه هینرایه جی، ری له تاقه که سینک بگری!

خوا به هو ی مووسا فه رمانی به توره مه ی ئیسراییل دا که: «با مال کاتان به ره و رووگه [قیبله] بن و نوژیان تیادا بیننه جی». (۱)

فیرعهون و سپاو سانی له دهستیان نه هات بهرگریک له نیوان بهرہی ئیسراییل و پهرستنی خوادا دروست کهن! له ده سه لاتی کی دایه بهنده و پهروه رنده له یه ک بکا؟! یا کی ده توانی بیته پیشگری نیوان خاوهن باوهر و پهرستنی خوا؟!!

برسییه تی

که فیرعهون یاخی بوو، و خو له بیر کردن و مله پیچیی گه یانده نه و بهری، خوا وستی وشیاری بکاته وه.

بێ گومان خوارازی نییه به‌نده‌کانی له راسته‌ڕێ لاده‌ن. هه‌رگیز هه‌ز نا‌کا سه‌ره‌وی تووشی ده‌سدرێژی و لاریه‌تی بێ!

فیرعه‌ون که له می‌شکیکی وای لێ ده‌ره‌اتبوو، هیچ رێنموونی و لێزانییه‌ک کاری تیا‌دا نه‌ده‌کرد! شتیکی ئاشکراشه، که‌ر مه‌گه‌ر به‌ لێدان ملی رێگا بگرێ.

خوا وستی فیرعه‌ون دا‌چله‌ کێنی!

[وتمان که] میسر و لاتیکێ ره‌نگین و رازاوه‌ بوو. مه‌له‌ندی نیعمه‌تی جو‌راو جو‌ر و میوه‌ و ده‌خ‌ل‌ودان بوو. ده‌زانن میسر له‌ روژگاری برسیه‌تی و سه‌رده‌می یوسف‌دا چو‌ن یارمه‌تی و لاته‌ دوورکه‌وتوه‌کانی ده‌دا؟ چو‌ن به‌ ده‌م دانیش‌توانی شام و که‌نعانه‌وه‌ هه‌بو!

نیل که به‌ سه‌ر خاکی میسر‌دا سواره‌؛ ده‌شت و مه‌زرایان تی‌راو ده‌کا و سه‌رچاوه‌ی خێر و به‌خته‌وه‌ریی ئه‌و و لاته‌یه. فیرعه‌ون و خه‌لکی میسر، نیلیان به‌ کلیلی رزق و بژیو له‌ قه‌له‌م ده‌دا.

لایان وابوو میسر له‌ په‌نای نیل‌دا نه‌ هه‌رگیز ئاتاجی باران ده‌بی و نه‌ هیچی تریش.

بێ ئا‌گابوون له‌ وه‌ی کلیلی رزق و بژیو له‌ ده‌ستی خوا‌دایه. «خوایه که به‌ لێزانی خو‌ی رو‌زی هه‌رکه‌سیک زو‌ر یان که‌م ده‌کا». ^(۱) نیلیش هه‌ر به‌ فره‌مانی خوایه که زو‌ر ده‌بی و رێ ده‌پی‌وێ! یا که‌م ده‌کا و که‌لکی لێ هه‌ل‌ناسو‌وێ.

خوا فەرمانی به نیل دا ئاوه که ی بداته خواره وه و پروا به زه ویدا.
 ئەمجا ئیدی باخ و مەزرای میسر، به چی ئاو دیری بکرایه!
 میوه ی رهنگاو رهنگی باخه کانیان وه کوو جارن نه ما! ده خلۆ دانیان
 - به ره به ره - که می کرد، برسیه تی له شوین برسیه تی!
 فیرعه ون و هامان و له شکریشیان دهسته پاچه داکه وتن. لیره دا بۆ خه لکی
 میسر ده رکه وت که پهروه رنده ی ئەوان فیرعه ون نیه و رزق و بژیو ههر له
 دهستی خوادایه! به لام ئەم راستیه ش قازانجیکی وای بۆ فیرعه ون و
 میسریه کان نه بوو و داینه چله کاندن!
 شهیتان بیوو به بهرگریک له نیۆان ئەوان و ئامۆزگاری و په ند وه رگرتن دا.
 ئەیانوت: هۆی ئەم برسیه تی و که م ئاوییه، شوومی مووسا و
 هۆزه که یه تی!
 پروای سه یر ئەمه یه! ئەی بۆچی مووسا بهر له و سالانه. نه بوو؟! یان
 به ره ی ئیسراییل له میژه وه له میسر دا نه بون؟!
 نه خیر؟ هۆی ئەو به لایه شوومی کرده وه کانی خۆیان بوو!! ئاکامی خوا
 نه ناسی و دلره قییا ن بوو!
 فیرعه ون و داروده سته ی ره قه به ریان زۆری سه ند و وتیان: «ئیمه سه ر
 به م جادووه، ناسپیرین؟ ههر دیارده یه کمان به مه به سته جادوو لیکردن بۆ
 به ینی، ههر پروات پی ناهینین» (۱).

پىنج ديار دە

خوا ديارەيەكى تری بۆ خستە روو.

بارانى بە سەرابارانندن و نیل کەوتەو سەر رێژی. ئاسمان بارانى
دارشت. ھەر لە پەستا بارى ھەتا باخ و مەزراکان چوونە ژێر ئاوەو. ميوە و
دەخلو دان ھەموو لە ئاو چوون و باران بوو بە بەلایەك بۆ گىيانان. ئەگەر
زووتر داد و ھاواريان بۆ کەم ئاویى بوو، ئەمجارە ئاھ و ئالەيان لە دەست
زۆرى ئاو بوو.

باشان خوا کولەى بۆ بەرپى کردن و بەرھەمى باخ و مەزاری پى لە ئاو
بردن. نشتن بە دارەکانەو و بە تەواویى رووتاندىانەو.

سپاو لەشکرى فیرەوون دەرەقەتى لەشکرى خوا نەھاتن. چۆنیان شەر
لەگەڵ کردایەن، نە شیر^(۱) کارى لى دەکردن و نە تیریش؟

لێرەدا خەلکی میسر داماوێى ھامان و فیرەوون و بى دەسەلاتى
لەشکریان بۆ روون بوووەو.

بەلام بەمەش رانەچەنین!! ئەمەش وریای نەکردنەو!! لەم سەر و بەندەدا
خوا لەشکریكى تری ھەناردە سەریان، کە ئەویش چۆرێك ئەسپى [سوون]
بوو.

ئەم ئەسپیانە، ھەر بە تەواویى تەنگیان لى ھەلچنین، پەنا بە خوا!!
ئو رایەخ و پیخەف و جل و بەرگ و سەر و قزیان ھەموو بوو بە ئەسپى.

خه ویان لئی هه لگیرا. شه ویان به دهم کوشتن و تیا بردنی ئهم گیان له بهرانه وه ئه دایه سهر، تا رۆژیان لئی ده بووه وه. چۆنیان به ریه ره کانی له گه ل ئه سپی بگردایه، نه شمشیر چاری ده کردن، نه گولله. سپاو له شکریش هیچ چه شته یارمه تیه کیان له ده ست نه ده هات پێیان بکه ن؟

دوای ماوه یه کی تر خوا جوړی قریوقی کرد به میملیان. ^(۱) به جوړیکی وا که خواردن و خواردنه وه و جل و بهر گیان هه موو پر بوو له قریوق. قریوقان زۆریان بۆ هیئان و ژبیان لئی تال کردن. وه ها بلاوه یان کرد بوو، له هه رکون و که له بهر ژیکی مالاندا هه بوون.

ئهم ئه ی واقاند؛ ئه و راده په ری؛ ئه و تر بازی ده دا. که یه کیکیان لئی ده کوژرا ده دانه ی تر ئه ها ته وه جیی! ئه گه ریه کیکیان لئی فری ده درا، پینجی تر له جییدا سه وز ده بوون. پیت و ابوو هه ر له ناو ماله که دا زاوژی ده که ن! سه ریاز و پاسه وانانیش له بهر امبه ر قریوقه وه داماو داکه وتبوون.

دوای هه موو ئه وانه، خوا ئاوقه ی به لایه کی دیکه واتا لووت پژانی ^(۲) کردن.

[یانی:] به هۆی بهر بوونی خوینی لووت، لاواز و کهم هیژ ده که وتن. نه پزیشک چاری ده کردن؛ نه ده رمان به هره ی پی ده گه یاندن. کاتی به لایه کیان ده دی، به مووسایان ئه وت: مووسا! له پهروه دگارت وه پارئ ئهم به لایه مان له کوژخا؛ ئه وسا ئیمه به ره و خوا ده گه رینه وه. باوه ر ئه هیئین و به ره ی ئیسراییلت له گه ل ده ئیرین.

(۱) میمل: به ره ه لست، دژ.

(۲) لووت پژان: خوین بهر بوونی لووت.

به لām که خوا له ته‌نگانه‌ی رزگار ده‌کردن، سه‌ر له نو‌ی په‌یمان‌ه‌کیان ده‌شکانده‌وه.

«ئه‌وجار ئیمه، [به‌لای] لافاو و کوله و ئه‌سپ‌ی و خو‌ین [به‌ربوون] و بۆ‌قمان هه‌نارده‌ سه‌ریان. به‌لām ئه‌وان ده‌مارگرژیان نو‌اند؛ چوون کۆمه‌لیکی تاوانکار بوون» (۱).

چوونه‌ ده‌ره‌وه

ولاتی میسر بۆ تۆره‌مه‌ی ئیسراییل ته‌نگ و ته‌سکه‌وه‌ بوو. میسری پر خیر و بیر، ئیترچ که‌لکیکی بۆ ئه‌وان هه‌بوو وه‌ختی له‌ زیندانیکا ده‌ژیان، شه‌و و روژ به‌ شیوازی جو‌راو جو‌ر، ئازار ده‌دران و سووکایه‌تیان پی ده‌کرا؟!

تا که‌ی هه‌لیان کردایه، مه‌گه‌ر له‌ جنسی ئاده‌میزاد نه‌بوون، ئیش و ئازاریان هه‌ست پی نه‌ده‌کرد؟!

خوا به‌ مووسای راسپارد، له‌ ناخی شه‌ودا، هاو‌پ‌ی له‌ گه‌ل به‌ره‌ی ئسرائیل بکه‌ونه‌ پ‌ی و له‌ میسر وه‌ده‌رکه‌ون.

سه‌ریازانی چاو‌تیژ و بۆزه‌ن، به‌وکه‌ین و به‌ینه‌یان زانی و هه‌واله‌ که‌یان به‌ فیرعه‌ون گه‌یاند.

مووسا و به‌ره‌ی ئیسراییل داجوین و روویاننا له‌ سه‌رزه‌مین‌ی پ‌یروژ. ئه‌وان تیک‌را دوازه‌ ده‌سته‌ بوون، که‌ هه‌ر ده‌سته‌ سه‌رگه‌وره‌یه‌کی بۆ خو‌ی هه‌بوو.

رېځگه يان بهر و شام و رېځگه يه کي ديار يي کړاو بوو. وشکانيه ک له نټوان دوو وشکاني دا؛ که موسا خوی دوو جار ان پيادا روښتېبو. (۱)

به لام موسا بؤ خوی مه به ستي کي هه بوو، خوا مه به ستي کي تر. نه نجاميش به باري مه به ستي خوا دا گه را. موسا رېځگه ي هه له کرد و نه به هه له دا چوونه شي گه يان ديه وه به مه به سته [ته قدیره] که ي خوا.

موسا لای و ابوو، له گه له بهر ي ئيسراييلدا بهر و باکور (۲) ده چن. به لام له تاري کي شه ودا هاوړتياني بهر و روژه لات بردبوو. و اتا: له گه له دهرياي پر شه پولي سووردا روو به رووي کردبوو! [له وندا که و تنه لاله و نزا:] نه ي پاريزگار! نه ي په ناده را! ئيمه له کوي داي؟ جواب بوو به وه: له قه راخي دهريادان!

کاتي سهرنجي پشت سهر ي خو يان دا، ته پ و تو زني کيان به دي کرد! له شکر ي کي زور و زه به ند ئاسويان ته ني بوو!

له ناکاو قېره و هه را بهر زه وه بوو: ئاخر کوړي عيمران! ئيمه چ خراپه يه کمان له گه له کردبوو، تو ئاوا پيلاني له ناوېر دنت بؤ دارشتين!

هيناماته گوښي دهرياي با فيرعه ون بمانکوړي. نه وه تا وه کوو مشک رڼي هه لاتن و خو دهرياي کردنمان لي پراوه!

خو ئيمه هه رگيز به خراب ناومان نه بردووي، ئانه مه تو له ي چيه ليماني ده ستي نه وه؟!

---

(۱) جاري يه کهم به ويډا چو بؤ مه ديه و جاري دوو هم گه پرايه وه بؤ ميسر.
 (۲) باکور: شيمال.
 «نوسه».

بەوێ وازت نەهێنا، ئەو هەموو گەرت و مەینەتەت تووش کردین،
سەرەنجام کێشاماتتە ئێرە؟!

ئەوێ تا بەردەممان دەریایە و پشت سەرمان دژمن؛ هیچ رێگەیە کمان نییە
مەرگی لێ بەدەر!

لێرەدا تەواوی دنیا لە بەرچاوی بەرەیی ئیسراییل تارک بوو. چاوانیان
زاقەوێ ببوو. بە تەواویی هەشە کە یاندا و کەوتنە چە و سرتە. هەموو بەجاری
دلیان نشتبۆه لەرزە. نزیک بوو کێو بەرز و داکو تراوە کانیشت لە ترسانا
راتە کین.

بەلام ئەو باوەرپەڕی موسا بە پەرورینی خۆی هەبوو رێی نەدا ترسی بە
دلی دا بێ.

ئەو خەڵکە ئا لە و کاتەدا دەنگێکیان هاتە گۆی کە شکۆی پیغەمبەری بە
باشی تێدا هەست پێ دەکرا.

«ئە، مەترسن. من پەرورندەم لە گەڵایە، هەر بەم زوو دەروویە کم بۆ
دە کاتەو»^(۱).

خوا فەرمانی بە موسا دا، بە گۆچانە کە ی لە دەریاکە دا. کە لێی دا، دەریا
قڵەشا و ئاو لە هەموو لاوە چەشنی کێو لە جێی خۆدا راوەستا.
دواز دە رێگا [کوروشە دۆل] ی^(۲) تیا دا دروست بوو. واتا: بۆ هەر
دەستە یە ک رێگایە ک.

(۱) شوعرا: ۶۲.

(۲) کوروشە دۆل: دۆل، شیوی تەنگ و باریک.

نه مجا مه ردېم، بڼه یې، پېرېنه وه و به سه لامه ت گه یښه قه راخی
دلنیا که ره وه ی دهریا وه.

چوونه ژیر ټاوی فیرعه ون

فیرعه ون چاودېری به ره ی ئیسراییل بوو که چوون له دهریا پېرېنه وه و
ټاسووده گه یشته نه وه پر.

به سهریازانی وت: جا سهرنجی دهریا دن چوون به فهرمانی من دهمی
کردووه ته وه، که نه وه لاتوانه بگری. پاشان که وته بهر له شکره وه و ملینا.

توره مه ی ئیسراییل دیسان هاواریان لی هه ستایه وه: ټاها دژمن، ټاها
سته مکار! خه ریکه له دهریا تیده پېری و دی به دوامانا!

تازه هیچ هویه ک ناتوانی ټیمه ی له ده ست رزگارکا. هر ټیستا نه مانگاتی.
یا به دیلی و سهر شوړی نه مانباته وه میسر، یان هر له م بیوانه دا، غه ریب و
بی که س نه مانکوژی.

مووسا وستی به گوچانه که ی له وشکانی دهریا بدا، که وه کوو خو ی لی
بیته وه. به لام خوا ټی گه یاند: «ټاسووده له دهریا پېره وه؛ چوون نه وه له شکره
ده خنکی» (۱).

هرکه فیرعه ون و سهریازانی گه یشته پانایی دهریا [که وشک بوو]،
ټاوه که به سهریانا هاته وه یه ک (۲).

(۱) دوخان: ۲۴.

(۲) ته له ټاوه، زیته چیوه نه چیر دهرچوو، سه گ بوو پیوه «وه رگیر».

وختی فیرەون پەیی بە راستی برد، جاسەر مەستی لە سەر پەری. «کاتی دیتی خەریکە ئەخنکی وتی: باوەرم هەیه کە بە راستی کەس بۆ پەرستن ناشی ئەو کەسە لێ بەدەر تۆرەمە ی ئیسراییل برۆیان پێ هێناوە» (۱)

بەلام بێ خۆی: «پەشیمانی ئەوانە هیچ ناژی، کە بە درژیایی تەمەن خەریکی گەندە کاریین و وختی یەکیکیان لێ کەوتە گیان کەشت، بلی ئەوا پەشیمان بوومەوه» (۲)

«لەو رۆژەدا کە یەکی لە نیشانەکانی خۆیان نیشان بدری، ئەو کەسە ی بەر لەو ی پرۆای نەهێنابی و کردەوێ چاکی نەبووی، باوەر هێنان تازە بەهەرەکیان پێ نادا» (۳)

پێی و ترا: «تازەو دوا؟ تۆیە کە تا ئیستا یاخی بووی و لە ریزی ستەمکاراندا بووی؟» (۴)

فیرەون لە دەریادا خنکاو قالی بپرایەوه.

تیاجوو، ئەو ستەمکارە ی هەزاران پیاو و مندالی بە کوشتن و خنکاندن لە ناو بردبوو.

فەوتا ئەو لە خۆ بایە ی هەزاران هەزار کەسی بە جەزەبە ی درژ خایەن، یان سێدارە، فەوتاند بوو.

بەلێ، پاشای میسر لە دووری دوورەوه، بە عەزەتی بینەوه ی کۆشک و تەخت و دەسەلاتە کە ی تووناو توون بوو. نە پزشکیک هەبوو دەرمانی کە، نە ئاوالیک خەمی بۆ بخوا و نە چاوتکیش لە بۆی بگری.

(۱) یونس: ۹۰

(۲) نساء: ۱۸

(۳) ئەنعام: ۱۵۸

(۴) یونس: ۹۲

بهره یی ئیسراییل بړوایان به مهرگی نه ده کرد. ئه یانوت: فیرعه ون مردنی بۆ نییه. مه گهر ئیمه خۆمان شایهت نین که بۆ ماوه ی چهند روژان خواردن و خواردنه وه ی له خۆ ده گرتوه [که چی ههر ده شما]؟!

ده ریا لاشه که ی خسته سهر ئاو، جا له مردنی دُنیا بوون. خوابه فیرعه ونی فهرموو: «ئه مړۆ لاشه که ت ده خهینه سهر ده ریاوه که بییه په ند بۆ ئه وانه ی له پاش تۆ دین». (۱)

به ئی، لاشه ی فیرعه ون نیشانه یه ک بوو، بۆ بینه ران و په تډیکیش بۆ ئه وانه ی په ند وه رگرن.

له شکری فیرعه ونیش سهر پاکیان چوونه ژیر ئاو و تاقی زیندوو نه مایه وه. میسریان له شوین جیماو، له خاکی پان و بهرینی ئه و ولاته به شی جی قه بر لکیان پین نه برا که تیايدا بنیژرین.

«زۆر لک باخ و کانی و چهند مه زرا و جی و شوینی پر خیر و بیрман له پاش جی ما، که تیا دا به خو شی رایان ده بوارد! ئیمه به و جوړه دامان به گه لیکي تر؛ نه ئاسمان بۆیان گریا، نه زهوی و نه ده رفه تیکیشیان پین درا». (۲)

له وشکی دا

[سهره نجام] به ره ی ئیسراییل گه بیینه سهر وشکانی پر له ئارامش. ئه وانیش وینه ی ده سه لاتدارانی سهر به ست له ناخی ئه و هه وایه دا پشوویه کیان دا.

له وێدا ئیتەر، نه ترسی فیرعه و نیان له دڵدا هه بوو؛ نه هی هاما و نه سه ریا زاتیش.

ئاسووده و دلتیا ئه هاتن و ئه چوون. جگه له خوا باکیان له کهس نه بوو. به لام چوون ئه وان پهروه رده و هۆگری شار بوون، له و بیاوانه دا تیشکی خۆر ئازاری ده دان.

ئه وان له و ئ میوانی خوا بوون. نه ت بیستوه پاشایان، له میوانانی خۆیان چۆن رێز ده گرن؟

چادریان بۆ هه لده ده ن و له تینی خۆریان ده پارێزن؟!
ئاشکرایه جوامیتری خوا باتترین جوامیتریه و خوا له هه موو کهس ریزگرتره!

[ئه وه تا] فه رمانی به هه ورا ن دا سییه ریان بۆ بکه ن، با له سییه ری هه ور دا ری بپرن. له وه خستی رۆشتنیانا، هه وریش ئه رپرۆشت و کاتی وه ستانه وه شیان راده وه ستا.

به ره ی ئیسراییل توو نه تی زۆری بۆ هی نا ن و ئاویش له و بیاوانه دا ده ست نه ده که وت. نه چۆم و جۆبار ئکی لی بوو نه چاوانه یه کیش.

چوون بۆ لای مووسا و له ده ست توو نییه تی سکا لایان ده ست پی کرد. چه شنی مندال که چۆن هانا ده با ته بهر دایکی و ده سته و دامانی ده بی.

مووساش له پهروه رنده ی پارایه وه! کئی شک ده برد جگه له و؟!

خوا پیی فه رموو: «ده به گۆچانه که ت له و به رده ی ده!» [که لیی دا] دوا زده کانی لی هه لقولی، هه ر ده سته یه ک جیی ئاو خوار دنه وه ی خۆی ده زانی». (۱)

پاشان برسپه تې تهنگې به توره مهی ئیسراییل هه لچنی. بهرۆکی مووسایان گرتوه؛ وئنه ی مندالان که بهرۆکی دایکیان ده گرن و یارمه تی لی ده خوازن.

ئه مجاره وتیان: تۆ له ولاتی پر خیر و بیر و پر له باخت و بژیوی میسرت ده ربه پاندين؛ ده جا ئیسته له م بیاوانه دا کی بژیومان ئه داتی؟
مووسا په نای برده وه بهر پهروه رینی! کیی تری هه بوو ئه وی لی به ده ر؟! خوا رۆزی بۆ بهر پئی کردن.

بژیویکی چه شنی هه لوی بۆ باراندنه سه رگه لای دارانه وه. په له وه ریکشی بۆ هه ناردن، که به سه رلق و چلی دارانه وه به ئاسانی بۆیان ده گیران.

ئه و دوو خۆراکه بریتی بوون له مه لی شیلایه و گه زۆ که خوا له بیاواندا به وانه په زیرایی له گه لی ئیسراییل کرد.

سپله یی گه لی ئیسراییل

گه لی ئیسراییل به هۆی کۆیلایه تی و ژیر چه پۆکی درێژخایه ن، ره وان و ئاکاریان تیک چوو بوو.

چه شنی مندال هه ر ساتی خوازیاری شتیک و هه ر ده می له سه ر به زمیک بوون.

مه ردمیکی بی سفته و پر سکا لا و دلناسکیان لی ده ره اتبوو. هه ر چییان لی قه ده غه ده کرا، له بهر چاویان شیرین ده بوو. چیشیان پی ئه درا به لالوته وه بۆیان ده پروانی.

زۆرى پىي نه چوو به مووسايان وت: ئيمه ئهم خوراكه تهنياه و ئهم هه لئا و گۆشته مان به تهواوى لىي بيزراوه. ئىشتيامان له سهوزه وات و دانه ويله يه. «موسا! ئيمه به يه كجۆر خواردنه وه نامانكرى. له پهروه رنده ت وه پارى له وهى زهوى شينى ده كا، وه كوو سهوزه وات و خه يار و سير و نيسك و پيواز بۆمان به ره هم پينى» (۱).

موسا لهم داخوازيه سهيره يان به حته وه بوو. به ده نكيكى تيكه ل به دژايه تى و سه رسامى و به گزا چوونه وه وتى: «[باشه] ئيوه چاك به خراب ده گۆر نه وه؟!» (۲) دانه ويله و سهوزه وات ئه نينه جيى ئه و گۆشت و هه لئا يه كه ده ستى ده ستداران ناكه وى؟! ئايا خوراكى وه رزيران جيى خوراكى پاشايان ده گرته وه؟

هه ست و سۆزنىكى چه ند بىي فه را بۆ چوونىكى چه ند ناحه ز! به لام به رهى ئيسراييل ده ست هه لگري داخوازه كه يان نه بوون. بىي پسانه وه دانه ويله و سهوزه واتيان له موسا ده خواست. موسا پيى وتن: «ئه وهى ئيوه داواى ده كه ن له هه ر شار و ديه كا هه يه. بۆ خوتان بچه شارىك، دلخوازه كه تانى تادا ده ست كه وى» (۳).

دژايه تى به رهى ئيسراييل

به رهى ئيسراييل چووبوونه سه ر ئاكارى مندا لان. چه شنى مندا لى لاسار، چييان پىي فه رمان ئه درا، به ره ه لستى ئه وه ستان و ده ستيان ئه دا يه

(۲) به قه ره: ۶۱.

(۱) به قه ره: ۶۱.

(۳) به قه ره: ۶۱.

گالتە پئی کردنی.

وهك بلیی به لازمیان دهزانی، هەر چییان پئی ئەوترا پیچەوانە ی بکەنە وه.
 عەینی مندالی لاسار، که پئی بلین هەستە دانیشی؛ بلین دانیشە، هەلسیته
 سەر پئی. بلین بئ دەنگ به، قسە بکاو بلین قسە بکە، دەم قونجینی.
 جگە له رکه بازیی مندالان، ناپاکی تاواناکار و سووک بۆروانیکی دژمانە
 و گیل گەوجیه کی شیتانەشیان تیا دا دەیینرا.

هەر به ئاوات بوون بچنە شارێک و خواردنیا بپیته ئەو دانەوێڵە و
 سەوزەواتە ی به عەزەرتی بوون.

پیشان وترا: «بچنە ناو ئەم شارەوه هەرچی دەخۆن و دەخۆنەوه ئارەزووی
 خۆتانە. هەر له دەرگاکی وه ژوور کەوتن سوژدە بهن و بلین: پەرورندەمان!
 ئەرکی قورسمان مەخە سەرشان؛ ئەمجا ئیمە له گوناھە کانتان دەبوورین و
 پاداشی چاکە کارانیش زۆرتر دەکەین» (۱).

لەم فەرمانە ی خوا رکیان هەستا و به نا بەدلی و گالتە کردن و قنگەخشی
 چوونە ناو شارەکە وه.

«له ری لادەران چییان پئی وترا بوو، به پیچەوانە کە ی رەفتاریان
 دەکرد» (۲).

سەرەنجام، خوا بەلای بۆگەیانندن تووشی نەخۆشی وهبای کردن، تا
 وه کوو مشک هاتن به لادا.

کاتی فەزما ئیکیان پئی ئەدرا، له پەستا پرسیاران له بارەوه دەکرد و

بیزاریان لێ دەردەبڕی. چەشنی کەسێک حەز لە ئەنجامی کارێک نەکا و بە پرسیاران بێ مەیلی خۆی لێ دەبڕی.

لە ناو بەرهی ئیسراییلدا کابرایەکی کوژرا و ئەوان ئەم رووداوەیان زۆر پێ گران بوو. چون ئیشیان روون نەبوو کێ کوشتووەتی، تەقالا بۆ دۆزینەوێ کۆژەر، بوو بە کێشەیهکی کۆمەڵاتی.

چوون بۆ لای موسا و پێیان وت: راسپاردەیی خوا! لەم کێشەیهدا یارمەتیمان بدە و لە پەرورەندەت داواکە، ئەم کۆژەرەمان پێ بناسێتی.

مانگا

موسا لە خوا پاراێهه. ئەویش فەرمانی پێ دا، بە گەلی ئیسراییل بڵێ، بۆ روون بوونەوێ کارەساتەکی مانگایەکی سەرپرن. بەرهی ئیسراییل شانیان کرد بە پرسیاری یەک لە شوێن یەک و گەمە و گالتهدا.

کاتی موسا وتی: «خوا فەرمانی پێ داو مانگایەکی سەرپرن، لە جوابدا وتیان خەریکی گالتهمان پێ دەکەیت؟»

موسا وتی: بە خوا پەنا دەبەم لەوێ بچمە ریزی نەزانانەوێ [گالته بە خەلکی بکەم].^(۱)

ئێتر شانیان پیاکرد. وتیان: «لە پەرورەندەت وەپاری، بۆمان روون کاتەوێ چۆن مانگایەکی؟ وتی: ئەفەرموی: مانگایەکی، نە ئەوەندە پیرە و نە جوانیشە، ناوەنجییه. چۆنتان فەرمان پێ دراوه، بیهێننه جێ». ^(۲)

بەمەوێ خۆیان بۆ نەگیرا و پرسییان بۆ رەنگی مانگاکە. وتیان: «لە پەرورەندەت بخوازە رەنگە کە یمان پێی بێت».

مووسا پێی راگەیاندن: پەرورەدگار ئەفەرموی: مانگایەکی زەردی وەها، کە چاوپێکەوتنی مرۆ خوشحەل دەکا» (۱).

کە پرسیاریان نەما، یەکیکی تریان تاشی. وتیان: «لە پەرورەنت بپارەو، با جوان تیمانگە یەنێ چۆنە. چۆنەتی ئەم مانگایە سەری لێ شێواندووین. ئەگەر خوا مەیلی لێی ئەمجا دەزانین چ بکەین».

وتی: ئەفەرموی: نە راهاتووێ جووت بکا و نە ئاویش دەکێشی بۆ زەوی. لە کە و پەلەشی پێو نیه» (۲).

لێرەدا وەستانەو. چوون وتیان: ئەگەر خوا حەز بکا ئێمە پەیمان بە راستی بردووێ.

کەوتنە سەر راستەپێ. بەلام دیسان پرسیاری یەک لە دوا یەک تەنگی پێی هەلچنین.

ئەگەر مانگایەکیان سەر بپریایە، بە ئامانجی خۆیان دەگەشتن. بەلام ئەوان خۆیان دڵ پەنگاو کرد و خواش دڵ پەنگاوتری کردن.

کەوتنە تەقەلا بۆ دۆزینەوێ مانگایەکی زەردی، رەنگ رووشنی ناوەنجی، کە نە جووتی کرد بێ و نە ئاویشی بۆ زەوی کێشا بێ.

دیارە مانگایەکی وەها شتێکی بە لاجەوێ. چوون مانگا یا پیرە یا جوان هەشە ناوەنجی بێ، بەلام زەرد نیه. ناوەنجی زەردیش پەیدا دەبێ، بەلام

رهنگی روشن نیه. مانگای ناوه جی زهردی روشنیس ده سده که وی، به لام
رامی زه وی کیله. هی واش هیه ناوهنجی زهردی روشنه و زه ویش ناکیلې؛
به لام له وانه یه مه زرا ئاو ده دهن.

گه پران و ههر گه پران، تا کوو خو یان به ئاکامی ئه و چتوکیه یان په یان برد.
خوی چونه؟ ئه ی رهنگی چونه؟ چون چونه؟ به ته وایی وهره ز بوون.
خوا حه زی کرد قازانجیک به مند الیک [کوپرک] ای بی باوک بگه یه نی. ئه و
مانگایه خوی ناویشانی دابوو، له لای ئه و کوپره ده ستیان که وت. «به
پاره یه کی زور زه به ند، لیان کپی و پاشان سه ریان بری. که نریک بوو ئه و
کارهش نه که ن». (۱)

خوا فره مانی دا، به تیکه یه ک له گوشتی ئه و مانگایه له کوژاوه که دهن، تا
گیانی تی بیته وه و ناوی کوژه ره که یان پی بلې. ئاکامیش هه روا بوو.

دهستوور [قانوون]

گه لی ئیسراییل له ژبانی حه یوانی رزگار بوون و گه یشتن به ژینیکی
شایانی ئاده میزاد.

له بیاوانا وینه ی ده سه لاتدارانی ئازاد، روژ و شه ویان ئه دایه سه ر. به و
بونه وه ئاتاجی ده ستوور و به رنامه یه کی خوایی بوون، که هه م راسته پرپی
ژبیانان نشان داو هه م داوهریشیان له نیواندا بکا.

مرو، کاتی ده توانی مرویانه بژی، به پیی ده ستووری خوایی و ریتموونی

پهروهردگار کارو باران به پړتوه بهرئ.

جیهان تاریکستانه، نه گهر روښنایی نه وانه نه بئ که له پهروهړنیانه وه
پیان گه یشتووه.

نه و روښناییه روښنایی پیغمبهرانه، که مرو راسته پړئ پی نه دوزیته وه.
نه وهی بهم روښناییه ښاره زای رڼ نه بو بوی، له رڼ لاده رڼکه چپو له
تاریکی ده کوتئ.

بروا به روښناییه کی جیا له مه، پروایه کی نابه جئ و دور له تاو هزه.
خو له بیر و باوه پری هاو بهش دانه و جووله که و گاور و نه فسانه کانیا
تنگه یشتون، که چونه؟!

ده زانستیش [به ته تیایی] نه زانیه؛ ده مېکاریه، گومانه. «نه وانه هه
وه دواي گومان ده که ون؛ گومانیش جئ راست ناگرېته وه» (۱)

نه خلاق [له ټایین و پړاو] یش، شتیکی دامه زراو نیه. وانا: ده مې بهر و
کزیی ده چئ؛ ده مې سهر رڼزیی ده کا. نه ت دیون نه وانه ی شو ڼکه و تووی
پیغمبهران نین، چوڼ مافی خه لکی دابر ده که ن؟! چوڼ له پر و سنوور، تی
ده پېرن و ده بنه به نده ی هه و او هه و هس؟!

ده ستوور و به پړتوبه رایه تی [دور له ټایین] مله پړپی و ده س درڼزیه به
سهر گیان و مالی خه لکی دا.

به رپرس و فرمانه وایانت نه دیتووه - له وانه ی خوا ناسن و له ټایین
پړاون - چوڼ هیچ رڼزیک بو ټامانه ت داناتین و مالی خوا و گیانی مه رد م و

ماfi مهردم پي شيل ده كه ن؟!

له مهردميان ده ويست به ندايه تيان بكن، دهسته دهسته يان ده كړنه وه،
پاشان پياوه كانيان ته كوشتن و ژنانيان ته هيښتنه وه؟!
بيستو ته له شهري [جيهاني] به كه م و دووه مدا چه نده مهردم
كوژران؟! (۱)

دياره دانيشتواني جيهان - نه وانه ي لي به دهركه پهروه رنده روښنايي پي
به خشيون - له ناو تاريخايه كي پر به پردان.
تاريكي له سهر تاريخيه كه [كه نه گهر كه سي] دهستي دهريني له وانه يه
نه ييني. نه وه ي خوا روښنايي پيشان نه دا، روښنايي شك نابا. (۲)
پيغمبهران كه مهردم له چوڼيه تي ناين و چوڼيه تي ژيان تيده گه يه نن.
چوڼيه تي خواردن و خه وتن و ههستان و دانيشتنی ناو كوومه ليان پي فير
ده كه ن.

پيغمبهران وا مهردم راده هيئن، كه باوكيكي دلسوز جگه رگوشه كاني بو
ژيان پهروه رده ده كا.

ئاده ميزاد چه شني مندا، پتر له وه ي له سهرده مي مناليا نيازي به
راهيتاني داك و باب هه بي، له گه ورييدا ئاتاجي رنمووني پيغمبهرانه.

---

(۱) به پتي ليكوليسنه وه كاني «ئهلېس تاوئسند» ي سياست زاني ئينگليسي،
ژماره ي برينداراني شهري جيهاني يه كه م پتر له سي و حوت ملوئين كه س بوون
كه (۸۵۴۳۵۱۵) كه سيان تيداچوون. ديسان به و ته ي ميستير «ميكستن» ي
ئينگليسي هه ژماري زامداره كاني شهري جيهاني دووم له په نجا ملوئين تيپهري.
«نوسهر». (۲) نور: ۴۰.

ئەوانەى دەستور و بەرنامەى ئاسمانيان پىي نەگەشتووه، و ئاكارى
پيغەمبەرانيان فير نەكراوه وه كوودارى وشكەلان، تەنيا بەريان، لار وگپىي و
درك و دالە.

تەورات

خوامەيلى لىي بوو ھۆزى ئيسرايىل وه كوودەوگەلانەى بە ھۆى بىي
ئاگايى لە پەيام و رىتموونى خواتياچوو بوون، لەناو نەچىي. ئەوانيش چەشنى
ئەو نەتەووانە رىي ھەلە نەگرنە بەر و چىو لە تاريكى نەكوتن.

بەوبۆنەوه فەرمانى بە موسا داسى رۆژان رۆژوو بگرىي. پاشان پروا بۆ
«توورى سينا»، كە پەرورەندەى گفتوگۆى لەگەل بكاو پەياميكي بداتىي،
بيكەن بە رىي پيشاندەرى خويان.

چوون گەلى ئيسرايىل گەليكي باوهر نەكەر بوون، موسا حەفتا پياوى لە
ناو ھۆزەكەيا ھەلبژارد، كە شايتەى مەسەلەكە بن. موسا بە ھاروونى براى
وت: «تۆ لەباتى من لە ناو ھۆزەكەمدا بە. كارو بار رىك و پىك بكە و دواى
خراپكاران مەكەو».(۱)

چوون ئاشكرايەكە كۆمەل، نيازى بە سەرپەرست ھەيە.
موسا بەرەو ژوانگەى پەرورەندەى كەوتە رىي. سۆزى گفتوگۆ لەگەل
خو، موساى بە پەلەگەيان دەتورر خوا لىي پرسى: «موسا! بۆ وا تۆ لە
ھۆزەكەت بە پەلەتري؟ وتى: پەرورەندەم! [ئەوانيش] بە شوئىنى منەوھن.

بۆيه په لم کرد زووبگه م به تۆ و لېم رازيبي بي». (۱)

خوا فەرمانی دایه که ژوانه که ی چل شهوی ته وار درېزه پی بدا.
 موسا گه یشته تووری سینا و خوا له گه لیا که و ته و تووئز. راز و نیازی له
 گه لدا کرد و ورده ورده له خوی نزیك کرده وه. موسا هه ست و سۆز زوری
 بۆ هیناو وتی: «په روه رنده م! خۆت نیشانده بابت بینم!» (۲)
 خوا نه یزانی موسا به رگه ی نه وه ناگرئ؛ «چوون چاوان خوا نابین و نه و
 چاوان ده بینئ. خوا هه ره وردین و ناگاداره». (۳)

کیو به کیوی خوی به رگه ی و ته ی ناگرئ، تابگا به تیشکیشی. «نه گه ر
 ئیمه ئه م قورئانه مان بنار دایه ته سه ر کتوئک، ده تبینی نه نه وی، و له ترسی
 خودا له ت و په ت ده بوو». (۴)

له و رووه وه فەرمووی: من بۆ تۆ نابینریم، به لام پروانه بۆ نه وکیوه؛ نه گه ر
 نه و توانی خوی راگرئ، جا تۆش ده توانی من بینئ.

کاتئ خوی ده رخست، کیو که ی به یه ک جار، پریش پریش کرد و موسا
 له سه ر خوی چوو.

که هۆشی به خۆدا هاته وه وتی: پاکی هه ر بۆ خۆته. من په شیمانم و
 یه که مین خاوه ن باوه ږم.

فەرمووی نه ی موسا! من تۆم به گفتوگو و په یامه کانم له ناو مه ردما
 هه لېژارد. چت پی نه ده م وه ری گره و له شوکرانه بژیران به. (۵)

(۲) ئه عرف: ۱۴۳.

(۱) تاها: ۸۴، ۸۳.

(۴) حه شر: ۲۱.

(۳) ئه نعام: ۱۰۳.

(۵) ئه عرف: ۱۴۴، ۱۴۳.

مووسا ئەو پەراوھى^(۱) كە گەلى ئيسرايىل لە ھەموو بارىكەوھ ئاتاجى پەندە جۆراو جۆرەكانى بوون وەرگرت.

خوافەرمانى پێدا، بە تەواوى ھىزىوھ رايگرئ و بە ھۆزەكەشى بلى، بە باشى پارىزگارى لى بكن.

وختى مووسا گەراپوھ بۆلاى ھەوتا پياوھكەى خزمى و ھەوالى ئەو نىعمەتەى دانى كە خوا پىي بەخشىوو، بە زاراوھەكى ناشىرىن و بى شەرمانەوھ، وتیان: «ئىمە پىوات پى ناكەن، تاكوو روون و ئاشكرا خوا نەبين». (۲)

خوایە ھۆى ئەو بى شەرمىيەيان، بەر توورەبى خۆى خستن و لەكاتىكا دەيانروانى تىشقە لى دان.

ئىنجا بۆيان دەرکەوت، ئەوان لە بەرامبەر ئەو ھەورە شىرخەوھ خۆيان بۆ راناگیرئ. ئىتر چۆن دەتوانن بەرامبەر جلوهى داھىنەرى تىشقە، خۆراگرن! مووسا لەگەڵ پەرورەننى قسەى کرد، وتى: «پەرورەندەم! ئەگەر مەىلت لىبايە زووتر دەتكوشتن! ئایا دەتھەوئ بە تاوانى ئەو کارەى بىرئك لە نەزانەكانى ئىمە کردوویانە ھەموومان لەناو بەرى؟!» (۳)

خوایە نزاكەى مووساى گىرا کرد و پاشاى مردن زىندووى کردنەوھ كە بەلكوو سپاسكار بن.

(۱) پەراو: كىتب، دفتەر.

(۲) بەقەرە: ۵۵.

(۳) ئەعراف: ۱۵۵.

گویره‌که

به‌ره‌ی ئیسراییل چهن سه‌د سالیك بوو له میسر دا له‌گه‌ل هاویه‌ش
دانه‌ران ژیانان نه‌دایه‌ سه‌ر.

به‌ چاوی خو‌یان قیبتیه‌ کانیان له‌ وولاته‌ دا ده‌بینی که‌ خه‌ریکی په‌رستی
شتی جو‌راو جو‌ر بوون.

[ورده‌ ورده‌] ناحه‌زی هاویه‌ش دانانان له‌ بیر چوو بووه‌ وه‌. پاشان، چو‌ن
ئاو، داته‌ داته‌ ناو ماله‌ کو‌نی بن‌فش، هه‌رواش له‌زه‌تی نه‌و ری‌بازه‌ تکا بووه‌ ناو
دلانی نه‌وانه‌ وه‌.

هه‌ر له‌ ده‌رفه‌ت ده‌گه‌ران، چو‌ن ئاو له‌ لیژاییه‌ وه‌ سه‌ره‌و خوار ده‌یته‌ وه‌،
ئاوا به‌ر بینه‌ وه‌ ناو نه‌و بیر و باوه‌ره‌ وه‌. دل‌یان له‌ راسته‌ دا نه‌ما بوو. ئاوه‌ زیان
نه‌خو‌شی سه‌ری لی‌ دابوو. راسته‌ پریان که‌ ده‌بینی، خو‌یان لی‌ ده‌یوارد و
تووشی هه‌له‌ ری‌ نه‌هاتن، ملیان پیوه‌ ده‌نا.

که‌ له‌ ده‌ریا په‌رینه‌ وه‌: «هۆزئیکیان به‌رچاو که‌وت خه‌ریکی په‌رستی بتان
بوون. به‌ مووسایان وت: په‌ره‌ستوو به‌کی وه‌ک په‌ره‌ستوو که‌انی نه‌وانه‌ مان بۆ
په‌یدا که‌». (۱)

مووسا رکی لی‌ هه‌ستان و پی‌ وتن: «ئیه‌ گه‌لیکی به‌ راستی دوور له‌
ئاوه‌زن!» (۲)

یه‌ کجار سه‌یره‌! په‌رتی تاچ‌ راده‌! ئاخه‌ر خوا چاکه‌ی له‌ گه‌ل ک‌ردوون و

سهری خستون! ټوہی به ټوہی به خشيوه له دنيا دا به که سی تری نه داوه!
 «پاشان لیم ده خوازن] جگه له خوا په رستوویه کی تر تان بؤ په یدا که م!
 باوه کوو هر خواش، له هه موو خه لکی دنیا پایه به رزتری کردوون؟!»^(١)
 مووسا چوو بؤ «توور» و ماوہ یه ک لیان دوور که و ته وه. له و خوله دا که و تنه
 ناو داوی شه یتان و تووشی هاریکار دانان بوونه وه.

هر له ناو خوږیانا کا برایه کی ناسراو به سامیری؛ «په یکه ری
 گوږه که یه کی بؤ ده رختن، که بؤړه بؤړکی لیوه ده هات. سامیری و
 شاگردانی وتیان: ټانه مه خوی ټیوه یه و خوی مووساشه، [جا مووسا
 ټه مه ی له بیر چوو].»^(٢)

ریز و خوښه ویستی ټه و گوږه که، وای له گه لی ئیسراییل کرد، که پ و کوږ
 ټاسا که و تنه کړنووش لیږدنی.

«ټایا ټه وانه ناینن، [ټه و گوږه که یه] نه و لایان ټه داته وه، و نه ده شتوانی
 زیاتیک یان قازانجیکیان پی بگه یه نی.»^(٣)

یا نازان نه ده توانی قسه یان له گه ل بکا و نه ری پشانده ریشیان بی؟^(٤)
 هاروون ټیکوښا له و کاره یان و هر گیرئ. پی و تن: خزمینه! ټیوه به م
 گوږه که هه لځه له تاون. خوی ټیوه، رۆزی دهری ټیوه یه. وهرن به گوتم که ن و
 ټه وهی ده یلیم بیهننه جی.»^(٥)

به لآم گه لی ئیسراییل، گیرۆده ی فیل و جادووی سامیری ببوون و

(١) ټه عرف: ١٤٠. (٢) ټاها: ٨٨.

(٣) ټاها: ٨٩. (٤) ټه عرف: ١٤٨.

(٥) ټاها: ٩٠.

گوږره که، دلی بردبون. ئه يانوت: «ئيمه دهست له کارمان هه لئاگرين، هه تا موسا نه يته وه بۆ ناومان.»^(۱)

سزا

کاتى خوا موسای ئاگادار کرد، که سامیږی به رهی ئيسرايیلی له رى لاداره؛ به تووږه یی و دلگرانییه وه گه پرایه وه بۆ لایان.

[له بهر خوا] هه م له هۆزه که ی تووږه بوو، هه م له هاروونى براشى. وتی: «هاروون! وه ختی دیت ئه وانه له رى ترازاون تۆ بۆ پپږه ویت له من نه کرد؟ خۆشت سه ریچیت لی کردم؟»^(۲)

هاروون داواى لیوردنی کرد و تی: «من له وه ده ترسام تۆ بلیی: دوو دهسته ییت خستوه ته ناو به رهی ئيسرايیل و فه رمانی منت به جی نه هیئاوه!»^(۳) هۆزه که م ده سه لاتیان له دهست سه ندم و ئه وه نده ی نه ما بوو بشم کوژن!»^(۴)

ئه مجا موسا وتی: په روه رنده م! له من و هاروون ببووره و به زه ییت پیماننا یته وه. تۆ له هه موو دلسۆزان دلسۆزتری.^(۵)

پاشان رووی له سامیږی کرد و لى پرسى: «تۆ مه به ست له م کاره چ بوو؟»^(۶)

سامیږی دیانی به تاوانی خۆدا ناو وتی: «نه قسم ئه و کاره ی له بهر چاو

(۱) تاها: ۹۱. (۲) تاها: ۹۳، ۹۲.

(۳) تاها: ۹۴. (۴) ئه عراف: ۱۵۰.

(۵) ئه عراف: ۱۵۱. (۶) تاها: ۹۵.

شیرین کردم.

مووسا پټی وت: ده پرؤ [بیکیشه]، ده بی تا ماوی هر بلتی: لیم نریک مه بنه وه! (۱)

مووسا له ناو مه رد می وه ده رتا. ئیر به ته نیا ده گه راو تا قی ته نیا ده ژیا. چه شنی گیان له بهری کیوی، نه توخنی که س ده که وت و نه که سیش توخنی ده که وت.

کام جه زره به له مه به ژاتره؟!

به لئ، نه وهی هه زاران که سی تووشی ربازگه ی پیسی هاو به ش بؤ خوا دانان کردووه، ده بی خه لکی قیزی لی بکه ن و دووری لی بگرن.

هر که س جیایی بخاته به یں خوا و به نده کانی، ده بی جیایی بخریته نیوان نه وو به نده کانی خواوه.

نه وهی له سه رزه مینی خوا دا مه رد م بؤ هاو به ش دانان بانگ ده کا، تاوان باره. ده خوازئ هه موو سه رزه منی خوی لی بکریته به ندیخانه. دوا بی مووسا هاته وه به لای گویره که له حنه تییه که وه. فه رمانی دا سووتان دیان و هاویشتیانه ناو ده ریاوه.

[له م ئالو گوړه دا] به رهی ئیسراییل سه رنه جامی گوړه که که و هیچ و پوو چیان به باشی بؤ ده رکه وت.

لیره دا مووسا رووی ده می له هوژی ئیسراییل کرد و پټی وتن: «خزمانی من! ئیوه به په رستی گویره که، زلمتان له خوتان کرد و بیته وه بولای به

دییهنه رتان و [تاوانکارانی خوٚتان] له ناو بهرن به لای به دییهنه رتانه وه، ئهم کاره تان بۆ چاتره». (۱)

ئەوسا هەر واشیان کرد. [واتا:] ئەوانە ی بە نده یی گوێره که یان نه کردبوو، گوێره که په رستانیان کوشت و خواش په شیمانی لی قه بوول کردن.

خوا پی راگه یاندن: «ئەوانە ی بوونه گوێره که په رست، وه بهر توو پره یی خوا ده که ون و هەر لهم دنیا به دا زه بوون ده بن. ئەو هی درۆ هه لبه سته، وای پاداش ده ده ی نه ره». (۲)

به لی، سه ره نجامی گوێره که په رستان و هاریکار بۆ خوا دانه ران، تارۆزی په سلان، ئاوايه!

ترسه زالی گه لی ئیسراییل

به ره ی ئیسراییل له میسر دا به ئە خلاق ی کۆیلا یه تی و زه بوونی و ژێر چه پۆکیه وه داها ت بوون. مندا لانیان له و کهش و هه وایه دا گه ره و ب بوون. لاوانیان هەر به و فەر هه نگه وه پێیان تابوو په ریی و له گوێر که و ت بوون. به و بۆنه وه بیر ی سه ره به ستیان هەر له دلدا نه ما بوو. باسی خه بات و تیکوشانیان هەر گیز به خه یا لا نه ده هات.

ژیانیان له غه ربییا ئە دایه سه ر. نه نشتمان تیکیان بۆ خو یان هه بوو، نه ده سه لاتیکی سیاسیش.

خوا فەرمانی به مووسا دا بوو، بیانباته سه رزه مینی پیرو ز که له ویدا ئازاد

و سه ره خو بژین.

مووسا به ره ی ئیسراییلی ده ناسی که چه نده خو پری و ترسه زالن.
[هه ر بویه] دهستی دایه تیگوشان، که زاتیان بنیته بهر و ترسی نه و
رینگه یان له دل ده رکا.

چوون گه لیکی سته مکار به سه ر مه لبه ندی پیروژدا زال بوون، که و پرای
به هیژ بوونیان له شه ریشدا گه لیك به هیژ و لیها توو بوون. دیاره هۆزی
ئیسراییل نه ده چوونه نه و سه رزه مینه، تا کوو سته مکاران چۆلیان نه کردایه.
مووسا وه بییری هیئانه وه که خوا چه ندی چاکه له گه ل کردوون و چۆن
به سه ر هه مواندا سه ری خستوون. به لکوو بۆ خه بات له ریی خوادا ئاماده
بین و په ی به بی نرخی ته م ژبانه په سته بهرن.

«مووسا به هۆزی خو ی وت: هۆزی من! نه و چاکانه ی خوا له گه لی
کردوون، له بیر مه به نه وه. له ناو خۆتانا پیغمبهرانی بۆ به ری کردن و چه ند
پاشاشی لی په یدا کردوون. نه وه ی به ئیوه ی به خشی، به هیچ که سی تری
نه داوه.» (۱)

دوایی پیی وتن: نه و! سه رزه مینی پیروژ له بهر ده ستاندا یه. ته نیا
رینگه شتان خه باته و سه ندنه وه یه تی له دهستی دژمنان. وه ختی یه زدان
شتیکی له چاره نووسی که سیکا گونجاند که پیی بگا، ریی پی گه یشتنی بۆ
ئاسان ده کا و خواستی یه زدان هه ر دیته جی.

«گه لی من! بچینه ناو نه و مه لبه نده پیروژه وه که خوا بۆ نووسیون.» (۲)

مووسا نگرانی ئه وه بوو كه خهسله تی ترسنۆكى يه كه يان به سه را زال
بيته وه. له ورووه پي راگه ياندن: «به ره و پاش مه گه رينه وه، ده نا ده چنه
ريزي زبان ليكه وتوانه وه» (۱).

[له ئه نجاما] ئه وه ي مووسا لي ده ترسا هاته دي. له جوابي هه موو
رينمونيه كانيا وتيان: «گه ليكي سته مكار له و لا ته دان؛ تا ئه وان جي
نه هيلن، ئيمه ناچينه ناويه وه!» (۲)

به ئارامي و له سه رخۆيييه وه ئه يانوت: وه ختي ئه وان چوونه ده ري،
ئيمه ش ده چينه جيان.

«دوو كه س له و باوه ردارانه ي خوا نيمه تي پي به خشي بوون، وتيان: ئيه
له ده روازه وه په لاماريان بدهن؛ هه ركه چوونه ژووري به سه ريانا
سه ركه وتوون. ئه گه ر خاوه ن پروان خوتان به خوا بسپيرن» (۳).

به لام، هه چكام له و قسانه ش كاري تيا نه كردن و ولايان دايه وه: ئه گه ر
هه ر ده بي بجينه مه لبه ندي پيرۆز؛ تو به يارمه تي موعجيزه كانت ري بگه ره ر.
هه ركه بيستمان گه يشتويه ئه وي، ئيمه ش ديين و بي ترس و بي وه ي ده گه ينه
لات.

وتيان: «مووسا! تا وه ختي ئه وان له و ئدان، ئيمه ناوړين پړوين تو و
په روه رنده ت بچن و شهريان له گه ل بكه ن. ئيمه ليره دانيشتوين و به
ته ماتانين» (۴).

(۲) مائيد: ۲۲.

(۱) مائيد: ۲۲.

(۴) مائيد: ۲۵، ۲۶.

(۳) مائيد: ۲۲، ۲۳.

مووسا به توورهبی و هیوا پراوییه وه وتی: «پهروه رنم! [خۆت ده زانی] من جگه له خۆم و براکم ده سه لاتی که سم نییه. که وایه، من و ئەم هۆزه لاسارەم لێک جیا بکه وه.

خوا له جوابی مووسادا فەرمووی: ئەوا ماوه ی چل سال به شیان لهم ولاته پرا و ده بی له زه میندا وه یلان و سه رگه ردان بن. بۆ ئەم هۆزه نافه رمان و له ری ده رچووه خه م مه خو». (۱)

هه ر له و سالانه دا ئەو تۆره مه یه که له میسرا به فه ره تگی کۆیلا یه تی و ژیرچه پۆکییه وه باره اتبون، تیدا چوون. ئەمجا له و بیاوانه دا به ره یه کی تر به ژبانیکسی پر له سزا و دژوارییه وه راهاتن و بوون به گه لی داها توو. چاره نووسی یه هوود له هه ر سه رده میکا ئا وایه. ئەو گه له ی که به وه یلانی و خواری و کۆیلا یه تی ده ژیا.

له ری زانی دا

له پیغمبهره «دروودی خوی له سه ربی» ئە گێر نه وه که، جارێکیان مووسا له ناو گه لی ئیسراییلدا خه ریکی وتاردان بوو. [له م کاته دا] لێیان پرسى: زاناترین مرؤ کییه؟

جوابی دایه وه: ئەمن له هه موو که س زاناترم! چوون نه ی وت خوا چاتر ده زانی، پهروه رنده ی به گژیدا چووا پێی راگه یاند: یه کێ له به نده کانی من له جه مه سه ری (۲) دوو ده ریا [مجمع البحرین] دایه، که له تو زاناتره.

(۱) مائیده: ۲۵، ۲۶.

(۲) جه مه سه ر: جینی پێکه وه لکانی دوو شت.

پرسی: پهروه رندهم! جا چۆنی بدۆزمه وه؟

تېگه يه نرا: ماسيهك بخه زه ميليك و بيه له گهـلـ خۆت، له ههر كوئ ماسيه كهت لي گووم بوو ئه و له وئ دايه.

موسا هاوړئ له گهـلـ «يووشه عى نوون» ي شاگردى، ماسيان هه لگرت و كه و تنه پړئ. گه يشتنه بن گاشه به ردك. له وئدا چاويان قوورس بوو، و خه ويان لي كه وت.

«ماسيه كه له زه مييل ده رپه رى. (۱) به ئه سته ميـكـ خۆى گه يانده وه به ده ريا و ده رچوو. [ئهم رووداوه] بوو به هۆى سه رسوړمانى موزساو يووشه عى هاوړئى».

پاشماوه ي ئه و روژه و شه وه كه شى ههر روښتن. كاتئ روژه وه بوو موسا به شاگردى وت: «وه ختى نان خواردنه؛ ئا ناشتاكه بيـنه. له م سه فـهـره ماندا زۆر ماندوو بووين». (۲)

موسا كاتئ هه ستى به شه كه تى كرد، گه يشتبوونه ئه ولاى ئه و جيگه ي بۆى ديارى كرابوو.

يووشه ع وتى: «ئە زانى وه ختى لاى به رده كه دا دانيشتين، من ماسيه كه م له بير چووا!» (۳)

موسا وتى: «ئە ها! ده جا ئيمه ش ههر ئه وه مان ده ويست!

ديسان چاوه چاو به شوئنى خۆيانا گه رانه وه». (۴)

(۲) كه هف: ۶۳.

(۱) كه هف: ۶۳.

(۴) كه هف: ۶۴.

(۳) كه هف: ۶۳.

کاتی گه یشتنه وه لای بهرده که، پیاوئکیان بهرچاو کهوت که جلو بهرگیکی بالا پۆشی له بهردا بوو.

مووسا سهلامی لیکرد.

پیاوه که [خضر] پرسى: بۆچی سهلام کردن له ولاتی ئیوه دا باوی ههیه؟

جوابی دایه وه: ئه من مووسام!

پرسى: مووسای بهرەى ئیسراییل؟

وتى: به لئی!

دواى پرسى: «ده کرئ پیره ویت لئ بکه م تا له و زانیته ی فیڕ کراوی، تیمگه یه نى؟»

وتى: تۆ تاقه تى هاوڕێه تى منت نییه! (۱)

مووسا! خوا جوړئ زانینى به من به خشیوه، که به تۆی نه داوه. جوړئ زانستیشى به تۆ فیڕ کردووه، که من ئاگام لئی نییه! مووسا وتى: «ئه گەر خوا یارمه تى دام له سه رخۆ ده بم و نافه رمانی ناکه م.» (۲)

پاشان دوو کهسى روشتن و گهینه قه راخى ده ریا. خوڤان به له م [قایه ق] بان پئ نه بوو. که شتییه که به لایانا تپه پری. له که شتی وانانیان خواست سواریان که ن.

ئه وان خزریان ناسی و هه ردوکیان بی کرئ، سوار کردن.

دواى چۆله که یه که هات؛ له سه ر لیواری که شتی نه شته وه و یه که دوو ده نوکیدا به ئاوی ده ریا که دا.

ئەمجا خزر وتی: سەرنج بدە موسا! من و تۆ ھەر ئەوئەندەمان لە زانینی خوا دەستگیر بوو، کە ئەو چۆلە کە یە لە ئاوی دەریای دەستگیر بوو. بە شوئیا، خزر نەوی لە تەختە یە کی پاپۆرە کە و ھەلی کەند.

موسا وتی: [حە ی حە ی!] ئەوان ئیمەیان بێ پاداش و کرێ سوار کردوو تۆ لە ناو پاپۆرە کە یانا دانشتووی و کونیشی دە کە ی، با چی تیایە بێخاتە ژێر ئاو؟

خزر وتی: ئا! ئە ی نە مۆت تۆ لە گە ل من ھە ئنا کە ی؟! (۱)

موسا وتی: ئەم لە بیر چوونەم لێ مە گرە؛ بۆ ئەمە سەختگیر مە بە. (۲)

ئەو یە کە مین لە بیر کردنی موسا بوو.

دیسان ھەردوو رێگەیان گرتەو بەر. تووشی میتر مندالیک ھاتن، لە گە ل ئاوالانی سەرقالی گە مە و کایە بوو. خزر سەری میتر مندالی گرت و بە دەستان لە لەشی جیا کردەو.

موسا وتی: [ئاخ!] مۆیە کی بێ تاوانت، بێ ئەو ی کە سی کوشتی بێ لە ناو برد؟

خزر وتی: تۆ ھاو پێیە تی منت پێ ناکرێ؟! (۳)

دیسان پێکەو ھە روشتن. چوونە ناو شارێک و داوای ھەندێ خواردە مەنیان لە دانیشتوان کرد، [بە لام] جیان نە کردنەو و ھیچیشیان نە دانێ. ھەر لە وێدا دیوارێکیان چاو کرد، کە نزیک بوو دابروخی. خزر قۆلی لێ ھە ل مالی و دروستی کردەو.

(۲) کە هف: ۷۳.

(۱) کە هف: ۷۲.

(۳) کە هف: ۷۴، ۷۵.

مووسا وتی: و اچاتر بوو له پیناو نه و کارهیدا شتیکیان لی بستینی!
 خزر و لامی دایه وه: ئا ئه مه یان ئیتر جیا که ره وه ی من و تویه، له یه کتر! (۱)
 پیغمبهر «درودی خوای له سه ربی» فهرموویه تی: خوا له مووسا رازی
 بی؛ بریا په له ی نه کردایه، با ئیمه سه فه نامه ی هه ردوولامان بی که م و
 کووری بگه یشتایه ده ست!

لیکدانه وه

پاش ئه وه خزر مووسای تیگه یاند. وتی: که شتییه که هی ده سته یه کی
 هه ژار و بیده ست بوو؛ که له ده ریادا کاریان ده کرد. ئه و گوشه یه م بویه
 شکاند، پاشایه ک له ولایانه وه بوو، ده یو یست چی که شتی [ساغ] هه یه به
 زور تاپۆیانکا.

کوره که ش دایک و باییکی خاوه ن باوهری هه بوو، له وانه بوو که له رییان
 بترازی تی و له به ندایه تی خویان بکا. مه به ستمان ئه وه بوو، خوا له و چاتر و
 دلسۆزتریان پی ببه خشی.

خاوه نی دیواره که ش دوو کووری چکۆله ی بی باوک بوون. گه نجیکیشی له
 ژیرا بوو هه ره ی ئه وان بوو؛ بابیشیان له پیاوچاکان بوو. پهروه رتینی تۆ مه یلی
 لیوو گه وره بین و خۆیان گه نجه که ده ریئین. ئه وه ش دلسۆیه ک بوو له لایه ن
 پهروه رنده ی تۆوه.

من هیچ کاریکم بی مه به ست ئه نجام نه داوه. ئه مه بوو رازی ئه و کارانه ی

تو له بهرامبه ريانه وه خوټ بو نه ده گيرا! (۱)

له ويدا بو مووسا دهر كهوت كه، له تواناي ئاده ميزادا نيه په ي به بهر و
ستووري زانيني خوا بهرئ. هه ندي له زانيني خوا له لاي كه سيكه و
هه نديكي له لاي يه كيكي تر. «هه ره زانايه ك له سه ره وه ي ته واوي
زاناياندايه». (۲)

گه لي ئيسراييل له دوواي مووسا

مووسا كوچي دوايي كرد. گه لي ئيسراييل تووشي سزا بوون و خوا به
تاواني كرده وه يان هه لوه داي سه رزه وي كردن.

«خوا دوو چاري زه ليلي و چاره ره شي كردن و وه بهر قاري خو ي
خستن». (۳)

ئه وان هو ي ناره زايي خوايان فه راهم هينا. خوايه كه پاشا و پېغه مېهراني
لي خستنه وه. ئه و خوايه كه چا كه يه كي له گه ل كرد بوون، له سه رده مي ئه وانا
له م دنيايه دا له گه ل كه سي نه كرد بوو.

خوايه كه له دهستي فيرعه وني رزگار كردن، كه سزاي سه ختي ئه دان!
كوپراني ئه كوشتن و ژناني ئه هيسته وه. دهرياي بو قله شانندن و دهرياي
كردن. فيرعه ون و دارو دهسته ي به بهر چاوي خو يانه وه له ئاودا خنكاندن!
هه وري بو كردن به سايه بان و مه لي شيلاقه و گه زوي بو بهرئ كردن.

ئه و خوايه كه له زه ويدا كانياوي بو ده رخنستن. خواردن و خواردنه وه ي

(۱) جاميعي سه حيحي بوخاري. (۲) يوسف: ۷۶.

(۳) به قه ره: ۶۱.

فراوانی بۆ دابین کردن.

له پیتا و نه و هه موو تیعمه ته دا نیشانه کانی په‌روه‌ردگاریان به‌درۆ دانا،
یاخی بوون و له ری لایاندا.

بوون به هۆی ته‌نگه‌ تاو بوونی مووسای پیغمبه‌ریان، که دلۆفانترین
به‌نده‌ی خوا بوو له ئاستی نه‌واندا و له داڤ و بایان بۆیان دلسۆزتر بوو.

پیغمبه‌رێك، که دلۆفانی سه‌باره‌ت به‌وگه‌له، له راده‌ی دلۆفانی داکیکا
بوو، بۆ مندالی شیره‌ خۆره‌ و ته‌نانه‌ت مندالی هه‌تیوی. نه‌و که‌سه‌ی کاتی
جنیویان ده‌دایه‌ له‌ خوا داوای به‌خشینی بۆ ده‌کردن. وه‌ختی پیتی پێده‌که‌نین
بۆیان ده‌گریا و که‌ دووریان لی ده‌گرت، به‌زه‌یی پیتا نه‌هاته‌وه‌.

نه‌و مووسایه‌ که‌ له‌ داوی فیرعه‌ونی ده‌ره‌یتان. له‌ زیندانی میسه‌روه‌ بۆ
سه‌رزه‌مینی ئازادی و ئاو‌پروومه‌ندی هاوردن. له‌ ژینی کۆیله‌و
چاره‌ره‌شانه‌وه‌، به‌ ژینی به‌رێز و سه‌ربه‌ستانی گه‌یاندن.

نه‌و که‌سه‌ی پایه‌کی یه‌ کجار به‌رزی له‌ لای خوا هه‌بوو، نه‌وان توپه‌ریان
ده‌کرد. ئازاریان ده‌دا. به‌ گوییان نه‌ده‌کرد. لی ده‌هاته‌نه‌ گه‌مه‌و له‌ ریزی
خوارترین پیاوی کۆمه‌لدا دایان ده‌نا.

[جا که‌ وابوو] ئایا نه‌و سزاو خواری و بی بایه‌خی و سه‌رگه‌ردانی
هه‌میشه‌یه‌ پر به‌ پیتیان نیه‌، که‌ هه‌رگیز لی رزگار نه‌بن؟ چۆن وانه‌بی،
نه‌وان به‌ تاوانی کار و کرده‌وه‌یان شایانی گشت نه‌وانه‌ و زیاتر له‌ وه‌شن.
«خوا زلمی لی نه‌کردوون؛ به‌لام خۆیان زلم له‌ خۆ ده‌که‌ن»^(۱).

به سهرهاتی شوعه یب

گه شتیك به سهر رووداوه كانی پیشوودا

ئیوه به سهرهاتی ئیبراهیم و یوسف و نوح و هوود و سألحی
پیشه و اماتان خوینده وه سهرگوزه شته ی مووساتان به دریژا و به وردی
خرایه بهر چاوان. گشت ئه وانه تان به مهیل و دلگه رمی و چاوی ریز و
په سنه وه دایه بهر سهرنج. ئه و به سهرهاته به نرخ و دلگه شیئانه له دلتانا
جی گیر بوون و زمانیان رام کردن. [له داهاتوا] مهردمیش ده تان بینن که زور
جاران بۆ خوشک و برای چکۆله و دای و باب و خوشک و برای گه وره ی
خوتانی ده گیر نه وه. له و کاته دا ههست و سۆز ئه تانگری و ئازایه تییان
را ده په پری.

زۆره وانی نیوان راستی و ناراستی

ئهم کۆمه له به سهرهاته هاندەر و راپه پرتنه؛ بابه تیکی نا ئاشنا نییه.
گیرانه وه ی زۆره وانی نیوان راست و درۆیه. به ربه ره کانی زانست و نه زانی،

رۆشنایی و تاریکی، مروڤایه تی و دره ندایه تی، دلڤراوکی و دلتیایی، گومان و دلته ختییه؛ پیکه وه.

پاشان باسی سهرکه وتنی راستیه به سهر ناراستییا. زانینه به سهر نه زانی و کزه به سهر مله ور و که مه به سهر زوردا.

رووداو پیکه، زانین و لیزانی و پهنه و رامانی^(۱) لی هه لده قولی. به راستی خوای میری مه زن راستی فرموو که: «به سهرهاتی پیغمبهران ناموزگاریه بو ئه وانه ی وردین و ئاوهمه ندن. قورئان وته یه کی هه لیه سراو نییه، به لکوو پالپشتی ئه و کتیبانه یه بهر له خوی هاتوون. شیکه ره وه ی هه موو شته. ری پیشاندهر و هو ی ره حمه ته بو گه لی خاوه ن باوه ر»^(۲).

شوعه یی برایمان به ره و مه دیه ن به ری کرد

ئه وه ی له به سهرهاتی پیغمبهران بهرچاومان خستن، ته وای ئه و سهرگوزه شتانه نین که خوا له قورئاندا بوتان ده گیریتته وه. واتا: ههر له قورئانا جگه له وانه روودای تریش هه ن. به نموونه هه لسوکه وتی شوعه یی پیغمبهر، که خوا بو مه دیه ن و بو ناو دانیشتوانی «ئه یکه» ی به ری کرد.

گه لی ناوبراو کۆمه لکی بازرگان و نشته جیی ده ورو به ری شه قامه ری ئیوان یه مهن و شام و عیراق و میسر و لیواری ده ریای سوور بوون.

ئه وانیش وه کوو گه ل و هو زی ته وای پیغمبهران له ههر رۆزگاریکا، له وانه بوون هاریکاریان بو خوا داده نا. وپرای ئه وهش به ئاسانی له پیوانه و

(۱) رامان: بیرکردنه وه، لیکدانه وه. (۲) یوسف: ۱۱۱.

کیشانەیان دەدزیه وه و کۆمه‌لیکی قاج و قووچکار^(١) بوون.

دڵپه‌قانه په‌لاماری قافلەیان ئەدا و ئەیانخسته مه‌ترسییه وه. به‌گشتی، چه‌شنی سه‌رمایه‌دارانی مله‌پور، که نه‌ ئومیدی پادشایان له‌ دلدایه و نه‌ ترسی تۆله، کاریان بیهوه په‌رەدان به‌ به‌دفعه‌پرسی و گه‌نده‌کاریی. خوا شوعه‌یی پیغه‌مبه‌ری هه‌نارد بۆ ناویان، که وێرای رێنموونی هه‌ره‌شه‌شیان لێ بکا.

شوعه‌یب: پێی وتن: خزمینه! وهرن به‌ندایه‌تی خوا بکه‌ن، که جگه‌ له‌و که‌س بۆ په‌رستن ناشی. له‌ کیشانه‌و پێوانه‌دا گه‌ر مه‌که‌ن. زۆر خوش گوزه‌ران دینه‌ به‌رچاو! له‌ رۆژێک ده‌ترسم ئازاریکی داگرتان پێ بگا.

گه‌لی من! با کیشانه‌و پێوانه‌تان به‌رانبه‌ر بێ. له‌ هه‌قی که‌س مه‌دزنه‌وه. له‌ دنیا‌دا له‌ سه‌ر به‌دفعه‌پرسی پێ دامه‌گرن.^(٢)

بانگه‌شه‌ی شوعه‌یب

شوعه‌یب به‌ درێژا قسه‌ی بۆ کردن و ده‌ستی دایه‌ کردنه‌وه‌ی گه‌یه‌کانی -گرتی دارایی دۆستی و زیاده‌خوازیی- دلیان.

پێی وتن: ئەو ئارامشه‌ی دوا‌ی کیشان و پێوانی پر به‌ پر روتان تی ده‌کا،

(١) قاج و قووچکار (مُطَقَّف): ئەو که‌سه‌یه، به‌ شیوازی نه‌یتی و نامه‌ردانه‌ هه‌قی خه‌لکی و مالی ئەم و ئەو به‌ لای خۆدا ده‌کیشی و له‌و رێگه‌وه‌ به‌هره‌ له‌ مه‌ردم وهرده‌گری و به‌هره‌یه‌کیان پێ ناگه‌یه‌نی. ئەمجا چون ئەم چه‌شنه‌ دزیانه‌ به‌ ئەسته‌م و په‌نامه‌کی و به‌ دور له‌ هه‌ر جووره‌ دادگایی و سزادانیکی قانونی ئەنجام ده‌بێ، زه‌ره‌ر و زیانی کۆمه‌لگا تووشی مه‌ترسی جو‌راو جو‌ر ده‌کا.

ته‌فسیری (پرتوی از قرآن)، به‌شی یه‌که‌م جزمی سییه‌م: ٢٣٣. (وه‌رگێر)

(٢) هوود: ٨٥، ٨٤.

كه لښك هېژاتره له و مالهي به گه پر بازي و ناهه قى له مەردمى نه ستين. نه گهر به وردى له ژبانى خوټان و نه وانهى به فيل مال كودده كه نه وه بېروانن، تېده گن، نه و مالهي به رهه مى فيل و گهر و قاچ و قووجه، سهره نجام به رڼى پووجى و به لاو به دغه پريدا ده پروا. واتا: يان ده دزى يان به تالان ده چى، يا له رڼى ناره زايى خوادا به خت ده بى. ياكو و ده بېته هى كه سىكى واكه هر به فيروى ده با. كه وايه، كه مى به كه لك، چاتره له زورى بى كه لك.

خوا نه فهرموى: «پيس و خاوتن وه كو و يه ك نين؛ نه گهر چى زورى پيسه كه ش تووشى سهر سامييت بكا». (۱)

ناموزگارى من بو ئيوه خو شپك و دلسوزانه يه. نه و خوايه كه خوى چاودى كار و بارتانه، به نه رمى و ليزانى و ناگايى و بيناييه وه ده لى: «نه گهر بروتان به خوا هه بى، ههر چى نه و بوتانى بيلتته وه بوتان چاكه و چاودى ريشان به من نيه». (۲)

باوكى دلوفان و ماموستاى ليزان

شوعيب و نهى باوكى دلوفان و ماموستايه كى ليزان، به گوږه ي نياز. له هه موو بارى كه وه ناگادارى بى نه دان و به شيوازي جوراو جور رينموونى ده كردن.

پى وتن: «گه لى من! ته نيا خوا بپه رستن جگه له و په رستراوښكى تر تان نيه. نيشانه يه كى ناشكر اشتهان له لايه ن په روه ردگار تانه وه بو هاتووه. با پتوان

و کیشانتان تەواو بێ. مالی مەردم بە لای خۆدا مەکیشن و مەبنە هۆی - دواى ئاوەدان کردنەوهی - وێرانی ولایتیش، ئەگەر باوەرتان بە خوا هەیه، سەر بەرزى و سەرکەوتنان لەمە داىە.

دەست لە رێگری هەلگرن و ترس مەخەنە دلی ئەوانەوه کە بر وایان بە خوا هیناوه. بۆ ئەوه لە رێگەى خوا لایاندەن و رێگای خویان بە لار و چەوت بێ بناسین. بێتەوه بیرتان، ئێوە کەم بوون و خوا زۆری کردن. سەرنجی گەندە کارانیش بدەن، کە ئەنجامیان بە کوی گەشت» (۱).

ولامى هۆزه کەى

وریا و زیرەکی ناو هۆزه کەى کەوتنە بیر کردنەوه لەو بانگەشه و رێنموونیانە وه کوو پەیان بە رازیک بردی یان مەتەلێکیان هەلینابی، بە فیز و دەمار رێکەوه پێیان وت: «شوعەیب! ئەمە نوێژە کەت پێت دەلی کە ئیمە دەبێ دەست لەو شتانه هەلگرن و باب و کالمان دەیانپەرستن، یان مال و داراییمان بە دلخوازی خۆمان بارەو بارە کەین؟ خۆ تۆ پیاویکی لەسەر خۆ و ئاوەزمەندای!» (۲)

شوعەیب بانگیشتە کەى شی دەکاتەوه

شوعەیب [دیسان] هەر بە نەرم و نیانی رەفتاری لەگەڵ کردن. سەختگیری نەکرد و لیان توورە نەبوو. تێی گەیاندن، ئەوهی ئەوی - پاش

پیدەنگییه کی درئوخایەن- هیناوه تەووە سەر بانگەشە ی دلسۆزانە و ئاکاری ناشیرین و ستەمکارانە ی ئەوانی بە توندنی جواب نەداوە تەووە: چی تر نەبوو، یاریە کی خوایی نەبی. ئەو یاریەشی لەم دواییەدا وەکوو پیغمبەرێک پێی کراوە و خوا بە تیشکی خۆی دلی بەهێز کردووە.

ئەمجا هەرگیزیش بە خێلی بە دارایی ئەوان، ئەوی بە ورێگەدا هەلنەناوە. چون خوا بە رۆزی پاک و گەوارای خۆی تێر و تەسەلی کردووە. بەو بۆنەووە ئەویش خۆی بە بەختەووەر دەزانێ. دلی ئارام و خەیاڵی ئاسوودەیه؛ بە دل و بە زمان سیاسکاری خوای خاوەن شکۆیه.

شوعەیب هەرگیز بە مەردمی نەئەوت فلان کار مەکەن؛ بەلام خۆی ئەنجامی بدا. لە رێگەیهک نەیدەگێڕانەووە، دوایی خۆی پێدا پرۆا. خەلکی لەسەر چاکە و پیاووەتی هەلنەدەنا و خۆی لی بدزێتەووە. ئامۆزگاری بی کردووە نەبوو. بە دل خوازیاری رێک و پێکی و خوشبەختی ورزگاریان بوو، لەو ئازارە ی گەمارۆی دابوون [تێی گەیاندن] کە هەر کردەووەیه کی چاک و هەر بەخششیک لە لای خوا دەپاریزێ و هەموان هەردەبی خو بەو بسپێرن. لی پرسی: «خزمانی من! ئەگەر بلیم، بەلگەیه کی باوەر پێدەری پەرورەندەم لەلایە و هەر خوشیە بژیوی چاکێ پێ داوم دەلێن چی؟ کە بەرامبەر تان ئەووەستم و دەلیم ئەو کارە مەکەن، رقم لێتان نییه. تەنیا نیازم ساماندانی کار و بارتانە، لەرادە ی تواناما. سەرکەوتنیشم هەر بە خوایه. ژینی خۆم بەو سپاردووە و بۆلای خۆی دەگەرێمەووە» (۱).

له وته کانت شتیکی وا تیڼاگه‌ین

نه‌گه‌رچی شوعه‌یب خۆی له دایک بووی ولاته‌که‌و برای نه‌و خه‌لکه‌ بوو، به‌لام نه‌وان وا خۆیان له مه‌به‌سته‌کانی گیل ده‌کرد، وه‌کوو نه‌وه‌ به‌ زمانیکی ینگانه‌ له‌ گه‌لیان بدوئ. هه‌رچه‌ن نه‌و له‌ ریزه‌ی ره‌وانیژترین و روښن‌بیرترینا‌نا بوو، وایان ده‌نواند که به‌ زاراوه‌یه‌کی گرێدار و نا‌ره‌وان قسان ده‌کا. دیاره‌ هه‌ر کۆمه‌لێک قسه‌و باسیکیان له‌ لا ناحه‌ز بوو، هه‌لسوو که‌وتیشیان [له‌ به‌رامبه‌ریه‌وه‌] هه‌روا ده‌بی.

شوعه‌یب سه‌ری له‌ ره‌فتاری گه‌له‌که‌ی سوڤ ده‌میڼی

ته‌نیایی و بی ده‌سه‌لاتی شوعه‌یب ببووه‌ هۆی به‌ره‌ه‌لست وه‌ستانی هۆزه‌که‌ی. نه‌گه‌ر له‌به‌ر که‌س و کاری بیان و یرایه‌ به‌ردبارانیان نه‌کرد و خۆیان له‌ ده‌ست رزگار ده‌کرد. شوعه‌یب نه‌و بیرو بۆ چوونه‌ی نه‌وانی یه‌کجار بی ناخۆش بوو. سه‌ر سام بوو له‌وه‌ی بۆ ده‌بی خوای به‌هێز و توانای تاقه‌ ده‌سه‌لاتداریان له‌ که‌س و کاری که‌ [وه‌کوو هه‌موو ئاده‌میزادێک] داماوای ده‌ستی کزی و لاوازی و نه‌خۆشی و مردن له‌لاکه‌م بایه‌ختر بی.

پێیان وت: شوعه‌یب: ئیمه‌ له‌وانه‌ی تۆ ده‌لێی زۆر که‌م تیده‌گه‌ین. له‌ ناو خۆشمانا که‌م ده‌سه‌لاتت ده‌بینین و نه‌گه‌ر له‌ به‌ر که‌س و کارت نه‌بایه‌ به‌ربارانمان ده‌کردی. تۆ ده‌ره‌قه‌تی ئیمه‌ نایی.

جوابی دانه‌وه‌: «گه‌لی من! ئایا ئیوه‌ خزمانی متان له‌ خوا پی‌گرن‌گه‌ره‌؟ که‌ خواتان خستووه‌ ته‌ پشت گوێتانه‌وه‌؟ په‌روه‌رنده‌ی من به‌ سه‌ر هه‌ر کارێکا

ئىيە دەيگەن زالە».(۱)

دوايىن ھەرەشە

وختى ھىچ بەلگەيە كيان [بۆ دژايەتى] بە دەستەو نەما، ئەو دوايىن ھەرەشەي كە ملھورپانى ھەرگەلئىك لە پيغەمبەرى خۆيانى دەكەن، خستە كار.

دەسەلاتدارە لە رى دەرچووە كاني ھۆزى وتيان: «شوعەيب! ئيمە تۆش و ئەو كەسانەش لە گەل تۆپر و ايان ھيئاوہ لە شارى خۆمان دەردەكەين؛ ياكوو دینەوہ سەر ئاينى ئيمە».(۲)

بەلگەي يە كلاكەرەوہ

جوابى شوعەيب شانازىي بوو بە دینەكەيەوہ و ئازايى و خۆ راگرىي لە پيئاو بير و باوہ پريدا.

ولامى دانەوہ: «ئەگەرچى ھەزىش نەكەين؟ ئەگەر بىنەوہ سەر دىنى ئيوہ، دواي ئەوہى خوا رزگارى كردىن ديارە درۆمان بە زمانى خواوہ ھەلبەستوہ. رەوا نىيە ئيتىر بىنەوہ سەر ئەو ئايينە، مەگەر پەرۋەندەمان مەيلى لەسەر بى. زانستى خوا ھەموو شتى داگرتوہ و ئيمەش خۆمان پى سپاردوہ. ئەي پەرۋەندەمان! لە ئىوان ئيمەوگەلەكەماندا داوہرى بگە؛ تۆ خۆت باشتىرەن داوہرى».(۳)

(۲) ئەعراف: ۸۸

(۱) ھود: ۹۲، ۹۱

(۳) ئەعراف: ۸۹، ۸۸

وته که یان هەر وتهی پیشوان بوو

دوايین هه‌ره‌شه‌ش کارئکی بۆ نه‌کردن. ئه‌وسا په‌نایان برده‌وه به‌ وتهی پیشوان و وتیان: «گومانی تیدا نییه‌ تو جادووت لیکراوه». (۱) تۆش هەر بنیاده‌مئکی وه‌ کوو ئیمه و پیمان وایه‌ پیاوئکی درۆزن بی.

«ئه‌گه‌ر درۆ ناکه‌ی، ئا به‌شی له‌ ئاسمانمان به‌ سه‌را داخه‌!» (۲)

ئه‌نجامی هه‌موو ئه‌و گه‌لانه‌ی پېغمبهرانیان به‌ درۆزن دانا و له‌ ئاستی چاکه‌ی خوا سېله‌ بوون، وه‌ کوو یه‌ك وابوو.

«باشان بوومه‌له‌ رزه‌یه‌ کی به‌هیز دایگرتن و هەر له‌ مائی خۆدا له‌ ناوچوون. ئه‌وانه‌ی وته‌کانی شوعه‌بیان به‌ درۆ داده‌نا، به‌ جوړئک تیدا چوون، پیت وابوو، هەر له‌ ویدا نه‌بون. ئه‌وانه‌ی شوعه‌بیان به‌ درۆزن له‌ قه‌له‌م دا، زیانیان هەر به‌ خۆیان گه‌یانده‌». (۳)

گه‌یانده‌نی په‌یامی ئامانه‌ت

ئه‌رکی شوعه‌بییش وه‌ کوو ئه‌رکی ته‌واوی پېغمبهران وابوو، په‌یامه‌که‌ی راگه‌یانده‌؛ ئامانه‌تی هینایه‌جی و به‌لگه‌ و پرپاری سه‌لمانده‌. «ئه‌وسا رووی له‌ گه‌له‌که‌ی وه‌رگپرا و پیتی وتن: خزمینه‌! ئه‌من په‌یامه‌کانی په‌روه‌رنده‌م به‌ ئیوه‌ گه‌یانده‌ و راوئێرشم بۆ کردن. ئیتر خه‌م بۆ سته‌مکاران بۆچی بخۆم». (۴)

(۲) شوعه‌را: ۱۸۷، ۱۸۵.

(۴) ئه‌عراف: ۹۳.

(۱) شوعه‌را: ۱۵۳.

(۳) ئه‌عراف: ۹۱، ۹۲.

به سهرهاتی داوود و سلیمان

ناوهرۆکی قورئان، ته نیا ناویردنی رۆژه کانی خوا و باسی به درۆزن دانانی
پێغه مبه ران و گالته و سووکایه تی پێ کردن و جه زربه دانیان له لایه ن شه و
کۆمه لانه وه که تيانا سهریان هه لداوه، نییه.

یان ته نیا به گیرانه وه ی چۆنیه تی به لا بۆگه یین و تیکشکان و له ناو چوونی
ئه و گهل و هۆزانه وه که په یامی پێغه مبه رانیان به درۆ داناو، سووکایه تییان پێ
کردن و پیلانیان گیرا و هه ولێ کوشتیان دان - وه ک له به سهرهاتی پێغه مبه رانا
دیتان - ناوه ستی.

قورئان باسی نیعمه ته کانی خوا ده کا

به لێ، قورئان قسه له نیعمه ته کانی خوا ده کا. ئه و نیعمه ته جوړاو
جوړانه ی که ئه گهر به زوړایی به خشیویه، یان که می کردۆته وه ئه خاته بهر
باسه وه. خوا خیر و چاکه ی به زوړێک له پێغه مبه رانی به خشیوه، که دواوود و
سلیمان و ئه یۆب و یونس و زه که ریا و یه حیا له وانه ن.

به تاییه ت داوود و سلیمان له سه رزه ویدا دامه رزاندو فرمانه وایی پان و به رینی خسته ژر چنگیانه وه. له زانینی تاییه ت، به شداری کردن و له گه لیک له و شتانه ی خه لکی لئی بی ناگا بوون، ناگاداری کردن. ده سه لاتدارانی جیهان و گیان له به رانی ناده سته مۆ و دیارده بی گیانه کانی بۆ رام کردن. خوی ئه فهرموی: «ئیمه زانستمان به سلیمان و داوود به خشی. وتیان سپاس بۆ خوا ئیمه ی له چاو گه لیک له به نده خاوه ن باوه رکانی به پرتزتر گرت. پاش داوود، سلیمان بوویه جینشینی و رایگه یاند: ئیمه فیری زمانی مه لان کراوین و هه موو شتی کمان پی به خشراوه. دیاره ئه مه ش ئیمه تیکی ئاشکرایه» (۱)

چاکه ی خوا له گه ل داوود

خوا کیو و مه لانی وه ها بۆ داوود رام کردبوو، که له کاتی گازه (۲) و نیایشدا بۆیان ئه سه نده وه و هاوده نگي بوون. فیری دروست کردنی زهنجیری کرد و ئاسنیشی بۆ نه رم کرد: «به راستی چاکه یه کی زیاتر مان له گه ل داوود کرد: ئه ی کیو و مه لان! ئیوه ش له گه ل ئه ر په سنی پاکی خوا بکه ن. [و پرای ئه وه] بالاپۆش ئاسنیشمان بۆ نه رم کرد، [پیمان وت]: به رگی له ئاسن دروست که بۆ ئالقه ش، ئه ندازه له به رچاو بگره. کار و بارتان به چاکی ئه نجام بده ن؛ خۆم چاوی دیری کارتانم» (۳).

«کیوه کان و مه لانمان خسته بهر فرمان تا له گه ل داوود په سنی خوا به جی بهینن؛ توانیمان کاری وا بکهین. فیروشمان کرد، پۆشه نی زیرشان بۆ

(۲) گازه: مناجات.

(۱) نه مل: ۱۶، ۱۵.

(۳) سه به: ۱۱، ۱۰.

دروستکا؛ تا له شهردا بتاپارئزئ. ئایا ئیوه شوکری خوا به جئ دینن؟» (۱)

سیاسی چاکه‌ی خوا

داوود سهره‌رای فەرمان‌پره‌وایی پان و به‌رین و له‌شی به‌هیز و ده‌ستی هونه‌رپه‌روه‌ری، به‌نده‌یه‌کی خۆبه‌که‌م زانی زۆر روو به‌خوا بوو. په‌سن و گازنده‌ی درئ‌خایه‌ن و فەرمان‌پره‌وایه‌کی زۆر دادپه‌روه‌ر بوو. کار و باری مه‌ردم و ناو‌کۆمه‌لی به‌پئی دادگه‌ری و راستی خوازی جئ به‌جئ ده‌کرد، نه‌ ئاره‌زووی نه‌فس. خوا پئی فەرموو: «ئهی داوود! ئیمه‌ تۆمان له‌ سهرزه‌ویدا کرد به‌ جئ‌شین. با داوه‌رییت له‌ ناو مه‌ردما دادپه‌روه‌رانه‌ بی‌ت. مه‌که‌وه‌ شوین ئاره‌زووی خۆت، که‌ له‌ رئی خوا لات بدا.

ئه‌وه‌که‌سانه‌ی له‌ رئ خوا ده‌رچوون، روژی په‌سلانیان له‌ بیر بردۆته‌وه‌ و ئازارێکی سه‌خت چاوه‌روانیانه‌» (۲)

چاکه‌ی خوا به‌رامبه‌ر سلیمان

خوا «با» ی بۆ سلیمان ده‌سته‌مۆ کرد، که‌ به‌ فەرمانی ئه‌و هات و چووی ده‌کرد. له‌ ماوه‌یه‌کی کورتا خۆی پئ ئه‌گه‌یاند و له‌ جئیه‌که‌وه‌ ئه‌گه‌یشته‌ جئیه‌کی‌تر. به‌هیزترین و شاره‌زاترین جندۆکان و دیوگه‌لی سهر‌بزیوی بۆرام کردبوو که‌ هه‌ر فەرمانێکی پئ ئه‌دان بۆیان ئه‌هینایه‌ جئ. جاده‌و شه‌قامیان خۆش ئه‌کرد و خانوو به‌ره‌ی سهر له‌ ئاسمان ساویان، ساز ئه‌دا.

« با مان بۆ سلیمان رام کرد، که به فرمانی ئه و پرواته ئه و سهرزه مینه ئیمه پیتمان تی خستوه و ئاگاداریشمان له هه موو شتیك هه بوو. له شایه تینیش هه ندیکیان بۆ ئه و ده چوونه بن ئاو و کاری تریشیان بۆ ئه نجام ده دا و خو مان ئه مانپاراستن. (۱) »

« با مان خسته ژبر فرمانی سلیمان، که مه ودای [پری برینی] به یانی، یه ك مانگ و هی ئیواره ی، یه ك مانگ بوو. کانی مسیشمان بۆی تواندوه و برێك له جندۆکانیش - به فرمانی په روه رنده ی - له بهر ده ستیا کاریان ده کرد. هه ر کام له واته له فرمان ده رچوايه، تووشی سزای ئاگرمان ده کرد. چی ده ویت بۆیان ئه نجام ده دا. له [سازدانی] په رستگه وه تا په یکه ر و ده فر و کاسه ی گه وره ی هه وز ئاسا و قازانی دابه ستراو. ئه ی شوئکه وتوانی داوود! سیاسى خوا به جی یئن. له به نده کانم که متریان سپاسکارن. (۲) »

تینگه یینی ورد و زانستی قوول

زیره کی و وردینی و لیکدانه وه ی دروستی سلیمان له و مه سه له دا ده رکه وت که له باوکی هیژایان پرسى بوو: رانه مه ری هۆزێک چوو بووه ئاو باخه میوی هۆزێکی تر و ترپى گه یشتوی باخه که یان له ئاو بردبوو، داوودیش مه ره کانی دابوو به خاوه نی باخه که. سلیمان پى وت: ئه ی پيغمبهرى خوا! داوهرى [ئهم کيشه یه] به جوړتکى تر ده بى. پرسى: چۆن؟ وتى: باخه که بده ده ستى خاوه ن مه ره کان، تا کاتى وه کوو خۆ لى دپته وه.

مه‌ره‌كانیش ب‌سپ‌ره به‌ خاوه‌ن باخه‌كه‌ كه‌لكيان لی وه‌رگری، تا باخه‌كه‌ی د‌یته‌وه‌ د‌وخه‌كه‌ی جارانی و ئه‌وسا هه‌ر کام ده‌سپ‌ریه‌وه‌ ده‌ستی خاوه‌نی. خوا تیگه‌یشتنیکی ورد و زانستیکی قوولی به‌ سلیمان به‌خشی بوو، كه‌ ئه‌فه‌رموی: «داوود و سلیمانیش ی‌ته‌وه‌ بیر، وه‌ختی داوه‌ریان له‌سه‌ر ئه‌و کیلگه‌یه‌ کرد، كه‌ له‌ کاتی شه‌وا ئاژه‌لی کومه‌لێك بلاوه‌یان پ‌یادا کردبوو و تیمه‌ چاودیری داوه‌ریه‌ كه‌یان بووین. سلیمانمان تیگه‌یاند ده‌بی‌ چ بکا، کارزانی و زانستان به‌ هه‌ردوکیان دا».(۱)

سلیمان زمانی بالنده‌ و گیان له‌ به‌رانی ده‌زانی

قورئان باسیکی به‌ كه‌لك و سه‌رنج‌راكیش له‌ سلیمان ده‌گیر‌یته‌وه‌، كه‌ پ‌یشانده‌ری مه‌ندیی و د‌لفراوانیه‌تی له‌ فه‌رمانه‌ه‌وایی و به‌رپ‌وه‌ بردنی کار و باردا. ده‌رده‌كه‌وی كه‌ خوا چ‌ون به‌خته‌وه‌ری هه‌ر دوو جیهان و دنیاو د‌ین و فه‌رمانه‌ه‌وایی و پیغمبه‌ری له‌ كه‌سایه‌تی ویدا^(۲) [به‌ باشی] یه‌ك خستبوو. سلیمان كه‌ زمانی بالنده‌ و گیان له‌ به‌رانی ده‌زانی، جاریکیان له‌ شك‌ره‌كه‌ی كه‌ له‌ جندوكه‌ و مرو و بالنده‌ پ‌ێك هاتبوو، ك‌ۆ کرده‌وه‌. له‌ شك‌ری رێك و پ‌ێك و سامان‌دراو به‌ر فه‌رمانی فه‌رمانده‌رانی خ‌ویان بوون، سلیمانیش به‌ شیوازیکی به‌سام و مه‌زنانه‌وه‌ له‌ گه‌لیان سووار بوو. کاتی گه‌یشتنه‌ شیو

(۲) وی: ئه‌و.

(۱) ئه‌نبیا: ۷۹، ۷۸.

[مه لېږند] میروولان، میرووله یه ك ترسی نشته دل، که له وانه یه سلیمان و سپاکه ی نه زانن و نه د امانی هوژی نه و له ژیر پیی نه سپه کانیانا بتله قینه وه. به و بونه وه فرمانی پیدان بچنه وه ناو شاره که یان! سلیمان له وه تیگه یشت، به لام چوون راسپارده ی خوا بوو، که مترین هستی خو به زلزانۍ به دلدا نه هات، به لکرو دهستی دایه په سنی خوا و شوکری نه و نیعمه تانه ی پیی به خشیوو. دواپی بو سه رکه وتن له ریی خزمهت به مهردم و چوونه ریزی به نده چاکه کانه وه له خوا پارایه وه.

په پووسلیماننه

په پووسلیماننه، دیده وان و به رایکیشی سپا بوو. سلیمان پیی سپارد بوو، جیی ناو و جیی به زینی له شکری بو بدوزته وه. روژکیان په پوگوم بوو. سلیمان دلگران بوو، و هره شه ی لیکرد. ماوه یه کی کهم دیاری نه بوو؛ پاشان هاته وه. به سلیمانی وت: جیگه یه کم دیتوه ته وه، که نه تو خه بهرت لیی هه یه، نه سه ریا زانیش. هه والیکي باوه پیدهرم له گه لی «سه با» و پاشاکه یان بو هیناوتنه وه [گه لی ناوبراو] خاوه ن مال و ملکیکي زور و زه به ند و ده وله تیکی گه وره و به هیزن. به لام سه ره پرای ناوه ز و زیره کی و ده سه لات و فرمانره وایسان، به کومه لیکي گیل و نه زانم هاتنه بهر چاو. خه ریکي په رستی هه تاون. په یان به و هه له یه نه بر دووه و ریی به ندایه تی خوی تاك و ته نیایان بو نه دوزراوه ته وه.

سليمان بانگيشتي پاشاي سهبا ده كا، كه بيته سهر ديني

بۆ پیغمبهری خوا ناخۆش بوو، كه نه ته وه يهك له دراوسیهی ولایتا بن؛ نه یاناسی و بانگه شهی ئه ویان پی نه گه یشتی و سوژده له هه تاوی بهرن. دلیری ئایینی و پیغمبهری له دهروونیدا راپه ری. وای به باشر زانی، بهر له وه به سپا لیتا تووه كه یه وه هه لمه تی ولاته كه یان بدا، نامه یهك بۆ پاشا و فهرمانره وای هاوبهش دانه ریان بنووسی و داوایان لیكا بیته سهر ئایینی ئیسلام و ری به ندایه تی خوا.

له و رووه وه نامه یه كي رۆشنكه ره وه ی بۆ نووسی و داوای لیكرد باوه ر بهیتی و خۆی به خوا بسپیری. نامه كه تیكه لاوێك بوو له دلسۆزی و توندیی؛ نه رمی پیغمبهرانه و نه ترسی شایانه.

پاشا پرس و رای بهرپرسیانی دهوله تی ده كا

سليمان هم پیغمبهر بوو، هم فهرمانره وا. ئه و ژنهش كه بهرته بهری کار و باری ولاتی سهبا بوو، مروه کی ئاوه زمه مند بوو؛ به پهله داوه ری نه کرد. سهبارهت به کاری پاشایان و هه لسو كه وتی داگیركه ران ئه زمون و بهراوردیکی فراوانی هه بوو. به لێ ئه وه نده وریا نه بوو كه خوا بناسی و ئهركی به ندایه تی به جی بیتی، به لام لیره دا فیزو ده ماری پاشایانه دنه ی نه دا^(۱) و له سهر بیر و رای خۆی پی دانه گرت. کاریه ده ستانی پایه بهرزی

(۱) دنه دان: هه لنان، هه لخراندن.

دەولەتی لە ناوەرۆکی نامە کە ئاگادار کرد. چوون لە گەل نامە کانی تر فەرقی
هەبوو. لە لایەن گەورترین فەرمانرەوای سەردەم و پیغەمبەرێکی
بانگێشتکاری خوا ناسییەو هاتبوو.

کە سایەتیە دەولەتیەکان و پرای ئاماژە بەهێزو توانای خوێان و فراوانی
سپاو سانیان - وەك لە کۆر و دانیشتنی پاشا و دەسەڵاتدارانی هەركات و
هەر جێگە یە کە روو ئەدا - بۆ لە خۆ رازی کردنی دلی شە، دەسیان دایە ریا
بازی. پاشا و تەکانی پێ چاک نەبوون و بیر و بۆ چوونی پەسەند نەکردن.
بەلکەو لە ئاکامی پرزیانی کارەسات ترساندنی. چۆنیەتی رەفتاری
فەرمانرەوایانی داگیرکەری بەرامبەر گەلانی تیکشکاو و ئەوسا بارودۆخی
دوای تیکشکانی بۆ گێڕانەو و پێ و تن: ئاکامی گەل و نشتەمان ئاوا دەبێ.
دوایی رایگەیان: من خۆم هەندێ دیاری زۆر گرنگ و بە نرخ بۆ سڵیمان
بەپێ دەکەم و تاقی دەکەمەو. ئەگەر گەلی دایەو، پاشایە و دەبێ شەپری
لە گەل بکری، ئەگەر وەریشی نەگرت، دیارە پیغەمبەرە و دەبێ پێرەویی
لێ بکری.

دیارییەکی سەوداگەرە

پاشان دەستە یەکی بە دیارییەکی یە کجار گرانی شایەنی پاشایانەو بۆ
لای سڵیمان بەپێ کرد. بەلام کاتی سڵیمان دیارییەکی گەیشته دەست،
وهری نەگرت و ملی بە گلدانەویدا نەکرد. لە جوابدا وتی: دەتانه وێ بە پۆل
و پاره فریوم دەن، کە کارم بە سەر هاوێش دانان و فەرمانرەوایانەو نەبێ؟
ئەو مأل و دەسەلات و لەشکرەوی خوا پێی بەخشیم، لەوێ لە لای ئێوە یە

گه لایك چاتر و گرنگتره. دژایه تی نتوان ئیمه ش کیشیه کی به راستیه؛ گه مه و گالته هه لئاگرئ. کیشیه بانگه شه و به ندایه تی خوایه، مامه له ی قازانج و زیان نییه. نه و سا هه ره شه ی شه پۆ که وتنه مه ترسی ده سه لاتیسی لیکردن.

پاشا به لاره ملییه وه دی

شانه (۱) که گه رایه وه بۆ لای پاشای سه باو نه وه ی رووی دابوو، بۆیان گیرایه وه. نه مجا شا و گه له که ی ملیان هیئایه راسته و رایان هاته سه ر نه وه خۆی و سپا و سانی به ره ولای سلیمان ریکه ون. کاتی سلیمان له هاتنیان ئاگادار کرا، خۆشحال بوو و سپاسی خوای به جی هیئا. وستی نیشانیك به و ژنه نیشان بدا، که هه م پیشاندهری توانای خوا بی و هه م چاکه یه کیش که په روه رنده ی له گه لی کردوه. لیبرا نه و ته ختی پاشایه تییه ی که چه ند پیاوی به هیز و توانا پارێزگارییان لی ده کرد له به رده ستا دانی. داوای له کارگیرانی ده ور و به ری کرد، به ر له گه یشته به ره وه ی نه و له شکره زۆر و زه به نده ته خته که ی به ینن.

نه وه ی سلیمان وستی، له ماوه یه کی کورتا هاته جی و نه و کاره ش مو عجیزه یه ک بوو. نه و سا به نیازی تاقی کردنه وه ی وریایی پاشا، فره مانى دا رواله تی ته خته که ی هه ندی بگۆرن؛ با بزانی که به ر چاوی که وت ده یناسیته وه! نه گه ر په ی به وه نه برد، ده رده که وی مرقیه کی تیژ بین نییه و بابه تی له وه وردتری بۆ لایك نادرته وه.

كۆشكى گەرەي لە ئاوينە سازدراو

سەلیمان فەرمانى دا بە ئاوەندازىارانى مەرۆ و جەندۆكەدا بە ئاوينە كۆشكىكى گەرەي وایان بۆ پاشای سەبا دروست كرد، كە ئاوى بە ژێردا دەپۆشت، [بە شىوازىكى وا] ئەوەى ئاگای لەو جوانكارىيە نەبایە، ئاوينە كەى بە ئاوەدانى. چوون ئاوينە كە لە نیوان ئاوە و رابگارددا^(۱) جێ گیر ببوو. ئاشكرا بوو كە پاشاش لاى وایە ئاوە؛ تووشى هەلە دەبێ، و قولى بۆ هەلە كا. ئەمجا لە وێدا هەلە و هەلخە تانى خۆى بە رامبەر بە روالە تى هەر دیاردە يەك بۆ دەردە كەوێ. ئەویش و هاو نشتەمانانىشى خەرىكى پەرستنى خۆر بوون. بە ئێ، خۆر گەرە ترين سەرچاوەى رووناكى و مایەى ژيانە؛ بە لام خۆى يەكێكە لە دیاردە كانى خاوەن شكۆ. جالێرەدا رادە چەنى و تێدەگا، كە وەك چۆن ئاوينە كەى بە ئاوەتە بەر چاوان و قولى بۆ هەل كرد، لە مەر هەتاویش بە هەلەدا چوو، كە بە راهێنەرى جیهانى زانیو. سوژدەى لێ بردوو و بەندایە تى كردوو. ئاتەو داچلە كانهش لە سەد وتار و هەزار بە لگە بۆى بە كەلكتەر دەبێ.

هاوړى لە گەل سەلیمان خۆم بە بە دیهینەرى جیهان سپارد

پیش بینییه كە هاتە دى. شای سەبا، سەرەپای وریایی و زیرەكى، تووشى هەلە يەكى گەرە هات. پێى وابوو ئەو ئاوينە ئاویكى بریکە دارە، كە لە

شه پۆل وه شانندن و بوردن دایه. قولى هه لکرد و خهريك بوو پرواته ناویه وه. سلیمان له وه هه له یه ئاگاداری کرد و وتی: ئه وه کۆشکیکی له ئاوینه سازدراوه. لیتره دا چاوی دلی کرایه وه وه پهی به وه خه تایه ی برد، که تیشکی چرای به خودی چرا زانیوه؛ که ههر ئه وه ش تووشی سوژده بردن له هه تاوو به نده یی هه تاوی کردووه ئه وسایتر خۆی بۆ نه گیرا و ریگه یاند: «خوایه! من [تا ئیستا] ستهمم له خۆم کردووه؛ ئه و له گه ل سلیمان خۆم سپارده دهستی راهینه ری هه موو جیهان».(۱)

قورئان سه رگوزه شته ی سلیمانمان بۆ ده گیریتته وه

ئهم رابوارد هه ژا و سه رهنج راکیشه له قورئاندا به خوینه وه «خوا ئه فهرمی: [سلیمان] چاوی به مه لاندایه گه یار و پرسی: په پوو سلیمان به بۆ دیار نییه؟ خۆی دزیوه ته وه یا چی؟! له سه ر ئه م کاره ی، یا ئازار ئکی چاکی ده ده م، یا کوو سه ری ده پرم؛ یان ده بی به لگه یه کی باوه پ ینده رم بۆ یینی. ئه وه نده ی پی نه چوو [په پوو] هاته وه و وتی: من شتیکم دۆزیوه ته وه، تۆ په یه ی پی نه بردووه. من له [ولانی] سه باوه هاتوومه وه؛ هه واییکی راست و دروستم بۆ هه ناوی. ژنیکم دی که فه رمان په وایان بوو. ئه و ژنه خاوه نی هه موو شتیکه و ته ختیکی زۆر گه و ره شی هه یه. سه رنجم دا خووشی و گه له که شی - له جیی خوا - سوژده له هه تاو ده به ن. شه یان کارو کرده وه ی له به ر چاو شیرین کردوون و وای سه ر لی شیواندوون راسته پریان لی گوم بووه. به ندایه تی ئه و

خوا ناکه ن که شاراوو ناديارى ئاسمانه کان و زهوى ئاشکرا ده کا و له هره چى ده يشارته وه، يان ده يخه نه روو ئاگاداره. ئه و خوايه که جگه له و هيچ تر بؤ په رستن ناشى و هه ر خو به تى خوا هونى ته ختى [فه رما په وايى] هه ره مه زن.

[سليمان] وتى: بابزانين قسه که ت راسته؛ يان توش له ريزى دروژنانداى. ئه م نامه يه م بيه و بؤيانى داخه، ئه وسا توژى دوور يان ليگره، بزانه جوايان چ ده بى.

[کاتى نامه که ي بؤ هاويشتن] شا وتى: به پرزان! نامه يه کيان بؤ داخستووم زور سه رنج راکيشه، له لايه ن سليمانه وه يه و به ناوى خواى ده هنده و دلوفانه وه ده ستى پيکراوه [ده يژى]: ئيوه نابى خو له من به زلتر بزنان، بين بؤ لام و خو به ده سته وه بده ن! پياوه هيژا کان! راي ئيوه به رانه ر به م کاره چيه؟ بى پرس و راي ئيوه من ناتوانم هيچ بلتم.

وتيان: ئيمه ويراى به هيژ بوون، گه ليک ئازاو نه تر سيشين؛ ئيتر فه رمانيش به ده ستى خو ته؛ ليکى ده وه و فه رمانمان ده يه.

وتى: ئاکارى پاشايان وايه؛ که چوونه ناو هه ر شار ئکه وه خاپوورى ده که ن. دانشتوانيشى - ئه وه ي جيى ريز و حورمه تى خه لکى بى - سووکايه تى پى ده که ن، و ئه وه کار يانه. من ديار ييه کيان بؤ به رى ده که م با بزانيں راسپارده کان چ جوايىک له گه ل خو ديئنه وه.

کاتى گه يشته لاي سليمان پى وتن: ئيوه ده تانه وى به پوول و پاره يارمه تى من بده ن؟ ئه وه ي خوا پى داوم له وه ي به ئيوه ي داوه، هيژا تره. وادياره ئيوه به ديار يى خو تان دلخوش بن. بگه رنه وه بؤ لايان؛ ئيمه به

له شکرئکه وه دینه سهریان، ئهوان دهره قه تی نایه؛ ئه مجا به سووکی و زه لیلی له وئیان دهره په پرتین.

[دوا یی پرسی:] کۆمه لئ نزیکان! کامتان ده توانن بهر له وه بئین خۆ به دهسته وه ده ن، ته ختی ئه و ژنهم بۆ بئین؟ زه به لایک له جندۆکان وتی: من پش ئه وه ی له جئ خۆت ههستی ئه یگه یه نمه لات؛ به خۆدا ئه پهرم و دهس و دل پاکیشم.

یه کئ له وانه ی شتیکی له کتیب ده زانی، وتی: ئه من له چاوتروکانیکا بۆتی ده هیتم. که ته ماشای کرد، له لای دانرابوو.

وتی: ئه مهش نیعمه تیکه له پهروه ردگار مه وه، تا دهرکه وئ، ئایا سپاسکارم یا کوو سپله. ئه وه ی سپساکار بئ بۆ خۆی ده کا ئه وهش که پئ نه زانه، پهروه ردگاری من هه م بئ نیازه و هه م جوامیر.

ئه وسا وتی: ئا ته خته که ی هه ندئ بگۆرن، بابزانین ده یناسی، یان بۆی ناسرته وه.

کاتئ گه یشته به ره وه لییان پرسی: ته خته که ی تۆش هه ر ئاوا بوو؟ وتی: هه ر ده لئی خۆیه تی. ئیمه بهر له ئیستهش ده مانزانی و هه ر ئاماده ی فه رمانبه ریی بووین. ئه وه ی ئه و له رابردوودا به جئ خوا ده یه رست، ببوه هۆی باوه ر نه هیئانی و له ریزی خوانه ناساندا بوو.

پئی وترا: بجۆره ناو کۆشکه وه؛ کاتئ بۆی روانی هه رلای وابوو ئاوه و قولی هه لکرد. [سلیمان] پئی وت: ئه م کۆشکه له شووشه ی ساف سازدراوه.

وتی: ئه ی خوا ی پهروه ردگار! من تا ئیستا زلم له خۆم کردووه. ئه و له

ئىستايەتتە بولغان گەل سەلیمان خۇدە پەرۋەردگارى ھەممۇ جىھان دەسىپىرم»^(۱).
ئەمە بوو [كەسايەتتى] سەلیماننى پيغەمبەر، كە ھەلۈستى جۇراۋ جۇرتان
لە پىناۋ بانگەشەي خواناسى و تەۋھىد و لىزانى و تىگە يشتنا دى و بوئىرتان
بەرامبەر بە ئايىن و باۋەر بۇ دەركەۋت.

سەلیمان خوانەناس نەبوو

گەلى يەھوود سەلیماننى بە شتىك تاۋانبار دەكرد، لە شانى ھىچ خاۋەن
پروايەكى تاكەناسدا كە خوادلى بۇ ۋەرگرتنى باۋەر ئامادە كىردى نەبوو، تا
بگا بە پيغەمبەرىكى ھەئىرداۋ كە خوا لىزانى پى بەخشىپى. ئەۋان بە بۇنەي
خىزانە كانىەۋە بە جادوۋكارى و خوانەناسى و تىكەلى لە گەل ھارەش
دانەران و دوو دلى لە تاكە پەرسىدا تاۋانباريان كىرد. بە لام خوا ھەممۇ ئەۋ
تاۋانانەي بە درۆ خست و فەرموۋى: «سەلیمان خوانەناس نەبوو؛ شەيتان
باۋەرلەن خوانەناس بوون، كە مەردمىيان فېرى جادوۋ كىرد»^(۲).

دىسان فەرموۋى: «ئىمە سەلیماننان بە خەلات دا بە داۋود، ئاى چ
بەندەيەكى ھىژا بوۋا چەند گەپراۋە و سپاسكار بوۋا!»^(۳)

باشان فەرموۋى: «سەلیمان لە خۇمان تىزىكەۋىي گومان داراى ئەنجامىكى

چاكە»^(۴).

(۲) بەقەرە: ۱۰۲.

(۱) نەمل: ۴۴، ۲۰.

(۴) ساد: ۲۵.

(۳) ساد: ۳۰.

به سهرهاتی ئه یۆب و یونس

به سهرهاتی ئه یۆب

سهرگوزه شته ی ئه یۆب، جوړه سهرگوزه شته یه کی تره. به سهرهاتی ئه یۆب، له قورئاندا به سهرهاتیکی تایبه تی و دیارگه یه که له دیارگه کانی چاکه ی خوا سه باره ت به به نده خاوه ن باوه ر و سپاسکار و خو راگره کان، واتا: پیغه مبه رانی خو شه ویستی.

ئه یۆبی پیغه مبه ر، [له سهرده ماتیکا] دارای مال و ملک و مه رو مالاتیکی فراوان و مندالاتیکی هیژا و له دل نزیك بوو، که به رامبه ر به هه موو ئه وانه که و ته به ر تاقی کردنه وه و چی هه بوو به ته واوی له دهستی بوونه وه. ئه و سا تووشی نه خو شی هات و له ته واوی ئه ندا مانی به دهن ته نیا دل و زمانی ساغ مانه وه که شه و ورؤژ، یاد و په سنی خوی به ده سه لات و خاوه ن شکوی پی ده کردن.

[ورده ورده] ئاوال و هاو نشینانی دووریان لیگرت و له گو شه یه کی شاره که دا به ته نیا مایه وه. تاقه که سیکی به ده ورا نه ماکه [هیچ نه بی] بیدوینی

و دلخوښييه کي بداته وه. تافانه که سي نه يوب ببوه ژنه که ي، که به ده ميه وه بوو، بهر به رده ستي ده کرد. نه ویش به نیازی دابین کردنی ژيانیان ناچار که وتبوو، کار بو ئه م و نه م بکا، تا کوو شتيکیان له بهرانه ردا لي بستيني. (۱)

خوړاگريی نه یوب

نه یوب سهریاری گشت نه وانه، خوړاگريی و سپاسکاری له ده ست بهر نه دا. [بهو حاله شه وه] ده می هر به گازه و شوکرانه بژیریه وه بوو. نه نه کلووزایه وه، نه که سی ده خسته زه حمه ت. نه هرگیز سکالای دهرده پری و نه تووړه ش ده بوو. چن سالیك له تمه نی بهو شیوازه دایه سهر. له پال خوله که وانیکی هوزی ئیسرایلدا که وتبوو، که مهرو مالاتی به لادا تیده پهرین

مهینه ت و بهینه ت (۲)

وهختی ماوه ی نه و نه زمونږه ی خوا بو نه یوبی له بهرچاو گرتبوو دواپی

(۱) نه م چنه د رسته یه هی ته فسیری «ابن کثیر» ه. (نوسهر).
(۲) لیره دا بلین که قورئان به راشکاو دهرپری ناکا، حه زره تی نه یوب توووشی چ نه خوښییه ک هاتووه. هه ندی له رافه کاران (موفه سیران) یش له سهر نه و پروایه نین که ناو براو گتروده ی نه خوښییه کی ئاوا. وه کوو له سهر وه ئامازه ی پیکراوه. بووی. چوون سهر چاوه ی نه م و تانه «ئیسرایلیات» ن و هاوړپی به لگه یه کی باوهر پیکراو نین جگه له مهش جیتی پروانییه که پېغمبهریک نه خوښییه کی وه ها بگری خه لکی بزی لیکه ن و دووری لی بگرن. پېغمبهریک له کو مه لگه دا ریه ری هه مه لایه نه و جیتی رازو نیازی جوړاو جوړی مه ردمه. نه گهر وایی نه رکی به گجار گرنگی پېغمبهرایه تی و راهیتانی مه ردمی چو ن بو جی به جی ده بی.؟!

پروانه «مع الانبياء فی القرآن. عقیف عبدالفتاح طباره» لاپه ری ۲۰۹. «وه رگپر»

هات و ئەوەی مەبەست بوو بە باشی هاته جئ. پاشان لە پێناو رازى بوون بەوەدا بۆى بپيار درابوو چەند پلەيەك سەرکەوت، ئەوسا خوا نزاىەكى گيراي، كە دامايى و يىچارەيى تيا دا ئەدرە و شايەو و پيشاندەرى ئەو بوو لە دەستى خوا جگە لە خۆى - كە بە سەر هەموو شتدا زالە - پشت و پەنايەك نىيە؛ خستە دلێو.

لە ئاکامى ئەو نزاىەدا خوا، تەندروستى بە خۆى و بنەمالەى بەخشيەو. مأل و دارايى بە سەر و زىادەو و بۆ هێنايەو جئ و پىتى بە هەموو شتىكى دا. خۆى ئەفەرموى: «ئەيۆب هاوارى لە پەروەندەى كرد كە: من تووشى مەينەت هاتروم و تۆش لە هەموو دلسۆزان دلسۆزترى. نزاكەيمان لى قەبوول كرد. نەخۆشيمان لە كۆل خست. مأل و خيزانيمان پى دايەو و ئەوندەى تريشمان پى بەخشی. ئەمە رەحمەتيك بوو لە ئىمەو و پەندىكيش بۆ ئەوانەى تەنيا بەنداىەتى ئىمە دەكەن».(۱)

بەسەرھاتى يونس و رازەكەى

سەرگوزەشتەى يونس كە هاوړپيە لە گەل ھى ئەيۇدا. سەلمىنەرى توانايى خوا و دلسۆزى و بە فرياغەيشتنى بەندەكانىەتى، لە كاتى ھىوا بپراويدا. لە و كاتانەدا وا ھىچ ئومىديك نامىنى. رەشبينىيەكى خنكىنەر و شەو زەنگ ئاسا دنيا دادەپۆشى. دلپەنگاوى واى تەنگ پى ھەئەچنى، نە رۆشناييەك ديلىتەو، نە ھەوايەك؛ نە ئاواتيك و نە ھىوايەك. ھارەى(۲)

به هيزو به په له ی مهرگ ته که وېته خولانه وه و دانه وېله ی نهرم و شلی ژيان وردوهان ده کا.

ثا له وه له مهرجه دا ده ستي ده سته لاتي خواي به هيزي زالي دلوفاني له کارزان درده که وي و نه و مړوځه لاوازه له ده مي شيري بکوژ و مهرگي له ناو بهر، ده ستي ټټه وه. وا ته ندروست و بې خهوش رزگاري ده کا، پټت وايه له مالي خو دا بروه و له ناو مال و خيزانيدا ناگاداري ليکراوه!

يونس له نيوان گه له که یدا

به سهرهاتي يونس به م چه شنه يه که خوا ه ناردی بو شاری «نهينه وا»، به لکوو ريی خواناسی و خواپه رستی به خه لکی نه وي بناسيتي. به لام نه وان به گويان نه کرد و له سهر سته مکاری خويان هر به رده وام بوون.

يونس ليان تووړه بوو، وېړای به جي هېشتيان هه والی دانې که پاش سي رۆژ، توووشی به لایه ک ده بن. وه ختی دلنیا بوون پرياره که ی یونس دېته دی و قسه ی بېغه مېهر راسته، به مندال و گاو گوړر و مهر و مال تيانه وه به ره و ده شت و دهر وېړی که وتن. دايک و پېچوويان ليک جيا کرده وه. نه وسا له باره گای خوا دا که وتن شين و زاری و ليی پارانه وه. و شتر و به چکه و شتر ده سيان کرد به حيله حيل. قوړه و بوړه ی گاو گوړر به رز بووه. مهر و به رخ باره بار بويان سه ندنه وه. له نه نجامدا خوا سزا که ی له سهر لادان.

قورئان نه قهر موي: «بوچی هيچ شاريک نه بوو که باوه پ بهين تاکوو باوه پره که يان قازانجيان پي بگه يه ني، گه لي یونس لي به دهر؟ وه ختی پرويان

هېښا به لای ناشیرینمان له دنیا دا لای لادان و ماو یه کیش ئاسووده مان هیښتنه وه»^(۱).

یونس له زکی ماسیدا

یونس که روښت، هاوړې له گهل دهسته یه کی تر، سواری پاږړنک بوو. پاږړ [به هوی قورسی] که وته داچوونه وه.

[سهرنشینان] ترسی چوونه ژیر ئاو دایگرتن. به نیازی سووک کردنی باری که شتی پشکیان خست، تا بهر هه رکه س که وت بیهاونه ئاو ده ریاوه. پشکه که به ئاوی یونسه وه ده رها ت، به لام ئاماده نه بوو پروا. دیسان پشکیان خست، که وته وه له و هه ر به گوئی نه کردن. بۆ جاری سیهم خستیانه وه و دیسان هه ر که وته وه له و. خوا ئه فهرموئ: «له پشک خستندا به شداری کرد و پیوه بوو»^(۲)، واتا: دۆراندی. دواپی یونس هه ستایه وه جل و بهرگی له بهر که ندو خوی له ده ریا هاوښت. خوا ماسیه کی بۆ بهرې کرد. به ره و لای هات و درنی به ده ریا دا. هه رکه یونس که وته ئاو ئاو هه لیلووشی. خوا به ماسیه که ی راسپارد، نه گوشتی یونس بخوا و نه ئیسقانیشی بشکینئی.^(۳)

خوا نزا که ی قه بوول کرد

یونس له ناخی تاریکی زکی ماسی و تاریکی ده ریا و تاریکی شه ودا

(۲) سافات: ۱۴۱.

(۱) سافات: ۱۴۱.

(۳) ئه م چه ند رسته یه ش هه ر هی ته فسیری «ابن کثیر» ه. (نوسه ر).

نشته جي بيوو. تاريخي خوي به سهر تاريخيدا كيښا بوو. تاريخيه كي چهند
سامناك و نهنگووسته چاو بوو! نوميدى گيان دهر كردن چهند دوور له باوه
بوو!

نوهندهى خوا مه يلى له سهر بوو گوزه را. پاشان وشه گه ليكي نايه دل،
تاكوو تاريخي برفتن؛ خهم و په زاره راوتين و ره حمه له سهر وهى حوت
ناسمانه وه بريژنه خواره وه.

گوي گره با قورئان هم رووداوه بى و نه وه سهر سورهيڼه رت بو
بگيرپته وه؛ كه هوى نارامش و دلنه واييه بو هم موو ليقه و ماوئكي دلشكاو.
نه و ناووميد و دلپه ننگاوانهى سهرى دنياى پان و بهرنيان لي هاتو وه ته وه يه ك.
نه وانهى گيانى خوشيان لي بوو ته بار و سوور و ناشكراش ده بينن، جگه له
خوا هيچ پشت و په نايه ك له نارادا نيه.

«خواهني ماسى بڼه وه بير، له و كاته دا كه به توره يسيه وه روشت و
هر لاي وانه بوو ئيمه تووشى ته ننگانهى ده كه ين. له تاريخايدا بانگى كرد:
[خوايه!] جگه له خوت په رستويه كي تر شك نابه م. پاكي هر بو تويه و
نه من له ريزى سته مكاراندا بووم. نه وسا فرى كوتين و له ته ننگانه مان رزگار
كرد. ئيمه باوه پداران ناوا دهر باز ده كه ين» (۱).

بەسەرھاتی زەكەریا

نزاكەى زەكەریا

نموونه یه کی تر له تیعمه ته کانی خوا بۆ بهنده کانی و نیشانه یه کی تر له دهسه لانی بێ پەر و سنوری، له دوای زهكەریادا دهردەكهوئ بۆ فرزه نێکی چاکی ئیسك سووکی دهس و دلپاك، كه جی بگرتهوه و جیشینی بهرهی یه عقروب و بانگیشتکاری تاكه په رستی بێ.

ئهو نزایهش له سهرو بهندیكا بوو كه زهكەریا ته مه نی چوو بووه سه ره وه. خۆی هیژ و گوپی نه ما بوو، پئی نابوو پهیری و خیزانیشی له سك و زا نشتبه وه. [به سه ره ئه وانه دا] خوا نزاكەى هیئایه جی. بیر و باوه پی مه رد می له و باره وه به هیچ ده ركرد و به راوردی را بردوی پوو چهل كرده وه. كورێكی وشیری دایه، كه هه ره له ته مه نی مندالیدا بلیمه تی و لیژانی و له سه ره خۆی و زانست و كتیبی بێ به خشی. به روو خۆشی و چاكه کاری و پاکی و خۆش ره قتاری له گهل داك و باب و دلسۆزی و نه رم و نیانی ناوی ده ركرد.

خوا دلی زهكەریای تیگه یاند و چهن دیارده یه کی پئی نیشان دا، كه

ده سه لاتی له پران نه هاتووی^(۱) خویان تیادا نه بینرایه وه. پېشانی دا چی مه یلی لیبی نه نجامی به دهستی ئاسانه. له چوڼیه تی دروست کردنی نه ندامانی له ش و له وهی چوڼ نه ندامیک نه خاته جموجوول، یا کوو له جوو لهی ده خا، ئاگاداری کرد. بوزه که ریا جوان روون بووه وه که بوونه وهر به گشتی، له ژر دهستی به هیزی خوا دایه. زیندوو له مردوو، مردوو له زیندوو، دهرده خاو به ههرکه س پیی خوش بی رزق و بژیوی فراوان ده به خشی.

نه زری ژنی عیمران

ژنی عیمران - که له بنه مالهی زه که ریا و ژنیکی چاک و پاک و دلسوزی ئاین بو - نه زری کرد، نه گهر کوړنکی بوو بیدا له ریی خوا دا، که خزمه تی ئاین و بهرنامه که ی بکا. له ورووه داوای له خوا کرد و پرای قه بوول کردنی نه و کوړه ی، وای بگیړی بیته هوی به هره گه یانندن به دینه که ی و به نده کانی. بیکاته بانگیشته کاری ریی خوا و پیشه وایه کی ریپشاندهر.

وتی: خویاه! خو کچت پیدام!

ژنی خواناس شتیکی ده ویست و مه یلی خوا له سهر شتیکی دیکه بوو. [ناشکرایه] خواش ئاگادارتره به سهر به هره و زیانی به نده کانی دا. که دیتی کچی بووه خهم دایگرت و که و ته ناو په ژاره یه کی قوول وه. به لام کچه که ی

(۱) له پران نه هاتوو: نه پراوه.

مړۍه کی ئاسایی نه بوو، له نه نجامی ئه رکه دینییه کاندازوړ به توانا و له مهیدانی خزمهت به کومه لدا نازا و دلآوا و له زوړینه ی گه نجان لیها تو تر بوو. خوا - له بهر نه و رازه ی خو ی دهیزانی - مهیلی لی بوو کچ بی و بیته دایکی پېغمبهرنکی شیاو و پایه بهرز. چوون ته نیا له توانای پیاو اندایه که بهر توه بهری ئه رکی پېغمبهری بن.

ئه وکاته ژنی عیمران وتی: پهروه دگاری من! ئه و مندالهی له زکم دایه دهیکه مه نه زری تو. به هیوام لیم قه بوول که ی؛ بیسه ر و ئاگادار هر خوتی. وهختی مندالهی که ی بوو، وتی: پهروه رینی من! ئه واکچم بووه! - خواش ئاگادار تره له وه ی بوومه - دیاره کچیش جیی کوړ ناگریته وه. من ناوم نا مریه م. ئه ویش و بهر هشی به خوت ئه سپرم، تا له شهیتانی له عنه تیان پیارزی.

له ژیر سیبهری دلوفانی خوا دا

مریه م، به هو ی ئه و که سایه تییه ی، که و ته ژیر سیبهری دلوفانی خوا و سه ربه رستی زه کریا وه. پهروه رنده به نیازی سه لماندنی دلسوزی خو ی به مریه م، میوه و خوارده مه نی جوړاو جوړی له غهیری وهرز و جیگای خویدا بۆ بهرهم ئه هیئا، که هم لپی ئه خواردن و هم لیسی ده به خشین.

«پهروه رینی پیشکه شیهه که ی زوړ به باشی لی وهرگرت و کچه که ی دلسوزانه بۆ به خپو کرد و زه که ریای کرده سه ربه رستی. هه رکاتی [زه کریا] سه ری میحرابی ئه دا، میوه ی له لادا ئه بیینی، که لپی ئه پرسى مریه م ئه مهت له کوئ هیئا؟ ئه یوت: له لایه ن خوا وه بوم هاتو وه. خوا بۆ هه ر که س پیی

خۆش بێ، بژیوی فراوان دەبێت» (۱)

هه‌والێك له لایه‌ن خ‌وای د‌ل‌و‌ف‌انه‌وه

خ‌وا، زه‌كه‌ریای -كه‌ پ‌ی‌غه‌مه‌ر و پ‌یاوێكی به‌ ئاوه‌ز و ت‌ی‌بین (۲) بوو- ت‌ی‌گه‌یان‌د، ئه‌وه‌كه‌سه‌ی توانی له‌ گه‌نج‌ی‌كی چاكه‌كار ئاوه‌ها ر‌ی‌ز ب‌گ‌ری ت‌ی‌شكه‌شی دا‌ی‌كی پ‌ال‌اوته‌ ب‌كاو ن‌زاكه‌ی پ‌ی‌ن‌یته‌ ج‌ی. به‌ هه‌ناردنه‌ به‌رده‌ستی میوه‌ له‌ غه‌یری وه‌رزی خ‌ویا به‌ندایه‌ت‌یه‌كه‌ی پ‌ال‌اوته‌ ب‌كا. ده‌شتوانی به‌ پ‌یره‌ پ‌یاوێكی به‌ سالا‌چ‌ووی ه‌ی‌ز و گ‌ور‌ ت‌یا نه‌ماو -باوه‌كوو به‌ ه‌وی ت‌ی‌په‌ر‌بوونی ته‌مه‌نی خ‌وی و نه‌زوكی ژنی و به‌راوردی هه‌میشه‌یی، ئوم‌ی‌د‌یك له‌ ئارادا نه‌ما‌ی، پ‌یاوێك له‌ بار و د‌رخ‌ی‌كی وه‌ها‌دا ب‌ی‌ته‌ دارای من‌دال -كو‌ر‌یك ب‌بخ‌ش‌.

زه‌كه‌ریا خ‌وشی كه‌وته‌ د‌ل. مه‌ردایه‌تی بووژایه‌وه. ئاواتی گه‌شه‌ی سه‌نده‌وه و پ‌روا به‌ خ‌وای پ‌ته‌وتره‌وه‌ بوو. ده‌ست‌ی‌كرد به‌ خو‌ی‌ندنی د‌و‌عا‌یه‌ك، كه‌ ئامینه‌كه‌ی فر‌ی‌شته‌كان ئه‌یان‌وت و د‌ل‌س‌و‌زی خ‌وای ئه‌خسته‌ جوو‌له‌وه. هه‌موو ئه‌وانه‌ش هه‌ر به‌ مه‌یلی په‌روه‌ر‌ینی د‌ل‌و‌ف‌ان و و‌ی‌ستی ده‌سه‌ل‌انداری هه‌ره‌ زانا ئه‌هاتنه‌ج‌ی.

هه‌ر له‌ و‌ی‌دا زه‌كه‌ریا له‌ په‌روه‌رنده‌ی پارایه‌وه‌ و وتی: «په‌روه‌رنده‌ی من! به‌ره‌یه‌كی ه‌ی‌ژام پ‌ی ب‌بخ‌شه‌! ئه‌ت‌و ب‌یسه‌ری هه‌موو پارانه‌وه‌یه‌كی» (۳).

(۲) ت‌ی‌بین: ورد ب‌ین، رو‌شن‌ب‌یر.

(۱) ئالی ع‌یمران: ۳۸.

(۳) ئالی ع‌یمران: ۳۸.

مزگىنى منداڵ

خوادرعاكەى زەكەرياي قەبوول كەرد و مزگانى كورپىكى چاك و پاكي، كە لە داها توويە كى نزىكا لە داىك دەبى دايە. «مرو، بە پى سىرشتى خوئى هەر بە پەلەيە». (۱) بۆيە خىرا داواى لە خوا كەرد، نىشانەى هاىتە جىي ئەو رووداوە گىرنگە و كاتى نزيك بوونەوەى پى راگەيەنى.

وتى: «پەروەرىنى من! نىشانەيە كم بۆ دابنى. فەرمووى نىشانەكەى ئەوەيە كە سى رۆژ ناتوانى لە گەل كەس قسە بكەى، بە ئىشارە نەبى. لە ئىوارە و بەيانىدا يادى خوا بكە و پەسنى بە جىي بىنە». (۲)

ئەو خوايە كە دەتوانى زەمىنە و لىهاتنى تاييەتى لە هەر شتىك بىستىنەوە؛ زمانى بە دەم و دوو والە كارخا، نەتوانى تاقە وشەيەك دەربىي؛ دەشتوانى لىهاتنى تاييەتى بە هەر دروستكراوئىكى خوئى ببەخشى. ئەو خواوێ دەسەلاتەكە لىسەندنەوەى بە دەست ئاسانە، پىدائىشى هەر بە دەست ئاسانە.

نىشانەكانى دەسەلاتى خوا

نىشانەكانى خوا و دەسەلاتى خوا، لە پىشا لە زەكەريادا و پاشان لە مأل و خىزانى ديارىيان دا. يەحيا لە داىك بوو، و بووبە ھۆى رووناكى چاوانى و ئەمجا ھىزو پشتوانىكىش بۆ زىاندەنەوەى بانگەشەكەى. بالىرەدا ئەم

بەسەرھاتە جارێك بە كورتى و جارێكى تر بە درێژا، لە زمانى قورئانەوه بىستىن.

«زەكەريا يەنەو بەر، كە پەناى بە پەرورەدگارى برد و وتى: پەرورەدگارى من! بە تەنيام مەهێلەوه؛ تۆ باشترى كە سىكى كە هەردەمىنى. نزاكەمان لى قەبوڵ كرد و يەحيامان پى بەخشى و خىزانيمان خۆش كردهوه. چوون ئەوان لە چاكەكارىدا خىرا بوون. بە ئومىدو ترسەوه لىمان دەپارانهوه و لە بەرامبەرمانەوه لارە مل بوون» (۱).

خۆراگرى يەحيا لە پىناو دژوارى بانگەشەدا

كاتى يەحيا لە داىك بوو، رۆشناى هاويشتە دلى داك و بايەوه. وپراى ئەوێش، بوو بە جىگرى باوكى هيزاى و لە پىناو بانگەشە بۆ رى خوا و ئايىنى پاك و رەسەندا، بە تواناو خۆراگر بوو. هيشتا مندال بوو نيشانەى پياوێتى و ئاكار چاكى تيا ديارى داو هەر لەو تەمەنەدا ئەويندارى فێر بوونى زانست بوو. لە بوارى چاكەكارى و خۆ پارىزىدا هەلکەوتەى ناو جوانان بوو. سەبارەت بە روو خۆشى و مەردم دۆستى و خزمەتى داك و باب، بە نمونە ئەهينرايەوه. خواى بەرز و بە شكۆ بە يەحياى فەرموو: «ئەى يەحيا! كتيبە كە توند و تۆل بگرە. ديسان ئەفەرموى: هەر لە مندالشا فێرى لە كارزانيمان كرد. لە لايەن خۆمانەوه دلسۆزى و دەس و دل پاكييمان پى بەخشى و مەروەكى پارىزگارىش بوو. رەفتارى لەگەڵ داك و بابى خوا پەسند

وله توندیی و نافهرمانی، به دوور بوو. سهلامی لییی، ئه ورۆژهی له دایک
 بوو، ئه ورۆژهی دهری و ئه ورۆژهش زیندوو ده کرته وه»^(۱).

عیسای کوری مریم

رووداویکی ناٹاسایی

ئەمجا نۆرە ی خستە بەریاسی هەلسو کەوتی عیسیایە، کە دوایین راسپاردە ی بەر لە موخەممەدە (درودی خوای لیبی). بەسەر هاتە کە ی، وستی خوای بە توانا و دەسەلاتیکی بی پەر و سنوور و لیزانیە کی ناسکی تیا دا ئەدرە و شپتەو. کار و باری عیسا بە گشتی ناٹاسایی بوو.

هرز (۱) و ئاوەز لە بەرامبەر چۆنیەتی لە دایک بوونیەو دەبەزن و واقیان و پەر دەمینی. یاسا کانی سرشت هەلدە پیچرین و لە کار دە کەون. ئاشکرایە بۆ ئەو کەسە ی یاسا کانی سرشت بە پەرستوویە کی هەر بوو دە زانی و بەراوردە روالەتی و دیاردە پزیشیە کان بە راسییە کی نە گۆر و هەتا هەتایی دادەنێ و لە توانای خوا بی خەبەرە، پڕا بە و کارە ناٹاسایی و قانون شکێنانە و دان پێدا نانیان، گەلێک دژوارە. بە لام لە توانای هیچ هۆکار و هیچ دیاردە یە کە نییە

بهربه ويستی خوا بگرئ.

«ههركاتئ بيه وي شتيك دروست بي كه فرماني دا بيه دهست بهجي دروست ده بي». (۱)

بروا بهم راستيهش بو ئه وانه ي باوه پئكي تهوايان ههيه، كه خوا به دهسه لاتيكي زالي به ديهنهرى سهر له بهرى جيهانه، شتيكي زور ئاسانه. «[چوون دهزانن] ههر ئه وه خواي خو لقينهري نويسازي وينه گهر. جواترين ناوه كان هي ئه ون و چي له ئاسمانه كان و زهوي دايه، خهريكي په سني پاكي ئه وه و به دهسه لاتي له كارزان هه رخويه تي». (۲) ئه وه ي پرواي به وه ديهيناني ئادهم و حهوا له ئاوو گل - به بي داك و باب - هه بي، له دايك بووني منداليك له دايك و به بي باوكي، لا زور باوه پئكراوتره، تا له دايك بوون به بي داك و باب. به و بونه وه قورئان ده لي:

«دروست بووني عيسا به دهستي خوا، له جه شني دروست بووني ئادهم، كه له گلي دروست كرد. پاشان پئي وت: بيه، ئه ويش هاته ئاراي بوونه وه». (۳)

كاروبار هه موو جيئ سهر سورمانن

به سهرهاتي عيسا به گشتي، سهر سور هينه ره. له دايك بووني له سهر و بهنديكا رووي دا، كه «يؤنان» له زانسته عه قليه كان و زانستي ژماره دا گه يشتبوه لووتكه ي پيشكه وتن و زانستي پزشكيش له وولاته دا، له جهنگاي بگره و بهرده ي خو يا بوو.

ملکه چي يه هوود له ئاستي هوکاره رواله تيبه کاندا

گه لي يه هوود نه گهرچي پېغه مېرې زوريشان تيا دا هه لکه وتبوو، به ته وایي خوږيان سپارد بوو به و زانسته به که لکانه ی له ورژده دا باويان هه بوو. سه باره ت بې باوه پری به رۆح و نه وهی په یوه ندی به رۆحه وه هه بوو ناويان ده رکړدبوو. وا راهاتبوون ليکدانه وه یان له سهر ههر بابيه تیک و ههر شتيك، ليکدانه وه یه کی مادیی بوو. لایان و ابوو، ههر دیارده یه ک بې گومان ده بې هو یه کی مادیی هه بې و هیچ شتيك به بې هوکار و سه به ب هه رگیز وه دی نایه. نه و موعجیزانه ی خوا حه زره تی عيسای پې رتزلې گرتن چاره سهر تیک بوو، بۆ هیتانه سهر خوی عه قلی به رچاو ته نگي مادیی، که پيوستی سهرده م و بانگه وازی روژگار بوو.

یه هوود بۆ ناسینی رواله تی ههر شتيك به وردی خه ریکی تاقی کړدنه وه ده بوون. خوږيان نه کوتا بۆ توککل و له کاکلیان نه ده پرسې. ههر خوازیاری رواله تی دوور له راز و راستی بوون. ورکه ی خوین په رستی و نه ژاد په رستیان گه یانده بوه نه و په پری. له بواری مال دؤستییا ویزدانیان وه لا نابوو. هیند وشک و دلره قیان لی ده رها تبوو، نه دلیان بۆ هه ژاران دائه چله کا و نه فه قیر و ییدهستیان نه که و ته وه بیر. نه وهی له نه ژادی ئیسراییل نه بایه، به چاوی جانده وهر و سپلوت و ته نانه ت شتيکی بې گیان بۆیان ده پروانی. له ئاستی دارا و به ده سه لاتا لاره مل و به رانه رکز و داماوان، تووش و به ده مار بوون. کاتی ده سه لاتداری بې به زه یی و له وهختی بې دهستییا نه رم و نییان بوون.

چوون ماوه‌یه‌کی دوور و دریژ هم له سووریه و هم له فه‌له‌ستین له ژیر ده‌ستی «رۆم» دا ژیا بوون، به‌ ئه‌خلاقى به‌ندایه‌تی و زه‌بوونی داهاتبوون. ره‌فتاریان تیکه‌ل بوو له‌گه‌ل دوو روویی و زمان لووسی و فیلبازی و فربو و پیلانگیریی دا.

سووکایه‌تی و مله‌ پیچی

له‌ ناو‌گه‌لی جووله‌که‌دا، سووکایه‌تی به‌ پیغمبه‌ران و ته‌قالا بو به‌ سه‌را زالبوونیان ببوو به‌ باو. پاشان کارگه‌یی به‌ سوو خواردن و لووته‌لایی له‌ راهینه‌نه‌ ئایینییه‌کان و وشکی و لاساری و دل‌ره‌قی و کوشتنی پیغمبه‌ران. سه‌ره‌نجام نه‌مانی ئه‌وینی پاکی خوایی له‌ دل و ده‌روونی زۆرینه‌یانا و وه‌لانی سۆزی مروّ دوستی، ته‌نانه‌ت له‌ نیوان باب و فرزه‌ندا.

خه‌ریک بوون مانای دوستی و برایه‌تی و چاکه‌کاری و جوامیریان به‌ ته‌واویی له‌ بیر ده‌کرد. هه‌ر چه‌ند بپروایان به‌ پیغمبه‌رایه‌تی هه‌بوو، و پیغمبه‌رانیکی زۆریش له‌ ناویانا سه‌ریان هه‌لدا بوو، کتیه‌کانیشیان پڕ بوون له‌ به‌سه‌ره‌هاتی ئه‌و راسپاردانه؛ به‌لام له‌م دواییانه‌دا ته‌نیا ئه‌و باس و بابه‌تانه‌یان به‌ راست ده‌زانی که‌ پالیستی هه‌واو هه‌وسی ئه‌وان بوون و له‌ گه‌ل داب و ئه‌خلاقیان یه‌ك ده‌که‌وتن. ئه‌گه‌ر که‌ سیکیش ره‌خنه‌ی لی بگرتایه‌ن، راست و چه‌پی وه‌ بیر به‌یتاینه‌وه و به‌ره و ئایینی ره‌سه‌ن و هاته‌نه‌وه سه‌ر پڕ بانگی بکردایه‌ن له‌ گه‌لی به‌ شه‌ر ده‌هاتن و ئه‌بوون به‌ دژمنی، له‌ قسه‌ هه‌لبه‌ستن و تاوانبار کردن و خو له‌ راستی گیل کردن و شایه‌تی درودا ده‌ستیکی بالایان هه‌بوو.

چاکه‌ی خوا له گهل تۆره‌مه‌ی ئیسراییل

تۆره‌مه‌ی ئیسراییل، به‌هۆی باوه‌ری تاکه‌په‌رستییان، له‌هه‌ر سه‌رده‌میکه‌، له‌گهل نه‌ته‌وه‌کانی هاوچه‌رخ‌ی خو‌یان جیاوازیان هه‌بووه‌ و رازی باتر بوونیان له‌گهلانی دیکه‌ش هه‌ر ته‌وه‌بووه‌. بۆیه‌ خوا ته‌فه‌رموئ:

«ئه‌ی به‌ره‌ی ئیسراییل! ئه‌و چاکه‌یه‌ی له‌گه‌لم کردن یینه‌وه‌بیر؛ له‌چاو خه‌لکی هه‌موو دنیا زۆرت‌رم ریز لینگرتن».^(۱)

سپله‌یی له‌پیناو چاکه‌دا

به‌لام به‌هۆی دراوسیه‌تی و تیکه‌لاویی له‌گه‌ل هۆزه‌هاوبه‌ش دانهره‌کان و به‌سه‌رچوونی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ده‌می ژبانی پیغمبهران؛ بیرو باوه‌ری هه‌لبه‌سته‌و ته‌خلاق‌ی رۆژگاری نه‌زانی، کاری تیکرد بوون. له‌میسردا ملیان له‌گۆتیه‌که‌ په‌رستی ناو له‌مه‌ر به‌پیرۆز زانیی «عوزه‌یر» و ریز بۆ دانانی، گه‌لیکیان هه‌وشه‌کردو له‌پله‌ی ئاده‌میزادیان تیپه‌راند.

[له‌ئاكامدا] بێ ته‌وه‌ی بیرێک له‌باس و خواستی لای خوا بکه‌نه‌وه‌، دایانه‌باری بیشه‌رمی و هه‌ندێ کرده‌وه‌ی بت په‌رستانه‌ و جادوو و ستم و چه‌ند کاری ئاو‌پوو به‌ره‌نه‌ی تریان به‌ئاکاری هه‌ندێک له‌پیغمبهران راگه‌یاند.

ده‌مارگرتیی و بادی هه‌وایی

گه‌لی یه‌هوود سه‌رباری هه‌مو ته‌وانه‌ به‌باوو باپیرانیانه‌وه‌ له‌راده‌به‌ده‌ر

دهنازین و به ئاوات و خه یالّه پړ و پوچ و خه ونه دوور له راستیه کانیان پشتیان به ستيو. ئه یانوت: «ئیمه فرزه و خوشه ویستی خاين». (۱) «ئیمه ناگرمان پی ناگا چهند روژنك نه بی». (۲)

له دایک بوونی عیسا، سه لمینه ری ناسه ربه خوئی جیهانی مادی.

له دایک بوونی عیسا و چۆنیه تی ژبان و بانگیشتی، ئهم دیاردانه ی خواره یان کۆل پی داو له بره یان خستن.

دیارده مادی و ناسراوه کان. ئه خلاق و ئاکاری جی کەوتوو. یاسا دامه زراوه به بره وه کان. ئه و ئاوات و به رزه فریانه ی جووله که پشتیان پی به ستيوون و ئه و داب و نه رتانه ی له ناو کۆمه لدا کي به رکي و ته نانه ت شهریان له سه ر ده کردن.

عیسا به ته رزنيکی نا ئاسایی له دایک بوو. له ناو لانکدا له گه ل مه ردم که و ته دوین. له باوه شی دایکی هه ژار و له دنیا پراویدا په روه رده بوو. له که ش و هه وایه کی پړ له تانه و ته شهر و ناو و نیتکه شوئن خستنا ژبانی دایه سه ر. له هه رچی پیوه ندی به ده سه لات و ده وله مندییه وه بوو، به دوور بوو.

له گه ل فه قیر و بی ده ستان ده ژبا. نان و ئاوی له گه ل ته خواردن و ئاوال و دلسۆزیان بسوو. دۆست و پشتیوانی ئاواره و لیقه و ماوان بسوو. گه دا و ده وله مه ند؛ فه رمانده ر و فه رمانبه ر، لات و ماقوول، له لای بی توفیر بوون.

موعجیزه‌کانی عیسا

خوا به ئاردنی په یام بۆ عیسا وگه‌یاندنی به پیغمبه‌ریی؛ پله و پایه‌ی به‌رز کرده‌وه و به ئینجیل و موعجیزه‌ سه‌رسور هینه‌ره‌کانی پشت راستی کرده‌وه. (۱)

خواوه‌ن به ده‌ستی عیسا، ئه‌و نه‌خۆشینانه‌ی بۆ پزیشکان چاره‌ سه‌ر نه‌ده‌کران و کوئیری زکماک (۲) و نه‌خۆشی پیسی چاده‌ کرده‌وه و مردووشی ده‌ژبانده‌وه.

له‌ پێش چاوی خه‌لکی بالنده‌ی له‌ قور دروست ده‌کرد؛ پاشان فووی پیاده‌کرد و به‌ ئیزنی خوا ده‌بوو به‌ بالنده‌یه‌کی به‌ راستی. به‌ مه‌ردمی راده‌گه‌یاند که‌ چ ده‌خۆن، یا کوو له‌ مائی خۆدا چیان پاشه‌ که‌وت کردووه‌.

ئه‌نجامی ئه‌و کارانه‌ پرۆای مه‌ردمی به‌رانبه‌ر به‌وه‌ی ته‌ورات سه‌باره‌ت به‌ موعجیزه‌ی پیغمبه‌ران و توانای خوا ده‌رپری کرد بوو، تازه‌تر و پته‌وتر کرده‌وه و پرۆای [په‌رگیرانه‌] به‌ ماده‌ و ته‌جره‌به‌ی -وه‌ کوو کارتی‌که‌ریکی بی‌ سه‌ره‌و سه‌ربه‌خۆ- خسته‌ له‌رزه‌ و شه‌که‌وه‌. به‌لام ئه‌وانه‌ی خوایان به‌ تاکه‌ ده‌سه‌لاتدار و به‌رپۆه‌به‌ری جیهان نه‌ده‌زانسی، دیسان ئه‌یانوت: ئه‌مانه‌ بابه‌تیکی تازه‌یان تیا نییه‌ و ئیمه‌ شتیکی وامان لیان ده‌سگیر نابێ.

(۱) پشت راستن کردنه‌وه: دانه‌پال، ته‌ئیی.

(۲) زکماک: زکی دایکی، مادرزاد.

بانگه‌وازی عیسا و به‌ره‌ئست وه‌ستانی جووله‌کان

عیسا یه‌هوودی له زۆرێك له‌و شتانه‌دا كه به‌ره‌می خه‌یالی خۆیان بوون و بایه‌خی له‌ راده‌ به‌ده‌ریان پێ ئه‌دان، یا له‌به‌ر په‌وا زانینی شتگه‌لیك، كه‌ خوا به‌ ناره‌وای راگه‌یانده‌ بوون، یان پێچه‌وانه‌كه‌ی، به‌ درۆ خستنه‌وه‌. تێكۆشا له‌ بنه‌مای دین و راز و په‌یامی دین تێیانگه‌یه‌نی تا خویان له‌ هه‌موو شت لا گرنگتر و خۆشه‌ویستر بێ. رێز و بایه‌خی شیاو بۆ مرۆفایه‌تی دانێن و یاریده‌ری هه‌زارو بێ‌ده‌ستان بن. په‌ی به‌ تاكه‌ په‌رستیه‌کی پاك و بێ‌گه‌رد به‌رن و ئایینی په‌یامبه‌ران له‌ هه‌موو ره‌نگ و ژه‌نگیكه‌ی ده‌می نه‌زانی و بیر و باوه‌ری پووچه‌ل پاك بکه‌نه‌وه‌.

یه‌هوود ئالای دژمنایه‌تی به‌رامبه‌ر عیسا به‌رز کرده‌وه

جووله‌كه‌ بیر و رای عیسیان یه‌ کجار پێ ناحه‌ز بوو. تێکڕا له‌ گه‌لی به‌ شه‌ر هاتن و به‌ جارێ ده‌سیان دایه‌ تیر بۆ هاویشتنی، تاوانباریان کرد و بارانی جنیوی جوړاو جوړیان به‌ سه‌را باراند. دایک [میه‌می پاك] یان دایه‌ به‌ر تانه‌و ته‌شه‌ر. كه‌ سایه‌تی چه‌ز ره‌تی عیسیان پێچه‌وانه‌ به‌ مه‌ردم ده‌ناساند. خوت و خوێریان هه‌لئا، كه‌ سه‌ره‌ رێگه‌ی پێ بگرن و ده‌ردیسه‌ری بۆ سازکه‌ن.

هه‌لسو كه‌وتی چه‌ز ره‌تی عیسا له‌ قورئاندا

دوایی لێپران بیکوژن و خۆیانی له‌ ده‌ست رزگار که‌ن. به‌لام خوا پشتیوانی لێکرد و شه‌پانی ئاراسته‌ی خۆیان کرده‌وه‌. به‌ره‌و لای خۆی

بهرزوه کرد و ریزی سیاوی لیتا. چۆنیه تی ئەم هه‌لسو که و ته له قورئانی پیرۆزدا بخوێنه وه.

له و کاته دا فریشته کان وتیان: «مریهم! خوا له لایه‌ن خۆیه وه مزگینیی مندالیکت ئەداتێ که به ناوی عیسای پاکێ کورێ مریهم ناو ده‌رده کا و له هه‌ر دوو جیهان خاوه‌ن پایه‌یه‌کی بڵنده و له نزیکانی په‌روه‌رێنیه‌تی. هه‌ر له پیشکه‌دا له گه‌ل مه‌ردم قسان ده‌کا. له ئیوان سالییا ده‌بیته پیغمبر و له ریزی پیاوه هێژا کاندایه. وتی: په‌روه‌رێنی من! جا چۆن ده‌بمه دارای مندال؛ من تا ئیستا هیچ پیاویکم لێ نزیک نه‌بووه‌ته‌وه؟! وتی: خوا هه‌رچی چه‌ز بکا ده‌بخولقینێ؛ ئەگه‌ر مه‌یلی له‌سه‌ر شتیك بوو، هه‌ر که‌وتی بیه، به‌ ده‌ست و برد ده‌بی. هه‌ر خۆشی کتیب خوێندنه‌وه و له کارزانی و ته‌ورات و ئینجیلی بێ فێرده‌کا. ئەیشیکا به‌ راسپارده‌یه‌ك بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی ئیسراییل [که بیان راگه‌یه‌نی] ئەمن له لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه نیشانه‌یه‌کم بۆ هێناون. له قور شکلی باندیه‌کتان بۆ ساز ده‌ده‌م، که فووم تیکرد ده‌بیته باندیه. هه‌ر به ئیزنی خوا نه‌وه‌ی به‌کوێری له دایک بووه و پیست به‌ئه‌کیش چا ده‌که‌مه‌وه. مردوو زیندوو ده‌که‌مه‌وه و له و شتانه‌ش له ماله‌وه بۆ دواتر تان داناون ئاگادارتان ده‌که‌م. بێ گومان هه‌ر کام له‌وانه نیشانه‌یه‌کن، ئەگه‌ر پرواتان هه‌بی. [ده‌بیژێ:] به‌م ته‌وراته‌ی که له‌لامه و پیش له‌من هه‌تیر دراوه به‌باوه‌رم و هه‌ندێ له‌و شتانه‌ش که لێتان قه‌ده‌غه‌کراوه، بۆتان ره‌وا راده‌گه‌یه‌نم. من نیشانه‌م له په‌روه‌رنده‌تانه‌وه بۆ هێناون. که‌وايه شه‌رمی خوا بتانگه‌ری و له قسه‌م ده‌رمه‌جن. وه‌رن به‌ندایه‌تی ئەو خوايه‌ بکه‌ن که په‌روه‌رنده‌ی منیش و ئیژه‌شه؛ رێگه‌ی [سه‌ربه‌رزی و به‌خته‌وه‌ری] راست هه‌ر ئەمه‌یه.

کاتې عيسا لاسارې و مله پېچې تيا دا به دې کردن؛ پرسې: کي بؤ
 [بانگه شهی] رې خوا يارېم ده دا؟ حواريه کان ولايان دايه وه: ئيمه له رې
 خوا دا پشتيواتين. بروامان به خوا هه يه و توش بزانه خو مان به و سپاردوه.
 په روه رنده مان! به وهی هه ناردو ته بروامان هي ناو شوئنگه و توي
 راسپارده که تين، توش بمانخه ريزي شايه ته کانه وه. ئه وان فيليان کرد و
 خواش فيلي ليکردن؛ دياره فيلي خواش زاله به سهر هه موو فيلاندا.
 پاشان خوا فهرمووی: عيسا! من بؤ لای خو مت هه لده برم و له تومه تي
 سته مکارانت پاك ده که مه وه. [له ئيستاهه] تا روژي په سلان ئه وانه ي پېره وي
 تون به سهر ئه وانه دا له راسته پري لاياندا، سهرده خهم. دوايي دينه وه بهر
 ده ستي خو م و ئه وسا ئه و بابته تانه ي کيشه تان له سهرده کردن، بؤتان روون
 ده که مه وه. ئه وانه ي سته مکارن، له دنياش و له قيامه تيش نازاري سه ختيان
 پي ده چيژم و هيچ له سهرکه ره وه يه کيشان نيه. ئه وانه ش که خاوه ن باوه پرو
 کرده وه چاکن پاداشي خو يان ده سگير ده يته وه. خوا له کو مه لي سته مکاران
 بيزاره.

ئو شتانه ي بؤ مان خو نديده وه له ديارده کاني خوا و پيشانده ري رې
 کارزانين.

بي گومان دروست بووني عيساش بؤ خوا، چه شني دروست بووني
 ئاده مه که له خاک سازي دا و ئه وسا پي وت: بيه به ئاده م و ئه ویش بوو.
 ئه وه ي [سه باره ت به عيسا راگه يه ترا] راسته و له لايه ن خوا وه يه؛ لي دي دودل
 مه به. (۱)

رئ و رهوشت و بانگه‌شهی عیسا له قورئاندا

چۆنیته‌تی ئاکار و بانگیشتی عیسا له قورئاندا وه‌خوێنه؛ که خوا خۆی ئه‌یخاته به‌رچاوان و ئه‌فه‌رموی: «[عیسا] وتی: ئه‌من به‌نده‌یه‌کی خوا، که هه‌ر خۆی کتییی بێ داوم و کردوومی به‌ پیغمبهر. له‌ هه‌ر کۆی بێ، خوا فەر به‌ کار و بارم ده‌به‌خشی و پێی سپاردووم هه‌تا ده‌مینم نوێژ به‌جی بێنم و زه‌کات بده‌م و له‌ گه‌ڵ داکم ره‌فتاری خواپه‌سندم هه‌بێ؛ [په‌روه‌رێن] بۆ مله‌و‌پیی و له‌ رێ ده‌رچوونی دروست نه‌کردووم. سه‌لامم لێ بێ ئه‌و رۆژه‌ی که چاوم به‌ دنیا دا هه‌لێنا؛ ئه‌و رۆژه‌ی دنیا به‌جی دیلم. رۆژیکیش که زیندوو ده‌کرێمه‌وه» (۱).

به‌ربه‌ره‌کانیی له‌ میژینه

هه‌موو ئه‌و شه‌ر و کێشانه‌ی بۆ پیغمبهرانی به‌ر له‌ عیسا پیشه‌هاتبوو، هاته‌نه‌وه‌ رێی ئه‌ویش. سه‌ر هۆز و پیاوماقوولان دووریان لێ گرت و خاوه‌ن ملک و ده‌سه‌لاتدار، لێی ته‌وا‌سانه‌وه‌. [چوون] په‌روا پێ هێنان و شوێن که‌وتنی عیسا‌یان به‌ عه‌یب و شو‌وره‌یی ده‌زانی و وه‌لانی پله‌و‌پایه‌ی کۆمه‌لاتی و چینه‌یه‌تی و ناو و سه‌رناو (۲) و که‌ش و فشیان (۳) له‌ راده‌ به‌ده‌ر پێ گران بوو. ئه‌وه‌تا که خوا ئه‌فه‌رموی: «هه‌رگیز پێش نه‌هاتوو ئێمه‌ راسپاردیه‌ کمان بنێرنه‌ کۆمه‌لگایه‌ک و خو‌شگوزه‌رانه‌کانی ئه‌وی نه‌لێن ئێمه‌ به‌و قانوون و

(۲) سه‌رناو: له‌قه‌ب.

(۱) مریه‌م: ۳۳، ۳۰.

(۳) که‌ش و فش: فیز و ده‌مار.

به رنامه ی تۆ هیئاوته بی پرواین. یا کو و نه لئین: ئیمه هم دارایمان له تۆ زیاتره و هم مندالیش که وایه [چوون خاوه ن ده سه لاتین] تووشی سزا و زیان نایین». (۱)

پروای خه لکی ئاسایی و هه ژار و بی دهستان

عیسا له ده ست نه وانه و هه ز بوو. سته م و سه ربزیوی لی بینین و سه رنجی دا ئه و نیشانه سه رسو پر هیئنه رانه ی بۆی هیئاوون، هه ر چه ن دئیایان ده کا، هه ر به درۆی له قه له م ده دن. ئه مجا چوون خووشی دارایی و ده سه لاتیککی نییه به چاوی سووک بۆی ده پروانن. [له ئه نجامدا] لای کرده وه به لای خه لکی ئاسایی و به تایبه ت بی ده ستاندا.

مه ردمی ئاسایی، به ئاره ق رشتن و ره نجی شان و باهوو، بژیوی خوڤان دابین ده کرد. به باب و باپیر نه ده تازین و پله و پایه ی کۆمه لایه تیش بای هه وای نه کرد بوون. مه ردمیکی دلباک و ئیسک سووک بوون. هه ر بۆیه کۆمه لیک له وانه پروایان بی هیئا، که له جل شوو و ماسی گر و ورده سنعه تکار و شتی وا یتک هاتبوون.

ئیمه هاریکارانی خواین

ئه و ده سته یه که باوه ری خوڤان به [پیغمبهری] عیسا ده بری، ده وریان دایه ده وری. ده ستیان نایه ناو ده ست و رایانگه یاندا: ئیمه هاریکارانی خواین.

قورئان ته فهرموئ: «كاتي عيسا ههستي ستهمكاري له دهسه لانداران كرد، پرسى: كي له رتي خوادا ياريم ته دا؟ هه وارييه كان جوايان دايه وه: ئيمه هاريكاراني خوين. باوه پمان به خوا هيناوه و توش ئاگادار به ئيمه خو مان به خوا سپاردووه. پهروه رنمان! ته وا به وهى به ريت كردووه باوه پمان هيناوه فرمانبه ري پيغه مبه رتين. ته توش بمانبه ريزي شايه ته كانه وه» (١).

گهشت و بانگه واز

هه زه رته عيسا زور بهى وه ختي خوئ به گه راندا ته دايه سه ر. له لايه كه وه ته چوو بؤ لايه كي تر و تيده كوشا گه لي ئيسراييل له تاكه په رستي تيگه يه ني و رتي به تدايه تي پهروه دگار، به په رت و له ري ترازوان پيشاندا. ته و گهشت و هات و چروانه ي هاورئ بوو له گه ل ئاساني و دژواري و تهنگانه و ئاسوده ييدا. به لام ته و له هه ر بارو دؤخيكا هه ريه تاقهت و خوړاگر بوو. سپاسي خواي به جي ته هينا و برسيه تي له خو گوارا ده كرد. هه ر ته وه نده ي بژيو پيوست بوو، كه له برسانا تيا نه چي.

هه وارييه كان خوازياري سفره ي ئاسماني ده بن

به لام هه وارييه كان، ته و خوړاگري و به كه م ساچان و سه ختي له خو گوارا كردنه ي عيسايان نه بوو. به و بؤنه وه هه ر كه تووشي كه م و كوړيه ك دهاتن هه ليان ده پچا له خوا بپارته وه سفره يه كيان له ئاسمانه وه بؤ به ريكا،

با هر کاتی برسیان بوو [خواردن] بخۆن و تیر بین و پاش هر تهنگانه یه ک
خیرا بگهن به خوشی و تیر و تهوایی.

به دفری

خواستی حه واریه کان له رووی راستیه وه نه بوو. ئه یان پرسى: ئه رى
عیسا! له توانای پهروه رنده ی تۆدا هه یه له حه واره سفره یه کمان بۆ بنیرته
خوار؟!

عیسا داخوازه که یانی لا سه یر نه بوو؛ به لکوو چۆنیه تی ده رپرینی
داخوازه که ی پی ناحه ز بوو. پیغمبهران به گشتی پیره وانی خۆیان و راهیئاوه
که پروایه کی تهوایان به جیهانی نادیار [غهب] هه بی و ئه وه یان وه کوو
باوه رپکی بنه رته تی و حاشا هه لته گر پی ناساندوون.

موعجیزه کانش خۆ رووداوی ئه فسانه یی نین که مندالیان پی هیدی (۱)
بکرتته وه؛ یا کوو بینه هو ی سه رگه رمی مه ردمی سه رسه ربی و که م ئاوه.
به لکوو نیشانه گه لیکی خوا یین که له هر هه لو مه رجیکا خۆی مه یلی لی بی،
به ده ستی پیغمبهران ئه یان نو ئی. نیشانه ی خوا بۆ به نده کانی ده رده که وئ و
ئه وسا ئیتر ده رفه تیک بۆ دوو دلی و چه ند و چۆن نامینته وه.

وشیار کردنه وه ی گه له که ی

له و رووه وه حه زره تی عیسا سه باره ت به به دئه تجامیان وشیار

(۱) هیدی کردنه وه: ئارام کردنه وه.

کردنەو و هەولێ دا فکری تاقی کردنەو وە ی خویان لەسەر دەرکا. چوون خوا بەرزتر و پڕۆزترە لەو وە ی بە بیرى ئەوانا دەهات.

لاساری و پێ داگرتن

ههواریه کان دیسان هەر لەسەر داواکاریه که یان روشتن و رایان گه یاند، مه بهست له پێ داگرتیان، تاقی کردنەو وە ی خوا نییه، به لکوو پێیان خوشه و پرای دلیا بوونی خوێان [له و باره وە]، وه کوو بیر و هریه ك بگا به گوێی به ره کانی داهاتوو و له گه ل تپه پ بوونی روژگارا بیگێر نه وە و باسی لەسەر بکری. بیه به لگه یه ك لهسەر راست بوونی ئەم نایینه و هیژایه تی خاوهن باوه رانی پێشو و ههواریه راستۆ که کان.

چۆنیه تی رووداوه که له زمانی قورئانه وە

«وه ختی ههواریه کان پرسیان: عیسی کوری مریه م! نایا پهروه ردگاری تۆ ده توانی سفره یه کمان له ئاسمانه وە بۆ به رێکا؟ جوابی دانه وە: له خوا بترسن، ئە گەر باوه رتان پێی هه یه. وتیان: ئیمه پیمان خوشه لهسەر ئە و سفره یه شتیك بخوین؛ با دلیابین و باوه ریش که ین که تۆ له هه موو بارێکه وە راستت له گه ل کردوین و ئیمه ش له وانه بین که شایه تییت بۆ ده ده ن. عیسی کوری مریه م وتی: ئە ی خوای پهروه ردگارمان سفره یه کمان له و ئاسمانه وە بۆ بنیره، با بۆ ئە وە ل و ئاخیمان جیژنێك بێ و دیارده یه ك بێ له تۆوه. روژیمان پێ بیخشه، تۆ باشرین روژی ده ری. خوا فه رمووی: من بۆتانی ده نیرم، دوا یی هه رکام له ئیوه به درۆی دابنێ، وای سزا ئە ده م که تا ئیستا که سم له

جیهاندا ئاوا سزا نه دایى». (۱)

یه هوود که وتنه ههول به لکوو خو له دهستی عیسا ده رباز که ن

یه هوودییان ئارامیان لی برا بوو. رهقه بهری و دژمنایه تییان گه یشتبوه
دوایین پله ی خو ی و لی برابوون خو له دهستی هه زره تی عیسا رزگار که ن.
به و بۆنه وه شکاتیان خسته بهر حاكمی رۆمی و وتیان: عیسا مرۆیه کی
بشیوین و ئاژاوه گیره. له ئایینی ئیمه هه لگه پراوه ته وه. گه نجه کانی
هه لخله تاندووین و شیفته ی خو ی کردوون. دووبه ره کیی ناوه ته وه و ئاوات و
ئامانجه کانی ئیمه به شتیکی شیتانه له قه له م ده دا.

هه لویستی گه رباز و ناپاکان

بوونی عیسا بۆ فه رمانه وه یی جیی مه ترسییه. چون مل بۆ ره ژیم که چ
ناکا و گرنگی به ده ستوور نادا. له به رامبه ر گه و ره وه ده سه لاتدارانه وه خو به
زلزانه وه به چاوی ره خنه گرانه بۆ بیر و باوه پری پێشینیان ده پروانی. پیاویکی
ئاژاوه خوازه، بیتو شه پری له کۆل نه خه ن، دوا یی کار له کار ده تراز ی. ئاگر
ئه گه رچی کزو که م تینیش بی گوی پێ نه دانی کاریکی هه له به.

گهروگزی

سهر و بهری تهو قسانه یان گهروگزی بوون و به رهنگی سیاست نه خشیتر بوون. چوون جووله که کان چاک ده یانزانی خسته بهر باسی ئایین و کیشی ئایینی سهرنجی فرمانره وایان راناکیشی و هه لیان ناخری. سیاستی رهوشتی رۆمییان و ابوو، خو له کاروباری ئایینی یه هوود تیئه گه یهن. ههر له بهر تهو هوش [جووله که کان] وته کانی خو یان تیکه لاوی سیاست کردبوو.

دژواری

بۆ فرمانره وایانی ییگانه و بت په رست - که سهرقالی بهر تهو بردنی کاروباری ولات بوون - دژوار بوو، په ی به کاکله ی تهو قسانه بهرن و له مهبهستی گه لی یه هوود و دژمنایه تییان له گه ل عیسا تی بگهن. به لام پی داگرتنی رۆژ له رۆژ زیاتری جووله کان و لی پیچانی په یتا په یتیان، ناچاری کردن له و کیشیه که ببوو دهنگ و باسی ناوکۆمه ل، خو ده ریا زکه ن.

حه زره تی عیسا له دادگه دا

دادگایی عیسا که و تبه سهر له ئیواره ی رۆژی ههینی و شهوی شه ممه وه. چوون شه ممه ش رۆژی پشووی گه لی یه هووده، ده ست له هه موو کاروباران هه لده گرن و هه یج ناکهن. له و رووه وه گه لیک به ته ما و به په له بوون، که بهر له خو ر ئاوا ی رۆژی ههینی، رای دادگه راگه یه نری، به لکوو له

دهستی عیسا رزگار بین. با شه و به خه یالی ته خته وه بخه ون و به دلئکی ئاسووده وه روژیان لی یتته وه، که ئیتر شتیک له ئارادا نه مایی ئارامشیان لی تیک بدا.

حاکم نابه دلانه گیرۆده ی ئەم کیشیه ببوو. چوون نه خۆی، به دل خوازیاری ئەو گیر و داوه بوو، نه خیرئکی گه له کهشی تیادا به دی ده کرد. جووله کان به نیازی بیستنی رایه که یه کانگیر ببوون. ده میك ئەیانکرد به ههرا و هووریا و ده میك خه ریکی گه مه و سووکایه تی پی کردن بوون. حاکم تهنگی لی هه لچنرابوو. ماوه، کهم بوو و روژیش به ره و ئاوابوون ده چوو. [له بارو دۆخیکی وه هادا] حوکمی له سیداره دانی عیسا ده رکرا.

یاسای تاوانباریی له و سهرده مه دا

به پیی قانونی تۆله ی، ده می، هه زره تی عیسا، سزای تاوانباری تاوان سهلمیئراو، له سیداره دان، واتا: کوشتن به «چه لیا»^(۱) بوو. به گوێره ی داب و نه ریتی ولاتانی پیشکه و تووش جیی له سیداره دان له شوئییکی دوورا بوو.

له بهر زۆر بوونی هه شیمه تی یه کانگیر بوو، هه ندیک ئە که وتن به سه ر هه ندیکی تر دا. سه ربازانی بهر پرس - که زۆرینه یان بیگانه بوون - هه موو فه رمانه ر و سه باره ت به و گیر و داوه بی لایه ن بوون. ئەوان جووله که کانیا ن له بهر چاو وه کوو یه ک وابوو. یانی: بۆیان نه ده ناسران و نه یان ده توانی خۆیی و

(۱) چه لیا: سه لیب.

يېڭانه لېك جيا بكه نه وه. ئيواره وهخت بوو تاريكى خهريك بوو بالي به سهر ولاتدا ده كيشا، كۆمه لېك له جووله كان، هاوپرئ له گه ل ده سته يهك لاوي دلگه رم و دووره ئاوه ز، كهوتنه جنيو دان و ته شهر وه شانندن و ئازار گه يانندن به حه زره تي عيسا.

مه سيح جه زره به يه كي زوري له خو گوارا كرد

مه سيح به هوي ماندوو بوون و وه ستاني زور له دادگه دا، هيزي لي پرا بوو. چيشتني ئازاري فراوان و هه لگرتني چه لپاي قورس و قول، واين له پي خستبوو نه يده تواني به په له ري بپري.

نه خشي خوا

له م كاته دا سه ريازي هاوپرئي عيسا فه رماني به گه نجيك ئيسراييلي دا، داري چه لپا كه هه لگري. گه نجى داره لگر، له هه موو ئاوه لاني خوي توند و تيژتر و له هه مووشيان نه زاتر بوو. يو جه زره به داني عيساش له گشتيان سوورتر و دل به قين تر بوو. هه ر له ته قالا دا بوو، كي شه كه به ده ست و برد بپري ته وه، با ئه ويش له و به ربرسيه ته نگ پي هه لچنه ي رزگار بي.

لي گوران

سه ره نجام ده سته ي ناو براو گه يشته بهر دهركي جي لي له داردان. سه ريازاني بهر پرسى ئه وي ها تنه پيشه وه و حوكمه كه يان له ده ستي سه ريازاني شاري وه رگرت. قه ره بالغ شله ژا به يه كا و بووبه قيره و هه را.

یه‌کئ له سه‌ربازان نه‌وی له بائی گه‌نجی دار هه‌لگر و پیی وابوو هه‌ر ئه‌و که سه‌به‌ واه‌رمانی کوشتنی دراوه. کوپه‌ هاواری لی به‌رزه‌وه بوو و بی تاوانی خوی و بی پیوه‌ندی به‌ حوکم و چه‌لیپاوه راگه‌یانند. وتیشی هه‌لگر تنی ئه‌و داره‌ی به‌ سته‌م و بیگاری به‌ سه‌ردا سه‌پنراوه. به‌لام چون سه‌ربازان له نه‌ژادی رومی و یونانی فه‌رمانپه‌وا بوون، زمانی ئه‌ویان نه‌ده‌زانی، و لیی تی نه‌گه‌یشتن.

شتیکی ئاساییه که هه‌موو تاوانبارنک [له هه‌لو مه‌رجیکی وادا] خۆ به‌بی تاوان ده‌رده‌کا و ئه‌دا له ژیر هاوارو گریانا. بۆیه سه‌ربازان گوئیان پی نه‌دا. گرتیان و فه‌رمانه [حوکمه] که‌یان به‌سه‌ردا جی به‌جی کرد. جووله‌که‌کان له دووره‌وه ئاگاداری کار و بار بوون. به‌لام چون شه‌و و دنیا تاریک بوو؛ ئه‌وان لایان و ابو که بی گومان ئه‌و له دار دراوه هه‌ر عیسیاه. (۱)

خوا عیسیای برده‌وه بۆ لای خوی

خوای گه‌وره عیسیای له داوی جووله‌کان رزگار کرد و برده‌یه‌وه بۆ لای خوی. ریزی شایانی لیتاوه هه‌رچی سته‌مکاران بۆیان هه‌لبه‌ستبوو، پاکی راگه‌یانند.

(۱) به‌لگه‌ی ئیمه سه‌باره‌ت به‌م رووداوه و ئه‌و بارو دۆخ و که‌ش هه‌وایه که به‌سه‌ریا زال بووه، هه‌ر ئه‌و به‌لگه‌ میژووپی و باوه‌ر پیده‌رانه‌ی مه‌سیحییانه، که له سه‌ده‌ی رابردوا سه‌ریان هه‌لداو کۆ کرانه‌وه. «نوسه‌ر».

قورئان: به سه‌رهاته که مان بۆ ئه گیریتتهوه

خوا سه‌بارهت به گه‌لی یه‌هوود ئه‌فه‌رموی:

«له‌ ریی خوا لایاندا و ئه‌و بوختانه‌ گه‌وره‌یان بۆ مریه‌م هه‌لبه‌ست. [پاشان] رایانگه‌یاندا: ئیمه‌ عیسی‌ای کۆری مریه‌ممان - که پیغمبه‌ری خوایه‌ - کوشت. به‌لام نه‌ کوشتیان و نه‌ توانیشیان له‌ سیداره‌ی ده‌ن، به‌لکوو لییان گۆرا و نه‌ یانناسی. ئه‌و که‌سانه‌ی له‌م باره‌وه‌ خه‌ریکی کیشنه‌ن لی نازانن و هه‌رچۆ له‌ تاریکی ده‌کوئن. گومانێ تیدا نییه‌ که‌ بۆیان نه‌ کوژرا. به‌لکوو خوا بۆلای خۆی برده‌وه‌. خواوه‌ن به‌ ده‌سه‌لات و له‌ کارزانه‌»^(۱).

[به‌لێ] تا کاتی خوای گه‌وره‌ به‌ پێوستی بزانی عیسا له‌ لای ده‌میینه‌وه‌. خوا ئه‌نجامی هه‌ر کارێکی زۆر به‌ ده‌ست ئاسانه‌. به‌ راستی، [چۆنیه‌تی] له‌ دایک بوونی عیسا و ژیان و هه‌لسوکه‌وتی، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا دوا‌یی هه‌موو جی‌ی سه‌رسامی بوون. هه‌موو نا‌ئاسایی و سه‌لمینه‌ری توانای له‌ بران نه‌هاتووی خواوه‌نن.

سه‌ر هه‌لدانی عیسا له‌ رۆژی سه‌لادا

هه‌ر کاتی خوا به‌ پێوستی بزانی چه‌زهره‌تی عیسا سه‌ر هه‌له‌دا و به‌لگه‌ و نیشانه‌ به‌و مه‌سیحی و مووسایانه‌ که‌ به‌ باری چه‌پ یا راستا له‌ راسته‌رێ ترازاون، پیشان ده‌دا. یارمه‌تی هه‌ق و راستی ئه‌دا و لایه‌نگرانی نا‌هه‌ق تێک

ده شکینتی. وه کوو چه زره تی موچه ممه د (دروډ خوای لی بی) نه و راستیه ی
 ده برپر کردووه، که دم به دم گه یشته و بو خواوه ن باوه پان له هه ر
 سه رده میکا جیی بروایه. قورئانیش ناماژه ی پی کردووه و نه فهرموی:
 «هه موو نه هلی کتیب بهر له مه رگیان پروا به عیسا دینن و عیسا ش روژی
 په سلان ده یتته شایه ت له سه ریان» (۱)

مزگیننی چه زره تی عیسا، له مه ر هاتنی چه زره تی موچه ممه د

بانگه شه ی عیسا، له بهر دژمنایه تی و پیلانگپری یه هرود و نه بوونی
 ده سه لات و که م بوونی هاریکاران، نیوه و ناته واو مایه وه. نه و خوا حافیژی له
 مه ردم کرد و خو ی به قه زای خوا سپارد. مزگیننی راسپارده یه کی به خه لکی
 دا، که دوا ی خو ی دیت. هه رچی نه و دهستی پی کردووه به هه قه جیی
 ده گه یه نی و هه رچی کورت و کو تا رایگه یاندوون په ریه یان پی نه دا.
 تیعمه ته کانی خوا به هو ی نه و دهستی مه ردم ده گرن و به لگه و نیشانه کانی
 په روه رتینان بو ده رده که وئ.

عیسای کوپی مریم وتی: «نه ی به رهی ئیسراییل! من راسپارده ی خوام
 بو لای ئیوه، سه لمینه ری نه و ته و راته ش له پیش من هاتووه و مزگانیش بی که
 پیڻه مبه ریک دوا ی من دی و ناوی نه حمه ده» (۲)

له تاكه په رستی پاكه وه بو باوه ريكی ئالۆز^(۱)

یه کي له و رووداوه سهر سوږ هیڼه رانه ی میژووی ئاین، که چاوان ده خاته گریان وه و دلان دینته کول، گۆرانی بانگه شه ی حه زره تی عیسیا به. له تاكه په رستی خاویڼ و ئاسان و ریک و پیک و ره سەن و گه واراوه - که بانگه وازیك بوو، بو به ندایه تی خوا، وهك ته نیا په رستووی جیی نیازی، فریاره سی، شایانی خو شه ویستی - گه یان دیان به بیر و رایه کی دژوار و فه لسه فه یه کی پر گرئ. نه وسا شو ټنکه و توانی نه وه نده یان په سن کرد و پیا به لوت، له ئاستی مرویان سهر خست و گه یان دیانه پله ی په رستراوی.

وتیان: عیسا کورپی خوا به. خوا دارای فرزه نده. له راستیدا خوا ههر عیسا ی کورپی مریه مه. له و خوا ی تاقانه ی بی نیازی جی نیازه، که نه له که س بووه و نه که سیشی لی بووه، بنه ماله یه کی سی که سیان پیک هیئا، که هه ریه ك په رستوویهك بوون. ناویان لیئان: په روه رنده و کور و رۆحی پیروژ.

پروایان به مریه می دایکی عیسا هیئا و هیئنده یان په سندا، کردیان به خوا و که و تنه سوژده لی بردنی. پیان نه وت: دایکی خوا و و تنه و په یکه ریان به په رسکه کانیا نا بلاوه پندا. پیږه وانی عیسا، وپرای هاوار له حه زره تی مریه م و نه زر بو کردنی، سه ریان لی ده خه واند و کرنووشیان لی ده برد. به لام خوا نه و باوه پ و کرده وه ناحه زه یانی بهر په رچ دایه وه و فهرمووی: «مه سیحی کورپی مریه م ههر پیغمبر ټکه وهك هه موو نه و پیغمبرانه ی که پیښ له خو ی

(۱) ئالۆز: شیاو، ټیک هالاو.

هاتوون. دایکی پاک و راستو کیشی هەر ئاده‌میزادیک بوو؛ که هەر دوو خواردنیان ده‌خوارد. سه‌رنج بده ئیمه چون نیشانه‌کانی خو‌مانیان بو روون ده‌که‌ینه‌وه، که چی هەر له هه‌ق لا ده‌ده‌ن؟ پێیان بلێ: ئایا به‌ندایه‌تی که‌سیکی جگه له خوا ده‌که‌ن، که نه له ده‌ستی دێ زیانی‌کتان پێ بگه‌یه‌نی و نه به‌هره‌یه‌کیش، خوا هه‌ره‌ بیه‌ری زۆر زانا‌یه». (۱)

بانگێشتی عیسا بو به‌ندایه‌تی ته‌نیا خوا بوو

عیسا‌ش وه‌کو وه‌موو پیغمبه‌ران، بانگێشتی بو به‌ندایه‌تی ته‌نیا خوا بوو. ئینجیل له‌ زمانی ئه‌وه‌وه ده‌لێ: ده‌بێ سوژده هەر له‌ په‌روه‌ردگار و په‌رستراوت بیه‌ی، ته‌نیا ئه‌وه که شایانی به‌ندایه‌تییه. (۲)

دیسان ده‌لێ: سوژده ته‌نیا بو په‌روه‌رنده‌ی تو دروسته و ته‌نیا ئه‌و بو په‌رستن ده‌شی. (۳)

خوا‌ی به‌رزو به‌ شکۆش ئه‌فه‌رموێ: «شتی‌وا چون ده‌گونجی، که خوا کتیب به‌ که‌سیک بدا؛ فیری لێزانی بکاو بیکا به‌ راسپارده‌ی خۆی، دوا‌یی به‌ مه‌ردم بلێ: وه‌رن له‌ باتی خوا من بپه‌رستن! نه‌خێر، هەر وتوو‌بانه: به‌ رووی ئه‌و کتیبه‌ی فیری خوتنده‌وه‌ی بون، به‌ندایه‌تی خوا‌بکه‌ن. هه‌رگیز فه‌رمانی به‌وه نه‌داوه‌ بینه به‌نده‌ی فریشته‌و پیغمبه‌ران. چون ده‌گونجی پاش ئه‌وه‌ی موسو‌لمان بوون، پێتان بلێن: بێن له‌ ئاین وه‌رگه‌ڕێن». (۴)

(۱) مائیده: ۷۶، ۷۵. (۲) ئینجیلی مه‌تا: ۱۰/۴. (۳) ئینجیلی لوقا: ۸/۴. (۴) ئالی عیمران: ۷۹، ۸۰.

قورئان بانگه‌شهی عیسا به روشنی راده‌گه‌یه‌نی

قورئان - که پالپشت و درژه پیده‌ری رئی ئینجیله - به شیواژنکی روون و ئاشکرا بانگیشتی عیسا بۆ تاکه په‌رستیه‌کی پاک و پالاوته راده‌گه‌یه‌نی و ده‌لئی: «ئه‌وانه‌ی ده‌بیژن: خوا هه‌ر عیسا‌ی کۆری مریه‌مه، ئاشکرایه‌که له‌ دین وه‌رگه‌پاوان. چوون مه‌سیح خۆی ده‌لئی: ئه‌ی گه‌لی ئیسراییل! به‌ندایه‌تی ئه‌و خوایه‌ی بکه‌ن که په‌روه‌رنده‌ی منیش و ئیوه‌شه. هه‌ر که‌س هاریکار بۆ خوا دابنێ، خوا به‌شی له‌ به‌هشت ئه‌په‌رێ و جێی ئاگر ده‌بنێ؛ سته‌مکارانیش یاریده‌ریکیان نییه‌». (۱)

گرنگی تاکه‌ په‌رستی له‌ بانگه‌شهی عیسا‌دا

خوا، به‌ ته‌رزێکی ره‌وان و سه‌رنج راکیش، که هه‌موو ئۆگرانی تاکه‌په‌رستی و رئی و ره‌وشتی پیغمبه‌ران و خواناسان و خوا دۆستان بتوانن به‌ باشی لێی تییگه‌ن ئه‌فه‌رموێ: «مه‌سیح هه‌رگیز له‌ ژێر ئه‌وه‌ ده‌رنه‌چوه‌ که به‌نده‌یه‌کی خوایه‌و فریشته‌کانی نزیک به‌ خواش، هه‌روا. ئه‌و که‌سانه‌ش حاشا له‌ به‌ندایه‌تی خوا ده‌که‌ن و له‌ خۆ ده‌رده‌چن، سه‌ره‌نجام خوا هه‌موویان کۆده‌کاته‌وه‌ لای خۆی. ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن په‌راوه‌ی کرده‌وه‌ی چاکن، جگه‌ له‌ پاداشی خۆیان، چاکه‌ی زیاتریان له‌ گه‌ڵ ده‌کاته‌وه‌. به‌لام ئه‌وانه‌ی له‌ رئی خوا لایان داوه‌ و ده‌مارگه‌ژی ده‌نوێنن، ئازاری سه‌ختیان به‌ سه‌ر دینێ و دلسۆز و

نارېکارېکشیان نیه خوا نه یی». (۱)

دیارگه یه کی دل بزوینی پاشه روژ

قورئان به زاراوه سوار و سهر سوړ هینه ره که ی خوی و پرای نه خشانندی دیارگه یه که له دیارگه دل بزوینه کانی روژی سه لا، چه زره تی عیسا لهو شتانه ی بوی هه لبه سترابوو پاک ده کاته وه. نهوسا په یام و بانگیشته که یمان به باشی و به دروستی بزوون ده کاته وه و پیره وانی هووشه باز و له ری دهرچووشی له م په یوه ننده ییه دا نه خاته بهر لومه و ره خنه وه. ناشکرایه که بهر پرسی نه وه له کاریانه ش ههر به نه ستوی نه وانه وه یه.

قورئان بخوینه وه، با جوانی و دلپاگری نه و دیمه ن و بارو دوخت چا بزو دهرکه وئ.

کاتی خوا پرسی: عیسای کوری مریه م! ثایا تو به و مه رد مه ت وتو وه، ده بی له باتی خوا من و دایکم بپه رستن؟ وتی: پاکي ههر شایانی تو یه، جا چو ن ده گونجی من جگه له راستی شتی کی تر [به خه لکی] راگه یه نم! نه گهر شتی وام بوتایه، بی گومان خو ت ئاگات لی هه بوو. تو له ههرچی به دل م دا بی، ئاگاداری؛ منم که بی ئاگام. تو خو ت هه موو نادیارانت بو ناشکرایه جگه له وه ی تو خو ت فرمانت پی دام، چی ترم پی نه وتن؛ تیم گه یانندن ههر به ندایه تی خوا بکه ن، که په روه ردگاری منه وه ییو شه. تا وه ختی له ناویانا بووم چاو دیریم کردن، که بر دیشتمه وه خو ت ئاگاداریان بووی. ههر

خوشت شايهت و چاودپری هه موو شتی. نه گهر تووشی سزایان که ی بهنده ی خوټن و لیشیان بیوری بی گومان هه ر خوټ به دهسه لات و له کارزانانی. خوا فهرمووی: «نه پرؤ روژیکه راستان پاداشی راستیه که یان دپته وه ری. باخکه لیکیان پی نه درئ که جوگه له یان به بهردا دهروا و بو هه میسه له وئ ده میتنه وه. هه م خوا له وان رازییه، هه م نه وان به بهشی خوا رازین و نه وهش به هره به کی یه کجار گه وره و گرنگه. ناسمانه کان و زهوی و هه رچی له ټیوانیاندا یه هی خوان و هه ر خوټه تی به سه ر هه موو شتی که دهستی دهروا»^(۱).

له باوه ری ئالوزه وه بو بت په رستی ئاشکرا

بانگه شه کارانی مه سیحی به مه بهستی خو ده رباز کردن^(۲)، خوټان گه یانده ولاتانی نه وروویایی. له میژبوو بت په رستییه کی ئاشکرا له ویدا په ره ی سه ندبوو و دانشتوانی نه ولاتانهش تا بنا گوئیان تی چه قیوون. [بو نمونه] گه لی بت په رستی یونان، نیشانه کانی خویان له قالبی چه ند په رستووی جیا له یه کا داده نا، که په یکه ریان بو تاشیوون و په رستگه یان بو ساز دابوون. خوی رزق و بزبو، خوی دلسوژی، خوی رق و تووره یی. رو مییه کانیش هه ر له کوټه وه بت په رست و خه رافه باوه ر بوون. نه ویر و بو

(۱) مائیده: ۱۲۰، ۱۱۶.

(۲) باوه کوو هه زره تی مه سیح فهرمانی کوچ یان سه فهریکی وای نه دابوو و ټبووی نه و بو له ناویردنی دابو نه ریتی به ره ی ئیسراییل و باوه ره خه رافییه کانیان هاتروه. «نوسره».

چوونه به ته وایى ئاوتتهی رۆح و گوشت و خوئیان بیوو. ئەوانیش هەر بهندهی چەند خوای جوړاو جوړ بوون.

کاتی بانگی مەسیحیەتیان پێگەشت و لە سالی ۳۰۶ی زاینیدا قوسەتینی مەزن پشتیوانی لەو ئایینە تازەیه دەر بڕی و هیژ و گوپری پێ بەخشی و بە ناوی ئایینی رەسمی ولات رایگەیاندا، ئەمجا مەسیحیەت بوو بە چاو لیگەری رۆم و یۆنان. واتا: باوەری بت پەرستی لە رۆمیەکانەوه وەرگرت و باوەری فەلسەفیشی لە یۆنانەوه. پاشان بەرە بەرە ئەوەندەى تیکەلوسی کردن تا سەرەنجام کاکلە و ناوەرۆکی خۆی و سادەییە رۆژەلاتییەکی و بوژیی تاکە پەرستیەکی لە دەست بوووه.

دواتر هەندێ مەروى ناپاک و دەغەلکار، بە باوەری کۆن و بت پەرستانەوه، خۆیان کرد بەریزی مەسیحیاندا و ئاینیکی نوێیان هینایە بەرەم، کە مەسیحیەت و بت پەرستی وەک یەک تیادا بەدی دەکرا.

بەلێ، ئایینی زال و پێشکەوتووی مەسیح کەوتە سەر رینگەیهک، جیا لەو رینگەى مەسیح خستیه سەری و بانگەشەى بۆ کرد. چەشنی رێبوارێک، کە لە تاریکی شەودا -چ بە خۆی زانیی و چ نەزانیی- رێ هەلەکا و بەرینگەیهکا پڕوا هەرگیز نەگاتەوه بە رێی ئەوە.

دیارە ئەتیا کەسانیکیش دەتوانن پەى بەو رازە ناسکەیه بەرن، کە میژووی ئەو ئایینەیان خویندییەوه. خوا ئەوانە بەرێ گوم کردوو دادەنێ؛ لە حالیکا جوولە کە بە گەلیکی بەر توورپەیی کەوتوو ناو دەبا. لە زمانی موسولمانانەوه ئەفەرموی:

راستە رێمان نیشانده، رێی ئەوانەى خۆت چاکەت لە گەل کردوون. ئەک

ئەوانەى وەبەر توورەيىت كەوتوون. ئەك ئەوانەش كە لە رى لايان داوہ.
ئەوہش [رى گوم كردنى مەسحىيەت] چ بۆ ئەورووپا وچ بۆ مرقايەتى،
كە ئەورووپا ماوہيەكى دوور و درىز رىبەرايەتى كردووە، گىروگرفتىكى
شاراوہ و ناديارى تيايە، كە [شوينەوارى] بۆ ھەمىشە لەوئدا ئەمىنئەوہ و بە
سەر ئەو بەشەى جىھاندا كارى خۆى دەكا.

«كارو بارىش لە سەرەتاوہ تا ئەنجام، ھەموو لە دەستى خوادايە». (۱)

بۆ وه رگيپرانی ئايەکان، پتر لە هەر ژنده ريکی دی، لە وه گيپراوی قورئانی
مامۆستا هه ژار که لک وه گيراوه.

راستکردنه وه و گه ياندنه وه ی هەر چه شنه هه له وه په له يه ك - به ناو نيشانی
بلاو که ره وه - وپرای سپاسيکی زۆر بۆ چاپی داها توو، جيی سه رنج و که لک
لی وه رگرتنه.

ناوهرۆك

- ۵ ..... پېشه كى، مامۇستاي بانگىشتكار شه هيد سه ييد قوتب
 ۶ ..... سه ييد قوتب .....
 ۷ ..... پېشه كى نووسەر .....
 ۹ ..... كى بته كانى شكاندوو؟ .....
 ۹ ..... فروشياري بتان .....
 ۹ ..... كورى نازەر .....
 ۱۰ ..... پرسىاري ئىبراهيم .....
 ۱۱ ..... ئىبراهيم بته كان تىك ده شكىتى .....
 ۱۱ ..... ئەم كە تنه كى كردوو؟ .....
 ۱۳ ..... ئاگرى سارد .....
 ۱۳ ..... پەرورندهى من كىيە؟ .....
 ۱۴ ..... پەرورينى من ئەللايه .....
 ۱۵ ..... بانگەشەى ئىبراهيم .....
 ۱۶ ..... لە باره گاي پادشادا .....
 ۱۷ ..... بانگىشتنى باوكى .....
 ۱۸ ..... بەرەو مە كە .....
 ۱۸ ..... بىرى زەمزەم .....
 ۱۹ ..... خەونى ئىبراهيم .....
 ۲۱ ..... كەعبە .....
 ۲۲ ..... خانووى پىروز .....

۲۴	دلگیرترین به سهرهات
۲۴	خه وئیکى به لاجه وى
۲۵	ئیره یى برایان
۲۶	تیکرا بۆلای یه عقروب
۲۷	به ره و دارستان
۲۸	له به رابه ر یه عقروبدا
۲۹	یوسف له ناو چاوانه دا
۳۰	له بنى بیره وه بۆ ناو کۆشك
۳۰	ئهمه گناسى و ئامانتدارى
۳۱	ئاموژگارى زبندان
۳۳	لېزانى یوسف
۳۳	پهندى یکتا په رستى
۳۵	لېككده وهى خه و
۳۵	خه ونى پاشا
۳۶	پاشا ئه نئیرى به دواى یوسفدا
۳۷	یوسف خوازىارى تاقیق ده بنى
۳۸	به پرسی گهنج و دارایى و لات
۳۹	برایانى یوسف دین
۴۰	وتو وئى یوسف و برایان
۴۱	گفتوگوى یه عقروب و کورانى
۴۲	بنیامین له لای یوسفدا
۴۴	به ره ولای یه عقروب
۴۶	نهئینى ئاشکرا ده بنى
۴۸	یوسف ئه نئیرى به شۆن یه عقروبدا
۴۸	یه عقروب له لای یوسفدا

- ۵۰ ..... پاشینه‌ی پر خیر
- ۵۱ ..... **پاپۆری (کهشتی) نوح**
- ۵۱ ..... پاش ئادهم
- ۵۲ ..... به خیلێ شه‌یتان
- ۵۲ ..... پیلانی شه‌یتان
- ۵۳ ..... فیلێ شه‌یتان
- ۵۴ ..... وینه‌ی پیاوچاکان
- ۵۴ ..... له وینه‌وه بۆ په‌یکەر
- ۵۵ ..... له په‌یکه‌ره‌وه بۆ بت (هه‌یکه‌ل)
- ۵۵ ..... قاری خوا
- ۵۶ ..... پیغمبهر
- ۵۷ ..... ئاده‌میزاد؛ یان فریشته
- ۵۸ ..... نوحی پیغمبهر
- ۵۸ ..... هۆزه‌که‌ی چیان جواب دایه‌وه؟
- ۵۹ ..... نێوانی نوح و گه‌له‌که‌ی
- ۶۰ ..... شوێن که‌وتوانت گشت رووته‌و پروته‌ن
- ۶۱ ..... به‌لگه‌ی داراو ده‌وله‌مه‌ندان
- ۶۲ ..... بانگه‌شه‌ی نوح
- ۶۳ ..... نزای نوح
- ۶۴ ..... پاپۆری نوح
- ۶۵ ..... لافاو
- ۶۶ ..... کوپری نوح
- ۶۷ ..... ئه‌و، له‌ بنه‌مائه‌ی تۆ نییه
- ۶۸ ..... له‌ دوا‌ی لافاو

۶۹	باگژه‌ی به‌هیز
۶۹	له‌ دوا‌ی نوح
۷۰	سپله‌یی گه‌لی عاد
۷۰	دژمنایه‌تی عاد
۷۱	کۆشکه‌کانی گه‌لی عاد
۷۲	هوودی پیغهمبه‌ر
۷۳	بانگیشتی هوود
۷۴	ولامی گه‌له‌که‌ی
۷۵	لیزانی هوود
۷۶	باوه‌ری هوود
۷۷	مله‌وری عاد
۷۸	سزا
۸۰	وشت‌ری سه‌موود
۸۰	له‌ دوا‌ی عاد
۸۱	پینه‌زانی سه‌موود
۸۲	به‌ندایه‌تی بتان
۸۳	سالح
۸۴	بانگه‌شه‌ی سالح
۸۵	چاوه‌راوی دژمنانه‌ی سه‌رمایه‌داران
۸۶	بو‌ جوونی ئیمه‌ه‌له‌ بوو
۸۶	ئامۆزگاریی سالح
۸۷	له‌ پیناوی ئه‌وه‌دا پاداشیکم ناوی
۸۸	وشت‌ری خوا
۸۹	تۆره‌ پیا‌ریزن

- ۹۰ ..... ياخييه تى سەموود
- ۹۰ ..... بەلا
- ۹۳ ..... بەسەرھاتى مووسا
- ۹۳ ..... لە كەنعانەوہ بۆ مىسر
- ۹۴ ..... لە دواى يۆسف
- ۹۶ ..... بەرەى ئىسرائىل لە مىسردا
- ۹۷ ..... فىرەونى مىسر
- ۹۸ ..... سەرپرېنى مندان
- ۱۰۰ ..... لە داىك بوونى مووسا
- ۱۰۰ ..... لە نىل دا
- ۱۰۲ ..... لە كۆشكى فىرەون دا
- ۱۰۴ ..... كى شىر بە مندا كە بدا؟
- ۱۰۵ ..... لە باوہشى داىكيا
- ۱۰۷ ..... بەرەو كۆشكى فىرەون
- ۱۰۸ ..... مەشتى گيان ئەستىن
- ۱۱۰ ..... نەپتى ئاشكرا دەبى
- ۱۱۲ ..... لە مىسرەوہ بۆ مەديەن
- ۱۱۳ ..... لە مەديەن دا
- ۱۱۴ ..... بانگ كردن
- ۱۱۵ ..... ژن ھىنان
- ۱۱۸ ..... گەرانەوہ بۆ مىسر
- ۱۲۰ ..... رىكەوہ بۆلاى فىرەون؛ بە تەواوى ياخى بوو
- ۱۲۱ ..... روو بە رووى فىرەون
- ۱۲۳ ..... بانگىشتى خواپەرستى

۱۲۴	موعجیزه‌کانی موسا
۱۲۶	به‌ره‌و مه‌یدان
۱۲۸	له‌ نیتوا راست و درۆدا
۱۳۰	هه‌په‌شه‌ی فیرعه‌ون
۱۳۲	نه‌زانی فیرعه‌ون
۱۳۴	خاوه‌ن باوه‌پری بنه‌ماله‌ی فیرعه‌ون
۱۳۷	راویژ
۱۴۰	ژنی فیرعه‌ون
۱۴۲	مه‌ینه‌تی به‌ره‌ی ئیسراییل
۱۴۴	برسییه‌تی
۱۴۷	پینج دیارده
۱۴۹	چوونه‌ ده‌ره‌وه
۱۵۲	چوونه‌ ژیر ئاوی فیرعه‌ون
۱۵۴	له‌ وشکی دا
۱۵۶	سپله‌یی گه‌لی ئیسراییل
۱۵۷	دژایه‌تی به‌ره‌ی ئیسراییل
۱۵۹	مانگا
۱۶۱	ده‌ستوور مه‌قانون
۱۶۴	ته‌ورات
۱۶۷	گویره‌که
۱۶۹	سزا
۱۷۱	ترسه‌زالی گه‌لی ئیسراییل
۱۷۴	له‌ ریی زاتین دا
۱۷۸	لیکدانه‌وه
۱۷۹	گه‌لی ئیسراییل له‌ دووای موسا

- به سه رهاتی شوعه یب ۱۸۱
- گه شتیک به سه رووداوه کانی پیشوودا ۱۸۱
- زوره وانی نتوان راستی و ناراستی ۱۸۱
- شوعه یبی بر ایمان به رهو مه دیه ن به ری کرد ۱۸۲
- بانگه شه ی شوعه یب ۱۸۳
- باوکی دلوثان و ماموستای لیزان ۱۸۴
- ولامی هوزه که ی ۱۸۵
- شوعه یب بانگیشته که ی شی ده کاته وه ۱۸۵
- له وته کانت شتیکی و اتیناگه یین ۱۸۷
- شوعه یب سه ری له ره فتاری گه له که ی سوږ ده مینی ۱۸۷
- دواییین هه ره شه ۱۸۸
- به لگه ی یه کلاکه ره وه ۱۸۸
- وته که یان هه ره وته ی پیشوان بوو ۱۸۹
- گه یاندنی په یامی ئامانه ت ۱۸۹
- به سه رهاتی داوود و سلیمان ۱۹۰
- قورئان باسی تیعمه ته کانی خوا ده کا ۱۹۰
- چاکه ی خوا له گه ل داوود ۱۹۱
- سپاسی چاکه ی خوا ۱۹۲
- چاکه ی خوا به رامبه ر سلیمان ۱۹۲
- تیگه یینی ورد و زانستی قوول ۱۹۳
- سلیمان زمانی بالنده و گیان له به رانی ده زانی ۱۹۴
- په پوو سلیماننه ۱۹۵
- سلیمان بانگیشتی پاشای سه با ده کا، که بیته سه ر دینی ۱۹۶
- پاشا پرس و رای به رپرسیانی ده وله تی ده کا ۱۹۶

١٩٧	دياريه كي سه ودا گه رانه.....
١٩٨	پاشا به لاره ملييه وه دئ.....
١٩٩	كوڅكي گه وړه ي له ټاوينه ساز دراو.....
١٩٩	هاوړئ له گه ل سلیمان خوم به به ديپته ري جيهان سپارد.....
٢٠٠	قورئان سرگوزده شته ي سلیمانمان يو ده گپړته وه.....
٢٠٣	سلیمان خوانه ناس نه بوو.....

٢٠٤ ..... به سهرهاتي ته يوب و يونس

٢٠٤	به سهرهاتي ته يوب.....
٢٠٥	خوړا گريي ته يوب.....
٢٠٥	مهينه ت و بهينه ت.....
٢٠٦	به سهرهاتي يونس و رازه كه ي.....
٢٠٧	يونس له نتيوان گه له كه يدا.....
٢٠٨	يونس له زكي ماسيدا.....
٢٠٨	خوا نزاكه ي قه بوول كرد.....

٢١٠ ..... به سهرهاتي زه كه ريا

٢١٠	نزاكه ي زه كه ريا.....
٢١١	نه زري ژني عيمران.....
٢١١	وتي: خوايه! خو كچت پيدام!.....
٢١٢	له ژير سيپه ري دلوثاني خوادا.....
٢١٣	هه واليك له لايه ن خواي دلوثانه وه.....
٢١٤	مزگيني مندال.....
٢١٤	نيشانه كاني ده سه لاتي خوا.....
٢١٥	خوړا گريي يه حيا له پتناو دژوايي بانگه شه دا.....

- عيسای کوری مریه م ۲۱۷
- رووداویکی نااسایی ۲۱۷
- کاروبار هموو جی سهرسورمانن ۲۱۸
- ملکه چی یه هوود له ئاستی هوکاره روا له تییه کاندا ۲۱۹
- سووکایه تی و مله پیچی ۲۲۰
- چاکه ی خوا له گهل توره مه ی ئیسراییل ۲۲۱
- سپله یی له پیناو چاکه دا ۲۲۱
- ده مارگرژی و بادی هه وایی ۲۲۱
- له دایک بوونی عیسا، سه لمینه ری ناسه ربه خوئی جیهانی ۲۲۲
- مادی ۲۲۲
- مو عجیزه کانی عیسا ۲۲۳
- بانگه وازی عیسا و به ره ه لست وه ستانی جووله کان ۲۲۴
- یه هوود ئالای دژمنایه تی به رامبه ر عیسا به رز کرده وه ۲۲۴
- هه لسو که وتی حه زره تی عیسا له قورئاندا ۲۲۴
- ری و ره وشت و بانگه شه ی عیسا له قورئاندا ۲۲۷
- به ربه ره کانی له میژینه ۲۲۷
- پروای خه لکی ئاسایی و هه ژار و بی ده ستان ۲۲۸
- ئیمه هاریکارانی خواین ۲۲۸
- گهشت و بانگه واز ۲۲۹
- حه وارییه کان خواز یاری سفره ی ئاسمانی ده بن ۲۲۹
- به دفعه ریی ۲۳۰
- وشیار کردنه وه ی گه له که ی ۲۳۰
- لاساری و پی داگرتن ۲۳۱
- چۆنیه تی رووداوه که له زمانی قورئانه وه ۲۳۱
- یه هوود که وتنه هه ول به لکو و خو له دهستی عیسا ده ریا ز ۲۳۲

- ٢٣٢ ..... کهن
- ٢٣٢ ..... هه ټوړستی گه رباز و ناپاکان
- ٢٣٣ ..... گه پ و گزی
- ٢٣٣ ..... دژواری
- ٢٣٣ ..... هه زره تی عیسا له دادگه دا
- ٢٣٤ ..... یاسای تاوانباری له و سهرده مه دا
- ٢٣٥ ..... مه سیتج هه زره به یه کی زوړی له خو گوارا کرد
- ٢٣٥ ..... نه خشه ی خوا
- ٢٣٥ ..... لی گورپان
- ٢٣٦ ..... خوا عیسا ی برده وه بو لای خو ی
- ٢٣٧ ..... قورټان: به سهراته که مان بو ته گپړیته وه
- ٢٣٧ ..... سهر هه لدانی عیسا له روژی سه لادا
- ٢٣٨ ..... مزگینی هه زره تی عیسا، له مهر هاتنی هه زره تی
- ٢٣٨ ..... موحه ممه د
- ٢٣٩ ..... له تاکه په رستی پاکه وه بو باوه پریکی ټالوز
- ٢٤٠ ..... بانگیشتی عیسا بو به ندایه تی ته نیا خوا بوو
- ٢٤١ ..... قورټان بانگه شه ی عیسا به روشنی راده گه یه نی
- ٢٤١ ..... گرنگی تاکه په رستی له بانگه شه ی عیسا دا
- ٢٤٢ ..... دیارگه یه کی دل بزوینی پاشه روژ
- ٢٤٣ ..... له باوه پری ټالوزه وه بو بت په رستی ټاشکرا